

சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கையும் இறைமையும்

முனைவர் (பிஎச்.டி) பட்டப்பேற்றிற்காக
சென்னை பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளிக்கப் பெறும் ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்

திருமதி கீ. கண்மணி, எம்.ஏ., எம்.காம்., எம்.எட்., எம்.ஃபில்.,
முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்த்துறை

ஆய்வு நெறியாளர்

முனைவர் திருமதி எம். சற்குணவதி எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பிஎச்.டி
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை
தொலைதூரக் கல்வி நிறுவனம்,

சென்னை பல்கலைக் கழகம்
சென்னை - 600 005

நவம்பர் 2008

முனைவர் திருமதி எம். சற்குணவதி
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை
தொலைதூரக் கல்வி நிறுவனம்
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை - 600 005.

நெறியாளர் சான்றிதழ்

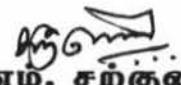
“சங்க கிலக்கியத்தில் கியற்கையும் கிறைமையும்” என்னும்
தலைப்பில் அமைந்த இந்த ஆய்வேடு முனைவர் [பிஎச்.டி.,]
பட்டப் பேற்றிற்காக, என் நெறிகாட்டுதலில் சென்னைப்
பல்கலைக் கழகத் தொலைதூரக் கல்வி நிறுவனத்தின்
தமிழ்த்துறையில், ஆய்வாளர் திருமதி கி. கண்மணி அவர்கள்,
2006 அக்டோபர் முதல் 2008 அக்டோபர் வரை ஆய்வு நிகழ்த்தி
எழுதப் பெற்றதாகும்

இதற்கு முன் வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும்
ஆய்வரங்கிற்கும் இவ் ஆய்வேடு அளிக்கப் பெறவில்லை
என்றும் இதன் மீது வேறு எந்தப் பட்டமும் ஆய்வாளருக்கு
அளிக்கப் பெறவில்லை என்றும் சான்றிதழ் வழங்குகிறேன்.

இடம் : சென்னை - 5

நாள் : 10.12.2008

எம். சற்குணவதி
Dr. Mrs. M. SARGUNAVATHY
SENIOR LECTURER IN TAMIL
INSTITUTE OF DISTANCE EDUCATION
UNIVERSITY OF MADRAS
CHENNAI - 600 005.

தீருமதி கி. கண்மணி

முழு நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழ்த்துறை

தொலைதூரக் கல்வி நிறுவனம்

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

சென்னை - 600 005.

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

“சங்க இலக்கியத்தில் கியற்கையும் கிறைமையும்” என்னும் தலைப்பில் அமைந்த இந்த ஆய்வேடு 2006 அக்டோபர் முதல் 2008 அக்டோபர் வரையில் என் சொந்த முயற்சியினால் ஆய்வு நிகழ்த்தி எழுதப் பெற்றதாகும்

இதற்கு முன் வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும் ஆய்வரங்கிற்கும் இவ் ஆய்வேடு அளிக்கப் பெற வில்லை என்றும் இதற்காக வேறு எந்தப் பட்டமும் அளிக்கப் பெறவில்லை என்றும் நான் உறுதி கூறுகிறேன்

கிடம் : சென்னை - 5

நாள் : 10-12-2008.

கி. கண்மணி

(கி. கண்மணி)

நன்றியுரை

‘சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கையும் இறைமையும்’ என்ற தலைப்பில் முனைவர் பட்ட ஆய்வு மேற்கொள்ள எனக்கு வாய்ப்பளித்த சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தொலைதூரக் கல்வி நிறுவனத்தின் இயக்குநர் பேராசிரியர் முனைவர் கு. மோகன்ராம் அவர்களுக்கும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தொலைதூரக் கல்வி நிறுவனத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் முனைவர் அரங்க. இராமலிங்கம் அவர்களுக்கும் என் பணிவான நன்றி.

இந்த ஆய்விற்கு நெறியாளராக இருந்து எனக்கு நல்ல முறையில் வழிகாட்டி உதவிய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தொலைதூரக் கல்வி நிறுவனத்தின் தமிழ்த் துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் முனைவர் திருமதி எம். சற்குணவதி அவர்களுக்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றி.

ஆய்வுக்குப் பெரிதும் துணை செய்து உதவிய இராமனாதபுரம் சேதுபதி அரசகலைக் கல்லூரித் தமிழ் இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் திருமிகு வீ. சேதுராமலிங்கம் அவர்களுக்கும் என் மனங்கனிந்த நன்றி. எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கும் உலகிற்கு என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்த தந்தையார் திருமிகு மா.சு. கிருஷ்ணமூர்த்தி

தாயார் கி. நாகரத்தினம் அவர்களுக்கும் என் கைகுவித்த வணக்கங்கள்.

ஆய்வுக்கு துணைநின்ற என் துணைவர் திரு ரா. ராஜேஷ் அவர்களுக்கும் என் சகோதரர்களாகிய திரு கி. புனிதவேலு, திரு கி. பாரதிராஜா மற்றும் திரு கி. ஹரிஹரன் அவர்களுக்கும் என் உளங்கனிந்த நன்றி.

இவ் ஆய்வுக்கு வேண்டிய நூல்களைத் தந்து உதவிய தமிழ்நாடு அரசு பொது நூலகத் துறை மற்றும் சென்னை கன்னிமரா நூலகர் திருமதி இரத்தனமாலா அவர்களுக்கும். சென்னைப் பல்கலைக் கழக நூலகத்திற்கும், இவ் ஆய்வேட்டினை மிகச் சிறந்த முறையில் வடிவமைத்து அழகுப்படுத்தி தந்த வானவில் கணினி நிறுவன உரிமையாளர் திரு வாலாசா வல்லவன் அவர்களுக்கும் என் மனம் உவந்த நன்றி.

உள்ளுறை

கியல்	தலைப்புகள்	பக்கம்
	ஆய்வு முன்னுரை	1
ஒன்று	சங்க இலக்கியத்தின் அமைப்பும் சிறப்பும்	6
இரண்டு	சங்க இலக்கிய இறைவாழ்த்து	92
மூன்று	இயற்கைப் புனைவில் இறைமை	121
நான்கு	இறைமைசால் தொன்மம்	137
ஐந்து	இயற்கை உணர்த்தும் அறநெறிகள்	179
	ஆய்வு நிறைவுரை	208
	துணைநூற்பட்டியல்	216
	பின் இணைப்புகள்	229

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

அகம்.	- அகநானூறு
ஆ.ப.	- ஆறாம் பதிப்பு
இ.ப.	- இரண்டாம் பதிப்பு
உ.ஆ.	- உரையாசிரியர்
எ.ப.	- எட்டாம் பதிப்பு
ஒன்.ப.	- ஒன்பதாம் பதிப்பு
ஐ. ப.	- ஐந்தாம் பதிப்பு
ஐங்.	- ஐங்குறுநூறு
கம்ப.	- கம்பராமாயணம்
கலி.	- கலித்தொகை
கழகம்	- சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
குறள்	- திருக்குறள்
சிலம்பு	- சிலப்பதிகாரம்
சிறுபாண்.	- சிறுபாண் ஆற்றுப்படை
தகவல்	- தகவலாளர்
தண்டி	- தண்டியலங்காரம்
திருமுருகு	- திருமுருகாற்றுப்படை
தொ.ஆ.	- தொகுப்பு ஆசிரியர்
தொல்.	- தொல்காப்பியம்
நற்.	- நற்றிணை

மேற்படி.	- மேற்க கண்டுள்ள நூலின் படி
நெடுநல்.	- நெடுநல்வாடை
ப.	- பக்கம்
ப.ஆ.	- பதிப்பு ஆசிரியர்
பட்டி.	- பட்டினப்பாலை
பதி.	- பதிற்றுப்பத்து
பரி.	- பரிபாடல்
புறம்.	- புறநானூறு
பெரும்.	- பெரும்பாணாற்றுப்படை
பொருநர்.	- பொருநர் ஆற்றுப்படை
ம.கா.	- மதுரைக்காஞ்சி
மலைபடு.	- மலைபடுகடாம்
முல்லை.	- முல்லைப்பாட்டு

ஆய்வு முன்னுரை

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிறேன்;
மீன்ன ஒருவரையான் மின்செல்வேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா! வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா! செந்தில்வாழ் வே!

திருமுருகாற்றுப்படை

வெண்பா - 5

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்க இலக்கியங்கள் ஒரு மிகப் பெரிய இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. மூவேந்தர்களால் சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்க்கப் பெற்ற காலகட்டத்தில் எழுந்த நூல்களே சங்க இலக்கியங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. பல்வேறு இடங்களிலும் பல்வேறு கால கட்டங்களிலும், பல்வேறு சூழல்களிலும் வாழ்ந்த படைப்பாளிகளின் பாடல்களைத் தொகுத்தும் பகுத்தும் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்று சங்க இலக்கியங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

தமிழ் செம்மொழி எனத் தலை நிமிர்ந்து நிற்பதற்கும் உலக அரங்கில் தமிழ் நிலைபேறு அடைவதற்கும் சங்க இலக்கியங்கள் முக்கியக் காரணமாக அமைகின்றன. சங்ககால அரசர்கள், சங்க காலப் புலவர்கள், சங்க காலச் சமுதாயம். சங்க கால மக்களின் நம்பிக்கை, பழக்க வழக்கங்கள், சங்க கால மக்களின் வாழ்வியல் கோட்பாடுகள், சங்க கால மக்களின் போர்முறைகள், சங்ககால மக்களின் அறக்கோட்பாடுகள், சங்ககால மக்களின் மனிதநேயம், சங்க கால மக்களின் அறவாழ்க்கை, சங்க கால மக்களின் புறவாழ்க்கை முதலான பல்வேறு செய்திகளையும் உள்ளடக்கியதாக சங்க இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. சுருக்கமாகக் கூறவேண்டுமானால் சங்க இலக்கியங்கள், சங்க கால இலக்கியச் சூழல், அரசியல் சூழல், சமுதாயச் சூழல், மக்களின் பண்பாடு ஆகியவற்றைத் தமிழர்களின் அடையாளங்களாகக் காட்டுகின்றன. அத்தகையச் சிறப்பு வாய்ந்த சங்க இலக்கியம் தொடர்பாக இந்த ஆய்வு அமைகிறது.

ஆய்வின் நோக்கம்

இறை வழிபாடு என்பது இயற்கை வழிபாட்டிலிருந்தே தொடங்குகின்றது. அந்த வகையில் சங்க கால இயற்கை வழிபாட்டையும்

அதன் வளர்ச்சியான இறைவழிபாட்டையும் சங்க இலக்கியங்களின் அடிப்படையில் விளக்குவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு எல்லை

சங்க கால அக இலக்கியங்களும், புற இலக்கியங்களும் திணை அடிப்படையில் வாழ்வியலை அமைத்துக் கொண்டதாகச் சுட்டுகின்றன. அந்தத் திணைப் பாகுபாட்டில் இறை வழிபாடும் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளது. இயற்கையோடு இயைந்த சங்க கால மக்களின் வாழ்க்கையில் இறைவழிபாடு என்பது இயற்கையில் ஆரம்பித்து, புராண இதிகாச புனைவில் இறைமையில் விரிவடைகின்றது. எனவே, எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்னும் பதினெட்டு நூல்கள் இந்த ஆய்விற்கு எல்லைகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

ஆய்வு மூலங்கள்

சங்க இலக்கியத் தொகுப்புகளான எட்டுத் தொகையும், பத்துப்பாட்டும் ஆகிய பதினெட்டு நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ள பாடல்கள் யாவும் இந்த ஆய்வுக்குரிய முதன்மைத் தரவுகளாகும்.

சங்க இலக்கியம் தொடர்பாக வெளிவந்துள்ள நூல்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், இதழ்கள், கலைக்களஞ்சியங்கள், ஆய்வேடுகள், கட்டுரைகள் முதலியன இந்த ஆய்வுக்குரிய துணைமை ஆதாரங்களாகும்.

ஆய்வு அணுகுமுறை

சங்க இலக்கியங்கள் மூலமாக வெளிபடுத்தப்படும் இறைவழிபாடு அடிப்படையிலான இயற்கை பற்றிய செய்திகளையும், இறைமை பற்றிய செய்திகளையும் ஆராய விளக்கமுறை ஆய்வு என்னும் அணுகுமுறை இந்த ஆய்விற்கு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுப் பகுப்பு

“சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கையும் இறைமையும்” என்னும் தலைப்பிலான இந்த ஆய்வேடு முன்னுரை நிறைவுரை நீங்கலாக ஐந்து இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இயல் ஒன்று - சங்க இலக்கிய அமைப்பும் சிறப்பும்

இயல் இரண்டு - சங்க இலக்கிய இறை வாழ்த்து

இயல் மூன்று - இயற்கைப் புனைவிட் இறைமை

இயல் நான்கு - இறைமைசால் தொன்மம்

இயல் ஐந்து - இயற்கை உணர்த்தும் அறநெறிகள்

துணை நூற்பட்டியல்

பின்னிணைப்புகள்

முன்னுரை

முன்னுரையில் ஆய்வின் நோக்கம், ஆய்வு எல்லை, ஆய்வு மூலங்கள், ஆய்வு அணுகுமுறை, ஆய்வுப் பகுப்பு ஆகியனபற்றிய செய்திகள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

இயல் ஒன்று

'சங்க இலக்கியத்தின் அமைப்பும் சிறப்பும்' என்னும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள இவ்வியலில் சங்க கால வரலாற்று அடிப்படையில், சங்க இலக்கியங்களின் தோற்றம், எட்டுத் தொகை நூல்கள் தொகுக்கப்பட்டமுறை அறச்சிறப்புகள் ஆகிய செய்திகளும், பத்துப்பாட்டு அமைப்பு முறை, அதன் சிறப்புகள், சங்க கால மக்களின் வாழ்வியலில் இலக்கியம் பெறும் இடம் ஆகியன ஆராயப் பெற்றுள்ளன.

இயல் இரண்டு

'சங்க இலக்கிய இறை வாழ்த்து' என்பது இரண்டாவது இயலாகும். இதில் சங்க இலக்கியங்களான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு எனும் பதினெட்டு நூல்களில் இறைவாழ்த்து இடம் பெற்றுள்ள தன்மையும், இறைவாழ்த்தின் சிறப்பும் அவை சங்க காலச் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படும் விதங்களும் ஆராயப்பெற்றுள்ளது.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களின் தொகுப்பு முறையும், முதன்மைப் படுத்தப்பட்ட இறை வாழ்த்துப் பாடல்களும், சங்க இலக்கிய உள்ளமைப்பில் இடம் பெற்றுள்ள இறை வாழ்த்துப் பாடல்களும் விளக்க முறையில் சான்றுகளுடன் தரப்பட்டுள்ளன.

இயல் மூன்று

‘இயற்கைப் புனைவில் இறைமை’ என்னும் இவ்வியலில் சங்க இலக்கியங்களில் காணலாகும் இறை வழிபாடுகள், இயற்கைப் புனைவின் அடிப்படையில், இயற்கையை முன்னிருத்தி வாழ்ந்த சங்க கால மக்கள் இறை வழிப்பாட்டிற்கு இயற்கையையே முதன்மைப்படுத்தினார்கள் என்ற சங்க காலத் தமிழர்கள் தொடர்பான செய்திகள் சங்க இலக்கியங்களில் ஆராயப்பெற்று அச்செய்திகள் வகைப்படுத்தப்பட்டு விளக்கங்களும், சான்றுகளும் தரப்பட்டுள்ளன.

இயல் நான்கு

‘இறைமைசால் தொன்மம்’ என்னும் இவ்வியலில் சங்க இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள புராணச் செய்திகளும், இதிகாசச் செய்திகளும், இறை வழிபாட்டில் வெளிப்பாடுகளாக அமைந்துள்ளன என்பதையும் புராண இதிகாசச் செய்திகள் மட்டுமல்லாமல் பழங்கதைகள் முதலான தொன்மச் செய்திகளும் சங்க இலக்கியங்களில் அமைந்து இணைத்துள்ளமைக்கான காரணங்களும் இவ்வியலில் விளக்கப் பட்டுள்ளன.

இயல் ஐந்து

‘இயற்கை உணர்த்தும் அறநெறிகள்’ என்னும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள இவ்வியலில் சங்க இலக்கியங்கள் காதலையும், வீரத்தையும் மட்டுமே பேசாமல் வாழ்வியல் அறங்களையும் எடுத்துரைக்கின்றன என்ற அடிப்படையில் சங்க இலக்கியங்கள் ஆராயப்படுகின்றன. நல்வாழ்விற்கு உரிய வழிமுறைகளையும், நெறிமுறைகளையும் பாடல்கள் மூலமாகச் சங்க இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன என்பதற்கான சான்றுகளும் விளக்கங்களும் இவ்வியலில் தரப்பெற்றுள்ளன.

நிறைவுரை

மேற்கண்ட ஐந்து இயல்களிலும் கூறப்பெற்றுள்ள ஆய்வு முடிவுகள் இந்த நிறைவுரைப் பகுதியில் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. மேலும் மேலாய்வுக்கான களங்களும் சுட்டப்பெற்றுள்ளன.

இந்த ஆய்வேட்டில் உள்ள ஐந்து இயல்களிலும் சங்க இலக்கியங்களில் எடுக்கப் பெற்ற மேற்கோள் பகுதிகள் அடிக் குறிப்பில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கப் பகுதியில் குறிக்கப்பட்டுள்ள சுருக்கக் குறியீடுகள் ஆய்வு முழுவதும் ஆங்காங்கே தரப்பெற்றுள்ளன.

ஆய்விற்குதவிய நூல்கள், ஆய்வேடுகள் முதலியன துணை நூற்பட்டியலில் தரப்பெற்றுள்ளன.

ஆய்விற்குதவிய பிற தகவல்கள் பின்னிணைப்பில் தரப்பெற்றுள்ளன.

இயல் ஒன்று

சங்க இலக்கியத்தின் அமைப்பும் சீறப்பும்

'ஆற்றுதல்' என்பது ஒன்று அலந்தவர்க்கு உதவுதல்;

'போற்றுதல்' என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை

'பண்பு' எனப் படுவது பாடறிந்து ஒழுதல்

'அன்பு' எனப் படுவது, தன்கிளை செறாஅமை;

(கலித்தொகை 133:6-9)

சங்க இலக்கியத்தின் அமைப்பும் சிறப்பும்

முச்சங்கங்கள் தமிழ் வளர்த்தபாங்கு, பத்துப்பாட்டில் அகநூல்கள், பத்துப்பாட்டில் புறநூல்கள், எட்டுத்தொகையில் அகநூல்கள், புறநூல்கள் விளக்கம் பெறுகின்றன. இல்லுறை தெய்வ வழிபாடு, தைநீராடல், விரிச்சி கேட்டல், தெய்வத்திற்கு நேர்ந்து கொள்ளுதல், ஒருவனுக்கு ஒருத்தி, பொதுஉடைமைக் கொள்கை, அறச்சாலை, கலைஞர்களைப் பேணல், திருமணமுறை, சிலம்பு கழிநோன்பு முதலிய சங்ககாலப் பழக்க வழக்கங்கள் விரிவாக இடம் பெற்றுள்ளன. சங்க இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள உவமையணி, உருவகஅணி, வாழ்த்தணி, சங்கீரணஅணி முதலிய அணி நயங்களும், எதுகை, மோனை, முரண், அந்தாதி முதலிய தொடை நயங்களும் சங்க இலக்கியங்களில் அமைந்த பாங்கு விளக்கம் பெற்றுள்ளது.

தொல்காப்பியம் என்ற இலக்கணநூல் காலத்தால் முற்பட்டதென அறிஞர்கள் கருதுவர். இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பலின் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே தமிழில் இலக்கியங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். தமிழகத்தில் முச்சங்கங்கள் இருந்தன என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். மதுரையில் முதற்சங்கம் குமரிக் கண்டத்தில் இருந்ததெனவும் கடல்கோளால் மதுரை அழிந்ததும் இடைச்சங்கம் கபாடபுரத்தில் இருந்ததெனவும் கபாடபுரம் அழிந்ததும் இன்றுள்ள மதுரையில் கடைச் சங்கம் இருந்ததெனவும் ஆன்றோர் கருதுகின்றனர்.

‘அடியிற் றன்னள வரசர்க் குணர்த்தி
வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொறாது
பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள’¹

எனக் கடல்கோள் நிகழ்வைச் சிலம்பதிகாரம் கூறுகிறது. தொன்மை வாய்ந்த தமிழைச் சங்கம் வைத்துச் சான்றோர்களும் மன்னர்களும் வளர்த்தனர்.

சங்கம் இருந்தமைக்குரிய சான்றுகளாக அறிஞர்கள் சில பாடல்களைக் காட்டுவர்.

‘ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் தலைவன் ஆக,
உலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பின்
புலவர் பாடாது வரைக, என் நிலவரை;’²

நிலன்நாவில் திரிதருஉங் நீள்மாடக் கூடலார்
புலன்நாவில் பிறந்தசொல் புதிதுஉண்ணும் பொழுதன்றோ³

நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கம் ஏறி
நற்கைக் கினி தருமிக்கருளி னோன்காண்⁴

சங்கத் தமிழ்⁵

சங்க முத்தமிழ்⁶

இவை யாவும் சங்கம் இருந்தமைக்கானச் சான்றுகளாகும்.

சங்கம்	இடம்	புலவர்கள்	இயற்றிய நூல்கள்	காலம்	இலக்கணநூல்
முதற் சங்கம்	தென் மதுரை	அகத்தியர் முரஞ்சியர் முடி நாகராயர் முதல் 549 பேர்	பரிபாடல் முதுரை முதுநாரை முதுகுருகு	4440 ஆண்டுகள்	அகத்தியம்
இடைச் சங்கம்	கபாடபுரம்	தொல்காப்பியர், சிறுபாண்டரசர் உள்ளிட்ட 59 பேர்	கலி, அகவல் குருகு, வெண்டாளி	3700 ஆண்டுகள்	அகத்தியம் தொல் காப்பியம்

கடைச் உத்தர	சிறுமேதாவியர்	நெடுந்தொகை	
சங்கம் மதுரை	சேந்தம் பூதனார்	நானூறு	
	பெருங்குன்றூர்		
	கிழார்	ஐங்குறுநூறு.	
	மதுரை ஆசிரியர்	குறுந்தொகை	
		நற்றினை	
	நல்லந்துவனார்	நானூறு	1800
	மருதன் இளநாகனார்	பதிற்றுப்பத்து	அகத்தியம்
			தொல்-
			காப்பியம்
	கணக்காயர் மகனார்	நூற்றைம்பதுகலி	
	நக்கீரர் உள்ளிட்ட	எழுபது பரிபாடல்	
	49 பேர் ⁷		

பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் சங்க இலக்கியங்கள்

பத்துப்பாட்டாவன

திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாண் ஆற்றுப் படை, பெரும்பாண் ஆற்றுப்படை, மலைபடுகடாம் அல்லது கூத்தர் ஆற்றுப்படை, என்ற ஐந்தும் ஆற்றுப் படைகள் ஆகும்.

ஆற்றுப்படை என்பது வழிப்படுத்தல் ஆகும். கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலியர் ஆகிய கலைஞர்களும் இரவலர்களும் தாம் பெற்ற பரிசிலைப் பற்றியும் பரிசில் கொடுத்த வள்ளல் பற்றியும் எடுத்துக் கூறிப் பரிசில் பெறாதவரை வள்ளலிடத்து ஆற்றுப்படுத்துவது ஆற்றுப்படை. ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் சமுதாய வறுமை போக்கிய வள்ளல்களைப் பற்றியும் சமுதாய நிலைபற்றியும் விளக்கமாகக் கூறும்.

‘யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்’ என்ற பெருந்தன்மைப் பண்பை விளக்குவது ஆற்றுப்படை. பதிற்றுப்பத்திலும், புறநானூற்றிலும் விறலியாற்றுப்படை, புலவராற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப் படை, பாணாற்றுப்படை, என்ற துறைகளில் தனிப்பாக்கள் உள்ளன.

ஆற்றுப்படை இலக்கணத்தைத் தொல்காப்பியம் பின்வருமாறு கூறும்-

கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்
ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுநீஇச்
சென்று பயன் எதிரச் சொன்ன பக்கமும்,⁸

கூத்தராற்றுப்படை

பரிசில் பெற்ற கூத்தன் ஒருவன் பரிசில் பெறாத கூத்தனைத் தான்
பெற்ற பரிசிலைப்பற்றியும் பரிசில் கொடுத்த வள்ளலைப் பற்றியும்
எடுத்துக்கூறிக் கூத்தரை வள்ளலிடத்து ஆற்றுப்படுத்துவது கூத்தராற்றுப்
படை. வேத்தியல் கூத்து, பொதுவியல் கூத்து என்ற இருவகைக் கூத்தும்
கூத்தர் ஆடினர்.

பாணாற்றுப்படை

யாழ்வைத்துப் பண்பாடும் பாணன் ஒருவன் தான் பெற்ற
பரிசிலைப்பற்றியும் பரிசில் கொடுத்த வள்ளல் பற்றியும் கூறி
வள்ளலிடத்தில் சென்றால் பரிசில் பெறலாம் எனப் பாணனை ஆற்றுப்
படுத்துவது பாணாற்றுப்படை. சீரியாழ்வைத்திருந்தவர் சிறுபாணர் எனப்
பெற்றனர். பேரியாழ்வைத்திருந்தவர் பெரும்பாணர் எனப் பெற்றனர்.
சிறுபாணரைப்பற்றி சிறுபாணாற்றுப்படையும், பெரும்பாணரைப்பற்றி
பெரும்பாணாற்றுப்படையும் கூறுகிறது. பேரியாழ் 21 நரம்புகள்
கொண்டது. மகரயாழ் 19 நரம்புகள் கொண்டது. சகோடயாழ் 14
நரம்புகள் கொண்டது. செங்கோட்டுயாழ் 7 நரம்புகள் கொண்டது.
நரம்புகளின் எண்ணிக்கைக்கொண்டு சீரியாழ் பேரியாழ் என வகுத்தனர்.
அத்துணையாழ்களும் இசைக்கத்தெரிந்த பாணர்கள் வாழ்ந்து வந்த ஊர்
இலங்கையில் யாழ்ப்பாணம் எனப்பெற்றது. பண் இசைத்துப் பாடுவோர்
பாணர். இசைப்பாணர், யாழ்ப்பாணர், மண்டைப் பாணர் எனப் பாணர்
பலவகையினர்.

‘குழலினிது யாழினிது’⁹

என வள்ளுவர் காற்றால் இயங்கும் துளைக் கருவியையும், யாழ் என்ற நரம்புக் கருவியையும் குறிப்பிடுவர். மாட்டு நரம்பைப் பெரிதும் பயன்படுத்தினர். நந்தனார் கோயிலுக்குரிய யாழ்க்கு நரம்புகள் கொடுத்துத் தொண்டாற்றியதைப் பெரியபுராணத்தில் குறிப்பிடுவர்.

காற்று வண்டு துளைத்த மூங்கில் துளையில் செல்லும் போது குழலிசை போலிசைக்கும். மலையிலிருந்து விழும் அருவி கல்லில் தத்தித் தத்தி விழும் போது தம்கிட, நம்கிட, தொம்கிட, என்று தொடர்ந்து ஒலிக்கும் முழவு போல் ஒலிக்கும். மலைப்பூக்களில் தேன் உண்ணும் வண்டுகள் யாழ் போல் ஒலிக்கும். யாழ், முழவு, குழல் என்ற மூன்று இசைக்கருவிகளும் தமிழுக்கே உரிய சிறப்பு மிகரம் பெற்றுள்ளன. எனவே தமிழிசைக் கருவிகள் எனக் கருத இடமுள்ளது.

‘ஆடுஅமைக் குயின்ற அவிர்துளை மருங்கின்
கோடை அவ்வளி குழலிசை ஆக,
பாடுஇன் அருவிப் பனிநீர் இன்னிசைத்
தோடுஅமை முழவின் துதைகுரல் ஆக,
கணக்கவை இருக்கும் கடுங்குரற் றூம்பொடு
மலைப்பூஞ் சாரல் வண்டுயாழ். ஆக;’¹⁰

கபிலர் தோல் கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி என்ற மூன்று இசைக்கருவிகளையும் மேற்காண் அகநானூற்றுப் பாடலில் குறிப்பிடுவர். பாணாற்றுப்படைத்துறை புறநானூற்றில் 68, 69, 70, 138, 141, 155, 180, என்ற ஏழுபாடல்களில் உள்ளது.

‘தேன் போன்றிசைக்கும் சீறியாழ்ப்பாணர் யாழை இரண்டைக் கோத்தமை போன்று விளங்கும் கிண்கிண் என ஒலிக்கும் கிணைப் பறை கொண்டு பாதிரி மலர் மணம் கமழும் விறலியோடு ஈகைப்பண்ணனாகிய சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனிடைச் செல்வை ஆயின் செல்வை ஆகுவை’ என்று பாணனைக் கிள்ளி வளவனிடத்து ஆற்றுப்படுத்திய பாணாற்றுத்துறைப் பாடலைக் கோவூர் கிழார் பாடுவர்.

சோழ நாடு அடுப்பில் தீ எரியுமே தவிர மக்கள் மனம் துன்பத்தால்
எரியாது.

‘தேளம் தீந்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண,
கயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன
நுண்கோல் தகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை
இனிய காண்க; இவண் தணிக’ எனக் கூறி,
வினவல் ஆனா முதுவாய் இரவல!
தைஇத் திங்கட் தண்கயம் போலக்,
கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியல்நகர்;
அடுதீ அல்லது சுடுதீ அறியாது;
இருமருந்து விளைக்கும் நன்னாட்டுப் பொருநன்;
கிள்ளி வளவன் நல்நசை உள்ளி,
நாற்ற நாட்டத்து அறுகாற் பறவை
சிறுவெள் ஆம்பல் ஞாங்கர் ஊதும்
கைவள் ஈகைப் பண்ணன் சிறுகுடிப்
பாதிரி கமழும் ஒதி, ஒள்நுதல்
இந்நகை விறலியொடு மென்மெல இயலிச்
செல்வை ஆயின், செல்வை ஆருவை;’¹¹

விறலியாற்றுப்படை

விறலியாற்றுப்படை புறநானூற்றில் 64,103,105,123, ஆகிய நான்கு
பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. விறல் என்ற சொல் நகை, அழகை,
இழிவு, வியப்பு, அச்சம், வீரம், உவகை, வெகுளி என்ற எண் வகை
மெய்ப்பாட்டைக் குறிக்கும். விறல் தோன்ற ஆடுபவள் விறலி எனப்
பெற்றாள்.

ஆகுளி, பதலை, யாழ் என்ற இசைக்கருவிகட்குப் பணியின்றி
அவற்றைப் பைக்குள் சுருக்கி எடுத்துச் செல்லும் விறலியே! பல்யாக
சாலை முது குடுமிப் பெரு வழுதியைக் கண்டால் நீண்ட வறுமை நீங்கும்.

‘நல்யாழ், ஆகுளி, பதலையொடு கருக்கிச்

செல்லா மோதில், சில்வளை விறலி!

குடுமிக் கோமாற் கண்டு,

நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே?’¹²

மேற்காண் நேரிசையாசிரியப்பாவின் நெடும்பல்லியத்தனார் விறலியாற்றுப்படை தோன்றச் செய்யுள் செய்வார்.

பதிற்றுப்பத்தில் விறலியாற்றுப்படை

பதிற்றுப்பத்திலும் 40, 49, 57, 60, 78, 87 என்ற ஆறு பாடல்களில் விறலியாற்றுப்படை இடம் பெற்றுள்ளது.

‘இளஞ்சேரல் இரும்பொறை கரும்பினும் இனியன் அவனை நாடிச்செல்லின் நல்ல அணிகலன்கள் பெறலாம்’ எனப் பெருங்குன்றூர் கிழார் விறலியாற்றுப் படையில் இளஞ்சேரலிரும் பொறையைப் புகழ்வார்

சென்மோ, பாடினி! நன்கலம் பெறுகுவை

சந்தம் பூழிலொடு பொங்குநுரை சுமந்து

தெண்கடல் முன்னிய வெண்தலைச் செம்புனல்

ஒய்யும் நீர்வழிக் கரும்பினும்

பல்வேல் பொறையன் வல்லனால், அளியே¹³

திருமுருகாற்றுப்படை

முருகன் அருள் பெற்ற ஒருவன் முருகன் அருள் பெறப் பக்குவம் பெற்ற மற்றொருவனை முருகனிடத்து ஆற்றுப்படுத்துவது திருமுருகாற்றுப்படை. மற்ற ஆற்றுப்படைகளில் ஆற்றுப் படுத்தப் பெறுபவன் பெயர்களால் ஆற்றுப்படைகளின் பெயர் அமைந்துள்ளது. திருமுருகாற்றுப்படை வள்ளல் பெயரால் பெயர் அமைந்துள்ளது. மற்ற ஆற்றுப்படைகளில் பொருள் வள்ளல்கள் இடம் பெறுவர். திருமுருகாற்றுப்படையில் அருள் வள்ளல் ஆகிய முருகன் இடம்

பெறுவான். திருமுருகாற்றுப்படை பிறந்த வரலாறு வியப்பிற்குரியதாகும். சிவபெருமான் பாடலில் குற்றஞ் சொன்ன நக்கீரர் வெப்பு நோய் உற்றார். தவம் செய்தார். ஒரு நீர்த்துறையில் ஆல் இலை வீழ்ந்து பாதி மீன் ஆகவும் பாதி பறவையாகவும் ஆனது. தவம் கலைந்ததும் பூதம் நக்கீரரைக் கைப்பற்றிக் குகையில் அடைத்தது. குகையில் அடைபட்ட 999 பேர் நக்கீரரை இகழ்ந்தனர். நக்கீரர் முருகனை நினைத்து முருகன் மேல் திருமுருகாற்றுப்படை பாட முருகன் வேல் பூதத்தைக் கொன்றது.

திருமுருகாற்றுப்படை நேரிசையாசிரியப்பாவால் ஆனது. இறுதியில் 10 வெண்பாக்கள் உள்ளன.

திருமுருகாற்றுப்படையில் குறத்தியின் எளிய வழிபாட்டையும், விண்ணோர் உயர்ந்த வழிபாட்டையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் முருகப் பெருமானின் எளிவந்த தன்மை விளக்குவர். முருகன் எழுந்தருளி இருக்கும் அறுபடை வீடுகளையும் விளக்குவர். திருமுருகாற்றுப் படையின் இறுதியில் உள்ள 10 வெண்பாக்கள் நக்கீரரின் முருக பக்தியைப் புலப்படுத்தும்.

‘குன்றம் எறிந்தாய்! குரைகடலிற் சூர்தடிந்தாய்!
புன்தலைய பூதப் பொருபடையாய்! - என்றும்
இளையாய்! அழகியாய்! ஏறுர்ந்தான் ஏறே!
உளையாய்! என் உள்ளத்து உறை.’¹⁴

பொருநர் ஆற்றுப்படை

கரிகாலனிடத்துப் பரிசில் பெற்ற பொருநன் பரிசில் பெறாத பொருநனைக் கரிகாலன் கொடை வீரமும் படை வீரமும் கூறிக் கரிகாலனிடத்து ஆற்றுப்படுத்துவது.

பொருநர் என்ற சொல் பொரும் தொழில் கொண்ட வீரரையும், பொருந்தி வேடமிட்டு நடிக்கும் கூத்தரையும் குறிக்கும். கரிகாலன் பாசி

போன்று கிழிந்த ஆடை நீக்கிப் பாம்புச் சட்டை போன்ற புதிய ஆடை பொருநர்க்குத் தருவான். பொன் கலத்தில் முனை முரியா அரிசிச் சோறு நல்குவான். விறலியர்க்கும் பொற்றாமரை சூடத் தருவான். யானையும், குதிரை பூட்டிய தேரும் தருவான். ஏழடி பின்னே வந்து வழி அனுப்புவான். பொருநர் ஆற்றுப்படை வஞ்சியடி கலந்த நேரிசை ஆசிரியப்பாவால் ஆனது. கரிகாலன் குழியில் விழுந்த யானை, குழியிலிருந்து பிழைத்து வெளிவந்தது போலச் சிறையிலிருந்து தப்பி வெளிவந்து பகைவரை வென்றான்.

‘எரிஅகைந் தன்ன ஏடுஇல் தாமரை
கரிஇரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி
நூலின் வலவா நுணங்குஅரில் மாலை
வால்ஒளி முத்தமொடு பாடினி அணியக்
கோட்டின் செய்த கொடுஞ்சி நெடுந்தேர்
ஊட்டுஉளை துயல்வர, ஓரி நுடங்கப்
பால்புரை புரவி நால்குஉடன் பூட்டிக்
காலின் ஏழ்அடிப் பின்சென்று, கோலின்
தாறுகளைந்து, ஏறுஎன்று ஏற்றி, வீறுபெறு
பேர்யாழ் முறையுளிக் கழிப்பி, நீர்வாய்த்
தண்பணை தழீஇய தளரா இருக்கை
நன்பல் ஊர நாட்டொடு, நன்பல்,
வெருஉப்பறை நுவலும், பருஉப்பெருந் தடக்கை,
வெருவரு செலவின் வெகுளி வேழம்
தரவிடைத் தங்கல்ஒ விலனே வரவிடைப்
பெற்றவை பிறர்பிறர்க்கு ஆர்த்தித் தெற்றெனச்
செலவுகடைக் கூட்டுதிர் ஆயின், பலபுலந்து
நில்லா உலகத்து நிலைமை தூக்கிச்
செல்க என விடுக்குவன்’¹⁵

பொருநர் ஆற்றுப்படையில் கரிகாலன் கொடைத் திறத்தை முடத்தாமக் கண்ணியார் புகழ்வார்.

சிறுபாணாற்றுப்படை

ஓய்மாநாட்டு நல்லியக் கோடன் கொடைத் திறத்தை இடைக்கழி
நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் சிறுபாணாற்றுப்படையில் புகழ்ந்துரைப்பர்.
நல்லியக் கோடன் மூவேந்தர்களைப் போன்றும் கடை ஏழுவள்ளல்
களாகிய சிற்றரசர்களைப் போன்றும் சிறந்த கொடைத்திறம்
கொண்டவனாயிருந்தான் என்ற செய்தியைப் புலவர் தெளிவுறக்
காட்டுவர்.

சங்க இலக்கியம் வரலாற்றுப் பெட்டகம்

கடை ஏழு வள்ளல்கள் வரலாறு

பேகன்

காட்டு மயில் தோகை விரித்தாடக் குளிரால் நடுங்குவதாகக் கருதித்
தான் போர்த்தி இருந்த விலை உயர்ந்த போர்வையைப் போர்த்தினான்.

‘கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்கம் நல்கிய
அருந்திறல் அணங்கின் ஆவியர் பெருமகன்
பெருங்கல் நாடன் பேகனும்’¹⁶

பாரி

முல்லை நிலத்தில் படர்ந்திருந்த முல்லைக் கொடி
கொழுக்கொம்பின்றி வாடிய நிலை கண்டு தேரை நிறுத்திக் குறிஞ்சி
நிலத்திற்குக் கால்நடையாய்ச் சென்றான்.

‘சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய,
பிறங்குவெள் ளருவி வீழும் சாரல்
பறம்பின் கோமான் பாரியும் கறங்குமணி’¹⁷

காரி

குதிரையை இரவலர்க்குத் தந்தவன் காரி.

‘வாலுளைப் புரவியொடு வையகம் மருள
வீர நன்மொழி இரவலர்க்கு ஈந்த,
கழல்தொடித் தடக்கைக் காரி’¹⁸

ஆய்

நீலநாகம் தந்த ஆடையைச் சிவபெருமானுக்களித்தான்.

‘நீல நாகம் நல்கிய கலிங்கம்,
ஆமர் செல்வற்கு அமர்ந்தனன் கொடுத்த,
ஆர்வ நன்மொழி ஆய்’¹⁹

அதியமான்

நீண்ட வாழ்நாள்தரும் நெல்லிக்கனியைத் தான் உண்ணாது
ஒளவைக்கீந்தான்.

‘கமழ்பூஞ் சாரல் கவினிய நெல்லி,
அமிழ்துவிளை தீங்கனி ஒளவைக்கு ஈந்த,
அரவக்கடல் தானை அதிகனும்;’²⁰

நள்ளி

தட்டாது இரவலர்க்கு ஈவான்.

‘முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கை
நளிமலை நாடன் நள்ளியும்;’²¹

ஓரி

குறும்பொறை நாட்டினை யாழேந்திய இரவலர்க்கு ஓரி ஈந்தான்.

‘குறும்பொறை நன்னாடு கோடியர்க்கு ஈந்த,
ஒரிக் குதிரை ஒரியும்’²²

நல்லியர் கோடன்

மழை போலக் கைமாறு கருதாது பெண்யானைகளைக்
கொடையாகத் தந்தான்.

‘பிடிக்கணம் சிதறும் பெயன்மழைத் தடக்கைப்
பல்லியக் கோடியர் புரவலன்’²³

பெரும்பாணாற்றுப்படை

தொண்டைமான் இளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரங்
கண்ணனார் புகழ்ந்து பாடிய நூல். இரவலர்க்குப் பச்சுனும் நல்ல அரிசிச்
சோறும் தானே பரிமாறுவான். விறலியர்க்கும் பொற்றாமரை சூடுவான்.
நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய தேர் நல்குவான்.

‘அருங்கடித் தீம்கவை அமுதொடு, பிறவும்,
விருப்புடை மரபின் கரப்புடை அடிசில்,
மீன்பூத் தன்ன வான்கலம் பரப்பி,
மகமுறை மகமுறை நோக்கி முகன்அமர்ந்து
ஆனா விருப்பின் தான்நின்று ஊட்டி,
மங்குல் வானத்துத் திங்கள் ஏய்க்கும்
ஆடுவண்டு இமிரா அழல்விர் தாமரை
நீடுஇரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி,
உரவுக்கடல் முகந்த பருவ வானத்துப்
பகற்பெயல் துளியின் மின்னுநிமிர்ந் தாங்குப்
புனைஇருங் கதுப்பகம் பொலியப் பொன்னின்
தொடைஅமை மாலை விறலியர் மலைய,
நூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய மால்கடல்
வளைகண் டன்ன வால்உளைப் புரவி,
துணைபுணர் தொழில, நால்குஉடன் பூட்டி,
அரித்தேர் நல்கியும்’²⁴

கூத்தராற்றுப்படை

இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கவுசிகனார் பல் குன்றக் கோட்டத்துச் செங்கண் மாத்துவேள் நன்னன் சேய் நன்னனின் கொடைத்திறத்தை மலைபடுகடாம் அல்லது கூத்தராற்றுப் படையில் விளக்கிக் கூறுவர். மலைபடுகடாம் என்ற நூல் நேரிசை ஆசிரியப்பாவால் ஆனது. இறுதியில் ஒரு வெண்பா உள்ளது.

நவிரமலை மன்னன் நன்னன் மழை எனக் கைமாறு கருதாது வழங்குபவன்.

மழைசுரந் தன்ன ஈகை நல்கித்
தலைநாள் விடுக்கும் பரிசின் மலைநீர்
வென்றுஎழு கொடியில் தோன்றும்
குன்றுகூழ் இருக்கை நாடுகிழ வோனே. ²⁵

மதுரைக்காஞ்சி

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற செழியனுக்கு நிலையாமை வலியுறுத்தி அறவழியில் திருப்ப மாங்குடிமருதனார் மதுரைக் காஞ்சியைப் பாடினார். இது பத்துப்பாட்டில் பெரியது. 782 அடிகளைக் கொண்ட நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவால் ஆனது. மதுரைக்காஞ்சியின் இறுதியில் இரண்டு வெண்பாக்கள் உள்ளன.

மங்கையரிடம் மணங்கமழ் தேறல் அருந்தி ஊழி வாழ்க என வாழ்த்தி நூலை நிறைவு செய்வார்.

‘இலங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத்து ஏந்திய
மணங்கமழ் தேறல் மடுப்ப, நாளும்
மகிழ்ந்துஇனிது உறைமதி பெரும!
வரைந்துநீ பெற்ற நல் ஊழியையே!’ ²⁶

பத்துப்பாட்டில் புறப்பொருள் நூல்கள் ஆறு. அகப்பொருள் நூல் முல்லைப்பாட்டு, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப் பாலை, நெடுநல்வாடை என்ற நான்கும் அகப்பொருள் நூல்கள்.

முல்லைப்பாட்டு

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன் வணிகன் மகன் நப்பூதனார் பாடிய அகநூல்.

அகப்பொருள் நூலை கலிப்பா அல்லது பரிபாடலில் ஆக்க வேண்டும் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது.

அகப்பொருளில் நாடக வழக்கும் உலக வழக்கும் இடம் பெறும். கலிப்பா, பரிபாடல் என்ற இரண்டும் இசை மரபுடையது. பரிபாடலில் பல பாடல்களுக்கு இசை வகுத்தவர் பெயர்கள் காணப்பெறுகின்றன.

சங்க இலக்கியங்களில் நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, முல்லைப்பாட்டு, குறிஞ்சிப்பாட்டு, நெடுநல்வாடை, பட்டினப்பாலை ஆகிய அகப்பொருள் நூல்கள் ஆசிரியப் பாக்களால் அமைந்துள்ளன.

திருவள்ளுவரே தொல்காப்பியர் விதிக்கு உடன்படாது இன்பத்துப் பாலைக் குறள் வெண்பாக்களில் அமைத்துள்ளார். நாலடியாரில் இன்பத்துப்பால் நேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களால் அமைந்துள்ளது. கைந்நிலை, கார்நாற்பது என்ற அகப்பொருள் நூல்கள் பதினெண்கீழ்க் கணக்கில் வெண்பாக்களில் அமைந்துள்ளன.

ஆசிரியப்பாவில் அகப்பொருள் நிகழ்ச்சியை நீட்டி உரைக்கவே ஆசிரியப்பாவைப் புலவர் கையாண்டனரோ என்று கருத இடமுண்டு.

முல்லைப்பாட்டில் கார்காலமும் உள்ளது. முல்லைக் கடவுளாகிய திருமாலும் இடம் பெறுகிறார். மாபலியிடம் நீர் பெற்று ஓங்கி வளர்ந்து

விண்ணைத் தொட்ட திருமால் போல மேகங்கள் நீர் பெற்று விண்ணில் உலவி மழை பொழிந்த காட்சியைக் கூறுவர். கார் காலத்தில் வருவதாகச் சொன்ன தலைவன் கார்காலத்தில் ஆற்றாமை கண்டு பிரிவாற்றாத தலைவியைச் செவிலியர் தேற்றுவார். கொற்றவை கோயிலில் சென்று பகைவயிற் பிரிந்த தலைவன் வெற்றி பெற்று மீளவேண்டுமென வழிபடுவர். கார் வந்தது. தலைவன் தேர் வந்தது என நூலை நிறைவு செய்வார்.

‘திரிமருப்பு இரலையொடு மடமான் உகள,
எதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்
முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக்கு ஒழியத்
துளைபரி துரக்கும் செலவினர்,
வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே’²⁷.

குறிஞ்சிப்பாட்டு

கபிலர் பாரியின் பறம்புமலையில் நீடு வாழ்ந்தவர். கபிலர் பாடல் களில் பெரும்பாலான குறிஞ்சித்திணை சார்ந்தனவே. குறிஞ்சிக்கலியும், ஐங்குறுநூற்றில் குறிஞ்சித்திணையும் கபிலர் பாடியனவே. அகநானூற்றில் குறிஞ்சித்திணைப்பாடல்களில் கபிலர் பாடியவை பதினேழாகும். பத்துப்பாட்டில் குறிஞ்சிப்பாட்டைக் கபிலர் ஆரிய அரசன் பிரகதத்தனுக்குத் தமிழ் கற்பிக்க இயற்றினார்.

தோழி செவிலியர்க்கு அறத்தொடு நிற்கும் துறையாகும். பூத்தரு புணர்ச்சி, புனல்தரு புணர்ச்சி, களிறுதரு புணர்ச்சி என்ற துறைகளையும் குறிஞ்சிப்பாட்டில் காட்டுவர். 99 மலர்களைத் தொகுத்துக் கூறுவர் மலர்கள் மாலையாகி அணிந்தால் பயனுண்டு அதுபோலத் தலைவனும் தலைவியும் மணந்து இல்லறத்தில் இன்புறவேண்டும் எனும் கருத்திலேயே தோழி 99 மலர்களைக் கூறுவாள்.

இரவில் தலைவனுக்கு வரும் துன்பம் குறித்து இரவுக்குறி மறுத்தமையையும் தோழி குறிப்பாக உணர்த்துவாள். புலி, கரடி, யானை

பாம்பு நிலத்திலும் முதலை நீரிலும் இரவில் துன்பம் தரும் என இரவுக்குறி
இடையீட்டைத் தோழி உணர்த்துவாள்.

‘நினைத்தொறும் கலுமுமால் இவளே கங்குல்
அளைச்செறி உழுவையும், ஆளியும், உளியமும்,
புழற்கோட்டு ஆமான் புகல்வியும், களிறும்,
வலியின் தப்பும் வன்கண் வெஞ்சினத்து
உருமும், சூரும், இரைதேர் அரவமும்,
ஒடுங்குஇருங் குட்டத்து அருஞ்சுழி வழங்கும்
கொடுந்தாள் முதலையும், இடங்கரும், கராமும்,
நூழிலும், இழுக்கும், ஊழ்அடி முட்டமும்,
பழுவும், பாந்தளும் உளப்படப் பிறவும்,
வழுவின் வழாஅ விழுமம் அவர்
குழுமலை விடரகம் உடையவால் எனவே.’²⁸

நெடுநல்வாடை

நக்கீரர் பாடிய நூல்

‘வேம்புதலை யாத்த நோன்காழ் எஃகமொடு’²⁹

எனப் பாண்டியன் வேம்புமாலை குறிப்பிடப் பெறுவதால் இது புறநூல்
என்பர்.

அகப்பொருளில் சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொளப்பெறார் என்று
இலக்கணம் கூறுகிறதே தவிர ஒருவர் அடையாளப்பூ கூறக்கூடாது என்று
இலக்கணம் கூறவில்லை. எனவே இது அகப்பொருள் நூலே.

‘மக்கள் நுதலிய அகன் ஐந்தினையும்
சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொளப் பெறாஅர்’³⁰

பகைவயின் பிரிந்த தலைவனுக்குக் கடமை உணர்வால் இது
நல்வாடை. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவிக்கு நெடுவாடையாக இருந்தது.
எனவே நக்கீரர் நூலுக்கு நெடுநல்வாடை எனப் பெயரிட்டார்.

பகைவயிற் பிரிவில் சென்ற தலைவன் தலைவி மகிழ் வெற்றி பெற்று
மீள் வேண்டும் எனச் செவிலியர் கொற்றவையை வேண்டுவதாக நக்கீரர்
கூறுவர்.

‘புலம்பொடு வதியும் நலங்கிளர் அரிவைக்கு,
இன்னா அரும்படர் தீர, விறல்தந்து,
இன்னே முடிகதில் அம்ம!’³¹

கூதிர்கால வர்ணனையும், பாசறை வர்ணனையும் நூலில் இடம்
பெறுகின்றன.

குடையின் தவ்வென்ற ஒலியும், விளக்கு சாய்ந்து எரிதலும்
தலைவனுக்குக் கூதிர்காலத்தை நினைவூட்டியும் தலைவன் கடமை
உணர்வில் இருத்தலை நக்கீரர் காட்டுவர்.

பட்டினப்பாலை

திணையால் பெயர்பெற்றது. காவிரிப்பூட்டினச் சிறப்பும்
பாலைத்திணையும் இடம் பெற்றிருப்பதால் இந்நூல் பட்டினப்பாலை
எனப் பெயர் பெற்றது. தலைவன் இடைச்சுரத்துச் செலவழுங்குவித்தல்
துறை வந்துள்ளது. கரிகால் பெருவளத்தர்னைக் கடியலூர் உருத்திரன்
கண்ண னார் பாடிய நூலாகும்.

கரிகாலன் பகைவர் மீது செலுத்திய வேலை விடச் செல்லக் கருதிய
பாலை மிகக் கொடியது. கரிகாலன் செங்கோல் மக்கட்குத் தண்மை
தருவது போலத் தலைவியின் தோள் தலைவனுக்கு இன்பம் தருவது.
ஆதலின் சிறப்புடைய காவிரிப்பூம்பட்டினம் பெற்றாலும் பொருள்
வயின் பிரிய விருப்பமின்மையைத் தலைவன் குறிப்பிடுவான்.

‘முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம் பெறினும்,
வார்இரும் கூந்தல் வயங்குஇழை ஒழிய,
வாரேன் வாழிய நெஞ்சே!’³²

‘திருமா வளவன், தெவ்வர்க் ஒக்கிய
வேலினும் வெய்ய கானம் அவன்
கோலினும் தண்ணிய தடமென் தோளே!’³³

‘முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி - மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து.’³⁴

எட்டுத் தொகை

நற்றிணை, நல்ல குறுந்தொகை, ஐங்குறு நூறு,
ஓத்த பதிற்றுப் பத்து, ஓங்கு பரிபாடல்,
கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோடு அகம்புறம் என்று
இத்திறத்த எட்டுத் தொகை.³⁵

தொகைநூல்

பலரால் பாடப்பட்டு ஒருவரால் தொகுக்கப் பெற்றது தொகை நூல்.

எட்டுத்தொகையில் நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு என்ற ஐந்தும் அகப்பொருள் சார்ந்தவை. பதிற்றுப்பத்தும் புறநானூறும் புறப்பொருள் சார்ந்தவை. பரிபாடல் அகமும் புறமும் சார்ந்த நூல். பரிபாடல் ஒரு பக்தி இலக்கியம் என்று சொல்லும் அளவு திருமாலையும், முருகனையும் சிறப்பித்துக் கூறும் நூலாக விளங்கும்.

அகப்பொருள் நூல்கள்

1. ஐங்குறுநூறு

திணைக்கு நூறு பாடல்களாக ஐந்து திணைக்கும் 100 பாடல்கள் கொண்ட நூல். சங்க இலக்கியத்தில் பத்துப் பத்துப் பாடல்களாக

அமைந்த நூல். 3 அடி முதல் 6 அடிப்பாடல்கள் 500 பெற்றுள்ளன.
ஐந்திணைகளையும் 5 புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

மருதம் ஓரம்போகி; நெய்தல் அம்முவன்;
கருதும் குறிஞ்சி கபிலன்; - கருதிய
பாலை ஓதலாந்தை; பனிமூல்லை பேயனே;
நூலையோ தைங்குறு நூறு³⁶

ஐங்குறு நூறு நூலைத் தொகுத்தவர் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர்
கிழார். தொகுப்பித்தவர் யானைக் கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை.

மருதத்திணை - ஓரம் போகி

நெய்தல் திணை - அம்முவனார்

குறிஞ்சித்திணை - கபிலர்

பாலைத்திணை - ஓதலாந்தையார்

மூல்லைத்திணை - பேயனார்

பெரும்பாலும் நேரிசை ஆசிரியப்பாக்களால் ஆன நூல்.

3 அடிப் பாடல்கள்	54
4 அடிப்பாடல்கள்	253
5 அடிப் பாடல்கள்	167
6 அடிப்பாடல்கள்	24
மொத்தப்பாடல்கள்	498
தோழி கூற்றுப்பாடல்கள்	200

தலைவி கூற்றுப்பாடல்கள் 149

தலைவன் கூற்றுப்பாடல்கள் 90

செவிலி கூற்றுப்பாடல்கள் 13

நற்றாய் கூற்றுப்பாடல்கள் 13

பொதுவாக அகப்பொருள் நூல்களில் தோழியின் பாத்திரப் படைப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. செவிலியும் நற்றாயும் தலைவன் தலைவி வாழ்வில் சமமான பங்கு வகிப்பர். ஒவ்வொரு திணையிலும் 10 பத்துகள் உள்ளன. மருதத்தில் வேட்கைப்பத்து, வேழப்பத்து, களவன் பத்து, தோழிக்குரைத்த பத்து, புலவிப்பத்து, தோழி கூற்றுப்பத்து, கிழத்தி கூற்றுப்பத்து, புனலாட்டுப் பத்து, புலவி விராயபத்து, எருமைப்பத்து எனும் 10 பகுதிகள் உள்ளன.

ஒவ்வொரு திணையும் 10 அதிகாரங்கள் பெற்றுள்ளது. பத்துப் பத்தாகப் பாடும் முறை அக்காலத்தில் அதிகம். வள்ளுவர் ஓர் அதிகாரத்திற்குப் பத்துக் குறட்பாக்கள் செய்தார். குறுகிய பாடல்கள் கொண்டிருத்தலின் இந்நூல் ஐங்குறுநூறு எனப் பெயர் பெற்றது.

ஓரம்போகியார்

ஐங்குறு நூற்றில் மருதம் பாடிய ஓரம்போகியார் மற்ற நூல்களிலும் பெரும்பாலும் மருதம் பாடியுள்ளார். கரும்பு பூக்கும் காய்க்காது. நெல் பூத்துக் காய்க்கும். பரத்தை மகப்பேறு பெறல் இயலாது. தலைவியிடம் பூப்பு நிகழும். மகப்பேறும் அடைவாள்.

‘பூத்த கரும்பின் காய்த்த நெல்லில்

கழனி ஊரன் மார்பு’³⁷

அம்முவனார்

நெய்தல் திணை பாடியவர். இவர் மற்ற நூல்களில் பாடிய பாடல்கள் பெரும்பாலும் நெய்தல் திணை சார்ந்தவை. இவர் பாடிய தொண்டிப்பத்து முழுதும் அந்தாதித் தொடை அமைப்பினதாகும்.

ஐங்குறுநூற்றில் பாடல்களில் எச்சொல் பயின்று வருகிறதோ அச்சொல்லை அப்பத்தின் தலைப்பாக அமைந்தது. 'கடல் துஞ்சாது ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதுபோலத் தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி துஞ்சாது வருந்தினாள். முங்கில் போன்ற மென்மையான தோளினால் என் நெஞ்சம் கவர்ந்தான் '

தொண்டி அன்னை பனைத்தோள்,

ஒண்டொடி அரிவைஎன் நெஞ்சு கொண் டோளே! ³⁸

ஒண்டொடி அரிவை கொண்டனள், நெஞ்சே!

உரவுக் கடலொலித் திரைபோல,

இரவி னானும் துயில்அறி யேனே! ³⁹

மேற்காண்பாடல்கள் இரண்டில் அந்தாதித்தொடை இடம் பெற்றுள்ளன. முதற்பாடல் ஒண்டொடி அரிவை என நிறைவுறும். அடுத்தப்பாடல் ஒண்டொடி அரிவை எனத் தொடங்கும்.

கபிலர்

பாரியின் நண்பர். பாரியின் பறம்பு மலையில் நெடிது வாழ்ந்தவர். பாரி மறைந்ததும் பாரி மகளிரை அரச பரம்பரையினர்க்கு மணம் முடிக்க முயன்றார். குறிஞ்சித்திணை பாடுவதில் வல்லவர். ஐங்குறுநூற்றில் குறிஞ்சித்திணையும் கலித்தொகையில் குறிஞ்சிக்கலியும், குறிஞ்சிப் பாட்டும் பாடியவர். பிற அகநூல்களிலும் குறிஞ்சித்திணையில் பல பாடல்கள் பாடியுள்ளார். இவர் பாண்டிய நாட்டில் திருவாதவூரில் பிறந்தவர். கபிலரைப் பல தண்டமிழ்ச் சான்றோரும் சிறப்பித்துள்ளனர். பொருந்தில் இளங்கீரனார்

செறுத்த செய்யுட் செய்செந் நாவின்,
வெறுத்த கேள்வி, விளங்குபுகழ்க் கபிலன் ⁴⁰

மாறோக்கத்து நப்பசலையார்
புலன் அழுக்கு அற்ற அந்த னாளன், ⁴¹

பொய்யா நாவின் கபிலன் ⁴²

நக்கீரர்

உலகுடன் திரிதரும் பலர்புகழ் நல்இசை
வாய்மொழிக் கபிலன் - ⁴³

பெருங்குன்றூர் கீழார்

‘நனவில் பாடிய நல்இசைக்
கபிலன் பெற்ற ஊரிலும் பலவே’ ⁴⁴

அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை ஆகிய நூல்களிலும் பெரும்
பாலும் குறிஞ்சித் திணையையே கபிலர் பாடியுள்ளார்.

கபிலபரணர் என்ற தொடர் கபிலரின் சிறப்பை உணர்த்தும்.
பதிற்றுப்பத்துள் ஏழாம் பத்தைப் பாடியுள்ளார். பாரி மகளிரைப்
பார்ப்பனர்பால் ஒப்படைத்து வடக்கிருந்து உயிர் நீத்துப் பாரியொடு
சேர்ந்தார். சேரமான் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன் ஏழாம் பத்தினைக்
கேட்டு மகிழ்ந்து கபிலர்க்கு நூறாயிரம் கரணம் பொன் பரிசளித்தான்.
நன்றா என்னும் குன்றேறிக் கண்ணில் எட்டிய ஊர்களைப் பரிசிலாகத்
தந்தான். பாரியைப் பற்றிக் கபிலர் பாடிய பாடல்கள் பலவாகும்.

தலைவி தலைவன் மேற்கொண்ட காதல்

தலைவன் ஊரில் மானுண்டு எஞ்சிய கழிவுநீர் தேன் கலந்த
பாலினும் இனிது! என்ற தலைவி கூற்று தலைவன் பால் கொண்ட
காதலை உணர்த்தும்.

“அன்னாய், வாழி! வேண்டு, அன்னை! நம்படப்பைத்
தேன்மயங்கு பாலினும் இனிய - அவர் நாட்டு
உவலைக் கூவல் கீழ்
மான்உண்டு எஞ்சிய கவிழி நீரே!”⁴⁵

ஓதலாந்தையார்

ஓதுதலில் வல்லவர். ஆதன் என்பவரின் தந்தை. புகழ்பெற்ற மகனாக இருக்கலாம். மகன் பெயரைத் தாங்கி இருக்கலாம். இவர் பாடிய பாடல்களில் பெரும்பாலானவை பாலைத்திணை பற்றியன.

பாதிரி மலர் மலரும் கார் வந்தது. குயில் கூவிக் கார் காலத்தை நினைவூட்டும். தலைவர் வந்திலர். எனத் தலைவி பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவனை நினைத்துப் புலம்புவாள்.

அவரோ வாரார்; தான் வந்தன்றே;
அஞ்சினைப் பாதிரி அவர்ந்தென,
செங்கண் இருங்குயில் அறையும் பொழுதே!⁴⁶

பேயனார்

ஐங்குறுநூற்றைத் தவிரப் பிற நூல்களிலும் பேயனார் பாடிய பாடல்கள் பெரும்பாலும் முல்லைத் திணை சார்ந்தனவே. தோழி தலைவியிடம் தலைவன் சென்ற ஊரிலும் நெய்தல், கொன்றை, பிடவ மலர்கள் மலரும். அவை மலரும் கார்காலம் கண்டு மீள்வர்’ எனக் கூறித் தேற்றினள்.

நன்றே, காதலர் சென்ற ஆறே!
நிலன்அணி நெய்தல் மலர்ப்
பொலன்அணி கொன்றையும் பிடவமும் உடைத்தே.⁴⁷

குறுந்தொகை

குறுந்தொகைப் பாடல்களைத் தொகுத்தவர் பூரிக்கோ 5 அடி முதல் 9 அடி வரை உள்ள 400 பாடல்கள் கொண்டது. பெரும்பாலும் நேரிசை

ஆசிரியப்பாக்களால் ஆகியது. நக்கீரர் இறையனாரை அறியாது குற்றம் கூறிய 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை' என்று தொடங்கும் பாடல் குறுந்தொகை பாற்பட்டதே.

'பெண் யானையின் பசி நீக்க ஆண்யானை யாமரப் பட்டை உரிக்கும் அன்புக் காட்சி நிறைந்தது தலைவன் சென்றவழி' என்று தோழி தலைவியைத் தேற்றும் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ பாலைப்பாடல் வருமாறு :-

'நசைபெரிதுஉடையர்; நல்கலும் நல்குவர்;
பிடிபசி களையஇய பெருங்கை வேழம்
மென்சினை யாஅம் பொளிக்கும்
அன்பின தோழி! அவர் சென்ற ஆறே' ⁴⁸

205 புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

நற்றிணை

நல் என்ற அடைமொழி இந்த நூற் சிறப்புணர்த்தும். தொகுப்பித் தோர் பன்னாடு தந்த மாறன்வழுதி. 7 அடி முதல் 13 அடிவரை உள்ள 401 பாடல்கள் கொண்டது. 192 புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். பெரும்பாலும் 217 தோழி கூற்றுப்பாடல்கள் கொண்டது. பாரி, ஓரி, அண்டிரன், மலையன், வழுதி, வாணன் போன்ற புலவர்களும் நற்றிணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

பிரிவாற்றாத் தலைவியைத் தோழி தேற்றுதல் மயிலடியைப் போன்ற நொச்சிமலரும், முல்லையும் மலரும் கார் காலம் வந்தது. தலைவர் நீட்டியாது விரைந்து மீள்வர் எனத்தோழி தலைவியைத் தேற்றுவள்.

'மயில்அடி இலைய மாக்குரல் நொச்சி
மனைநடு மெளவலொடு ஊழ்முகை அவிழ,
கார்எதிர்ந் தன்றால், காலை; காதலர்

தவச்சேய் நாட்டார் ஆயினும், மிகப்பேர்
அன்பினர் வாழி, தோழி! நன்புகழ்
உலப்புஇன்று பெறினும் தவிரலர்;⁴⁹

தலைவரைக் காதலன் என்று குறிப்பிடுவாள்.

அகநானூறு

அகநானூறு வீட்டு வாழ்வைப்பற்றி விரிப்பது. புறநானூறு என்பது நாட்டு வாழ்வை விரிப்பது. வீட்டு வாழ்வும் நாட்டு வாழ்வும் செம்மையாக இருந்தால் உலகம் அமைதியுடன் இயங்கும். அகநானூறினைத் தொகுத்தவர் உப்பூரிகுடிகிழார் மகன் உருத்திரசன்மன். தொகுப்பித்தோர் பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி. அகநானூற்றுத் தொகுப்பு முறை மிக அழகிது. ஒற்றை எண் பெறும் 1, 3, 5, 7, 9, எனவரும் செய்யுள்கள் பாலைத் திணையிலும், இரண்டும் எட்டும் பெறுவன குறிஞ்சித் திணையிலும், நான்கு எண் பெறுவன முல்லைத் திணையிலும், ஆறு எண் பெறுவன மருதத் திணையிலும், பத்து எண் பெறுவன நெய்தல் திணையிலுமாக, முறையே செய்யுள்கள் ஒருவகை எண் முறை ஒழுங்கோடு தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன என்ற உண்மையைக் கீழ் வரும் பழம் பாடல் உணர்த்தும்.

ஒன்று மூன்று ஐந்தேழ் ஒன்பான் பாலை ஒதாது
நின்றவற்றில் நான்கு நெறிமுல்லை - அன்றியே
ஆறாம் மருதம் அணி நெய்தல் ஐயிரண்டு
கூறா தலை குறிஞ்சி கூறு⁵⁰

பாலை வியமெல்லாம் பத்தாம் பனிநெய்தல்
நாலு நனிமுல்லை நாடுங்கால் - மேலையோர்
தேறும் இரண்டெட் டிவை குறிஞ்சி செந்தமிழின்
ஆறு மருதம் அகம்⁵¹

அகநானூறு நெடும் பாடல்கள் கொண்டது. எனவே இதை நெடுந்தொகை எனக் கருதுவர். 13 அடி முதல் 31 அடிகள் வரை

அகநானூற்றுப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. தோழி கூற்றுப் பாடல்கள் 166, தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள் 103, பரத்தையர் கூற்றுப் பாடல்கள் 9. சங்ககாலத்தில் பரத்தையர் ஒழுக்கம் பழிக்கப் பெற்றது என்பது இதனால் தெரிகிறது. பரத்தையரை வள்ளுவர் வரைவு இல் மகளிர் எனக் குறிப்பிடுவர். வரைவு என்பது திருமணத்தையும் வரையறையாகிய ஒழுக்கத்தையும் குறிக்கும். தலைவி கூற்று 95 பாடல்கள். மருதப்பாடல்கள் 40. 40 பாடல்களில் 9 பாடல்கள் தாம் பரத்தையர் கூற்றாக அமைந்தவை.

குடவோலை முறைத்தேர்தல்

குழிசி ஓலை என்பது குடஓலையைக் குறிக்கும். சேரமன்னன் படைவிரன் பிட்டன் செய்த போர்க்களத்தில் ஆவண மக்கள் குடத்திலிருந்து ஓலையை உருவுதல் போல் பருந்துகள் வீரர்களின் வயிற்றிலிருந்து குடல்களை உருவி எடுத்தன. மக்களிடமிருந்து மக்கள் சார்பாளர்களைத் (பிரதிநிதிகள்) தேர்ந்தெடுக்க ஊர் ஊராகக் குடவோலை முறைத் தேர்தல் நடத்தினர். குடவோலைத் தேர்தல் முறை பற்றிய குறிப்பு, அகநானூற்றில் உள்ளது.

கயிறுபிணிக் குழிசி ஓலை கொண்மார்,
பொறிகண்டு அழிக்கும் ஆவண மாக்களின்,
உயிர்திறம் பெயர, நல்அமர்க் கடந்த
தறுகணாளர் குடர் தரீஇ, தெறுவர,
செஞ்செவி எருவை, அஞ்சுவர ⁵²

சங்க காலத்தில்
உண் சான்று
கூடப்பட்டுள்ளது.

அகநானூறு களிற்றுயானைநிறை, மணிமிடைபவளம்,
நித்திலக்கோவை என்ற முப்பகுதிகளாகப் பிரித்துத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளது.

களிற்றுயானைநிறை - 1- 120 பாடல்கள்

மணிமிடைபவளம் - 121 - 300 பாடல்கள்

நித்திலக்கோவை - 301 - 400 பாடல்கள்

கலித்தொகை

ஒத்தாழிசைக்கலி, கலிவெண்பாட்டு, தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா, தரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா, போன்ற கலிப்பா வகைகளில் பாடப்பெற்ற நூலாகும்.

கலிப்பாவில் தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் உறுப்புகள் இடம்பெறும். தரவிணை விடத்தாழிசை குறைந்த அளவுடையதாக இருக்கும். தரவு என்பது பாவின் கருத்தை முதலில் சுருக்கித் தருவது. தனிச்சொல் என்பது இறுதியில் வரும் சுரிதகத்தையும் ஏனைய உறுப்புகளையும் பிரிப்பதாகும். சுரிதகம் என்பது கருத்தைச் சுருக்கித் தருவதாகும். கலிப்பாவில் சுரிதகம் பெரும்பாலும் ஆசிரியப்பாவில் அமைந்துள்ளது. கலிப்பா துள்ளலோசை கொண்டு வரும்.

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ - பாலைக்கலி.

இவர் சேரமான் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் மகன். சேரமான் தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையாகத் திகழ்ந்தவர்.

பாலைத்திணை பாடுவதில் வல்லவர். அகநானூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, ஆகிய நூல்களிலும் பாடிய பாடல்களுள் பெரும்பாலான பாலைத் திணையைச் சார்ந்தனவே ஆகும் சிவபெருமானைப் பற்றிய கடவுள் வாழ்த்து காணப்பெறுகிறது. பாலைக் கலிப்பாடல்கள் 35.

கபிலர் - குறிஞ்சிக்கலி

கபிலர் குறிஞ்சித்திணை பாடுவதில் வல்லவர். குறிஞ்சிக்கலி 29 பாடல்கள் கொண்டது.

மருதன் இளநாகனார் - மருதக்கல்

மருதன் இளநாகனார் மருதத்திணை பாடுவதில் வல்லவர். 34 பாடல்களைக் கொண்டது.

நல்லுருத்திரன் - முல்லைக்கல்

17 பாடல்கள் கொண்டது. ஆயர் வாழ்வும் திருமால் பெருமைகளும் முல்லைக் கலியில் விரிவாக இடம் பெற்றுள்ளன.

காட்டுமாடுகளையும், பசுக்களையும் வீட்டு விலங்குகளாக மாற்றும் போது அவற்றுடன் போராட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஏறு தழுவுதல் என்ற வீர விளையாட்டு இதிலிருந்து தோன்றியது. ஏறு தழுவலில் வெற்றிபெற்ற வீரனுக்கு ஆயர் குலத்தவர் பெண் கொடுக்க விழைந்தனர்.

நல்லந்துவனார் - நெய்தற்கல்

கலித்தொகைக் கடவுள் வாழ்த்தும் நெய்தல்கலியில் 33 பாடல்களும் நல்லந்துவனார் பாடியவை ஆகும். பரிபாடலில் வையை பற்றிய பாடல்கள் சில பாடியுள்ளார்.

எட்டுத்தொகைப்புறப்பொருள் நூல்கள்

பதிற்றுப்பத்து

முதற்பத்தும் இறுதிப்பத்தும் கிடைத்தில. சேரமன்னர்களைப் பற்றிய வரலாற்றிலக்கியம்.

பத்து	பாடியவர்	பாடப் பெற்றவர்	பரிசில்	ஆட்சி ஆண்டு
2	குமட்டுர்க் கண்ணனார்	இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்	பிரமதேயம் 500 ஊர்கள் 36 ஆண்டு தென்னாட்டு வருவாயில் ஒரு பாகம்	58
3	பாலைக் கௌதமனார்	பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவன்	9 பெருவேள்வி 10 வேள்வியின் விடுபெறுதல்	25
4	காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்	கனங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல்	40 நூறாயிரம் பொன். ஆள்வதில் பாகம்	25
5	பரணர்	கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்	2ம் பற்காட்டு வாரியொடுமகன் குட்டுவஞ்சேரலையும் வழங்கல்	55
6	காக்கைபாடியினியார் என்ற நஞ்சென்னையார்	ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன்	கலன் அணிய 9 காப் பொன் நூறாயிரம் காணம் மன்னன் பக்கத்திருந்தமை	38
7	கபிலர்	செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன்	நூறாயிரம் காணம் பொன். நன்றா என்னும் குன்றேயில் கண்ணில் கண்ட நாடெல்லாம் தரல்	25
8	அரிசில்கிழார்	தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை	தந்த அரசை அவனுக்குத் திருப்பியளித்து அமைச்சராதல்	17
9	பெருங்குன்றூர் கிழார்	இளஞ்சேரல் இரும்பொறை	32 ஆயிரம் காணம் புலவர் அறியாமல் ஊரும் மனையும் விடுதல் ⁵³	18

பெரும்பாலும் ஆசிரியப்பாக்களால் ஆகியது. இயல்மொழி வாழ்த்து, ஒள்வாள் அமலை, காவல் முல்லை, தும்பை அரவம், பாணாற்றுப்படை, பெருஞ்சோற்றுநிலை, விறலியாற்றுப்படை போன்ற பல துறைகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஒவ்வொரு பத்திலும் ஒரு பதிகம் இடம் பெற்றுள்ளது. பதிகம் புலவர் பற்றியும் புரவலர் பற்றியும், பத்துப்பாக்களின் தலைப்புகள் பற்றியும் விளக்குகிறது.

குமட்டூர்க் கண்ணனார்

கண்ணனார் என்பது இவர் இயற்பெயர். குமட்டூர் என்பது ஊரின் பெயர். இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைச் சூரனை வென்ற முருகனுக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுவர்.

புகழையே உண்மையான செல்வம் என உரைப்பர். உலகத்தார்க்கு உதவுவதற்காகவேனும் நீடுவாழ வேண்டுமெனச் சேரலாதனை வாழ்த்துவர். 'நோயும் பசியுமின்றி நாடு வாழ்க' என மன்னனை வாழ்த்துவர்.

'மழைவேண்டு புலத்து மாரி நிற்ப,
நோயொடு பசிக்கந்து ஓரீஇ,
பூத்தன்று பெரும ! நீ காத்த நாடே!' ⁵⁴

பாலைக் கவுதமனார்

பாலைத்திணை பாடுவதில் வல்லவர். பல்யானைச் செல் கெழுகுட்டுவனைப் பாடுவர். ஆன்மிக ஞானமும் ஒழுக்கமும் உடையவர். வேள்வி செய்து வீடு பேறுற்றார். செல்கெழுகுட்டுவன் தீமை செய்யாது பிறர்பொருள் வெஃகாது நல்லாட்சி புரிந்தவன் என வாழ்த்துவர்.

'தீதுசேண் இகந்து, நன்றுமிகப் புரிந்து,
கடலும் கானமும் பலபயம் உதவ,
பிறர்பிறர் நலியாது, வேற்றுப் பொருள் வெஃகாது,
மைஇல் அறிவினர் செவ்விதின் நடந்து, தம்
அமர்துணைப் பிரியாது, பாத்துஉண்டு, மாக்கள்
மூத்த யாக்கையொடு பிணிஇன்று கழிய,
ஊழி உய்த்த உரவோம் உம்பல்!' ⁵⁵

காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்

காப்பியாறு என்பது ஊர். களங்காய்க் கண்ணிநார் முடிச்சேரலை நான்காம்பத்தில் பாடியுள்ளார். பாணர்க்குப் பொற்றாமரையும் விறலியர்க்கு ஆரம் சூட்டிய நார்முடிச்சேரலின் வள்ளன்மையைப் புகழ்வார். பிறர்க்கென வாழ்பவன் எனப் புகழ்வார். அந்தாதித் தொடை தோன்றச் செய்யுள் செய்வார்.

நார்முடிச் சேரல்! நின் போர்நிழல் புகன்றே ⁵⁶

போர்நிழல் புகன்ற சுற்றமொடு ஊர்முகத்து. ⁵⁷

மேற்காண் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் பாடல்களில் அந்தாதி அமைந்துள்ளது.

பரணர்

ஐந்தாம் பத்தில் கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைப் பாடுவார். அகநானூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, புறநானூறு என்ற நூல்களிலும் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இமயம் முதல் குமரி வரை அரசாண்டு பாண்டியனை வென்ற செங்குட்டுவன் வீரத்தைப் புகழ்வார்.

‘கருஞ்சினை விறல் வேம்பு அறுத்த

பெருஞ்சினக் குட்டுவற்’ ⁵⁸

அரிசில் கிழார்

அரிசில் எனும் ஊரைச் சார்ந்தவர். தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையை எட்டாம் பத்தில் பாடியுள்ளார். பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையின் குன்று பசுக்கூட்டத்தைப் போல யானைகளை மிகுதியாகக் கொண்டது என்று யானைகளின் மிகுதியைப் புகழ்வார்.

‘ஆபரந் தன்ன, யானையோன் குன்றே.’ ⁵⁹

பெருங்குன்றூர் கிழார்

இளஞ்சேரல் இரும்பொறையை ஒன்பதாம் பத்தில் பெருங்குன்றூர் கிழார் பாடியுள்ளார்.

‘இளஞ்சேரல் இரும்பொறையின் பகைவர் யானையின் காலகப்பட்ட மூங்கில் கிளையில் அழிவர்’ என இளஞ்சேரல் இரும்பொறையின் வீரத்தைப் புகழ்வார்.

‘வார்முகில் முழக்கின் மழகளிறு மிகீஇ, தன்
கால்முளை மூங்கில் கவர்கிளை போல,
உய்தல் யாவது நின் உடற்றி யோரே,’⁶⁰

புறநானூறு

புறப்பொருளைப்பற்றிக் கூறும் நானூறு பாக்களாளாகிய நூல். வெவ்வேறு புலவர்கள் பாடிய பாடல்கள் அடங்கிய நூல். புறத்திணைகளும், துறைகளும் பெற்றுள்ளது. சிவபெருமான் வாழ்ந்து முதற்கண் காணப்பெறுகிறது.

கரந்தை, காஞ்சி, தும்பை, நொச்சி, பாடாண் பெருந்திணை, பொதுவியல், வஞ்சி, வாகை முதலிய புறத் திணைகளும், அரசவாகை, இயல்மொழி, உண்டாட்டு, குடிநிலை உரைத்தல், தலைத் தோற்றம், தாபதநிலை, தானைநிலை, தானைமறம், துணைவஞ்சி, நெடுமொழி, பாணாற்றுப்படை, விறலியாற்றுப்படை, மகட்பாற்காஞ்சி, மகள் மறுத்துமொழிதல், வஞ்சினக் காஞ்சி, வாழ்த்தியல், வாள் மங்கலம் முதலிய துறைகளும் புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன. பெண்பாற்புலவர்களும் பாடியுள்ளனர். அக்காலக் கல்வி நிலையை உணர முடிகிறது. 15 அடி முதல் 40 அடி வரை உள்ள பாடல்கள் புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஏறத்தாழ 30 அரசர்கள் புலவர்களாக விளங்கியுள்ளனர் என்பது சங்க இலக்கியப்பாடல்களிலிருந்து

புலனாகிறது. பாண்டியன் ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழியன், பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி, சோழன் நல்லுருத்திரன், சோழன் நலங்கிள்ளி, சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், கோப்பெருஞ்சோழன், சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை முதலிய வேந்தர்கள் புலமை பெற்று விளங்கினார்கள். மன்னர்களின் படை வீரமும் கொடை வீரமும் புறநானூற்றில் விரித்துரைக்கப் பெறுகின்றன. சோழனைப் பற்றிய பாடல், பாண்டியனைப் பற்றிய பாடல் சேரனைப் பற்றிய பாடல், சிற்றரசர்களைப் பற்றிய பாடல், என்று முன்னும் பின்னுமாகப் பாடல்கள் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. புறநானூற்றுப் பாக்கள் பெரும்பாலும் ஆசிரியப்பாக்களாக அமைந்துள்ளன. இரு சீரடிகள் அமைந்த இணைக்குறளாசிரியப் பாக்களும் புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பரிபாடல்

25 அடி முதல் 400 அடிகள் கொண்ட பாக்கள் கொண்ட நூல். பல பாடல்களின் கலப்பு. கொச்சகம், அராகம், சுரிதகம், தரவு என்று உறுப்புகளைப் பெற்று வரும். பரிபாடல் அகமும் புறமும் சார்ந்த நூல். திருமால், செவ்வேள் பற்றிய பாக்கள் இருத்தலால் பரிபாடல் பக்தி இலக்கியம் போலக் காட்சி தரும். தலைவன் தலைவி கூற்றாகப் பாடல்கள் இருத்தலின் இது அகம் பற்றிய நூலாகவும், கடவுளரைப் பற்றிய பாக்கள் இருத்தலின் புறநூலாகவும் விளங்குகிறது. பரிபாடல் பண் மிகுந்தது. ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் பண் வகுத்தோர் வேறொருவர். பாடல் இயற்றியவர் வேறொருவர்.

பரிபாடல்வே தொகைநிலை வகையின்

இது பா என்னும் இயல்நெறி இன்றிப்

பொதுவாய் நின்றற்கும் உரித்தென மொழிப ⁶¹

கொச்சகம், அராகம், கரிதகம் எருத்தொடு
செப்பிய நான்கும் தனக்கு உறுப்பாகக்
காமங் கண்ணிய நிலைமைத் தாகும். ⁶²

பரிபாட்டெல்லை

நாலீர் ஐம்பது உயர்பு அடியாக
ஐ ஐந்து ஆகும் இழிபு அடிக்கு எல்லை ⁶³

பரிபாடலுக்குப் பண் வகுத்தோர் பதின்மர். 70 பரிபாடலில் இன்று
22 பாடல்களே கிடைத்துள்ளன. 8 பாடல்கள் செவ்வேள் பற்றியன. 8
பாடல்கள் வையை பற்றியன. 6 பாடல்கள் திருமால் பற்றியன. இந்நூல்
பிற்காலத்து நாயன்மார் ஆழ்வார் பக்திப் பாடல்களுக்கு அடிப்படையாக
அமைந்த பக்தி இலக்கியமாகும். அன்பு, அருள், அறம் ஆகியவற்றை
வலியுறுத்தும் அற இலக்கியமாகவும் திகழ்கிறது.

பாடிய புலவர்கள் நல்லந்துவனார், இளம்பெருவழுதி, கடுவன்
இளவயினார். கரும்பிள்ளைப்பூதனார், கீரந்தையார், குன்றம்பூதனார்,
கேசவனார், நப்பண்ணனார், நல்லச்சுதனார், நல்லமுகியார்,
நல்வழுதியார், மையோடக்கோவனார் எனப் பதின்முவர்.

பண்டு பரிபாடலில் இருந்த பாக்கள் 70

திருமால்	8
செவ்வேள்	31
கொற்றவை	1
வையை	26
மதுரை	4
மொத்தம்	70

திருமாற்கு இரு நான்கு; செவ்வேட்டு முப்பத்
தொருபாட்டு; காடுகாட்டு ஒன்று; மருவினிய

வையை இருபத்தாறு; மா மதுரை நான்கு என்ப
செய்ய பரிபாடல் திறம்.⁶⁴

சங்க இலக்கியம் காட்டும் பழக்க வழக்கங்கள்

இல்லுறை தெய்வ வழிபாடு, பல்லி சொற்பலன், திலகமிடல், தைநீராடல், விரிச்சிகேட்டல், காக்கை விருந்து வரக்கரைதல், தேடிக்கொடை கொடுத்தல், தலையில் அடித்துச் சத்தியம் செய்தல், குரவைக் கூத்து, ஏறுதழுவல், வடக்கிருத்தல், யானைக் கொம்பு விற்று வாழ்க்கை நடத்தல், தெய்வத்திற்கு நேர்ந்து கொள்ளல், தெய்வம் ஏறப்பெற்றாடல் கொலை செய்வோர் நரகம் புகுவர் என்று நம்புதல். ஒருவனுக்கு ஒருத்தி, வறுமையுறினும் பிறந்த வீடு செல்லாமை, தாலி கட்டும் வழக்கம், உலக்கைப்பாட்டு, தெய்வம் தொழாத் தெய்வக் கற்பு, கணவன் மனைவி ஒற்றுமை, இளமைமாறினும் அன்பு மாறாமை, சாட்சி சொல்லும் வழக்கம், வரி செலுத்தும் கடமை, சோதிடக்கலை, அம்பா ஆடல், அறங்கூறவையம், காவிதிப்பட்டம், போர் முரசைத் தெய்வம் போல் வழிபடல், அட்டிலறச்சாலை, கலைஞர்களைப் போற்றல், ஒழுக்கம் பேணல், மலர் சூடும் வழக்கம், கோயிலுக்குக் காணிக்கை செலுத்தல், குறிகேட்டல், ஆம்பல்குழல் ஊதும் வழக்கம், பலவகை மணிகளைக் கோர்த்தல், சிலம்புகழி நோன்பு, பறை கொட்டல், திருமணமுறை, பகுத்துண்டு வாழும் பண்பு, விதி நம்பிக்கை, பொது உடைமைக் கொள்கை, பொது நலம் பேணல், தீமை செய்யாமை முதலிய பண்டைப் பழக்க வழக்கங்களைச் சங்க இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

இல்லுறை தெய்வ வழிபாடு

கடவுள் வழிபாட்டைப் பல கூறாக வகுத்தனர். ஏற்புடைக் கடவுள் வழிபாடு, இல்லுறை தெய்வ வழிபாடு, வழிபடு கடவுள் வழிபாடு என வழிபாட்டைப் பகுப்பர். குறுந்தொகை களவு கற்பு நெறிகளைக் கூறுவதால் களவில் வள்ளியையும் கற்பில் தெய்வானையையும் மணந்த முருகன் வாழ்த்து முதலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

குறுந்தொகையில் முருகன் வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுள் வாழ்த்தாகும். நல்லன தீயன பகுத்துணர உதவும் குறளில் நல்லன தீயன பகுத்துணர அருளும் ஆதிபகவனை வள்ளுவர் வாழ்த்துவர்.

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.⁶⁵

தத்தம் மனையில் தெய்வம் உறைவதாகவும், அந்த இல்லுறை தெய்வத்தை வழிபடுவது நலம் தரும் எனவும் தமிழர்கள் நம்பிய செய்தியைச் சங்க இலக்கியம் பரவலாகக் கூறுகிறது.

மகளிர் மனையுறை தெய்வத்தை நெல்லும் மலரும் தூவி வழிபடுவதைப் பற்றி நெடுநல்வாடை கூறுகிறது. நெல் உடல் வளர்க்கும் உணவு தருவது. மலர் உள்ளத்திற்கு இன்பம் தரும் மணம் தருவது. உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் ஒரு சேர இன்பம் தரும் வாழ்வு வேண்டி மகளிர் இல்லுறை தெய்வத்தை விளக்கேற்றி வழிபட்ட செய்தியைப் பின்வரும் பாடல் எடுத்து உரைக்கிறது. மழைக்காலத்தில் பிச்சிமலர் மலர்வதைக் கொண்டு மாலைக்காலம் வந்ததை உணர்ந்து வழிபாடு நிகழ்த்தியதை நெடுநல்வாடை உரைக்கும்.

மடவரல் மகளிர் பிடகைப் பெய்த,
செவ்வி அரும்பின் பைங்கால் பித்திகத்து
அவ்விதழ் அவிழ்பதம் கமழப் பொழுதறிந்து,
இரும்புசெய் விளக்கின் ஈர்ந்திரிக் கொளீஇ,
நெல்லும் மலரும் தூஉய்க் கைதொழுது,
மல்லல் ஆவணம் மாலை அயர.⁶⁶

பல்லி ஒலித்தலின் பயன்

‘வீட்டுச்சுவரில் பல்லி நல்ல சொல்லைச் சொல்லியபடி இருத்தலின் பொருள் கருதிச் சென்ற தலைவர் திருந்திய அணியையும் மூங்கில் போன்ற தோளையும் கொண்ட நின்னை வந்தடைவர்’ என்று கூறித் தோழி

பொருள்வயின் தலைவன் பிரிந்த போது தலைவியைத் தேற்றுவாள்.
நற்றிணையில் உள்ள இச்செய்தி பல்லி சொல்லை நற்பலனாக எடுத்துக்
கொள்ளும் வழக்கம் இருந்ததைப் புலப்படுத்தும்.

அரும்பொருட்டு அகன்ற காதலர் முயக்குளதிர்த்து,
திருத்திழைப் பணைத்தோள் பெறுநர் போலும்;
நீங்குக மாதோ நின் அவலம் ஓங்குமிசை,
உயர்புகழ் நல்கில் ஒண்குவர்ப் பொருந்தி
நயவரு குரல பல்வி,
நள்ளென் யாமத்து, உள்ளுதொறும் படுமே ⁶⁷

‘நச்சு கெவுளி கெச்சு கெச்சுன்னு அடிக்குது என்று இக்காலத்தில்
குடுகுடுப்பைக்காரர் சொல்லும் குறி இங்கு ஒப்புநோக்கற்பாலது’

பெண்கள் நெற்றியில் திலகமிடல்

பெண்கள் நெற்றியில் திலகமிட்டுக் கொள்ளும் வழக்கத்தை
நற்றிணை குறிப்பிடுகிறது.

‘திலகம் தைஇய தேம்கமழ் திருநுதல்’ ⁶⁸

மனோன்மணியமும் இக்கருத்தைப் பின்வரும் அடியில் அரண்
செய்யும்

‘தக்கசிறு பிறை நூதம் தறித்தநறும் திலகமுமே’ ⁶⁹

தைநீராடல்

நிறைமதி நாளான திருஆதிரை நாளில் சிவபிரானுக்கு விழாத்
தொடங்கினர். வளையணிந்த மகளிர் கன்னிப் பெண்கள் மார்கழி
நோன்பேற்று நீராடி நின்றனர். முதுபெண்டிர் கன்னியர்க்கு நோன்பு
பூண்டு நீராடும் முறையைக் காட்டினர். பனியோடும் கூடிய வைகறையில்
பாடியபடி ஆடினர். இச்செய்தியைப் பரிபாடல் பின்வருமாறு கூறுகிறது

‘அம்பா ஆடலின் ஆய் தொடிக் கன்னியர்,
முனித்துறை முதல்வியர் முறைமை காட்ட,
பனிப் புலர்பு ஆடிப் பருமணல் அருவியின்
ஊதை ஊர்தர, உறை சிறை வேதியர்
நெறிநிமிர் நுடங்குஅழல் பேணிய சிறப்பின்,
தையல் மகளிர் ஈர்அணி புலர்த்தர்’⁷⁰

இவ்வுண்மையை ஆண்டாள் திருப்பாவையில் பின்வருமாறு
உரைப்பாள்.

“மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீர்! போதுமினோ நேரிழையீர்!”⁷¹

விரிச்சி கேட்டல்

ஒருசெயலைச் செய்யத் தொடங்கு முன் அச்செயலை மனத்
தகத்துக்கொண்டு அயலார் வாய்ச் சொல்லைக் கேட்பது விரிச்சி
கேட்டல் எனப் பெறும்.

‘வேண்டிய பொருளின் விளைவுநன் கறிதற்கு
ஈண்டிருள் மாலைச் சொல்லோர்த் தன்று’⁷²

தலைவன் வேனில் காலத்தில் பகைவயின் பிரிவில் சென்றுள்ளான்.
கார்காலத்தில் வருவதாகக் கூறிச் சென்றான். கார்காலம் தொடங்கியும்
தலைவன் வராத காரணத்தால் தலைவி கவலையுடன் இருந்தாள். கார்
காலத்து மழை வந்தது. தலைவன் வாராமை கண்டு வருந்திய
தலைவியைக் கண்ட முதுபெண்டிர் நற்சொல் கேட்க இறைவனைத்
தொழுது நின்றனர். அப்போது தாய்ப் பசுக்களைப் பிரிந்த கன்றுகள்
தாயைக் காணாது கதறின. இக்காட்சியைக் கண்ட இடைக்குலப் பெண்
அக்கன்றுகளை நோக்கி ‘உங்கள் தாயார் விரைவில் வந்துவிடுவர்’ என்று
கூறிய நற்சொல்லைக் கேட்ட மகளிர் தலைவியிடம் சென்று கேட்ட
நற்சொல்லை எடுத்துக் கூறித் தலைவனும் விரைவில் வந்து விடுவான்
என்று கூறினர்.

மேற்காண் செய்தி காட்டும் முல்லைப்பாட்டுப் பகுதி வருமாறு.

அருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி,
யாழிசை இனவண்டு ஆர்ப்ப, நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
அரும்பவிழ் அலரி தூஉய்க் கைதொழுது.
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்
சிறுதாம்பு தொடுத்த பாலைக் கன்றின்
உறுதுயர் அலமரல் நோக்கி ஆய்மகள்
நடுங்குகவல் அசைத்த கையள் கைய
கொடுங்கோல் கோவலர் பின்னின்று உய்த்தர,
இன்னே வருகுவர் தாயர் என்போள்,
நன்னர் நன்மொழி கேட்டனம்; அதனால்,
நல்ல நல்லோர் வாய்ப்புள் தெவ்வர்.
முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து,
வருதல் தலைவர் வாய்வது நீநின்
பருவரல் எவ்வம் களைமா யோய்எனக்' 73

காக்கை கரைந்தால் விருந்து வரும் என்ற நம்பிக்கை

காக்கை கரைந்தால் விருந்து வரும் என்ற நம்பிக்கை இன்று வரை இருந்து வருகிறது. காக்கை கரைந்தால் விருந்து வரும் எனப் பாடிய புலவர் நச்செள்ளையார் காக்கைபாடினியார் என்று அழைக்கப் பெற்றார்.

'தலைவியை மெலிவித்த தலைவன் விருந்தாக வருமாறு கரைந்த காக்கைக்கு ஒரு கலம் அரிசியைச் சோறாக்கிக் கொடுப்பினும் அது சிறிதளவே ஆகும் ' எனத் தோழி கூறும் கூற்றில் மேற்காண் உண்மை புலனாம்.

திண்தேர் நள்ளி கானத்து அண்டர்
பல்லா பயந்த நெய்யின் தொண்டி
முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோறு
எழுகலத்து ஏந்தினும் சிறிதுஎன் தோழி

பெருந்தோள் நெகிழ்த்த செல்வற்கு
விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே.⁷⁴

தேடிப் போய்க் கொடை கொடுக்கும் வழக்கம்

பாரி வாடிய முல்லைக் கொடிக்குத் தேர் கொடுத்தான். பேகன் தோகை விரித்தாடிய மயில் கண்டு குளிரில் மயில் நடுங்குவதாக எண்ணி விலை உயர்ந்த போர்வையைக் கொடுத்தான். நாடி வந்தோராக்கு இல்லை எனாது வழங்கிய தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் கொடைத் தன்மையை அவன் வஞ்சினப் பாடல் காட்டும்.

‘புரப்போர் புன்கண் கூர,
இரப்போர்க்கு ஈயா இன்மையான் உறவே’⁷⁵

பகைவரை வெல்லாவிடின் நாடிவந்த இரவலர்க்குப் பொருள் கொடுக்க முடியாத வறுமை எனை வந்து சேர்க என்று தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் கூற்று அவனை நாடி வந்து இரவலர்க்குக் கொடுத்து வந்த அவன் கொடைவீரம் உணர்த்தும்.

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் இரவலர் யாரும் வராவிடின் மன்னனே போய் இரவலரைத் தேடிச்சென்று நிறையப்பொருள் தரும் செய்தியைக் காக்கை பாடினியார் ஆறாம்பத்தில் பின்வருமாறு சுட்டுவர்.

‘வாரர் ஆயினும் இரவலர் வேண்டி,
தேரில் தந்துஅவர்க்கு ஆர்பதன் நல்கும்
நகைசால் வாய்மொழி இசைசால் தோன்றல்!’⁷⁶

தலையில் அடித்துச் சத்தியம் செய்தல்

பிறரை நம்ப வைப்பதற்குக் கோயிலில் சென்று சத்தியம் செய்தல், உடையைக் கீழே போட்டுத் தாண்டுதல், தலையில் அடித்துச் சத்தியம் செய்தல் போன்ற பழக்கங்களை இன்றும் காண்கிறோம். தாம் வணங்கும் இறைவன் பெயரைச் சொல்லிச் சாமி சத்தியமா என்று தலையில் அடித்துச்

சத்தியம் செய்யும் வழக்கத்தை இன்று காண்கிறோம். தலைவன் தன்னை நம்பாத தலைவியிடம் மலை போன்ற மார்பனாகிய திருமால் சேவடியைத் தலையினால் தொட்டுச் சூள் (சத்தியம்) செய்வதாகத் தலைவன் கூறும் காட்சி நல்லுருந்திரனாரின் முல்லைக்கலியில் இடம் பெற்றுள்ளது.

‘மலையொடு மார்பு அமைந்த செல்வன் அடியைத்
தலையினால் தொட்டுஉற்றேன், சூள்.’ ⁷⁷

குரவைக் கூத்தாடுதல்

சிலப்பதிகாரம் ஆய்ச்சியர் குரவை ஆடிக் கண்ணனை வழிபட்ட செய்தியை விளக்கும். மரத்தடியில் ஊர்ப் பொதுமன்றில் குலவையிட்டுக் கூத்தாடிய செய்தியை முல்லைக் கலிப்பாடல் விளக்கும். குரவைக்கூத்தாடுவோர் கண்ணில் படாமல் ஆம்பல் குழல் இசைத்தால் தான் வந்து சேர்வதாகத் தலைவி கூறுவாள்.

தலைவி தலைவன் வரவேண்டிய குறியிடமாகக் காஞ்சி மரநிழலைக் கூறுவாள். காஞ்சி மர நிழல் பொது மன்றத்தில் ஆயர் மகளிர் குரவைக் கூத்தாடுவர்.

‘காஞ்சித் தாது உக்கன்ன தாதெரு மன்றத்துத்
தூங்கும் குரவையுள் நிற்பெண்டிர் கேளாமை,
ஆம்பற் குழலால் பயிர்பயிர் - எம்பட்ப்பைக்
காஞ்சிக்கீழ்ச் செய்தேம் குறி.’ ⁷⁸

ஏறுதழுவுதல்

பண்டைக் காலத்துத் தமிழகத்தில் ‘ஏறுதழுவுதல்’ என்ற வீர விளையாட்டு இருந்தது. வீரக் காளையை அடக்கிய காளையார்க்கே முல்லை நிலத்து ஆயர் தம் மகளை மணம் செய்து கொடுப்பர். காட்டுக் காளையகளையும் பசுக்களையும் வீட்டு விலங்காக்கிப் பழக்குவதற்கு

அவற்றொடு போரிட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. நாளடைவில் அந்த ஏறுதழுவுதல் வீர விளையாட்டாக அமைந்தது. காளை அடக்கிய வீரக் காளாயர்க்கே முல்லை நிலத்து ஆயர் தம் மகளிரை மணம் செய்து கொடுத்தனர். காளையை அடக்கிய வீரனுக்கு மகட்கொடை நேர்ந்த செய்தியை முல்லைக்கலியில் நல்லுருத்திரன் நவில்வர்.

‘நேரிழாய்! கோள் அரிதாக நிறுத்த கொலையேற்றுக்

காரிகதன் அஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவற்கே,

ஆர்வுற்று, எமர், கொடை நேர்ந்தார்-அவர்எடுத்த

ஊராரை உச்சி மிதித்து.’⁷⁹

வடக்கிருத்தல்

வடக்குத்திசை நோக்கி உண்ணா நோன்பு கொண்டு உயிர்துறத்தல். கோப்பெருஞ்சோழனை அவன் பெற்ற மக்கள் எதிர்த்தனர். ஆட்சியுரிமை வேட்கையுடன் தந்தையை எதிர்த்தனர். இச்சூழ்நிலையை எண்ணிக் கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருக்கத் துணிந்தான். தான் வடக்கிருந்தபின் பொத்தியார், பாண்டிய நாட்டுப் பிசிராந்தையார் ஆகியோரும் வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தனர். வெவ்வேறு இடத்தில் தோன்றிய சான்றோர்கள் நட்பின் மேன்மையை அவர்கள் வடக்கிருந்த தன்மை வெளிப்படுத்துவதைக் கண்ணகனார் என்ற புலவர் சிறப்பித்துப் பேசுவர்.

சோழன் வடக்கிருந்த போது பாண்டிய நாட்டில் தோன்றிய நண்பர் பிசிராந்தையார்க்கு அருகில் இடம் ஒதுக்கி வைக்குமாறு கோப்பெருஞ்சோழன் வேண்டுகிறான். பிசிராந்தையாரிடம் பெயர் கேட்டால் தன் பெயர் கோப்பெருஞ்சோழன் என்று சொல்லுவார்.

வடக்கிருந்து உயிர் நீக்கும் போது பிசிராந்தையார் வடக்கிருக்க வருவார். அவர்க்கு இடம் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டுமென வேண்டுகோள் விடுத்து உயிர் நீத்தான். கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்து உயிர் நீக்கும் போது பாண்டிய நாட்டு நண்பர் பிசிராந்தையாரைப் புகழ்ந்து உயிர் துறப்பர்.

பிசிராந்தையார் இகழ்விலர். இனியன். புகழ்கெட வரும் பொய்
வேண்டலர். இன்பக் காலை வராவிடினும் துன்பக் காலை வருவர் என்று
கூறிக் கோப்பெருஞ்சோழன் உயிர் துறந்தான்.

‘ஐயங் கொள்ளன்மின் ஆர்அறி வாளீர்!
இகழ்விலன், இனியன், யாத்த நண்பினன்,
புகழ்கெட வருஉம் பொய்வேண் டலனே;
தன்பெயர் கிளக்கும்காலை, என்பெயர்
பேதைச் சோழன், என்னும், சிறந்த
காதற் கிழமையும் உடையன்; அதன்தலை
இன்னதுஓர் காலை நில்லலன்;
இன்னே வருகுவன்; ஒழிக்க, அவற்கு இடமே!’⁸⁰

யானைக் கொம்பை வீற்று வாழ்க்கை நடத்தல்

ஓரியினுடைய கொல்லி மலை மக்கள் யானையின் கொம்பொடித்து
அதை வீற்று வாழ்க்கை நடத்திய செய்தியை மலைபகுதியில் நெடு நாள்
பாரியொடு வாழ்ந்த கபிலர் குறிப்பிடுவர்.

‘காந்தள் வேலிச் சிறுருடி பசித்தென
கடுங்கண் வேழத்துக் கோடுநொடுத்து உண்ணும்
வல்வில் ஓரிக் கொல்லிக் குடவரைப்.’⁸¹

தெய்வத்திற்கு நேர்ந்து கொள்ளுதல்

குறிஞ்சி நிலத்தில் தினை, கதிர் வாங்கி நிற்கும். பன்றி, யானை
முதலிய விலங்குகள் உண்ணாமல் தினை நன்கு விளைய வேண்டும் என்று
சில முற்றிய தினைக் கதிர்களைக் காவல் தெய்வத்திற்குப் படைத்துக்
கொள்வதாக நேர்ந்து கொள்ளும் வழக்கத்தைக் குறுந்தொகை கூறும்.
அளித்த கதிர்களைத் தின்ற மயில் நடுங்கியதாகக் குறுந்தொகை கூறும்.

‘புனவன் துடவைப் பொன்போல் சிறுதினைக்
கடிஉண் கடவுட்கு இட்ட செழுங்குரல்

அறியாது உண்ட மஞ்சை ஆடுமகள்
வெறிஉறு வனப்பின் வெய்துற்று நடுங்கும்
சூர்மலை நாடன்' ⁸²

வெறியாடும் களத்துத் தெய்வம் ஏறப்பெற்றுச் சேயிழையர் ஆடல்

வீட்டில் யார்க்கேனும் உடல் நலம் குன்றின் தெய்வத்திற்குப் பலி
தூவி விழா எடுப்பர். விழாவில் ஒரு பெண் மேல் தெய்வம் வரும்
தெய்வமேறப் பெற்ற பெண் மயில் போல் ஆடும் செய்தியை நக்கீரர்
குறிப்பிடுவர்.

‘புனவன் துடவைப் பொன்போல் சிறுதினைக்
கடியுண் கடவுட்கு இட்ட சில்குரல்
அறியாது உண்ட மஞ்சை ஆடு மகள்
வெறியறு வனப்பின் வெய்துற்று நடுங்கும்
சூர்மலை நாடன்' ⁸³

உயிர்க் கொலை செய்தோர் நரகம் புகுவர் என்ற நம்பிக்கை

எத்துணையும் பேதமுறா தெவ்வுயிரும் தம்முயிர்போல் எண்ணி பிற
உயிர் பேணல் தமிழ் மரபு. இவ்வுண்மையை வள்ளலாரும். உரைப்பர்.
எவ்வுயிரும் தம்முயிர் போல் பேணி உவப்பவர் உள்ளம் இறைவன்
குடியிருக்கும் கோயில். அத்தகைய பிறர் நலம் பேணுவோர் திருவடிக்கே
ஏவல் புரிய விரும்புவதாக இராமலிங்க வள்ளலார் குறிப்பிடுவர்.

‘எத்துணையும் பேதமுறா தெவ்வுயிரும் தம்முயிர்போல்
எண்ணி உள்ளே’

ஒத்துரிமை உடையவராய் உவக்கின்றார்
யாவர் அவர் உளந்தான் சுத்த
சித்துரு வாய் எம்பெருமான் நடம் புரியும் இடம் என
நான்தோந்தேன் அந்த
வித்தகர் தம் அடிக்கேவல் புரிந்திட என்
சிந்தைமிக விழைந்த தாலோ' ⁸⁴

நன்னன் என்ற மன்னன், காவல் காட்டு மாங்காயை யாரும் எடுக்கக் கூடாதென்று ஆணையிட்டிருந்தான். இந்த ஆணை அறியாத நீராடச் சென்ற பெண் ஆற்றில் மிதந்து வந்த மாங்காயைத் தின்றாள். அந்த மாங்காய் காவல் காட்டு மாங்காய் எனத்தெரியாது. நன்னன் கொலைத் தண்டனை விதித்தான். அந்தப் பெண்ணின் தந்தை 81 யானைகளும் அப்பெண்ணின் எடை அளவு பொன் பாவையும் கொடுப்பதாகச் சொல்லித் தன் மகளை விடுவிக்க வேண்டினான். நன்னன் இரங்காது அப்பெண்ணைக் கொலை செய்தான். அந்த நன்னன் நரகம் புகுந்தான். அதுபோலத் தலைவனைக் காணமுடியாமல் தூங்காத இவ்வூர் நரகம் புகுவதாக என்று தோழி தலைமகன் சிறைப் புறமாக இரவுக் குறிக்கண் இற்செறிப்பை வலியுறுத்தி விரைந்து வரைந்து கொள்ள வேண்டினாள்.

அதுவும் தியாக வடிவாய் விளங்கும் பெண்ணைக் கொலை புரிந்தால் நரகம் புகல் உறுதி என்ற நம்பிக்கை தமிழகத்தில் இருந்தது.

பரணர், கபிலர், திருமூலர், ஆகிய புலவர் பாடல்களில் வரலாற்றுச் செய்திகள் இடம் பெறும். பரணர் நன்னன் பெண் கொலை புரிந்த வரலாற்றைப் பின்வருமாறு குறுந்தொகைச் செய்யுளில் குறிப்பிடுவர்.

“மண்ணிய சென்ற ஒன்றுதல் அரிவை
புனல்தரு பசங்காய் தின்றதன் தப்பற்கு
ஒன்பதிற்று ஒன்பது களிற்றொடு அவள்நிறை
பொன்செய் பாவை கொடுப்பவும், கொள்ளான்,
பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல,
வரையா நிரையத்துச் செலீஇயரோ, அன்னை!
ஒரு நாள், நகைமுக விருந்தினன் வந்தென,
பகைமுக லூரில் துஞ்சலோ இலனே.”⁸⁵

ஒருவனுக்கு ஒருத்தி

வள்ளுவர் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற கருத்தை வலியுறுத்துவர் தம்மில் இருந்து தன்னுழைப்பால் வந்த செல்வம் உண்ணல் போன்ற

பேரின்பம் தனக்குரிய மனையாளிடத்து நுகர்தலே உண்மை இன்பம் என்பதைக் கீழ் வரும் குறல் வழி உரைப்பார்.

‘தம்மில் இருந்து தமதுபாத்து உண்டற்றால்
அம்மா அரிவை முயக்கு’⁸⁶

பனையின் நுங்கு உடற்கு நல்ல பயன் தரும். அதே பனையில் இருக்கும் கள் உடலுக்குத் தீங்கு பயக்கும். அதுபோலப் பெண் குலத்தில் தீய விலைமகள் குலத்தின்பம் தீது பயக்கும்.

தனக்குரிய குலமகள் பால் நுகரும் இன்பம் சிறந்ததாகும். ஒரு தலைவி தன் தலைவனிடம் இம்மை மாறி மறுமை பெறினும் நீ எனக்குக் கணவனாக அமைதல் வேண்டும். யான் உன் மனம் விரும்பியவளாக ஆதல் வேண்டும் என்பாள். மனைவியாக வேண்டும் என்று கூறாது மனம் விரும்பியவளாக வேண்டுமென்று கூறுவாள். பின்வரும் குறுந்தொகைப் பாடல்கள் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற கொள்கையை வலியுறுத்து வனவாக அமையும்.

‘களின் கேளிர் ஆர்த்திய உள்ளூர்ப்
பாளை தந்த பஞ்சியம் குறுங்காய்
ஒங்குஇரும் பெண்ணை நுங்கொடு பெயரும்
ஆதி அருமன் முதுர் அன்ன
அயவெள் ளாம்பல் அம்பகை நெறித்தழை
தித்திக் குறங்கின் ஊழ்மாறு அலைப்ப,
வருமே சேயிழை அந்தில்
கொழுநற் காணிய அளியேன் யானே!’⁸⁷

தாமரை சூரியனைக் கண்டே மலரும். குலமகளும் கணவனைக் கண்டே மலர்வாள்.

‘அணிற்பல் லன்ன கொங்குமுதிர் முண்டகத்து
மணிக்கேழ் அன்ன மாநீர்ச் சேர்ப்ப!
இம்மை மாறி மறுமை ஆயினும்,

நீஆ கியர்எம் கணவனை,
யான்ஆ கியர்நின் நெஞ்சநேர் பவளே.’⁸⁸

நீர்த்துறைக்குத் தாமரை அழகு தருவது போலத் தலைவன் வாழ்விட்குத் தலைவி பொலிவு தந்து அமைவாள்.

வறுமையுற்ற காலத்தும் கணவனைப் பிரிந்து பிறந்த வீடு செல்லாமை

தன் பிறந்த வீடு எவ்வளவு செல்வம் பெற்றிருந்தாலும் புகுந்த வீட்டில் வறுமை இருப்பினும் பிறந்த வீடு செல்லாத பெண்மையைத் தமிழகம் பெற்றிருந்தது. தலைவி வீட்டில் பொற்கலத்தில் தேன் கலந்த பாற் சோற்றைச் செவிலித்தாய் பூச்சுற்றிய சிறுகோலால் அச்சுறுத்திச் சோறுட்டவும் அச்சோற்றினை உண்ணாமல் முத்து அரிப்பொற் சிலம்பொலிப்ப அங்குமிங்கும் ஓடினாள். அத்தகைய செல்வச் சிறப்புடைய தலைவி தன் கணவன் வீடு வறுமை உற்ற போதும் பிறந்த வீட்டுப் பெருஞ்சோறு தேடிப் போகாத சிறப்புடன் விளங்கினாள். வறுமையிலும் செம்மையாக வாழ்ந்த தலைவியின் வாழ்வை நற்றிணையில் போதனார் எனும் புலவர் சிறப்பித்துக் கூறுவார்.

பிரசம் கலந்த வெண்கவைத் தீம்பால்
விரிகதிர்ப் பொற்கலத்து ஒருகை ஏந்திப்
புடைப்பின் சுற்றும் பூந்தலைச் சிறுகோல்
‘உண்’ என்று ஓக்குபு பிழைப்பத் தெண்ணீர்
முத்துஅரிப் பொன்சிலம்பு. ஒலிப்பத் தத்துற்று,
அரிநரைக் கூந்தற் செம்முது செவிலியர்
பரிமெலிந்து ஒழிய, பந்தர் ஓடி
ஏவல் மறுக்கும் சிறுவிளை யாட்டி
அறிவும் ஒழுக்கமும் யாண்டுஉணர்ந் தனள்கொல்?
கொண்ட கொழுநன் குடிவறன் உற்றென,
கொடுத்த தந்தை கொழுஞ்சோறு உள்ளாள்,
ஒழுகுநீர் நுணங்குஅறல் போலப்
பொழுதுமறுத்து உண்ணும் சிறுமது கையளே!’⁸⁹

ஒருவேளை உணவோடு கணவன் இல்லத்தில் வாழும் வறுமை வாழ்வைப் பெருமையாகத் தலைவி நினைப்பாள்.

திருமணத்தில் தாலி கட்டும் வழக்கம்

கணவன் மனைவி ஆயினமைக்கு அடையாளமாகத் தாலி கட்டும் வழக்கம் இருந்தமையை அகநானூறு குறிப்பிடுகிறது. புலியைக் கொன்று அதன் பல்லைத் தாலியாகக் கட்டும் வழக்கத்தை அகநானூறு கூறும். தலைவன் வீரமும் இதனால் வெளிப்படுத்தப் பெறுகிறது. பொன்னால் ஆகிய தாலியைப் புலிப் பல்லொடு சேர்த்துக் கட்டிய வழக்கம் திருமணத்தில் காணப் பெறுகிறது. உடன் போக்குச் செல்லும் நிலையில் கூடத் தாலிகட்டிக் கூட்டிச் சென்ற வழக்கைக் கயமனார் குறிப்பிடுவர். மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் பெண் மானைக் கண்டு வினவுவது போலக் கயமனார் பாடல் அமைந்துள்ளது.

‘நின்னொடு வினவல் கேளாய்; பொன்னொடு
புலிப்பல் கோத்த புலம்புமணித் தாலி,
ஒலிக்குழைச் செயலை உடைமாண் அல்குல்,
ஆய்சுளைப் பலவின் மேய்கலை உதிர்த்த
துய்த்தலை வெண்காழ் பெறுஉம்
கல்கெழு சிறுருடிக் கானவன் மகளே’⁹⁰

சிறு கிணக்கியத்தில்
கிடுத்து சான்று திறப்புகள்

தானியம் குற்றும் போது உலக்கைப் பாட்டுப் பாடல்கள்

தானியம் குற்றும் போது உலக்கைப் பாட்டுப் பாடும் வழக்கம் இருந்தது. குறுந்தொகைப்பாடல் உலக்கை குற்றும் சந்தத்திலேயே அமைந்துள்ளது.

‘பாஅடி உரல பருவாய் வள்ளை
ஏதில் மாக்கள் நுவறலும் நுவல்ப;
அழிவது எவன்கொல்இப்பேதை ஊர்க்கே?
பெரும்பூண் பொறையன் பேளம்முதிர் கொல்லிக்

கருங்கண் தெய்வம் குடவரை எழுதிய

நல்இயல் பாவை அன்னஇம்

மெல்இயல் குறுமகள் பாடினள் குறினே.’⁹¹

தெய்வந் தொழாத் தெய்வக் கற்பு

பொருள் வயிற் பிரிந்த தலைவன் பாலையில் செல்லுங்கால் வெம்மை தாக்காதிருக்கக் காற்றுக் கடவுளே நீ தலைவன் வெம்மை நீங்க மென்மையாக வீசுக என்று வேண்ட எண்ணினாள். அறிந்த தோழி நின் தெய்வக் கற்பு நின் தலைவனுக்குத் துன்பம் வராமல் காக்கும். காற்றுக்கடவுள் ஆற்றல் நின் கற்பினும் வலிதன்று’ என்று கூறினாள்.

தெய்வத்தை முதற்கண் தொழாமல் கணவனைத் தொழுதெழும் கற்புடைய பெண்டிர் சொற்படி இயற்கையும் இயங்கும். உழவர் விரும்பும் போது பயிர் செழிக்கப் பெய்யும் மழை போன்று பெண்ணின் கற்பு உயர்ந்து விளங்கும்.

மேற்காண் கருத்து விளக்கும் பாலைக்கலிப்பாடல் பகுதி வருமாறு

‘ஒளியிழாய்! ஈங்குநாம் துயர்கூரப் பொருள்வயின்,
அளிஓரீஇக் காதலர் அகன்றுஏகும் ஆரிடை,
முளிமுதல் மூழ்கிய வெம்மைதீர்ந்து உறக!என,
வளிதரும் செல்வனை வாழ்த்தவும் இயைவதோ?’⁹²

மேற்காண் கலித்தொகைப் பாடற்கருத்துக் கீழ்க்காண் குறட் கருத்தோடு ஒப்பு நோக்கற்பாற்று.

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.⁹³

கணவன் மனைவீ ஒன்றி வாழ்தல்

ஒரு துண்டு ஆடையை உடுத்து வாழும் வறுமை நிலை வறினும் கணவனும் மனைவியும் ஒன்றி வாழும் வாழ்வே இன்ப வாழ்வெனக் கருதினர்.

‘ஒன்றன்கூறு ஆடை உடுப்பவரே ஆயினும்,
ஒன்றினார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை;’⁹⁴

இளமை மாறிலும் அன்பு வளம் மாறாமை

அழகிய பற்கள் இருக்கும் போது வரும் தெளிவான சொற்களைப் பாராட்டுவர். பற்கள் விழுந்த போது அன்புச் சொற்களில் தெளிவு இல்லாவிடினும் அன்புச் செயல்கள் மாறாதிருத்தல் வாழ்வின் சால்பாகும். தாதுண்ணும் வண்டாள் பொலிவிழந்த மலரை வண்டு நாடாது. அது போலன்றி இளமை மாறிலும் அன்பு வளம் குன்றாமல் வாழ்வதே வாழ்வு. அழகுபடைத்த கூந்தல் அழகு மாறிலும் அன்புச் செயல் மாறாத வாழ்வு நன்று. தாமரை மொட்டுப் போன்ற இளமுலை தளர் முலை ஆன போதும் அன்பு இளமை மாறாதிருக்கும் வாழ்வையே தமிழர் போற்றி வாழ்ந்தனர்.

‘தாதுசேர் பறவையின் அருந்து, இறல் கொடுக்குங்கால்,
ஏதிலார் கூறுவது எவனோநின் பொருள்வேட்கை?
நறுமூல்லை நேர்முகை ஒப்ப நிரைத்த
செறிமுறை பாராட்டி னாய்; மற்றுஎம் பல்லின்
பறிமுதல் பாராட்டி னையோ? - ஐய!
நெய்இடை நீவி மணிஒளி விட்டன்ன,
ஐவகை பாராட்டி னாய்; மற்று, எம் கூந்தல்
செய்வினை பாராட் டினையோ? - ஐய!
குளன்அணி தாமரைப் பாசரும்பு ஏய்க்கும்
இளமுலை பாராட்டி னாய்; மற்று, எம் மார்பின்
தளர்முலை பாராட் டினையோ?’⁹⁵

தோழி பொருள்வயின் பிரியும் தலைவனைச் செலவழுங்குவிக்கும் கூற்றில் நல்ல வாழ்வியல் தத்துவங்கள் புலனாகும்.

சாட்சி செல்லும் வழக்கம்

ஊர் மன்றத்தில் சாட்சி சொல்லும் வழக்கம் பண்டு இருந்தது. உண்மைச் சாட்சி சொல்பவர் வாழ்வு நலமாக அமையும். பொய்சாட்சி

சொல்பவர் வாழ்வு வாடுதல் போல வேனில் வெப்பத்தால் மரம் வாடியது. பொய்சாட்சி சொல்பவர் வாழ்வு பொலிவிழக்கும் என்று நம்பினர். எனவே பொய்சாட்சி சொல்லுதலைத் தமிழ்ச் சமுதாயம் வெறுத்தது. பொய்ச்சாட்சி சொன்னவன் இருந்த மரம் கூட வாடிவிடும்.

“கரிபொய்த்தான் கீழிருந்த மரம்போலக் கவின்வாடி”⁹⁶

வரி செலுத்தும் கடமை

மன்னனுக்கு வரி செலுத்தலைக் கடமையாகக் கருதினர். ஒழுங்காகப் பூத்துக் காய்க்கும் மரம் ஊர்க்குக் கனி வழங்கிக் கொண்டிருக்கும். ஒழுங்காக வரி செலுத்துவோர் நிறை வாழ்வில் தளர்வு ஏற்படாது. அதுபோலக் கனிகொடுக்கும் மரம் வாடாமல் மக்கட்கு வழங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

‘பொறைதளர் கொம்பின்மேல் சிதர்இனம் இறைகொள,
நிறைதளரா தவர்தீமை மறைப்பென்மன்;’⁹⁷

வள்ளுவர் ஆறில் ஒரு பங்கு வரிக்குப் போக ஐந்து பங்கைச் செலவு செய்தலைப் பற்றிக் கூறுவர்.

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்றாங்கு
ஐம்புலத்தாறு ஒம்பல் தலை.⁹⁸

இல்லறத்தார் வருவாயை ஆறு பாங்காகப் பகுத்து ஐந்து பங்கை தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல், தான் என்ற ஐந்து பங்கிற்குச் செலவிட்டு ஒரு பங்கை மன்னனுக்கு வரியாகச் செலுத்தவேண்டும்.

சோதிடக்கலை

வையை, காவிரி ஆகிய ஆறுகளில் ஆடிப்பெருக்கு அன்று நீராடும் வழக்கம் இருந்தது. மகர ராசியில் சந்திரனும் ராகுவும், மீன ராசியில் வியாழனும், இடப ராசியில் சுக்கிரனும், மிதுன ராசியில் புதனும் கடக

ராசியில் சூரியனும் இருக்கும் போது ஆடிப்பெருக்கு வரும் என்று கணித்து நல்லுந்துவனார் குறிப்பிடுவர்.

‘உருகெழு வெள்ளிவந்து ஏற்றியல் சேர,
வருடையைப் படிமகன் வாய்ப்பப் பொருள்தெரி
புந்தி மிதுனம் பொருந்தப், புலர்விடியல்
அங்கி உயர்நிற்ப, அந்தணன், பங்குவின்
இவ்வத் துணைக்குப் உப்பால் எய்த இறையமன்
வில்லின் கடைமகரம் மேவப் பாம்பு ஒல்லை
மதியம் மறைய, வருநாளில் - வாய்ந்த
பொதியில் முனிவன் புரைவரைக் கீறி
மிதுனம் அடைய, விரிகதிர் வேனில்
எதிர்வரவு மாரி இயைகஎன; இவ்வூற்றால்
புரைகெழு சையம் பொழிமழை தாழ,
நெரிதருஉம் வையைப் புனல்;’⁹⁹

ஆடிப்பெருக்கன்று கோள்களின் நிலை

சூரு		சுக்	புதன்
			சூரி
சந் ராகு			

—(தகவல் முனைவர் வி. சேதுராமலிங்கம்)¹⁰⁰

அம்பா ஆடல்

பண்டைக்காலத்து தை நீராடல் அம்பா ஆடல் என வழங்கப் பெற்றது. சிவபெருமானுக்குரிய விழா திருஆதிரை விழா. மார்கழி மாதம் விழா பண்டு தொட்டு நடைபெற்று வந்ததைப் பரிபாடல் விளக்கும். மார்கழி மாதமும் தை முதல்நாள்வரை மக்கள் மேற்கொண்ட நோன்பைப் பரிபாடல் கூறும்.

‘கனைக்கும் அதிர்குரல் கார்வானம் நீங்கப்
 பனிப்படு பைதல் விதலைப் பருவத்து,
 ஞாயிறுகாயா நளிமாரிப் பிங்குளத்து
 மாஇருந் திங்கள் மறுநிறை ஆதிரை
 விரிநூல் அந்தணர் விழவு தொடங்கப்
 புரிநூல் அந்தணர் பொலம் கலம் ஏற்ப,
 வெம்பா தாக, வியல்நில வரைப்புள்ள,
 அம்பா ஆடலின் ஆய் தொடிக் கன்னியர்,
 முனித்துறை முதல்வியர் முறைமை காட்ட,
 பனிப் புலர்பு ஆடிப் பருமணல் அருவியின்
 ஊதை ஊர்தர உறை சிறை வேதியர்
 நெறிநிமிர் நுடங்குஅழல் பேணிய சிறப்பின்,
 தையல் மகளிர் ஈர்அணி புலர்த்தர,
 வையை! நினக்கு மடை வாய்த்தன்று;
 மையாடல் ஆடல் மழபுலவர் மாறுஎழுந்து
 பொய்ஆடல் ஆடும் புணர்ப்பின் அவர் அவர்,
 தீளிப் பாலும் செறிதவம்முன் பற்றியோ,
 தாய்அருகா நின்று தவத்தைந் நீராடுதல்?
 நீஉரைத்தி வையை நதி!’ ¹⁰¹

மார்கழி முதல் தை முதல் நாள் வரை தைநீராடல் நோன்பு
 மேற்கொண்டு இறைவழிபாடு நிகழ்த்தினர். ஆண்டில் பன்னிரண்டில் ஒரு
 பங்கு இறைவழிபாட்டுப் பாவை நோன்பிற்கென ஒதுக்கினர்.

‘மாதங்களில் நான் மார்கழியாவேன்’ எனக் கண்ணன் கூறியதாகக்
 கீதை கூறும்.

கன்னிப் பெண்கள் தை நீராடலைப் பூதன்தேவனார் நற்றிணையில்
 குறிப்பிடுவர்.

‘தைஇத் திங்கள் தண்கயம் படியும்
 பெருந்தோள் குறுமகள்’ ¹⁰²

ஆண்டாளும் மணிவாசகரும் பாவை நோன்பு குறித்து திருப்பாவை,

திருவெம்பாவைகளில் குறிப்பிடுவர். பாவை நோன்பிருப்போர் நல்ல துணை கிடைத்து இல்லற வாழ்வில் அமைதியாக வாழ்வதாக நம்பினர்.

ஆண்டாள் திருப்பாவை

‘மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீர்! போதுமினோ, நேரிழையீர்!
சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்!
கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோ பன்குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம்
கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்
நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்
பாரோர் புகழப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய்’¹⁰³

மணிவாசகர் திருவெம்பாவை

சிவபெருமான் பாவை பாடிய வாயால் கோவை பாடுக என வேண்டினார். இதன் மூலம் திருவெம்பாவையின் சிறப்பு புலப்படும்.

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
மாதே! வளருதியோ? வன்செவியோ நின்செவிதான்?
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்கன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள்ளன்னே! என்னே!
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்!¹⁰⁴

அறம் கூறும் அவையம்

அறம் கூறும் அவையத்தார் அச்சம், அவலம், ஆர்வம் நீக்கி விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சிறந்த கொள்கை உடையவராய் விளங்கினர். துலாக்கோல் முதலில் தான் சமனாக நின்று பின் தான் வைத்த பொருள் உயர்ந்த தங்கமாயினும் தாழ்ந்த தவிடாயினும் நிறுத்துக் காட்டும்.

அதுபோல அறங்கூறும் அவையத்தார் தாம் முதலில் நடுநிலை உடையராய் நின்றனர். பின் நடுநிலையோடு அறம் கூறினர்.

‘அச்சம் அவலமும் ஆர்வமும் நீக்கிச்
செற்றமும் உவகையும் செய்யாது காத்து,
ஞெமன்கோல் அன்ன செம்மைத்துஆகிச்
சிறந்த கொள்கை அறங்கூறு அவையமும்’¹⁰⁵

காவிதிப்பட்டம்

இன்று கலைமாமணி, பத்மபூஷன் விருது போன்று பண்டு ஏனாதி, காவிதி என்ற பட்டங்கள் நல்கும் வழக்கம் இருந்தது.

அன்பும், அறனும் காத்து பழியின்றிச் செம்மையுடன் வாழ்ந்த சான்றோர்க்குக் காவிதி என்று பட்டம் நல்கிய வழக்கத்தை மாங்குடி மருதனார் மதுரைக் காஞ்சியில் குறிப்பிடுவர். காவிதிப்பட்டம் பெற்ற இளம்புல்லூர்க் காவிதி எனும் புலவர் நற்றிணை 89 ஆம் பாடல் பாடியுள்ளார்.

‘அன்பு அறனும் ஒழியாது காத்து,
பழிஓர்இ உயர்ந்து, பாய்புகழ் நிறைந்த
செம்மை சான்ற காவிதி மாக்களும்;’¹⁰⁶

ஏனாதி காவிதிபட்டத்துடன் அவர்கட்கு இறையிலி நிலம் விடும் வழக்கமும் இருந்தது.

ஏனாதி திருக்கிள்ளி என்ற பெயரும் இதனை நினைவூட்டும். பொன்னமராவதிக்கும் மேலைச் சிவபுரிக்கும் இடையில் ஏனாதி கண்மாய் உள்ளது. ஏனாதி என்ற பட்டம் பெற்றோர்க்கு நிலத்துடன் கண்மாயும் விட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது.

முரசினைத் தெய்வமாகப் போற்றி வழிபடல்

போர் முரசினைப் புனித நீராட்டிப் பூத்தூவி வழிபாடு செய்து கட்டிலில் வைப்பார். அந்த முரசு கட்டிலில் யாரும் அமரவோ துஞ்சவோ கூடாது. முரசினை நீராட எடுத்துச் சென்றவுடன் சேரநாடு சென்ற மோசிகிரனார் முரசு வைக்கும் கட்டிலில் நடைக் களைப்பால் அறியாது துயின்றார். அவரைக் கண்ட சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை வாளை உறையிலிருந்து உருவினான். பின்னர் புலவர் என்பதை அறிந்து அருகில் வந்து அவரது களைப்பு நீக்கினான். புலவர் தவறுணர்ந்து சேரன் செயலை வியந்து புகழ்ந்து பாடினார். முரசுக்கு மாணிக்க மாலையும் பொன்னால் ஆன உழிஞைப் பூவையும் சூடுவர். கட்டிலில் பூக்கள் தூவி அதன் மீது போர் முரசை வைப்பார்.

‘குருதி வேட்கை உருகெழு முரசம்
மண்ணி வாரா அளவை, எண்ணெய்
நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
அறியாது ஏறிய என்னைத், தெறுவர,
இருபால் படுக்கும்நின் வாள்வாய் ஒழித்ததை
அதுஉம் சாலும்நல்தமிழ் முழுது அறிதல்,
அதனொடும் அமையாது, அணுக வந்து, நின்
மதனுடை முழவுத்தோள் ஒச்சி, தண்ணென
வீசி யோயே, வியலிடம் கமழ,
இவண்இசை உடையோர்க்கு அல்லது, அவணது
உயர்நிலை உலகத்து உறையுள் இன்மை
விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல் -
வலம்படு குரிசில்! நீ ஈங்குஇது செயலே?’¹⁰⁷

அறச் சாலைகள்

பசித்தோர் முகம் பார்த்து உணவு படைத்து அறம் செய்யும் அறச்சாலைகள் கரிகாலன் ஆட்சியில் இருந்ததைப் பட்டினப்பாலை விளக்கமாக உரைக்கும். அட்டில் சாலைகளிலிருந்து சோறுவடித்த வடி

தண்ணீர் வீதி எங்கும் பெருகிச் சேறாகியது. தேர்கள் செல்ல வீதிகளில் புழுதிபடர்ந்தது. யானைகள் செல்ல அவற்றின் மேல் மாசு படர்ந்தது. கடியலூர் உருத்திரன்கண்ணனார் கரிகாலன் ஆட்சியில் அட்டில் அறச்சாலைகள் இருந்த செய்தியைப் பட்டினப்பாலையில் விரித்துரைப்பர். அட்டிலறைகள் புலி பொறித்த கதவுகளுடன் நல்ல காவல் உடையதாக விளங்கியது.

‘புலிப்பொறிப் போர்க்கதவின்
திருத்துஞ்சும் தின்காப்பின்
புகழ்நிலைஇய மொழிவளர.
அறம்நிலைஇய அகன்அட்டில்
சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி
யாறுபோலப் பரந்தொழுகி.
ஏறுபொரச் சேறாகித்
தேர்ஓடத் துகள்கெழுமி,
நிறுஆடிய களிறுபோல,
வேறுபட்ட வினைஒவத்து
வெண்கோயில் மாசுஊட்டும்,’¹⁰⁸

கலைஞர்களைப் போற்றிப் பரிசளித்தல்

பாசி போன்று கிழிந்த ஆடை அணிந்த பாணர், கூத்தர், விறலியர் போன்ற கலைஞர்கட்கு ஆவி போன்ற மெல்லாடை நல்கி, நெற்சோற்றுடன் ஊன் கலந்து தொன்டைமான் இளந்திரையன் வழங்கிப் போற்றியமையைப் பெரும்பாணாற்றுப்படையில் கடியலூர் உருத்திரன்கண்ணனார் விளக்குவர். பொன் கலங்களில் உணவிட்டான். விறலியர்க்கும் பொன் மாலை வழங்கிப் பொற்றாமரை சூட்டினான். ‘குதிரைகள் பூட்டிய தேர்கள் வழங்கினான்’

பாசிஅன்ன சிதர்வை நீக்கி,
ஆவி அன்ன அவிர்நூற் கலிங்கம்
இரும்பேர் ஒக்கலொடு ஒருங்குஉடன் உடிக்

கொடுவாள் கதுவிய வடுஆழ் நோன்கை
 வல்லோன் அட்ட பல்ஊன் கொழுங்குறை
 அரிசெத்து உணங்கிய பெருஞ்செந் நெல்லின்
 தெரிகொள் அரிசித் திரள்நெடும் புழுக்கல்,
 அருங்கடித் தீம்கவை அமுதொடு, பிறவும்,
 விருப்புடை மரபின் கரப்புடை அடிகில்,
 மின்பூத் தன்ன வான்கலம் பரப்பி,
 மகமுறை, மகமுறை நோக்கி, முகன்அமர்ந்து,
 ஆனா விருப்பின் தான்நின்று ஊட்டி,
 மங்குல் வானத்துத் திங்கள் ஏய்க்கும்
 ஆடுவண்டு இமிரா அழல்அவிர் தாமரை
 நீடுஇரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி,
 உரவுக்கடல் முகந்த பருவ வானத்துப்
 பகற்பெயல் துளியின் மின்னுநிமிர்ந் தாங்குப்
 புனைஇருங் கதுப்பகம் பொலியப் பொன்னின்
 தொடைஅமை மாலை விறவியர் மலைய,
 நூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய, மால்கடல்
 வளைகண் டன்ன வால்உளைப் புரவி,
 துணைபுணர் தொழில, நால்குஉடன் பூட்டி,
 அரித்தேர் நல்கியும் அமையான், செருத்தொலைத்து
 ஒன்னாத் தெவ்வர் உலைவிடத்து ஒழித்த
 விசும்புசெல் இவுளியொடு பசும்படை தரீஇ,
 அன்றே விடுக்கும்அவன் பரிசில், இன்சீர்க்' 109

ஒழுக்கம் உயிரெனப் பேணியமை

கபிலர் குறிஞ்சிப் பாட்டில் தமிழர் பொன் பொருளினும்
 ஒழுக்கத்தை உயிராகப் பேணியமையை விளக்குவர். பொன்னாலும்
 முத்தாலும் மணியாலும் செய்த அணிகள் பழுதுபடின் பழுதுநீக்கி
 மீண்டும் ஒளிரச் செய்யலாம். ஆனால் சால்பில் குறைவு ஏற்பட்டால்
 அதனைத் துடைத்தல் அரிது.

எனவே தலைவியை உரிய தலைவனிடம் சேர்த்தல் முறை என்று தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றாள். தொட்ட தலைவனைத் தலைவியோடு சேர்த்து வைத்தல் முறை எனத் தோழி கூறுவாள்.

‘முத்தினும் மணியினும் பொன்னினும் அத்துணை
நேர்வரும் குரைய கலம்கெடின் புணரும்
சால்பும் வியப்பும் இயல்பும் குன்றின்
மாசறக் கழீஇ வயங்குபுகழ் நிறுத்தல்
ஆசறு காட்சி ஐயர்க்கும் அந்நிலை
எளிய என்னார் தொல்மருங்கு அறிஞர்.’¹¹⁰

வள்ளுவரும் ஒழுக்கம் விழுப்பம் தருவதால் அதை உயிரினும் மேலாகப் பேண வேண்டுமென்பர்.

‘ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும்’¹¹¹

இந்தக் குறள் மலர் எனும் வாய்பாட்டில் அமைந்துள்ளது. மலர் போன்று புகழ் மணம் வீசும் தன்மையில் வாழ்வு அமைய, ஒழுக்கம் இன்றியமையாதது என்பதைக் குறிக்கவே மேற்காண் குறள் ‘படும்’ என்று மலர் வாய்பாட்டில் நிறைவுற்றுள்ளது.

மலர் சூடும் வழக்கம்

மலரை மங்கலப் பொருளாகக் கருதினர். மலருக்கும் வாழ்வுக்கும் தொடர்புண்டு. மலர்கள் அரும்பி, மொட்டாகி மலர்வதைப் போன்றது தான் வாழ்க்கை. கபிலர் குறிஞ்சிப்பாட்டில் ஒண்செங்காந்தள், அனிச்சம், ஆம்பல், தண்கயக்குவளை, குறிஞ்சி, வெட்சி, செங்கொடுவேரி, தேமா, மணிச்சிகை முதலிய 99 தமிழ்நாட்டு மலர்களைக் கபிலர் குறிப்பிடுவர்.

நெல்லும் மலரும் தூவி இல்லுறை தெய்வத்தை வழிபட்டதை நெடுநல்வாடை குறிப்பிடும்.

‘நெல்லும் மலரும் தூஉய்க் கைதொழுது;’¹¹²

குளர்காலத்திலும் கொஞ்சமாவது மலரைச் சூடினர்

‘பல்இருங் கூந்தல் சில்மலர் பெய்ம்மார்,’¹¹³

குறிஞ்சி நிலத்தில் குறிஞ்சிப் பூ பூத்தலால் குறிஞ்சி என்று பெயரிட்டனர். முல்லை நிலம் முல்லைப் பூவாலும், நெய்தல் நிலம் நெந்தற்பூவாலும் பெயர் பெற்றது. பசுமேய்க்கும் இடையரும் தலையில் காந்தட்கண்ணி அணிந்திருந்ததை நெடுநல்வாடை குறிப்பிடும்.

‘ஆர்கலி முனைஇய கொடுங்கோல் கோவலர்

ஏறுடை இனநிரை வேறுபுலம் பரப்பிப்

புலம்பெயர் புலம்பொடு கலங்கிக் கோடல்

நீடுஇதழ்க் கண்ணி நீரலைக் கலாவ;’¹¹⁴

மக்கள் வாழ்க்கைக்குக் கருவாக விளங்கும் கருப்பொருள்களில் மலரும் இடம்பெறும். மென்மையான மலர் வன்மையான போர்க் களத்திலும் வீரர்கள் அடையாளப் பூவாகச் சூடினர். பாண்டியன் வேம்புமாலையையும், சோழன் அத்தி மாலையையும், சேரன் பனம் பூமாலையையும் அடையாளப் பூவாகச் சூடினர். இதனைக் கோலூர் கிழார் பாடல் புலப்படுத்தும்.

‘இரும்பனை வெண்தோடு மலைந்தோன் அல்லன்;

கருஞ்சினை வேம்பின் தெரியலோன் அல்லன்

நின்ன கண்ணியும் ஆர்மிடைந்தன்றே; நின்னொடு

பொருவோன் கண்ணியும், ஆர்மிடைந் தன்றே;’¹¹⁵

ஆநிரை கவரும் போர்க்கு வெட்சிப்பூச் சூடுவர். ஆநிரை மீட்கும் போர்க்கு கரந்தைப் பூச்சூடுவர். பகைவர் மண் கருதி செல்லும் போர்க்கு வஞ்சிப் பூச்சூடுவர். வஞ்சியாரை எதிர்த்து நிற்போர் காஞ்சிப்பூச் சூடுவர். மதில் வளைப்போர் உழிஞைப் பூச்சூடுவர். மதில் காப்போர் நொச்சிப்பூச் சூடுவர். இருபெரு வேந்தரும் செய்யும் போர்க்குத் தும்பைப் பூச்சூடுவர். வாகை பெற்றோர் வாகைப் பூச்சூடுவர்.

புறத்திணை பன்னிரண்டில் பூக்களால் பெற்றவை எட்டுத்திணைகள் ஆகும். அவை வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, உழிஞை, நொச்சி, தும்பை, வாகை என்பனவாகும்.

கண் போன்று இரண்டிரண்டு மலர்களாகத் தொடுப்பது கண்ணி. கண்ணி பெரும்பாலும் தலையில் சூடுவது. மார்பில் அணியும் மலர் மாலையைத் தார் என்பர். கொன்றை மலர்களால் ஆகிய மார்பில் அணியும் மாலையைத் தார் என்றும் கொன்றை மலர்களால் தொடுத்துத் தலையில் அணிவதைக் கண்ணி என்றும் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் குறிப்பிடுவர்.

‘கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை; காமர்
வண்ண மார்பின் தாரும் கொன்றை;’ ¹¹⁶

கோயிலுக்குக் காணிக்கை செலுத்துதல்

மகப்பேறு வாய்க்கப் பெறாதோர் மகப்பேறு வாய்க்கப் பெற்றால் காணிக்கை செலுத்துவதாகத் திருப்பரங்குன்ற முருகனிடம் வேண்டிக் கொள்வதைப் பரிபாடல் கூறுகிறது.

‘கருவயிறுஉறுக எனக் கடம்படு வோரும்’ ¹¹⁷

குறிகேட்கும் வழக்கம்

தலைவியிடம் வேறுபாடு கண்ட நற்றாய் கட்டுவிச்சியை அழைத்துக் குறி கேட்பாள். கட்டுவிச்சி பல மலைகளைச் சொல்லி வரும் போது தலைவன் மலை பற்றிக் கூறும் போது தோழி குறுக்கிட்டுத் தலைவன் குன்றம் பாடிய பாட்டை மறுபடி பாடுமாறு கூறி அறத்தொடு நின்றாள்.

‘அகவன் மகளே! அகவன் மகளே!

மனவுக் கோப்பு அன்ன நன்னெடுங் கூந்தல்

அகவன் மகளே! பாடுக பாட்டே!

இன்னும் பாடுக பாட்டே! அவர்

நன்னெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே!’ ¹¹⁸

ஆம்பல் குழல் ஊதும் வழக்கம்

ஆம்பலந்தீங்குழல் ஊதி இசை எழுப்பும் வழக்கத்தை இளங்கீரனார் நற்றிணையில் குறிப்பிடுவர்

இம்மென் பெருங்களத்து இயவர் ஊதும்

ஆம்பல்அங் குழலின் ஏங்கிக். ¹¹⁹

பலவகை மணிகளைக் கோத்து மாலையாக அணிதல்

பொன், பவழம், முத்து, மாணிக்கம் முதலிய பலவகை மணிகளை மாலையாகக் கோத்தணியும் வழக்கத்தைப் புறநானூறு கூறும். பூமியில் கிடைக்கும் பொன்னும், கடலில் கிடைக்கும் பவழமும், மலையில் கிடைக்கும் மணியும் வெவ்வேறு இடங்களில் தோன்றினும் மாலையாகக் கோத்தணியும் காலத்து ஒன்று சேர்தல் போல வெவ்வேறு இடங்களில் தோன்றிய சான்றோர் சான்றோரோடு சேர்வர். சால்பில்லார் சால்பில்லாரோடு சேர்வர்.

பொன்னும், துகிரும், முத்தும், மன்னிய

மாமலை பயந்த காமரு மணியும்,

இடைபடச் சேய ஆயினும், தொடைபுணர்ந்து,

அருவிவை நன்கலம் அமைக்கும் காலை,

ஒருவழித் தோன்றியாங்கு - என்றும், சான்றோர்

சான்றோர் பாலர் ஆப;

சாலார் சாலார் பலார்ஆ குபவே. ¹²⁰

சிலம்பு கழி நோன்பு

திருமணம் ஆகாத பெண்கள் சிலம்பு அணிந்திருப்பர். திருமணம் ஆகுங்கால் சிலம்பு கழற்றி விடுவர். சிலம்பு ஒலித்தால் அப்பெண் திருமணமாகாதவள். உடன் போக்குச் செல்லும் தலைவி தலைவனோடு செல்லப் போகுமுன் தன் சிலம்பைக் கழற்றி வைத்துத் தன் உடன் போக்கைக் குறிப்பால் தாய்க்குணர்த்திச் சென்றாள். உடன் போக்குணர்ந்த தாயின் கூற்றாக இச்செய்தி நற்றிணையில் இடம் பெறும்.

‘அரிஅமை சிலம்பு கழீஇப் பல்மாண்
வரிபுனை பந்தொடு வைஇய செல்வோள்;’ ¹²¹

இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் கூற்றாக தாயிடம் கூறும் கூற்றிலும் இச்செய்தி உள்ளது. தலைவன் கால்களில் கழல்கள் இருந்தன. தலைவியின் காலில் சிலம்பு இருந்தது. எனவே தலைவி திருமணம் ஆனவளா ஆகாதவளோ என்று ஐயம் வந்தது. தலைவனோடு செல்லும் தலைவி சிலம்போடு இருந்ததால் இந்த ஐயம் வந்தது.

வில்லோன் காலன கழலே; தொடியோள்;
மெல்அடி மேலவும் சிலம்பே; நல்லோர்;
யார்கொல் அனியர்தாமே. ¹²²

பறை கொட்டிக் கூத்தாடல்

மூங்கில்களை நிறுத்தி அதில் கயிற்றைக் கட்டிப் பறை கொட்டிக் கூத்தாடும் வழக்கம் இருந்தது. வாகை வெண்ணெற்றுப் போல் கூத்தாடும் போது பறை ஒலித்ததாகப் பெரும்பதுமனார் குறுந்தொகையில் குறிப்பிடுவர்.

‘கயிறுஆடு பறையின் கால்பொரக் கலங்கி,
வாகைவெண் நெற்று ஒலிக்கும்
வேய்பயில் அழுவம் முன்னி யோரே.’ ¹²³

மங்கை வந்த நேரம் வளம் பெருகும் என்ற நம்பிக்கை

ஏர் பிடித்தவன் என்ன செய்வான். பானை பிடித்தவள் பாக்கியசாலி என்பது இந்தக் காலத்து நம்பிக்கை, சங்ககாலத்தில் மிக ஆழமான நிலையில் இருந்தது. சிறந்த உணவோடு கூடிய வளமான வாழ்வு ஒரு பெண் வீட்டில் மனைவியாய் வந்த நிமித்தத்தால் வாய்ப்பதுண்டு. இச்செய்தியைத் தூங்கலோரியார் குறுந்தொகையில் குறிப்பிடுவர்.

உடுத்தும், தொடுத்தும், பூண்டும், செரீஇயும்,
தழைஅணிப் பொலிந்த ஆயமொடு துவன்றி,

விழவொடு வருதி, நீயே இஃதோ
 ஓர்ஆன் வல்சிச் சீர்இல் வாழ்க்கை
 பெருநலக் குறுமகள் வந்தென,
 இனிவிழவு ஆயிற்று என்னும்இவ் ஊரே. ¹²⁴

திருமணமுறை

‘திருமணத்தில் குத்து விளக்கேற்றுவார். உழுந்தங்களியும் பெருஞ்
 சோற்றுடன் பரிமாறுவார். திருமணப் பந்தலில் மணல் பரப்புவார். மணப்
 பந்தலைச் சுற்றி மாலை தொங்கவிடுவார். திங்கள் ரோகிணியோடு சேர்ந்த
 நன்னாளில் முதுமகளிர் புதுப் பாளையுடனும் நிறைகுடத்துடனும்
 வருவார். புதல்வர் பெற்ற மகளிர் நால்வர் பெற்றோர் விரும்பும் குடும்பப்
 பெண்ணாக விளங்குக என வாழ்த்துவார். நெல்லும் மலரும் தூவி சிறந்த
 குடும்பத் தலைவி ஆக விளங்குக என உற்றார் வாழ்த்துவார். மணமக்கள்
 புத்தாடை அணிந்திருப்பர்’ எனத் திருமணமுறைப் பற்றி நல்லாபூர்கிழார்
 குறிப்பிடுவார்.

உழுந்துதலைப் பெய்த கொழுங்களி மிதவை
 பெருஞ்சோற்று அமலை நிற்ப, நிரைகால்
 தண்பெரும் பந்தர்த்தரு மணல் ஞெயிரி,
 மனைவிளக் குறுத்து, மாலை தொடரி,
 கனைஇருள் அகன்ற கவின்பெறு காலை,
 கோள்கால் நீங்கிய கொடுவெண் திங்கள்,
 கேடுஇல் விழுப்புகழ் நாள்தலை வந்தென,
 உச்சிக் குடத்தர், புத்தஅகல் மண்டையர்,
 பொதுசெய் கம்பலை முதுசெம் பெண்டிர்,
 முன்னவும் பின்னவும் முறைமுறை தரத்தர,
 புதல்வற் பயந்த திதலை அவ்வயிற்று
 வால்இழை மகளிர் நால்வர் கூடி,
 கற்பினின் வழாஅ நற்பல உதவிப்
 பெற்றோற் பெட்கும் பிணையை ஆக!’ என,
 நீரொடு சொரிந்த ஈர்இதழ் அலரி
 பல்இருங் கதுப்பின் நெல்லொடு தயங்க
 வதுவை நல்மணம் கழிந்த பின்றை,

கல்வென் சும்மையர், ஞெரேரெனப் புகுதந்து,
 பேர்இல் கிழத்தி ஆக; எனத் தமர்தர,
 ஓர்இல் கூடிய உடன்புணர் கங்குல்,
 கொடும்புறம் வளைஇ, கோடிக் கலிங்கத்து
 ஓடுங்கினள் சிடந்த ஓர்புறம் தழீஇ. ¹²⁵

பகுத்துண்டு வாழும் பண்பு

பகுத்துண்டு வாழும் பணியை நல்விளக்கனார் நற்றிணையில் கூறுவர். கானவர் வேட்டையாடிக் கிடைத்த மானின் ஊனையும், தோண்டி எடுத்த கிழங்கையும் கொண்டு வந்து உற்றார் உறவினரோடும் மனைவி மக்களோடும், பகுத்துண்டு வாழ்வார்.

கானவன் எய்த முளவுமான் கொழுங்குறை
 தேம்கமழ் கதுப்பின் கொடிச்சி, கிழங்கொடு
 காந்தளஞ் சிறுருடிப் பகுக்கும் ¹²⁶

குருகுலக் கல்வி முறை :

ஆசிரியர்க்கு உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும் வழிபாட்டு முறை தவறாது கற்றல் நன்று' என்று பாண்டியன் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் பாட்டிலிருந்து குருகுலக் கல்வி முறை இருந்ததாக கருத இடம் உள்ளது.

‘உற்றுழி உதவியும், உறுபொருள் கொடுத்தும்,
 பிறறைநிலை முனியாது, கற்றல் நன்றே;’ ¹²⁷

விதி பற்றிய நம்பிக்கை

யாதும் ஊர் என்ற நிலை நமக்கு வாய்ப்பது விதி வழியே தான். யாவரும் கேளிர் என்ற நிலை வருவது முறைவழிப்படும் செயல். தீதும் நன்றும் வருவது முறைவழிப்படும் செயலே பெரியோர் என்ற நிலை வருவதும் விதியின் செயலே. சமூகத்தில் சிறியவர் என்ற நிலை வருவதும் விதியின் செயலே. வெள்ளத்தின் வழியே செல்லும் படகு (வள்ளம்) போல

உயிர் விதி வழியே செல்லும். கணியன் பூங்குன்றனார் முறைவழிப் படுஉம் என்ற தொடரை இடையில் வைத்து இடைநிலைத் தீவகமாக விதியின் வலிமையை உரைப்பர். துன்பமும் இன்பமும் விதிப்படி அமையும்.

சாதலும் வாழ்தலும் விதியே.

யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்;
 தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா;
 நோதலும் தணிதலும் அவற்றோ ரன்ன;
 சாதலும் புதுவது அன்றே; வாழ்தல்
 இனிது என மகிழ்ந்தன்றும் இலமே; முனிவன்,
 இன்னாது என்றலும் இலமே; மின்னொடு
 வானம் தண்துளி தலைஇ; ஆனாது
 கல்பொருது இரங்கும் மல்லல் பேர்யாற்று
 நீர்வழிப்படுஉம் புணைபோல் ஆர்உயிர்
 முறைவழிபடுஉம் என்பது திறவோர்
 காட்சியின் தெனிந்தனம் ஆகலின், மாட்சியின்
 பெரியோரை வியத்தலும் இலமே;
 சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே. ¹²⁸

உள்ளக் கவலை உடலை பாதிக்கும் என்ற அறிவியல் நம்பிக்கை

முதுமை பெற்ற பிசிராந்தையார் இளமைக் கோலத்துடன் விளங்கும் காரணம் கேட்டனர். அப்போது பிசிராந்தையார் வீட்டின் அகச்சூழலும், புறச்சூழலும் நாட்டுச் சூழலும் நன்கு அமைந்தால் மனத்தில் கவலை தோன்றாது. வீட்டாச்சியும் நாட்டாச்சியும் நன்கு அமைதல் வேண்டும். வீட்டாச்சி செய்யும் இல்லாளும் இனையரும், பிள்ளைகளும் மாண்புடையராக விளங்க வேண்டும். தீயவழியில் செல்லும் போது திருத்தும் ஆன்றவிந் தடங்கிய சான்றோர்கள் இருக்க வேண்டும். நாட்டில் தீமை தாக்காமல் ஆளும் மன்னன் இருக்க வேண்டும். இத்தனையும் நன்றாக அமைந்திருப்பதால் தன் மனம் கவலையின்றி இருப்பதாகவும் அதனால் உடலில் நரை, திரை, மூப்புத் தோன்றாமல் இருப்பதாகவும்

பிசிராந்தையார் குறிப்பிடும் உண்மைகளை மக்கள் பின்பற்றினால் உலகில் அமைதி நிலவும். தீவிரவாதம் தலை எடுக்காது.

யாண்டுபல ஆக, நரைஇல ஆகுதல்
யாங்குஆ கியர்? என வினைவுதிர் ஆயின்,
மாண்டஎன் மனைவியொடு, மக்களும் நிரம்பினர்;
யான்கண் டனையர் என் இளையரும்; வேந்தனும்
அல்லவை செய்யான் காக்கும்; அதன்தலை
ஆன்றுஅவிந்து அடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் பலர் யான் வாழும் ஊரே.' ¹²⁹

பொதுவுடைமைக் கொள்கை

உயர்ந்த மன்னனுக்கும் இரவு பகல் வேட்டையாடித் திரியும் வேட்டுவனுக்கும் உண்பது உடுப்பது என்ற இரண்டும் தனி உடைமை ஏனைய எல்லாம் பொதுவுடைமை. ஆதலின் செல்வத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்துதவும் பொதுவுடைமைக் கொள்கை மலர வேண்டும். பொதுவுடைமைப் பற்றி நக்கீரர் என்ற சங்கறுக்கும் தொழில் செய்த தொழிலாளி பாடுவர்.

தென்கடல் வளாகம் பொதுமை இன்றி
வெண்குடை நிழற்றிய ஒருமை யோர்க்கும்,
நடுநாள் யாமத்தும் பகலும் துஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்கும் கல்லா ஒருவற்கும்,
உண்பது நாழி; உடுப்பவை இரண்டே;
பிறவும் எல்லாம் ஓர்ஓக் கும்மே;
செல்வத்துப் பயனே ஈதல்;
துய்ப்பேம் எனினே தப்புந பலவே ¹³⁰

தனிவுடைமைக் கொள்கை உள்ள சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்பட்டு அதனால் பல தவறுகள் நிகழ வாய்ப்புண்டு.

பொது நலம் பேணல்

உண்டால் அம்மஇவ் உலகம் இந்திரர்;
தமக்குஎன முயலா நோன்தாள்,
பிறர்க்குஎன முயலுநர் உண்மை யானே. ¹³¹

பொது நலம் பேணும் உயர்ந்தவர்களால் இவ்வுலகம் அமைதியாக வாழ்கிறது எனக் கானப்பேரெயில் கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி என்ற பாண்டிய மன்னன் உலக அமைதிக்கு வழி கூறுவான்.

தீமை செய்யாமை

உலகில் அமைதியும் இன்பமும் நிலவ ஒவ்வொருவரும் சமுதாயத்தில் பிறர்க்கு நன்மை செய்யா விட்டாலும் தீமை செய்யாத பேரறத்தைக் கைக்கொண்டு வாழ வேண்டும்.

‘நல்வது செய்தல் ஆற்றீர் ஆயினும்,

அவ்வது செய்தல் ஒம்புமின்;’¹³²

என நரிவெருஉத்தலையார் உயர்ந்த பேரறத்தைக் கூறுவர். இவ்வறம் தீவிரவாதம் இல்லாத அமைதியான உலகை உருவாக்கும். சன்மார்க்க நெறி நிலவும்.

இலக்கியக்கூறுகள்

அணிநயம், தொடைநயம் முதலிய இலக்கியக்கூறுகளைச் சங்க இலக்கியங்களில் காணலாம்.

அணிநயம்

உவமையணி, ஒட்டணி, உருவக அணி, வஞ்சப்பு கழ்ச்சி அணி, தீவக அணி, வாழ்த்தணி, முதலிய அணிநயங்களைச் சங்கக் இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

ஒரு கவிதையில் உள்ள சொற்களையும் பொருளையும் வேறுபடுத்தி அவற்றில் உள்ள அழகையும் நலத்தையும் எடுத்துச் சொல்வது அணி இலக்கணம். நமக்கு பெருமையாகக் கிடைக்கும் நூல்களுள் அணி இலக்கணத்தை முதன் முதலில் சொல்லிய நூல் தொல்காப்பியமே என்று கருதலாம். உயர்ந்த பொருளையே உவமையாகச் சொல்ல வேண்டும்.

‘உயர்ந்ததன் மேற்றே உள்ளுங் காலை’ ¹³³

பண்புவமை

பவழத்து அன்ன மேனி ¹³⁴- முருகன் பவழம் போன்ற செம்மேனியேன்

உரு உவமை

சிவந்த குன்றிமணி போன்ற செவ்வாடை கொண்டவன் முருகன்.

‘குன்றி ஏய்க்கும் உடுக்கை, குன்றின்’ ¹³⁵

விகார உவமை

உவமையை விகாரப்படுத்தி உவமிப்பது.

மின்னல் வளைவானது. அது நேராய் நிமிர்ந்தால் எப்படி மின்னுமோ அப்படி மின்னுகின்ற வேல் காட்சி தரும்.

‘மின்னுநிமிர்ந்தனையவேல்’ ¹³⁶

வினை உவமை

கையும் காலும் தூக்கத் தூக்கத் தூக்கும் கண்ணாடிப் பாவை போலத் தலைவன் தலைவி சொன்னபடி எல்லாம் செய்கிறான்.

‘கையும் காலும் தூக்கத் தூக்கும்

ஆடிப் பாவை போல

மேவன செய்யும்தன் புதல்வன் தாய்க்கே.’ ¹³⁷

மேற்காண் உவமை பெண்ணின் பெருமையைப் பேசுகிறது.

ஒட்டணி அல்லது மீறிது மொழிதல் அணி

புலவன் தான் கருதிய பொருளைப் பிறிதொன்றனை மொழிந்து வெளிப்படுத்துவது.

‘கருதிய பொருள் தொகுத்து அது புலப்படுத்தற்கு
ஒத்தொன்று உரைப்பின் அஃது ஒட்டுஎன மொழிப’ ¹³⁸

பெரும் பரப்புடையதாயினும் உவர்ப்புத் தன்மை உடைய
கடல் நீரை யாரும் பருக விரும்பார். ஆவும் மாவும் சென்று கலங்கிய சிறிய
நீர்த் துறையின் இனிமை கருதி அதனைப் பலரும் விரும்பிப் பருகுவர்.

புலவன் கருதிய பொருள்

கொடைத் தன்மை பெற்றோர் பேரரசராய் இருப்பினும் அவரை
எவரும் நாடார். கொடைத் தன்மை உடையோர் சிற்றரசராய் இருப்பினும்
அவரை நாடிச் செல்வோர் பலராவர்.

‘தெண்ணீர்ப் பரப்பின் இழிழ்திரைப் பெருங்கடல்
உண்ணார் ஆகுப, நீர்வேட் டோரே;
ஆவும் மாவும் சென்றுஉண, கலங்கி,
சேற்றொடு பட்ட சிறுமைத்து ஆயினும்,
உண்ணீர் மருங்கின் அதர்பல ஆகும்.’ ¹³⁹

உருவக அணி

‘உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை ஒழிவித்து
ஒன்றென மாட்டின் அஃது உருவக மாகும்’ ¹⁴⁰

பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் திருமாலை உருவகம் செய்து
கடவுள் வாழ்த்துப் பாடுவர். திருமாலுக்கு மாநிலம் சேவடியாகவும்,
கடல் ஆடையாகவும், விசம்பு மெய்யாகவும், திசை கையாகவும், ஞயிறும்
திங்களும் கண்களாகவும் விளங்கும்.

‘மாநிலஞ் சேவடி யாக, தூநீர்
வளைநரல் பெளவம் உடுக்கை யாக,
விசம்புமெய் யாக, திசைகை யாக,
பசங்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண் ணாக,
இயன்ற எல்லாம் பயின்றகத் தடக்கிய

வேத முதல்வன் என்ப

தீதற விளங்கிய திகிரி யோனே.’¹⁴¹

வஞ்சப்புகழ்ச்சி அணி

புகழ்வது போலப் பழித்தலும் பழிப்பது போலப் புகழ்தலும் வஞ்சப்புகழ்ச்சி அணியாகும். ‘பாரி ஒருவன் தானா கொடையிற் சிறந்தவன். மாரியும் கைமாறு கருதாது கொடுக்கின்றது எனக் கபிலர். பாரியை இகழ்வது போலப் புகழ்ந்துள்ளார்.’

‘பாரி பாரி’ என்றுபல ஏத்தி,

ஒருவற் புகழ்வர், செந்நாப் புலவர்;

பாரி ஒருவனும் அல்லன்;

மாரியும் உண்டுஈண்டு உலகுபுரப் பதுவே.’¹⁴²

தீவக அணி

குணந்தொழில் சாதி பொருள் குறித்து ஒருசொல்

ஒருவயின் நின்றும் பலவயின் பொருள் தரின்

தீவகம் செய்யுள் மூவிடத்து இயலும்¹⁴³

‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்ற புறநானூற்றுப் பாடலில் ‘முறைவழிப்படுஉம்’ என்ற இடையில் நின்ற தொடர் செய்யுள் முழுதும் சென்று பொருள் விளக்கும். எல்லாம் விதிப்படி நடக்கும் என்ற அறக்கொள்கையைச் செய்யுளின் நடுக்கருத்தாகக் கொண்டு விளக்குவர். யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் எனும் பாடலின் கரு விதியின் வலிமையை விளக்குவதே. ஆருயிர் முறைவழிப்படுஉம். யாதும் ஊரே என்ற நிலை முறைவழிப்படுஉம். யாவரும் கேளிராவது முறை வழிப்படுஉம். தீதும் நன்றும் முறைவழிப்படும். நோதலும் தணிதலும் முறை வழிப்படுஉம். சாதலும் முறைவழிப்படுஉம். வாழ்தலும் முறைவழிப்படுஉம் மேற்காண் செய்யுளில் இடைநிலைத் தீவக அணி வந்துள்ளமை புலனாகும். பெரியோரை வியத்தலும் முறைவழிப்படுஉம். சிறியோரை இகழ்தலும் முறைவழிப்படுஉம். எத்தனையோ சிறியோர் உலகில் இகழ்தல் இன்றியும், பெரியோர் வியத்தல் இன்றியும் வாழ்வர்.

‘யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்;
தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா;
நோதலும் தணிதலும் அவற்றோ ரன்ன;
சாதலும் புதுவது அன்றே; வாழ்தல்
இனிது என மகிழ்ந்தன்றும் இலமே; முனிவின்,
இன்னாது என்றலும் இலமே; மின்னொடு
வானம் தண்துளி தலைஇ; ஆனாது
கல்பொருது இரங்கும் மல்லல் பேர்யாற்று
நீர்வழிப்படுஉம்’ புனைபோல் ஆர்உயிர்
முறைவழிப் படுஉம்’ என்பது திறவோர்
காட்சியின் தெனிந்தனம் ஆகலின், மாட்சியின்
பெரியோரை வியத்தலும் இலமே;
சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே.”¹⁴⁴

வாழ்த்தணி

இன்னார்க்கு இன்னது இயைக என்று வாழ்த்துவது வாழ்த்தணி.

ஒருசிறைப் பெரியனார் நாஞ்சில் வள்ளுவனையும் அவன் தாய்
தந்தையரையும் வாழ்த்தும் புறநானூற்றுப் பாடலில் வாழ்த்தணி
வந்துள்ளது.

‘செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சில் பொருந!
சிறுவெள் அருவிப் பெருங்கல் நாடனை!
நீவாழி யர்நின் தந்தை
தாய்வா ழியர்நிற் பயந்திசி னோரே!’¹⁴⁵

தற்குறிப்பேற்றஅணி

இயற்கை நிகழ்வில் புலவன் தன் குறிப்பை ஏற்றிக் கூறுவது
தற்குறிப்பேற்றஅணி

பெயர்பொருள் அல்பொருள் என இரு பொருளினும்
இயல்பின் விளைதிற னன்றி அயலொன்று
தான் குறித்து ஏற்றுதல் தற்குறிப்பேற்றம்¹⁴⁶

இயற்கை நிகழ்ச்சி

பழமுதிர் குன்றம் அருவிக் கண்ணீர் வடிக்கும்.

புலவன் குறிப்பு

தலைவியின் துயர் கண்ட பழமுதிர் குன்றம் அருவியாகக் கண்ணீர் வடிக்கும்.

உவமையணி

உவமை - மழை பெய்யின் உப்புக் கரைந்தொழியும்

பொருள் - பிரிவாற்றாத் தலைவி உருகி மனமழிந்தாள்.

சங்கீரண அணி

ஒரே பாடலில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அணி வருவது. உவமையணியும் தற்குறிப்பேற்ற அணியும் ஒரே பாடலில் இடம் பெறுதலின் இப்பாடலில் சங்கீரணஅணி இடம் பெற்றமை புலனாம்.

மொழியப் பட்ட அணிபல தம்முள்

தழுவ உரைப்பது சங்கீ ரணமே ¹⁴⁷

கீழ்க்காண் நல்லந்துவனார் நற்றிணைப் பாடலில் மேற்காண் அணிகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

‘யாம்செய் தொல்வினைக்கு ஏவன்பேது உற்றனை?

வருந்தல் வாழி! தோழி! யாம்சென்று

உரைத்தனம் வருகம்; எழுமதி புணர்திரைக்

கடல்விளை அமுதம் பெயற்குஏற் றாஅங்கு

உருகி உருதல் அஞ்சுவல்; உதுக்காண்

தம்மோன் கொடுமை நம்வயின் எற்றி,

நயம்பெரிது உடைமையின் தாங்கல் செல்லாது.

கண்ணீர் அருவி யாக

அழுமே, தோழி! அவர் பழம்முதிர் குன்றே' ¹⁴⁸

தொடை நயம்

மோனைத் தொடை, எதுகைத் தொடை, முரண்தொடை, அந்தாதித் தொடை, முதலிய தொடை நயங்களைச் சங்க இலக்கியங்களில் பாடல்கள் தோறும் காணலாம்.

மோனைத்தொடை

சீர்தோறும் அடிதோறும் முதல் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது மோனைத் தொடை

தண்டா ஈகைத் தகைமாண் குடுமி

தண்கதிர் மதியம் போலவும், தெறுகடர் ¹⁴⁹

இணைமோனை

முதலிரு சீர்களில் மோனை வரத் தொடுப்பது.

போற்றார்ப் பொறுத்தலும், சூழ்ச்சியது அகலமும் ¹⁵⁰

பொழிப்பு மோனை

முதற் சீரிலும் மூன்றாம் சீரிலும் மோனை வரத் தொடுப்பது

அவங்குளைப் புரவி ஐவரொடு சினைஇ. ¹⁵¹

கூழை மோனை

முதல் மூன்று சீர்களில் மோனை வரத் தொடுப்பது.

உவவுமதி உருவின் ஓங்கல் வெண்குடை ¹⁵²

முற்றுமோனை

நாற்சீரிலும் மோனை வரத் தொடுப்பது.

மண்ணூர் மணியின் வணர்கூரல் வண்டுஆர்ப்ப, ¹⁵³

மேற்கதுவாய் மோனை

முதற்சீரிலும் மூன்றாம் சீரிலும் நான்காம் சீரிலும் மோனை வரத் தொடுப்பது.

நேமி உய்த்த நேள நெஞ்சின், ¹⁵⁴

கீழ்க்கதுவாய் மோனை

முதற்சீரிலும் இரண்டாம் சீரிலும் நான்காம் சீரிலும் மோனை வரத் தொடுப்பது.

பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும், பேணித் ¹⁵⁵

ஒருஉ மோனை

முதற்சீரிலும் நான்காம் சீரிலும் மோனை வரத் தொடுப்பது.

இவன் யார் என்குவை யாயின்

வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்கும், ¹⁵⁶

எதுகைத் தொடை

அடிதோறும் அல்லது சீர்தோறும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது.

இரும்பனை வெண்தோடு மலைந்தோன் அல்லன்;

கருஞ்சினை வேம்பின் தெரியலோன் அல்லன்; ¹⁵⁷

பொழிப்பு எதுகை

முதற்சீரிலும் மூன்றாம் சீரிலும் எதுகை வரத் தொடுப்பது

மருதுஇல் கூற்றத்து அருந்தொழில் சாயாக் ¹⁵⁸

இணை எதுகை

முதல் இருசீர்களில் எதுகை வரத் தொடுப்பது

பொன்னின் அன்ன பூவின், சிறியிலைப் ¹⁵⁹

முற்றெதுகை

நான்கு சீர்களிலும் எதுகை வரத் தொடுப்பது

சிரந்தை இரட்டும் விரலன், இரண்டுஉருவா ¹⁶⁰

ஒருஉ எதுகை

முதற் சீரிலும் நான்காம் சீரிலும் எதுகை வரத் தொடுப்பது

எரிஎள்ளு அன்ன நிறத்தன், விரிஇணர்க் ¹⁶¹

முரண் தொடை

சொல்லும் பொருளும் முரண்படத் தொடுப்பது.

சிறுவெள் அருவிப் பெருங்கல் நாடனை! ¹⁶²

அந்தாதித் தொடை

அம்முவனார் தொண்டிப் பத்து முழுமையும் அந்தாதித் தொடையில் அமைந்துள்ளது. ஒரு செய்யுளின் அந்தத்தை மற்றொரு செய்யுளின் ஆதியாகத்தொடுப்பது அந்தாதி. பதிற்றுப்பத்தில் நான்காம் பத்து முழுதும் அந்தாதித் தொடையாக அமைந்துள்ளது.

பண்பும் பாயலுங் கொண்டனள் தொண்டித்

தண்கமழ் புதுமலர் நாளும் ஒண்தொடி.

ஐதுஅமைந்து அகன்ற அல்குல்,

கொய்தளிர் மேனி! கூறுமதி தவறே ¹⁶³

தவறுஇலர் ஆயினும், பனிப்ப மன்ற

இவறுதிரை திளைக்கும் இடுமணல் நெடுங்கோட்டு

முண்டக நறுமலர் கமழும்

தொண்டி அன்னோள் தோள்உற் றோரே. ¹⁶⁴

தோளும் கூந்தலும் பலபா ராட்டி

வாழ்தல் ஒல்லுமோ மற்றே செங்கோல்

குட்டுவன் தொண்டி அன்ன,

ஏற்கண்டு நயந்துநீ நல்காக் காலே? ¹⁶⁵

தொகுப்புரை

முச்சங்கங்கள் தென் மதுரையிலும், கபாட புரத்திலும் வட மதுரையிலும் அமைந்து தமிழ் வளர்த்தமை விரித்துரைக்கப் பெற்றுள்ளது. கடல் கோளால் தென் மதுரை கபாடபுரம் அழிந்தமை குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை மலைபடுகடாம், மதுரைக்காஞ்சி ஆகிய புறப்பொருள் நூல்களும், முல்லைப்பாட்டு, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, நெடுநல்வாடை ஆகிய அகப்பொருள் நூல்களும் விரிவாக விளக்கம் பெற்றுள்ளன. எட்டுத்தொகையில் நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை ஆகிய அகப்பொருள் நூல்களும், பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு ஆகிய புறப்பொருள் நூல்களும், பரிபாடல் என்ற பக்தி இலக்கியமும் விரித்துரைக்கப் பெற்றுள்ளன.

ஆற்றுப்படை நூல்கள் பழந்தமிழரசர்களின் ஈகைப் பண்பை விரித்துக் கூறுகின்றன. மதுரைக்காஞ்சி தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ்செழியனுக்கு மாங்குடி மருதனார் அறவுரை கூறிப் பாண்டியன் வாழ்வை அறவழியில் திருப்புகிறார். முல்லைப்பாட்டு, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, நெடுநல்வாடை, ஆகிய நூல்கள் காதற்சிறப்பை உணர்த்துகின்றன.

எட்டுத்தொகை நூல்களில் நற்றிணை, கலித்தொகை, ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை, அகநானூறு ஆகிய அகப்பொருள் நூல்கள் பண்டைத் தமிழர் காதல் வாழ்வை விரித்துக் கூறுகின்றன. புறநானூறு, பதிற்றுப் பத்து என்னும் நூல்கள் சேர, சோழ, பாண்டிய வேந்தர்களின் சிறப்புகளைப்பற்றிப் பேசுகின்றன.

கோவிலில்காணிக்கை செலுத்தல் ,கோவிலில் தலைதொட்டுச் சத்தியம் செய்தல், தெய்வமேறப்பெறல், குறிகேட்டல், விரிச்சிகேட்டல், ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற பண்பாடு, ஏறுதழுவல், தைநீராடல் திருமணத்தில் தாலிகாட்டுதல், அன்பு மாறாத ஒன்றிய வாழ்வு, உலக்கைப்பாட்டு, குறிகேட்கும் வழக்கம், சாட்சி சொல்லும் வழக்கம், பொதுஉடைமைக் கொள்கை, தீயன செய்யாமை போன்ற பழக்க வழக்கங்களைச் சங்க இலக்கியங்கள் தெளிவாகக் கூறும். சங்க இலக்கியங்களில் அணிநயம், தொடை நயம் முதலியன விளக்கப் பெற்றுள்ளன.

இயல் ஒன்று

சங்கஇலக்கியத்தின் அமைப்பும் சிறப்பும்

சான்ஹென் விளக்கம்

1. சிலம்பு - காடுகாண் : 17 - 20
2. புறம். 72 : 13 - 16
3. கலி. 35 : 17 - 18
4. அப்பர் தேவாரம் 6 : 75 : 3
5. திருப்பாவை
6. பெரிய திருமொழி 3 : 4 - 16
7. சென்னை அரசுக்காட்சி சாலையில் உள்ள சின்னமனூர் செப்பேடுகள்.
8. தொல். 1037: 3 - 6
9. குறள் : 66
10. அகம். 82 : 1- 9
11. புறம் . 70:1-6
12. மேற்படி 64 : 1, 2, 6,7
13. பதி. 87.
14. திருமுருகாற்றுப்படை வெண்பா.
15. பொருநாற். 159 - 177
16. சிறுபாண் ஆ 85 - 87
17. மேற்படி 89 - 91

18. மேற்படி 92,93,95
19. மேற்படி 96,97,99
20. மேற்படி 100,101, 103
21. மேற்படி 105,107
22. மேற்படி 109,111
23. மேற்படி 124, 125
24. பெரும் பாண். ஆ. 475 - 490
25. மலை படு. 580 - 583
26. மதுரைக்காஞ்சி 779 - 782
27. முல்லைப்பாட்டு 99 - 103
28. குறிஞ்சிப்பாட்டு 251 - 261
29. நெடுநல். 176
30. தொல். 1000
31. நெடுநல். 166 - 168
32. பட்டினம். 218 - 220
33. மேற்படி 299 - 301
34. பத்துப்பாட்டு வெண்பா
35. எட்டுத்தொகை
36. ஐங்குறுநூறு பாடிய புலவர்கள் பற்றிய வெண்பா.
37. ஐங். 4 : 4- 5
38. மேற்படி 171 : 3- 4
39. மேற்படி 172 : 1,3,4

40. புறம். 53 : 11- 12
41. மேற்படி 126 : 11
42. மேற்படி 174 : 10
43. அகம். 78 : 15 - 16
44. பதி. 85 : 12-13
45. ஐங். 203
46. மேற்படி - 346
47. மேற்படி 435
48. குறுந்தொகை 37
49. நற். 115 : 5 - 10
50. பழம்பாடல்
51. மேற்படி
52. அகம். 77 : 7 - 11
53. சங்க இலக்கியம் ப. 388
54. பதி. 13 : 26 - 28
55. மேற்படி 22 5 - 11
56. மேற்படி 39 : 17
57. மேற்படி 40 : 1
58. மேற்படி 49 : 16,17
59. மேற்படி 78 : 14
60. மேற்படி 84 : 11 - 13
61. தொல் 1377

62. மேற்படி 1378
63. மேற்படி 1418
64. பழைய வெண்பா
65. குறள் 1
66. நெடு 39 - 44
67. நற். 333 : 7 - 12
68. மேற்படி 62 : 6
69. மனோன்மனியத் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து.
70. பரி. 11 : 81 - 86
71. (திருப்பாவை 1:1-2)
72. புற.பொ.மா. வெட்சிப்படலம்
73. முல்லைப்பாட்டு 7- 21
74. குறுந்தொகை 210
75. புறம். 72 : 17-18
76. பதிற். 55 : 10 - 12
77. முல்லைக்கலி 8 : 55 - 56
78. மேற்படி 60 - 63
79. மேற்படி 4 : 73 - 76
80. புறம். 216 : 5 - 12
81. குறுந். 100 : 3- 5
82. மேற்படி 105 : 1 - 5
83. மேற்படி 105 : 1-5

84. திருஅருட்பா
85. குறுந். 292
86. குறள் 1107
87. குறுந். 293
88. மேற்படி 49
89. நற். 110
90. அகம். 7 : 17 - 22
91. குறுந். 89
92. கலித். 16 : 13 - 16
93. குறள் 55
94. கலித். 18 : 10-11
95. மேற்படி 22 : 7 - 17
96. மேற்படி 34 : 10
97. மேற்படி 12 - 13
98. குறள் 43
99. பரி. 11 : 4 - 15
100. தகவல் முனைவர் வீ. சேதுராமலிங்கம்
101. பரி. 11 : 74 - 92
102. நற். 80 7 - 8
103. திருப்பாவை 1
104. திருவெம்பாவை 1
105. மதுரை. கா. 489 - 492

106. மேற்படி 497 - 499
107. புறம். 50 : 5 - 17
108. பட்டினப். 40 - 50
109. பெரும் பா. ஆ. 468 - 493
110. குறிஞ்சிப்பாட்டு 13 - 18
111. குறள் 131
112. நெடுநல். 43
- 113 மேற்படி 54
114. மேற்படி 3 - 6
115. புறம். 45 : 1- 4
116. புறம். 1 - 2
117. பரி. பா. 8 : 106
118. குறுந். 23
119. நற். 113 : 10 -11
120. புறம். 218
121. நற். 12 : 5- 6
122. குறுந். 7 : 1- 3
123. மேற்படி 4- 6
124. மேற்படி 295
125. அகம். 86 : 1- 22
126. நற். 85 : 8 - 10
127. புறம். 183 : 1- 2

128. மேற்படி 192
129. மேற்படி 191
130. மேற்படி 189
131. மேற்படி 182 : 1,8,9
132. மேற்படி 195 : 6 - 7
133. தொல். 1224
134. குறுந். க.வா : 2
135. மேற்படி : 3
136. கலித். 51:9
137. குறுந். 8 : 4- 6
138. தண்டி. 51.
139. புறம். 204 : 5- 9
140. தண்டி 35
141. நற். க.வா
142. புறம். 107
143. தண்டி. 39
144. புறம். 192
145. மேற்படி 137 : 12 - 15
146. தண்டி. 55
147. மேற்படி 88
148. நற். 88
149. புறம். 6 : 26, 27

150. புறம். 2 : 7
151. மேற்படி 13
152. மேற்படி 3 : 1
153. பரி. 10 : 89
154. புறம். 3 : 4
155. மேற்படி 9 : 2
156. மேற்படி 6 : 1
157. மேற்படி 45: 1 - 2
158. மேற்படி 3 : 12
159. பதிற். 61 : 5
160. மேற்படி க.வா.: 7
161. மேற்படி : 1
162. புறம். 137 : 13
163. ஐங்குறு. 176
164. மேற்படி 177
165. மேற்படி 178

ஓயல் ஓரன்டு

சங்க இலக்கியத்தில் இறை வாழ்த்து

நீல மேனிவாலிழை பாகத்து

ஒருவன் இரு தாள் நிழற்கீழ்

முவகை உலகம் முகிழ்த்தன முறையே

(ஐங்குறுநூறு கடவுள் வாழ்த்து)

சங்க இலக்கியத்தில் இறை வாழ்த்து

ஒரு செயலை செய்வதற்கு முன்பாக அச்செயல் சிறப்பாக நிறைவு பெற இறைவனை வணங்கி வாழ்த்துவது தமிழர் மரபாகும். அவ்வகையில் சங்கப் பாடல்களை எழுதியவர்களும், தொகுத்தவர்களும் இறைவனை வணங்கி வாழ்த்தி உள்ளார்கள். இதைப் பற்றிய செய்திகள் 'சங்க இலக்கியத்தில் இறை வாழ்த்து' என்னும் இவ்வியலில் இடம் பெற்றுள்ளது. - இலக்கியம் பற்றியும் உயர்க்கும் சிறப்பும் உடையது.

ஐங்குறுநூறு அகநானூறு, புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து ஆகிய நூல்களில் சிவபெருமான் வாழ்த்தும், குறுந்தொகையில் முருகன் வாழ்த்தும், நற்றிணையில் திருமால் வாழ்த்தும் இடம்பெற்றுள்ளன. பத்துப்பாட்டுக்குத் திருமுருகாற்றுப்படை கடவுள் வாழ்த்துப் போல் அமைந்துள்ளது. பரிபாடலில் திருமால் பற்றி 6 பாடல்களும் முருகனைப் பற்றி 8 பாடல்களும் காணப்பெறும். சங்கப்பாடல்களில் முருகன், சிவபெருமான், திருமால் என்ற மூவர் பற்றிய வாழ்த்தும் அமைந்திருத்தலின் சங்க காலத்துச் சமயப் பொறை உணர்வு புலனாகும். சிவபெருமான் மாதொரு பாகராகவும் கங்கையும் பிறையும் அணிந்தவராகவும் திரிபுரம் எரித்தும், முருகன் அவுணரை வென்று அமரரைச் சிறைமீட்டமை, வள்ளி தெய்வானையரை மணம் புரிந்தமை, நக்கீரர்க்கருள் புரிந்தமை ஆகிய செய்திகள் விளக்கம் பெறுகின்றன. திருமாலின் அவதாரங்கள் திருமாலின் பெருமைகள் இடம் பெறுகின்றன.

ஏற்புடைக் கடவுள் வாழ்த்தும், வழிபடு கடவுள் வாழ்த்தும் சங்க இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை அகநானூறு, புறநானூறு என்ற ஐந்து நூல்கட்குப் பாரதம் பாடிய

பெருந்தேவனார் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியுள்ளார். ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய நூல்களில் கடவுள் வாழ்த்தில் சிவபெருமானைப் பற்றிப் பாடுவர். குறுந்தொகையில் முருகப் பெருமானைப் பற்றியும், நற்றிணையில் திருமாலைப்பற்றியும் பாடுவர். பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் சைவக் கடவுளையும் வைணவக் கடவுளையும் வாழ்த்தலின் இவரது சமயப் பொறை புலனாகும்.

கலித்தொகைக்கு நல்லந்துவனார் கடவுள் வாழ்த்தில் சிவபெருமானைப்பற்றிப் பாடுவர். பதிற்றுப்பத்தில் கடவுள் வாழ்த்து சிவபெருமானைப்பற்றிப் பாடப் பெற்றுள்ளது. பாடிய புலவர் பெயர் தெரிந்திலது.

பரிபாடற் கடவுள் வாழ்த்து பாடிய புலவர் பெயர் தெரிந்திலது. பரிபாடற் கடவுள் வாழ்த்துத் திருமாலைப் பற்றி அமைந்துள்ளது. பத்துப்பாட்டின் கடவுள் வாழ்த்தாகத் திருமுருகாற்றுப்படை அமைந்துள்ளது. முருகப் பெருமானைப் பற்றி நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப் படை பாடியுள்ளார். திருமுருகாற்றுப்படையின் இறுதியில் முருகனைப் பற்றிய பத்து வெண்பாக்கள் உள்ளன.

திருமால் பற்றிய, 1,2,3,4,13,15 என்ற 6 பாடல்களும் முருகன் பற்றிய 5,8,9,14,17,18,19,21 என்ற 8 பாடல்களும் கடவுள் வாழ்த்தாகவே கருத இடமுள்ளது. மேற்காண் பதினான்குப் பாடல்களிலும் வாழ்த்தலும் வேண்டுதலுமே காணப் பெறுதலின் அவையும் வாழ்த்தாகவே கருத வேண்டும்.

சிவபெருமான் வாழ்த்து

ஐங்குறுநூறு

நீலமேனியளாகிய உமையை இடப்பாகம் கொண்ட ஒப்பற்ற சிவபெருமான் திருவடிகளில் மூவுலகங்களும் தோன்றின. பிருங்கி

முனிவன் சிவனை மட்டுமே வழிபாடு செய்தான். சக்தி, சிவன் இடப்பாகத்தில் இடம்பெற்றதும், அம்முனிவன் இடையில் வண்டுருவில் துளைத்துப் பெருமானை வலம் செய்து வழிபட்டான். சினம் கொண்ட அம்மை முனிவன் சக்தியை வாங்கினாள். அம்முனிவன் என்புருவானான். பிழையுணர்ந்து வேண்ட உடல் வலி பெற்றான்.

‘நீல மேனி வாலிழை பாகத்து

ஒருவன் இரு தாள் நிழற்கீழ்

முவகை உலகம் முகிழ்த்தன முறையே’¹

சேக்கிழாரும் சிவசக்தி வழிபாடுரைப்பார்.

‘உலகெலாம் உணர்ந்தோகற்கரியவன்

நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்

அலகில்சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்

மலர் சிலம்படிவாழ்த்தி வணங்குவாம்’²

மேற்காண் செய்யுளில் முதல் மூன்றடிகளில் சிவபெருமானையும் நான்காம் அடியில் அம்பிகையையும் சேக்கிழார் குறிப்பிடுவார். ‘மலர் சிலம்படி’ என்ற தொடர் சிலம்பணிந்த சிவபெருமான் இடப்பாகம் குறிக்கும் தொடர். சிவத்தில் தொடங்கிச் சக்தியில் இறைவாழ்த்தை நிறைவு செய்வார்.

ஐங்குறுநூற்றில் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் சக்தியில் தொடங்கி சிவத்தில் பாடலை நிறைவு செய்வார். ஐங்குறுநூறு இன்பம் பற்றிய அகநூல். எனவே அம்பிகையை முதலில் குறிப்பிடுவார்.

அகநானூறு

பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் பாடிய வாழ்த்து. ஈற்றயலடி முச்சீரும் ஏனைய அடி நாற்சீரும் பெற்ற நேரிசை ஆசிரியப்பாவால் சிவபெருமான் வாழ்த்து அமைந்துள்ளது. இன்ப நூலாதலின் சக்தியையும் சிவனையும் சேர்த்துப்பாடுவார்.

கடவுள் வாழ்த்தைக் கொன்றை மலரில் தொடங்குவர் மலர் அரும்பாகி மொட்டாகி, போதாகி மலர்வது போல வாழ்வும் அரும்பி மொட்டாகி மலரும் தன்மையுடையது. காதலும் காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி மாலை மலர்வது. காதலைப் பற்றிய இந்நூலை கொன்றை மலரில் தொடங்குவது ஆசிரியரின் நுட்பமான புலமை உணர்த்தும். தாருகாவனத்து முனிவர்கள் சிவபெருமான் மீது வெகுளி கொண்டு வேள்வி செய்து புலியை அனுப்பினர். புலி வெகுளியின் குறியீடாகக் கூறுவதுண்டு. காதல் வாழ்வில் வெகுளி களையப் பெற வேண்டிய ஒன்று. அப்புலியைக் கொன்று அதன் தோலை மேனியில் போர்த்துக் கொள்வர் சிவபெருமான்.

தாருகாவனத்து முனிவர்கள் அனுப்பிய கணிச்சி, மழு என்றிரண்டையும் கைகளில் ஏந்தினர். மரு எறிந்து கொண்டிருப்பது. கணிச்சியாகிய கோடரி வெட்டுவது. அளவு கடந்த காமத்தை வீழ்த்த வேண்டும். அறியாமை மயக்கம் மழுவால் எரிக்கப் பெறல் வேண்டும்.

‘காமமும் நானும் உயிர்காவாத் தூங்கும்என்
நோனா உடம்பி எனத்து’³

வாழ்வில் காமம், வெகுளி, மயக்கம் ஆகிய ஆயுதங்களால் காதல் மலர் வீழ்த்தப் பெறாமல் இருக்க வேண்டும்.

சிவபெருமான் கழுத்தில் விளங்கும் மாலையும், மார்பில் விளங்கும் தாரும், தலையில் அணியும் கண்ணியும் கொன்றை மலர்களால் ஆனது. சிவபெருமான் கழுத்தையும் மார்பையும் தலையையும் அணி செய்யும் மலர் போல வாழ்வை அன்பு மலர் அணி செயல் வேண்டும்.

சிவபெருமான் வாகனம் காளை. காளை உதவாத வைக்கோலை உண்டு உதவும் தியாக உணர்வு கொண்டது. அந்தத் தியாக உணர்வு வாழ்வைச் செழிப்பாக்கும். சிவபெருமான் தலையில் அணிந்த பிறை திருவடி பணிந்து தலையில் இடம் பெற்றது. அதுபோல பணிவு

இன்சொல் என்ற அணிகள் வாழ்வில் அழகு செய்யும். சிவபெருமான் கையில் கொண்ட சூலம் போல அறம், பொருள், இன்பம் என்ற மூன்றும் நெறிப்படி இருப்பின் காம, வெகுளி, மயக்கம் என்ற மூன்றும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மறையும்.

சிவபெருமான் நஞ்சு தாங்கிய மணிமிடறு அவரைத் தியாகராசன் ஆக்கிற்று. திருப்பாற்கடல் நஞ்சால் உலகம் அழியாதவாறு காத்த சிவபெருமான் திருவடி நிழலில் உலகம் இன்புறும்.

செவ்வான் போன்ற மேனி கொண்டவர் சிவன். அவ்வானில் விளங்கும் பிறை போன்ற வெண்மையான பற்கள் கொண்டவர். அவர் சடை நெருப்புப் போன்ற செஞ்சடை. செஞ்சடையில் வெண்திங்கள் விளங்குகிறது. அமரரும் அறியா அறிவன் சிவபெருமான்.

கார் காலத்துக் கொன்றை பூத்துக் குலுங்குவது போல வாழ்வு பொலிவுடன் விளங்கச் சிவனருள் தேவை.

கார்விரி கொன்றைப், பொன்னேர் புதுமலர்த்
தாரன்; மாலையன்; மலைந்த கண்ணியன்;
மார்பி னஃதே மைஇல் நுண்ணான்;
நுதலது இமையா நாட்டம் இகல்அட்டுக்,
கையது கணிச்சியொடு மழுவே; மூவாய்
வேலும் உண்டு; அத் தோலா தோற்கே;
ஊர்ந்தது ஏறே; சேர்ந்தோள் உமையே,
செவ்வான் அன்ன மேனி, அவ்வான்
இலங்குபிறை அன்ன விலங்குவால் வைஎயிற்று
எரிஅகைந் தன்ன அவிர்ந்து விளங்கு புரிசடை,
முதிராத் திங்களொடு சுடரும் சென்னி,
மூவா அமரரும் முனியரும் பிறரும்
யாவரும் அறியாத் தொன்முறை மரபின்,
வரிகிளர் வயமான் உரிவை தைஇய,
யாழ்கெழு மணிமிடற்று, அந்தணன்
தாவில் தாள்நிழல் தவிர்ந்தன்றால், உலகே.’⁴

பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் புறநானூற்றில் சிவபெருமானை வாழ்த்திப்பாடுவர்.

வாழ்வு கார்காலமாக எப்போதும் விளங்க வேண்டும். கார் கைமாறு கருதாது பொழியும். அதுபோலக் கைமாறு கருதாக் கொடை உலகை வாழவைக்கும். கடவுளருட் கொடை நம்மை வாழ வைக்கும். சிவபெருமான் கொடியில் உள்ள காளை உதவாத வைக்கோல் உண்டு உதவும் தான்யமணிக்காக உதவுதல் போலத் தன்னலம் பேணாத்தன்மை செழிக்க வேண்டும். மலர் எல்லா நிலைகளிலும் இடம்பெற்றுச் சிறத்தல் போலச் சமுதாயத்தில் எல்லா வகையிலும் பயனுற வாழ வேண்டும். எனவே, 'கண்ணி கார் நறுங்கொன்றை' எனப் பாடலைத் தொடங்குவார். சிவன் உண்ட நஞ்சால் கறை பெற்ற மிடறு அந்தணர்களால் புகழ்ந்து வாழ்த்தப் பெறும்.

பிறர் நலம் பேணும் தியாக வாழ்வு சமுதாயத்தால் மதிக்கப் பெறும். வாழ்வில் ஆணும் பெண்ணும் சமமாக உழைத்தால் வாழ்வு ஒளி உறும். சிவபெருமான் ஒருபாகத்துப் பெண்ணைக் கொண்டுள்ளார். குறையுடைய பிறை நிறைகுணத்தான் ஆகிய பெருமான் தலையில் உலகால் போற்றி வணங்கப் பெறும். செஞ்சடைப் பெருமான் அருள் உலகை வாழவைக்கும்.

கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை; காமர்
வண்ண மார்பின் தாரும் கொன்றை;
ஊர்தி வால்வெள் ஏறே; சிறந்த
சீர்கெழு கொடியும் அவ்ஏறு என்ப;
கறைமிடறு அணியலும் அணிந்தன்று; அக்கறை
மறைநவில் அந்தணர் நுவலவும் படுமே;
பெண்உரு ஒருதிறன் ஆகின்று, அவ்உருத்
தன்னுள் அடக்கிக் கரக்கினும் கரக்கும்;

பிறைநுதல் வண்ணம் ஆகின்று; அப்பிறை
 பதினெண் கணனும் ஏத்தவும் படுமே
 எல்லா உயிர்க்கும் ஏமம் ஆகிய,
 நீர்அறவு அறியாக் கரகத்து,
 தாழ்சடைப் பொலிந்த, அரும் தவத்தோற்கே.’⁵

பதிற்றுப்பத்து

சேரமன்னர்களின் படை வீரத்தையும், கொடை வீரத்தையும் நாட்டு
 மக்கள் நிலையும் பேசும் நூல் பதிற்றுப்பத்து. அந்நூலில் சிவபெருமான்
 வாழ்த்து காணப்பெறும். சேரமன்னர்கள் சைவ சமயச் சார்புடையோர்.

சேரன் செங்குட்டுவன் சிவன் கோயில் சேடத்தைத் தலையில்
 வைத்துக் கொண்டான் என்று சிலப்பதிகாரம் கூறும். எனவே பதிற்றுப்
 பத்தில் சிவபெருமான் வாழ்த்து அமைந்திருப்பது ஏற்புடைத்தாகும்.

இமயத்தை வில்லாக்கி முப்புரம் எரித்தவர் சிவபெருமான்.
 சுடுகாட்டில் ஆடும் தன்மையர். தொடையில் மணிகள் ஆர்க்கும்
 தன்மையர். நுண்ணூல் அணிந்த மார்பன். பிறையணிந்த நெற்றியுடையர்.
 சூலம் பிடித்த சுடர்க்கை உடையவர். காலக்கடவுள். அவர் அருளால்
 நல்லறம் வெற்றி பெறும். எரியை எள்ளி நகையாடும் செம்மேனியன்.
 உடுக்கை ஒலி ஓம் என்ற பிரணவ மந்திரத்தைப் பிறப்பித்தது. காலத்தைக்
 கடந்த கடவுள் சிவபெருமான்.

‘எரிஎள்ளு அன்ன நிறத்தன், விரிஇணர்க்
 கொன்றைஅம் பைந்தார் அகலத்தன், பொன்றார்
 எயில்எரி யூட்டிய வில்லன், பயில்இருள்
 காடுஅமர்ந்து ஆடிய ஆடலன், நீடிப்
 புறம்புதை தாழ்ந்த சடையன், குறங்குஅறைந்து
 வெண்மணி ஆர்க்கும் விழவினன், நுண்ணூல்
 சிரந்தை இரட்டும் விரலன்; இரண்டுஉருவா
 ஈர்அணி பெற்ற எழில்தகையன், ஏரும்

இளம்பிறை சேர்ந்த நுதலன், களங்கனி
மாறுஏற்கும் பண்பின் மறுமிடற்றன், தேறிய
சூலம் பிடித்த கடர்ப்படைக்
காலக் கடவுட்கு உயர்கமா, வவனே!'⁶

கலித்தொகை கடவுள் வாழ்த்து

வேதங்களின் ஆறு அங்கம் உணர்ந்த அந்தணர்க்கு மறை பகர்ந்தவன் சிவபெருமான். கங்கை வெள்ளத்தின் வேகத்தால் உலக அழிவை நீக்கக் கங்கையைச் சடையிலே தாங்கியவன். உலகை எல்லாம் ஒடுக்கிச் சீவான் மாக்கள் ஒடுங்கி இருக்கக் கொடு கொட்டி எனும் ஊழிக் கூத்தாடினான். திரிபுரம் எரித்துப் பாண்டரங்கக் கூத்தாடினான். பிரமன் ஆணவம் ஒடுங்கப் பிரமன் தலையைக் கிள்ளி அக் கபாலத்தில் உலகத்தார் பாவங்களைப் பிச்சையாக ஏந்தி நின்றவன். பிரமகபாலம் ஏந்தி கபாலக் கூத்தாடினான். திரிபுரம் எரித்து விரிசடைக் கடவுள் சிவன் ஆடிய கூத்து பாண்டரங்கக் கூத்தேயாகும். கபாலக்கூத்து பிரமனின் ஆணவம் அடக்கிய கூத்தாகும். நாம் படைக்க முடியாது எல்லாம் இறையருள். அவனின்றி அணுவும் அசையாது என்பதைப் புலப்படுத்துவது கபாலக்கூத்து. சீவான்மா ஆணவம் கன்மம் மாயை என்ற மும்மலம் ஒடுங்கி இறையால் ஆட்கொள்ளப் பெறுவதைக் காட்டுவது திரிபுரம் எரித்தாடிய பாண்டரங்கக் கூத்தாகும். சிவன் ஆடுதற்குரிய பாணியும், சீரும், தூக்கும் சக்தி காப்பாள். கூத்திற்கு வரும் கூட்டம் கூத்து முடிந்ததும் கலைதல் போல நல்லூழ் முடிந்ததும் செல்வம், பொன், பொருள் என்பன கலையும் என்பதைக் கூத்துத் தத்துவத்தால் உணரலாம்.

ஆறுஅறி அந்தணர்க்கு அருமறை பலபகர்ந்து,
தேறுநீர் சடைக்கரந்து திரிபுரம் தீமடுத்து,
கூறாமல் குறித்ததன்மேல் செல்லும், கடுங்கூளி
மாறாப்போர், மணிமிடற்று, எண்கையாய்! கேள்இனி;
படுபறை பலஇயம்பப், பல்உருவம் பெயர்த்துநீ,
கொடுகொட்டி ஆடுங்கால், கோடுஉயர் அகல்அல்குல்,

கொடிபுரை நுகப்பினாள் கொண்டசீர் தருவாளோ?
 மண்டுஅமர் பலகடந்து, மதுகையால் நீறுஅணிந்து,
 பண்டரங்கம், ஆடுங்கால் பணைஎழில் அணை மென்தோள்,
 வண்டுஅரற்றும் கூந்தலாள் வளர்தூக்குத் தருவாளோ?
 கொலைஉழுவைத் தோல்அசைஇ, கொன்றைத்தார் சுவல்புரள,
 தலைஅங்கை கொண்டுநீ காபாலம் ஆடுங்கால்,
 முலைஅணிந்த முறுவலாள் முற்பாணி தருவாளோ?

என வாங்கு;

பாணியும் தூக்கும் சீரும், என்றிவை

மாண்பிழை அரிவை காப்ப,

ஆணம்இல் பொருள் எமக்கு அமர்ந்தனை, ஆடி.⁷

முருகன் வாழ்த்து

குறுந்தொகை

குறுந்தொகை அகப்பொருள் நூல். முருகன் களவு நெறியில் வள்ளியையும், கற்பு நெறியில் தெய்வானையையும் மணந்தார். களவு நிகழ்ச்சிகளையும், கற்பு நிகழ்ச்சிகளையும் விரித்துக் கூறும் குறுந்தொகையில் முருகன் வாழ்த்தைப் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் படைத்துள்ளார். 'தாமரை' என்ற மங்கலச் சொல்லில் நூல் தொடங்குவது நலமாகும். முருகன் தாமரையில் குழந்தையாகச் சரவணப் பொய்கையில் கிடந்தான். தாமரை கதிரவனைக் கண்டு மலரும். அதுபோல தாமரை போன்ற முருகன் சேவடி அடியார்க்கருளும் தன்மைத்து. முருகன் செம்மேனி பவழம் போன்றது. முருகப்பெருமான் ஆடை குன்றிமணி போன்ற செம்மையானது. குன்று வடிவில் மாயை செய்த தாருகாசுரனை வென்றவன் சேவல் கொடியுடையோன். அவன் காப்பில் உலகம் இன்புறும். தாமரை மருத நிலக் கருப்பொருள். பவழம் நெய்தல் நிலக் கருப்பொருள். குன்று குறிஞ்சி நிலம். குன்றி மணி முல்லை நிலக் கருப்பொருள். நானிலமும் இறைவன் காப்பில் இன்புறும் என்பதைக் கருப்பொருள்களைக் குறிப்பிட்டுக் கூறுவதால் அறிகிறோம்.

செம்மேனியனாக விளங்கும் முருகன் வாழ்த்தில் செந்தாமரையும், செம்பவழமும் செம்மையான குன்றி மணியும் இடம் பெற்றுள்ளன.

‘தாமரை புரையும் காமர் சேவடி,
பவழத்து அன்ன மேனி, திகழொளி,
குன்றி ஏய்க்கும் உடுக்கை, குன்றின்
நெஞ்சுபக எறிந்த அஞ்சுடர் நெடுவேல்,
சேவலங் கொடியோன் காப்ப,
ஏம வைகல் எய்தின்றால் உலகே.’⁸

அசுரனைச் சேவற் கொடியாக்கி அவனைப் பெருமைப் படுத்தியுள்ளார்.

திருமுருகாற்றுப்படை

முருகன் பெருமைகளைத் தொகுத்துக் கூறும் நூல். முருகப் பெருமானைக் கையால் தொழ வேண்டும். கால் உற வணங்க வேண்டும். காற்று உடம்பில் தங்க வேண்டுமாயின் முருகனை வணங்க வேண்டும். கைசேர்த்துத் தொழும் போது எழுபத்திரண்டாயிரம் நாடி நரம்புகள் திறமும் உரமும் பெறும்.

கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின்.⁹

எனஅளபெடை கைகளால் முருகனைத் தொழுது வணங்கும் கருத்தை வலியுறுத்தும் திருமுருகாற்றுப்படையிலும் ‘கைதொழுஉ’ அளபெடை கொடுத்துக் கைகளால் தொழுதலை வலியுறுத்திக் கூறுவர்.

‘கைதொழுஉப் பரவிக் கால்உற வணங்கி’¹⁰

முருகன் கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கும் பேறு பெற்ற அருட்செல்வன். சிவபெருமான் அருட்புதல்வன். இமவான் மகள் பெற்ற புதல்வன். அருள் எண்ணங்கட்கு மாற்றான கருத்துக் கொண்ட மாற்றோர் கருத்தை மாற்றும் கூற்றுவன். மகிடாசுரனைக் கொன்ற கொற்றவை

மகனே. முன்னைப் பழம்பொருட்டு முன்னைப் பழம்பொருளான பார்வதி தேவியின் மகனே! விண்ணவர்க்குச் சூரபத்மனிடமிருந்து விடுதலை தந்து அவர்களால் வணங்கப் பெறும் தலைவன். மாலை மார்பன். நூல் நுட்பமறிந்த புலமையாளன். போர்க்களத்தில் சூரபத்மனை வென்ற மன்னர் மன்னன். அந்தணர் போற்றும் தவச்செல்வன். அறிந்தோர் போற்றி வணங்கும் மலை போன்றவன். மலை மாரிக்காலத்து நீரைக் கோடையிலும் தன்னிடம் வாழும் உயிர்கட்கு வழங்கும் தன்மைத்து. அதுபோல முருகன் உயிர்களை அறியாமைக் கோடையில் காத்தருளும் மலையாவான். வள்ளி, தெய்வானை என்ற இருவரின் கண் போன்ற கணவன். சக்தி அளித்த வேலால் சான்றோரைக் காத்த அருட்செல்வன். குன்றத்தின் வடிவில் மாலை செய்து மாநிலத்து உயிர்கட்குத் துன்பம் செய்த தாரகாசுரனை வென்ற குறிஞ்சித் தலைவன். வழிபடும் அடியார் வழிப்பட்டு அருள்பவன். அடியார் துன்பம் துடைப்பவன். சங்கத்திருந்து சான்றாண்மைப் புலவர்களைக் காத்தவன். சிவபெருமான், திருமால், பிரமன் முதலிய விண்ணவர்களுக்காக சூரபத்மனை வலியடக்கிய பொருநன்.

“ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப,
 அறுவர் பயந்த ஆறுஅமர் செல்வ!
 ஆல்கெழு கடவுள் புதல்வ! மால்வரை
 மலைமகள் மகன் மாற்றோர் கூற்றே!
 வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ!
 இழைஅணி சிறப்பின் பழையோள் குழவி!
 வானோர், வணங்குவில் தானைத் தலைவ!
 மாலை மார்ப! நூல்அறி புலவ!
 செருவில் ஒருவ! பொருவிறல் மள்ள!
 அந்தணர் வெறுக்கை! அறிந்தோர் சொல்மலை!
 மங்கையர் கணவ! மைந்தர் ஏறே!
 வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ!
 குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து,
 விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ!

பலர் புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே!
 அரும்பெறல் மரபின் பெரும்பெயர் முருக!
 நசையுநர்க்கு ஆர்த்தும் இசைபே ரான!
 அலந்தோர்க்கு அளிர்க்கும் பொலம்பூண் சேஎய்!
 மண்டுஅமர் கடந்தநின் வென்றுஆடு அகலத்துப்
 பரிசிலர்த் தாங்கும் உருகெழு நெடுவேள்!
 பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள்!
 சூர்மருங்கு அறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி!
 போர்மிரு பொருந! குரிசில்!”¹¹

செம்மையான அடியார் காக்கச் செந்தூரில் போர் செய்து
 சூரபன்மனை வென்றவர். பகைவர் செங்குருதிபட்டுச் செம்மையான
 செந்தூரைச் சிவந்த செம்மையான ஊராக்கியவன். உயர்ந்த முனிவர்
 வழிபாட்டையும் தாழ்ந்த குறவர் வழிபாட்டையும் உவந்தேற்பவன். 48
 ஆண்டுகள் இளமை விரதம் காத்த ஆகவனியம், காருகபத்தியம்,
 தக்கிணாக்கினியம் என்ற முத்தீவேள்வி செய்யும் அந்தணர்க்கு
 அருள்பவன். திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீர் அலைவாய், திருவேரகம்,
 பழமுதிர்சோலை சூரரமகளிர் ஆடும் சோலை முதலிய திருத்தலங்கள்
 எங்கும் நிறைந்திருப்பவன்.

“அஞ்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும்
 குன்றுஅமர்ந்து உறைதலும் உரியன்,”¹²

‘விரைஉறு நறுமலர் ஏந்திப் பெரிதுஉவந்து
 ஏர கத்து உறைதலும் உரியன்,’¹³

‘குன்றுதோறும் ஆடலும் நின்றதன் பண்பே,’¹⁴

“உலகம் புகழ்ந்த ஓங்குஉயர் விழுச்சீர்
 அலைவாய்ச் சேறறும் நிலைஇய பண்பே”¹⁵

‘வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட,
 ஆண்டுஆண்டு உறைதலும் அறிந்த வாறே’¹⁶

அந்தமும் ஆதியும் அவனே

ஆண்டுஆண்டு உறைதலும் அறிந்த வாறே ¹⁷

ஆண்டுஆண்டு ஆயினும்ஆகக் காண்தக ¹⁸.

மேற்காண் அடுத்த அடுத்த அடிகள் அந்தாதியாக அமைந்துள்ளன. முருகப்பெருமான் அந்தமும் ஆதியும் ஆனவன் என்பதைச் செய்யுளமைப்பில் நக்கீரர் காட்டுவர். மேற்காண் அந்தாதி அமைப்பு அடி அந்தாதி ஆகும்.

வேலின் பெருமை

குன்றமாய் நின்ற தாருகனை வென்ற வேல். சிங்கமுகன் குன்றுமாறு போர் செய்த வேல்.

சூரபத்மனைக் கொன்று விண்ணோர் இடர் தீர்த்த வேல். பூதம் நக்கீரரைக் குகையில் அடைத்த போது பூதத்தைக் கொன்று நக்கீரரைக் காத்த வேல்.

‘என்னைக் கைவிடா நின்றதூஉம் கற்பொதும்பில் காத்துதவும் மெய்விடா வீரன் கைவேல்’

என்ற வெண்பாத் தொடரில் என்னை என்ற தன்மைச் சொல்லைக் கையாண்டிருத்தலின் திருமுருகாற்றுப்படைக்குப் பின் அமைந்த 10 வெண்பாக்களையும் நக்கீரரே இயற்றியுள்ளார் என்று கருத இடமுள்ளது.

‘உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்;’ ¹⁹

‘நம்பியே கை தொழுவென்றான்’ என்ற தன்மைச் சொற்றொடர்களாலும் மேற்காண் உண்மை புலனாம். அடியார் சார்பில் வேறு ஒருவரால் இயற்றப் பெற்றது என்பாரும் உளர்.

‘குன்றம் எறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்,
அன்றுஅங்கு அமர்இடர் தீர்த்ததுவும், இன்றுஎன்னைக்
கைவிடா நின்றதுவும், கற்பொதும்பில் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை வேல்!’²⁰

வீரவேல், தாரைவேல், விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல், செவ்வேள் திருக்கைவேல், - வாரி
குளித்தவேல், கொற்றவேல், சூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை.²¹

திருமுருகாற்றுப்படையை நாள் தோறும் ஒதிப் பயன்பெறும் முருகன்
அடியார்களும் உள்ளனர். வெண்பாக்கள் பத்தும் முருகன் வாழ்த்தாகவே
அமைந்துள்ளன.

முருகன் குன்றம் எறிந்தவன். ஒலிக்கும் கடலில் சூரபத்மனை
வென்றவன். பூதப்படை கொண்டவன். இடபவாகனம் கொண்ட
சிவனார் புதல்வன். மாசில்லா அடியார் உள்ளத்து உறைபவன்.
சூரபத்மனை வென்றவன். குன்று வடிவில் இருந்த பண்பு குன்றியவனான
தாரகனை வீழ்த்தியவன். செந்தூரில் எருந்தருளி இருப்பவன்.
அடியார்களின் அஞ்சு முகத்தை முருகனின் ஆறுமுகம் மாற்றி அஞ்சாத
இன்பமுகமாக மாற்றும். ஒருகால் முருகா என நினைத்தால் இறைவன்
இருகாலும் தோன்றும். முருகன் ஐங்கரன் தம்பி இறைவன் தண்டைக்கால்
தொழுதால் மாமுருகன் மனக்கவலை தீர்த்து நல்லன எல்லாம் தரும்.

“குன்றம் எறிந்தாய்! குரைகடலில் சூர்தடிந்தாய்!
புந்தலைய பூதப் பொருபடையாய்! - என்றும்
இளையாய்! அழகியாய்! ஏறுணர்ந்தான் ஏறே!
உளையாய்! என் உள்ளத்து உறை.”

“உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்;
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்வேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா! வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா! செந்தில்வாழ் வே!”

‘அஞ்சுமுகம் தோன்றின் ஆறுமுகம் தோன்றும்;
வெஞ்சமரில், அஞ்சல்என வேல் தோன்றும்; - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின், இருகாலும் தோன்றும்;
முருகா! என்று ஒதுவார் முன்’

முருகனே! செந்தில் முதல்வனே! மாயோன்
மருகனே! ஈசன் மகனே! - ஒருகைமுகன்
தம்பியே! நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

‘நக்கீரர் தாம்உரைத்த நல்முருகாற் றுப்படையைத்
தற்கோல, நாஸ்தோறும் சாற்றினால், - முற்கோல
மாமுருகன் வந்து, மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
தான்நினைத்த எல்லாம் தரும்’²²

மேற்காண் கடைசி வெண்பா திருமுருகாற்றுப்படையின்
நூற்பயனைத் தருகிறது.

திருமுருகாற்றுப்படையின் பின்வரும் 10 வெண்பாக்களும் நக்கீரர்
இயற்றினார் என்பது பொருந்தும் வகையில் வெண்பாக்களில்
தன்மையிடச் சொற்களும் முன்னிலை இடச் சொற்களும்
அமைந்துள்ளன.

பரிபாடல்

பரிபாடலில் முருகனைப்பற்றிய பாடல்கள் முருகன் பெருமைகள்,
முருகன் அவதாரம் போன்ற செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. சூரபத்மன்
மயிலாகவும் சேவலாகவும் ஆகி முருகனிடம் வாகனமாகவும்
கொடியாகவும் ஆன செய்திகளைத் திருமுருகாற்றுப்படை கூறும்.
இந்திரன் தன் மெய்யின் ஒரு பகுதியை மயிலாக முருகனுக்கீந்தான். யமன்
தன் மெய்யின் ஒரு பகுதியை வெள்ளாடாக்கி முருகனுக்கு வாகனமாகக்
கொடுத்தான். யமன் தன் மெய்யின் ஒரு பகுதியைச் சேவலாக்கிக்
கொடியாகக் கொடுத்த செய்தியைப் பரிபாடல் விளக்கும். இந்திரன்

முருகனின் குழந்தைப் பருவத்திலேயே முருகனிடம் தோற்ற செய்தியைப் பரிபாடல் கூறும். இந்திரன் தோற்றுதும் விண்ணவர் பலரும் முருகனுக்கு ஆடு, மயில், கோழி, வில், வாள், கணிச்சி, குடாரி, மழு, மணிமாலை முதலியவற்றை வழங்கிய செய்தியைப் பரிபாடல் கூறும். கடுவன் இளையினனார் முருகனிடம் அன்பும் அருளும் அறனும் வரமாக வேண்டுவார். பொன்னும் பொருளும் போகமும் வேண்டார். பரிபாடல் செய்யுள்கள் முருகன் பற்றியனவும், திருமால் பற்றியனவுமாய் அமைந்துள்ளன. அப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் வாழ்த்தல் வேண்டுதல் களோடு நிறைவுறும்.

கடம்பமாலை அணிந்த முருகனிடம் அன்பும் அருளும் அறனும் வேண்டுவார்.

‘சேர்வார் ஆதலின், யாஅம் இரப்பவை,
பொருளும் பொன்னும் போகமும் அல்ல; நிற்பால்
அருளும், அன்பும், அறனும் மூன்றும் -
உருள்இணர்க் கடம்பின் ஒலிதா ரோயே!’²³

பரங்குன்றமும் இமயமும் ஒக்கும்

ஆரியர் பன்னிருவர், வசுக்கள் எண்மர்; அஸ்வினி தேவர் இருவர், உருத்திரர் பதினொருவர் எனும் முப்பத்து முக்கோடி தேவரும் முனிவரும் அமரமும் அவுணரும் சிவபெருமானைக் காண இமயம் செல்லுதுல் போல முருகனைக் காணத் திருப்பரங்குன்றம் வருவர். எனவே சிவன் இருக்கும் இமயமும் முருகன் இருக்கும் திருப்பரங்குன்றமும் ஒத்த தன்னமையன. திருமால், பிரமன், முதலியோரும் முருகனை நாடிவருவர்.

‘மண்மிசை - அவிழ்துழாய் மலர்தரு செல்வத்துப்
புன்மிசைக் கொடியோனும், புங்கவம் ஊர்வோனும்,
மலர்மிசை முதல்வனும், மற்றஅவனிடைத்தோன்றி
உலகுஇருள் அகற்றிய பதின்மரும், இருவரும்,

மருந்துஉரை இருவரும், திருந்து நூல் எண்மரும்,
 ஆதிரை முதல்வனின் கிளந்த
 நாதர் பன்னொருவரும் நன்திசை காப்போரும்,
 யாவரும், பிறரும், அமரரும், அவுணரும்,
 மேஅரு முதுமொழி விழுத் தவ முதல்வரும்
 பற்றாகின்று, நின் காரணமாக;
 பரங்குன்று இமயக் குன்றம் நிகர்க்கும்' ²⁴

முருகனிடம் வேண்டும் வரங்கள்

முருகன் திருவடிக்கண் பாதுகாப்புடன் வீற்றிருக்கும் பேறு பெற
 நல்லழிசியார் வேண்டுவார்.

‘அணிநெடுங் குன்றம் பாடுதும்; தொழுதும்;
 அவை யாமும்எம் சுற்றமும், பரவுதும் -
 ஏம வைகல் பெறுக, யாம் எனவே.’ ²⁵

‘சுற்றத்தோடு நின் திருவடி நினைவுடன் உறையும் இன்ப வாழ்வு
 அருள்க’ என முருகப் பெருமானிடம் நல்லழிசியார் வேண்டுவார்.

செருவேற் தானைச் செல்வ! நின் அடிஉறை,
 உரிதினின் உறைபதிச் சேர்ந்தாங்குப்
 பிரியாது இருக்கஎம் சுற்றமொடு உடனே! ²⁶

‘இன்று போல் என்றும் நின் திருவடி உறையும் பெரும் செல்வம்
 கிடைக்கத் தொழும் சிறப்பருள். உன் வெற்றியையும், உன் பன்னிரு
 தோளையும் விரித்துரைக்கும் பேறு அருள்க’ என நல்லச்சுதனார்
 முருகனை வேண்டுவார்.

‘மாறுஅமர் அட்டவை மறவேல் பெயர்ப்பவை;
 ஆறுஇரு தோளவை, அறுமுகம் விரித்தவை;
 நன்றுஅமர் ஆயமோடு ஒருங்கு; நின் அடிஉறை
 இன்று போல் இயைகஎனப் பரவுதும்.
 ஒன்றார்த் தேய்த்த செல்வ! நின் தொழுதே’ ²⁷

முருகன் புகழோடு ஒன்றிய அடியார் வாழ்வையே நல்லச்சதனார் விழைவர்.

திருமால்

நற்றிணையில் திருமால் வாழ்த்து இடம் பெற்றுள்ளது. இதனைப் பாடியவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார். திருமால் காத்தற் கடவுள். நற்றிணை களவு, கற்பு, என்ற இரண்டும் அமைந்த நூல். களவும் அதன் பின் நிலையான கற்புமே உலகம். இல்லறமே படைப்புக்கு அடிப்படை. காத்தற் கடவுளாகிய திருமால் வாழ்த்து நற்றிணை நூற்குப் பொருத்தம் உடையது. உலகம் சேவடியாக விளங்கும். உலகை அளந்த அடியாக உலகை உருவகித்தமை மிகப் பொருந்திய ஒன்று. சங்கொலிக்கும் கடல் திருமாலிற்கு உடையாக விளங்கும். திருமால் ஓரடியாக அளந்த விண் மெய்யாக விளங்கும். எண்டிசைகளும் திருமாலின் கையாக விளங்கும். உலகை இரவிலும் பகலிலும் ஒளியால் காக்கும் திங்களும் ஞாயிறும் திருமாலின் கண்கள் ஆக விளங்கும். எல்லா உலகங்களையும் தன்னகத் தடக்கிய திருமால் வேதங்களின் முதல்வன். தீமையை விலக்கும் சக்கரப்படை உடையவர் திருமால். 7 அடிகளால் ஆன நேரிசை ஆசிரியப்பா 7 வகைப் பிறவிகளும் திருமால் காப்பில் இருத்தல் வேண்டும் என்பதற்காக ஆசிரியர் 7 அடிகளால் திருமால் வாழ்த்தைப் படைத்துள்ளார்.

ஏழுவகைப் பிறவிகளாவன

ஊர்வன - 11 லட்சம் வகை

மானுடம் - 9 லட்சம் வகை

நீர் வாழ்வன - 10 லட்சம் வகை

பறப்பன - 10 லட்சம் வகை

நாற்கால் உயிர்கள் - 10 லட்சம் வகை

அமரர்கள் - 14 லட்சம் வகை

தாவரங்கள் - 20 லட்சம் வகை.

84 லட்சம்

ஊர்வபதினென்றாம் ஒன்பது மானுடம்
நீர்பறவை நாற்காலோர்ப்பு பத்தும் - சீரிய
பந்தமாம் தேவர் பதினாலயன் படைத்த
அந்த மில் சீர்த்தாவரும் நால் ஐந்து ²⁸

‘மாநிலஞ் சேவடி யாக, தூநீர்
வளைநரல் பெளவம் உடுக்கை யாக,
விசம்புமெய் யாக, திசைகை யாக,
பசங்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண் ணாக,
இயன்ற எல்லாம் பயின்றகத்தடக்கிய
வேத முதல்வன் என்ப
தீதற விளங்கிய திகிரி யோனே’ ²⁹

திருமாவின் பெருமைகள்

திருமால் செந்நெருப்பொத்த செந்தாமரைக் கண்ணை உடையவராக விளங்குவார். காயாம் பூமேனி உடையார். மணிகள் ஒளிவீசும் ஆரம் பூண்டவர். திருமகள் நீங்காதுறையும் திருமார்பர். நெருப்புச் சூழ்ந்த நீலமலை போலச் செம்பொன் ஆடை போர்த்த மேனியார். கருடச்சேவலை வெற்றிக் கொடையாக உடையவர். அந்தணர் ஓதும் அருமறைப் பொருளாக விளங்குபவர். திருமால் பிரமன், மன்மதன் ஆகிய இருவர்க்கும் தந்தை. திருமால் அற ஒழுக்க வடிவானவர். அற ஒழுக்கம் உடையோர்க்கு அரணாக அமைந்து உதவுபவர். சக்கரப்படை வலக்கையில் ஏந்தியவர். மெய்ப்பொருள் கொண்ட வேதங்களை உரைத்தருளியவர். ஞாயிறாகவும், திங்களாகவும், ஐம்புலவடிவாகவும்,

பூவாகவும், மணமாகவும் விளங்குபவர். நிலமாகவும் நீண்ட இமயமாகவும் விளங்குபவர்.

‘அறனும், ஆர்வலர்க்கு அளியும், நீ;
 திறன்இலோர்த் திருத்திய தீதுதீர் சிறப்பின்
 மறனும், மாற்றலர்க்கு அணங்கும் நீ;
 அம்கண் வானத்து அணிநிலாத் திகழ்தரும்
 திங்களும், தெறுகதிர்க் கனலியும் நீ;
 ஐந்தலை உயிரிய அணங்குடை அருந்திறல்
 மைந்துடை ஒருவனும், மடங்கலும், நீ;
 நலம்முழுது அளையு புகர்அறு காட்சிப்
 புலமும், பூவனும், நாற்றமும், நீ;
 வலன்உயர் எழிலியும், மாக விசும்பும்,
 நிலனும், நீடிய இமயமும், நீ’

அதனால் ,

இன்னோர் அளையை; இணையை யால் என, ³⁰

திருமாலிடம் வேண்டும் வரங்கள்

திருமாலின் திருவடி போற்றும் மனத்தை வேண்டுகிறார்.

‘யாம்இயைந்து ஒன்றுபு வைகலும் பொலிக! என,
 ஏழுநெஞ்சத்தேம் பரவுதும் -
 வாய்மொழிப் புலவ! நின் தாழ்நிழல் தொழுதே:’ ³¹

மோகினி அவதாரம் கொண்டு சுரர்க்கு அமுதம் ஈந்தவர். திருமாலை வாழ்த்தியவர் சுற்றத்தோடு துன்பம் நீங்கி நீடுவாழ்வார். மூவாத் தன்மையும் அழியாத் தன்மையும் தரும் அமுதை அமரர்க்கீந்தவர்.

‘கடும்பொடும் கடும்பொடும் பரவுதும்
 கொடும்பாடு அறியற்க, எம்அறிவு எனவே’ ³²

‘இந்தப் பிறவி மட்டுமன்றி எல்லாப் பிறவிகளிலும் நின் திருவடி தொழும் பேறு வேண்டும்’ என நல்லெழுதியார் திருமாலிடம் வேண்டுவார்.

‘அன்னைஎன நினைஇ, நின்அடி தொழுதனெம்;
பல்மாண் அடுக்க இறைஞ்சினெம் வாழ்த்தினெம் -
முன்னும் முன்னும்யாம் செய்தவப் பயத்தால்;
இன்னும் இன்னும்எம் காமம் இதுவே!’³³

‘இன்னும் இப்பிறவிபோல் எப்பிறவிலும் நின்னடி தொழும் பேறு
வேண்டும்’ என நல்லெழுதியார் திருமாலை வேண்டுவார்.

‘பசுந்துளசி மாலையனே! கருங்குன்றனையாய்! ஒளிவடிவானவனே!
ஒப்பற்ற காதணி உடையாய்! கருடக்கொடியுடையவனே! கலப்பைப்
படையுடையவனே! தண்டாகியபடைக்கலம் உடையவனே! வில்லும்
வேலும் அம்புகளும் கொண்டவனே! புள்ளி கொண்ட வாட்படை
உடையவனே! அழகிய சிறப்புடைய நின்னை வேதம் போற்றியவாறு
யாம் திருமாலிரும் குன்றத்தில் உன் திருவடிக்கீழ் நின்று போற்றும்
பெரும்பேறு அருள்க! என இளம்பெருவழுதியார் திருமாலிடம்
வேண்டுவார்.’

‘கள்அணி பசுந்துளவினவை, கருங்குன் றனையவை;

ஒள்ஒளியவை; ஒருகுழையவை;

புள்அணி பொலங் கொடியவை;

வள்அணி வளைநாஞ்சிலவை

சலம்புரி தண்டுஏந்தினவை;

வலம்புரி வயநேமியவை;

வரிசிலை வய அம்பினவை;

புகர்இணர் சூழ் வட்டத்தவை; புகர் வாளவை;

என ஆங்கு,

நலம்புரிஇ ம்சீர் நாம வாய்மொழி

இதுஎன உரைத்தலின்எம்உள்அமர்ந்து இசைத்து, இறை,

இருங்குன்றத்து அடிஉறை இயைகஎன,

பெரும்பெயர் இருவரைப் பரவுதும் தொழுதே.’³⁴

ஆதிசேடக் குடை நிழலான்

நினக்குக் குடை நிழலாக விளங்கும் ஆதிசேடனை வணங்கிச் சுற்றத்தோடு நின் நல்லடி போற்றித் துதிக்கும் நற்பேறு கிடைக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுதல் பரிபாடலில் காணப்பெறும்.

‘அணங்குடை அருந்தலை ஆயிரம், விரித்த
கணங்கொள் சுற்றத்து அண்ணலை வணங்கி,
நல்அடி ஏத்திநிற் பரவுதும் -
எல்லேம் பிரியற்களம் சுற்றமொடு ஒருங்கே.’³⁵

இருந்தையூர்த் திருமால் பெருமைகள்

மருந்து நீர் அருவி கொண்ட சோலை மலைப் பெருமான் இருந்தையூரில் எழுந்தருளிய பெருமான் அமரர்கள் அமுதம் கடைய ஆதிசேடனை நாணாக இருக்க அருள் செய்தான். சிவன் திரிபுரம் எரிக்க ஆதிசேடனை நாணாக இருக்க அருள் புரிந்தவன்.

‘செல்விடைப் பாகன் திரிபுரம் செற்றுழி,
கல்உயர் சென்னி இமயனில் நாண் ஆகித்
தொல்புகழ் தந்தாரும், தாம்.’³⁶

திருமால் பெருமைகள்

திருமால் வராகவதாரம் எடுத்து உலகை இரண்யாட்சனிடமிருந்து காத்தவர். குதிரை வடிவில் வந்தகேசியைக் கொன்று உலகைக் காத்தவர். ஆயிரம் கை கொண்ட மாயன்! அமரர் தலைவன். தீயில் தனலாகவும், பூவில் மணமாகவும், கல்லில் மணியாகவும், சொல்லில் வாய்மையாகவும், அறத்தில் அன்பாகவும், மறத்தில் வலிமையாகவும், வேதமறையாகவும், ஞாயிறாகவும், திங்களாகவும் திருமால் விளங்குகிறார். எல்லாப் பிறப்புகளும் உள்ளவன் பிறப்பித்தோர் இல்லாதவன். அருளைக் குடையாகவும் அறத்தைச் செங்கோலாகவும் கொண்டு மூவேழ் உலகும் ஆள்பவன். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஐம்பொறிகளாகவும்

ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஓசை, என்ற ஐம்புலன்களாகவும், மெய், கண், மூக்கு, செவி, மனம் என்ற ஐந்து ஞானேந்திரியங்களாகவும் விளங்குபவன். கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் என்ற நான்கு யுகங்களிலும் சான்றோர் புகழும் சால்பினன் காயாம்பூ வடிவினர்.

‘தீயினுள் தெறல்நீ; பூவினுள் நாற்றம் நீ;
 கல்லினுள் மணியும் நீ; சொல்லினுள் வாய்மை நீ;
 அறத்தினுள் அன்பு நீ; மறத்தினுள் மைந்து நீ;
 வேதத்து மறை நீ; பூதத்து முதலும் நீ;
 வெஞ்சுடர் ஒளியும் நீ; திங்களுள் அளியும் நீ;
 அனைத்தும் நீ; அனைத்தின் உட்பொருளும் நீ; ஆதலின்,
 உறையும் உறைவதும் இலையே; உண்மையும்
 மறவியில் சிறப்பின் மாயமார் அனையை;
 முதல்முறை, இடைமுறை, கடைமுறை, தொழிலில்
 பிறவாப் பிறப்பிலை பிறப்பித்தோர் இலையே
 பறவாப் பூவைப் பூவி னோயே!
 அருள்குடை யாக அறம் கோ லாக,
 இருநிழல் படாமை மூஏழ் உலகமும்
 ஒருநிழல் ஆக்கிய ஏமத்தை மாதோ?’³⁷

மயக்கம் தீர்க்கும் மாயவன். ஐம்பொறிகளாலும் உண்டாகும் அஞ்ஞான மயக்கத்தை நட்டி, கருணை, இன்பம், பற்றின்மை என்ற நான்கு பண்புகள் கொடுத்துப் போக்கியவன். கார்மேக வண்ணன். பொன்னாடை பூண்டவன். தீமையை அழிக்கும் சக்கரப் படை கொண்டோன். தீய இரணியன் செயலை இகழ்ந்தவன். நட்டிக் கொண்ட பிரகலாதன் மார்பைத் தழுவித் கொண்டவன். தூணில் நரசிங்கமாய்த் தோன்றி இரணியன் மார்பைப் பிளந்தவன். திருமாலின் வெம்மையும் விளக்கமும் சூரியனில் உள்ளன. திருமாலின் தண்மையும் சாயலும் திங்களில் உள்ளன. திருமாலின் வண்மை மழையில் உள்ளது. திருமாலின் காத்தற் பண்பும் பொறுமையும் புவியில் உள்ளன.

திருமாலின் காரொளி காயாம் பூவில் உள்ளது. திருமாலின் தோற்றமும் அகலமும் நீரில் உள்ளன. திருமாலின் உருவமும் ஒலியும் விசம்பில் உள்ளன. திருமாலின் தோற்றமும் ஒடுக்கமும் காற்றிடத் துள்ளன. எல்லாப் பொருள்களும் நின்னிடமிருந்து பிரிந்து நின்னை வந்து அடைவனவாக உள்ளன. பாம்பின் உடலும் உயிரும் உண்ணும் கருடன் திருமாலின் கொடியில் உள்ளான். மண்ணில் மரங்களும், மரங்கள் நிற்கும் ஆற்றிடைக் குறைகளும், குன்றங்களும் ஆகிய அவ்வவ்விடங்களில் வெவ்வேறு பெயர்கள் தாங்கியவன். அன்பர்கள் தொழும் அமைதியான இடங்களில் எழுந்தருளி இருப்பவன். அன்பர்களின் ஏவலன். அடியார் விரும்பும் வடிவில் தோன்றுபவன். துளசியைக் கண்ணியாகச் சூடி இருப்பவன். திருமாலை விட அவர் திருவடிகள் சீர்படைத்தவை.

ஐந்துஇருள் அற நீக்கி, நான்கினுள் துடைத்துத் தம்
ஒன்றுஆற்றுப் படுத்த நின் ஆர்வலர் தொழுதுஏத்தி,
நின்புகழ் விரித்தனர்; கிளக்குங்கால், அவைநினக்கு
இறும்பூது அன்மை நற்கு அறிந்தோம் ஆயினும்,
நின், வெம்மையும் விளக்கமும் ஞாயிற்றுள;
நின், தண்மையும் சாயலும் திங்களுள;
நின், சுரத்தலும் வண்மையும் மாரியுள;
நின், புரத்தலும் நோன்மையும் ஞாலத்துள
நின், நாற்றமும் ஒண்மையும் பூவையள;
நின், தோற்றமும் அகலமும் நீரிலுள;
நின், உருவமும் ஒலியும் ஆகாயத்துள;
நின் னில் சிறந்த நின்தாள் இணையவை;
நின்னின் சிறந்த நிறை கடவுளவை;
எவ்வயி னோயும் நீயே; நின் ஆர்வலர்
தொழுதகை அமைதியின் அமர்ந்தோயும் நீயே;
அவரவர் ஏவலாளனும் நீயே;
அவரவர் செய்பொருட்கு அரணமும் நீயே ³⁸

ஐம்பூதமும் திருமாலின் திரு உருவம்

ஒளியால் அறியும் விசும்பும், ஒலியால் அறியப் பெறும் காற்றும், ஓசை, ஒளி, ஊறு என்ற மூன்றால் உணரப் பெறும் தீயும், சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை என்ற நான்காலும் அறியப் பெறும் நீரும், சுவை, ஒளி, ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற ஐந்தாலும் உணரப் பெறும் நிலமும் துளசிமாலை அணிந்த மாலும், கலப்பைப்படை கொண்ட பலராமனும் திருமாலின் திருஉருவமே ஆகும்.

முந்துயாங்கூறிய ஐந்த னுள்ளும்,
ஒன்றனில் போற்றிய விசும்பும் நீயே;
இரண்டின் உணரும் வளியும், நீயே;
மூன்றின் உணரும் தீயும் நீயே;
நான்கின் உணரும் நீரும் நீயே;
ஐந்துடன் முற்றிய நிலனும் நீயே;
செருமிரு திகிரிச் செவ்வ! வெவ்போர்;
எரிநகை இடை இடுபு இழைத்த நறுந்தார்ப்
புரிமலர்த் துழாய் மேவல் மார்பினோய்! ³⁹

துழாயோனன்றித் துரும்பும் அசையாது

திருத்துழாய் மாலை அணிந்த திருமாலின் துணை இன்றி வீடு பெறல் அரிது. சொல்லும் பொருளும் போன்று இணைந்து நிற்கும் திருமாலையும், பலராமனையும் தாங்கி நிற்பது சோலை மலை ஆகும். நீரால் அழகு பெறும் திருமாலிருங்குன்றே திருமால் இருப்பிடம். மயில் அகவ குயில் கூவ முழுவென ஒலிக்கும் சிலம்பாறுபாடும் திருமாலின் சோலை மலையே திருமால் உறைவிடம்.

‘புல்லிய சொல்லும் பொருளும் போலவும்,
எல்லாம் வேறுவேறு உருவின்ஒருதொழில் இருவர்த்
தாங்கு நீள்நிலை ஒங்குஇருங் குன்றம்
நாறுஇணர்த் துழாயோன் நல்கின் அல்லதை

ஏறுதல் எளிதோ, வீறுபெறு துறக்கம்?
 மணிமருள் நல்னீர்ச்சினை மடமயில் அகவ,
 குருகுஇலை உதிர, குயிலினம் கூவ,
 பகர்குழல் பாண்டில் இயம்ப அகவுநர்
 நாநவில் பாடல் முழவுஎதிர்ந் தன்ன,
 சிலம்பிற் சிலம்புஇசை ஓவாது - ஒன்னார்க்
 கடந்துஅட்டான் கேழ்இருங்குன்று;⁴⁰

தொகுப்புரை

சங்க இலக்கியங்களில் சிவபெருமான், முருகன், திருமால் ஆகிய முப்பெருங்கடவுளைப் பற்றிய வாழ்த்துக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

சிவபெருமான்

பார்வதி சிவனாரின் இடப்பாகம் இடம் பெற்றமை பற்றிய குறிப்பு காணப்பெறுகிறது. இராவணன் கைலையைப் பெயர்த்தெடுக்க முயன்று துன்புற்ற வரலாறு இடம் பெறும். சிவபெருமான் திரிபுரம் எரித்த செய்தி தத்துவமாக வெளிப்படும். ஆன்மாவின் ஆணவம் கண்மம் மாயை என்று மூன்றும் அழிந்து இறையருள் பெற வேண்டும் என்ற தத்துவச் செய்தி புலனாகும். இராவணன் சாமகானம் பாடியதும் சிவபெருமான் மன்னித்து முக்கோடி வாழ்நாள் அருளினார்.

முருகப்பெருமான்

சூரபத்மன், தாருகாகூரன், சிங்கமுகாசுரன் ஆகியோரை வென்று அமரரைச் சிறை மீட்ட செய்தியில் தத்துவம் உள்ளது. வள்ளி இச்சா சக்தியாவள் தெய்வானை கிரியா சக்தி. முருகன் கைவேல் ஞானசக்தி சிவபெருமான் அடியார் தருமியை நக்கீரர் புண்படப் பேசினார். பூத்தத்தால் குகையில் அடைப்பட்ட நக்கீரர் தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதின்மரால் இகழப்பட்டார்.

முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும். நக்கீரர் சிவபெருமான் செய்யுளில் குற்றம் கூறியது குற்றம் என்ற செய்தி விரிவாக இடம் பெற்றுள்ளது. திருமுருகாற்றுப்படை பிறந்த வரலாறு விரிவாக இடம் பெற்றுள்ளது.

திருமால்

அவுணர்களை வென்ற செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது. இராமாவதாரம், கிருஷ்ணாவதாரம், வராக அவதாரம் ஆகிய அவதாரங்களின் பெருமைகள் விளக்கம் பெற்றுள்ளன. மோகினி அவதாரத்தில் அமரர்கட்கு அமுதளித்த செய்தி விளக்கம் பெற்றுள்ளது. இராமாவதாரத்தில் அகலிகை கல்லாயிருந்து பெண்ணான செய்தி இடம் பெறுகிறது.

முப்பெருந்தெய்வங்களும் சங்க இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றிருப்பது சங்ககாலத்தின் சமயப் பொறையை விளக்கும்.

இயல் இரண்டு

சங்க இலக்கியத்தில் இறை வாழ்த்து

சான்றெண் வீளக்கம்

1. ஐங்குறுநூறு கடவுள் வாழ்த்து
2. பெரிய புராணம் கடவுள் வாழ்த்து
3. குறள் 1163
4. அகம். கடவுள் வாழ்த்து
5. புறம். கடவுள் வாழ்த்து
6. பதிற்றுப்பத்து கடவுள் வாழ்த்து
7. கலித்தொகை கடவுள் வாழ்த்து
8. குறுந்தொகை கடவுள் வாழ்த்து
9. குறள் 2
10. திருமுருகு. ஆ. 252
11. மேற்படி 253 - 277
12. மேற்படி 76 - 77
13. மேற்படி 188 - 189
14. மேற்படி 217
15. மேற்படி 124, 125
16. மேற்படி 248, 249
17. மேற்படி 249
18. மேற்படி 250

19. திருமுருகு. 5:1
20. மேற்படி 2
21. மேற்படி 3
22. மேற்படி 1, 5, 6, 7, 10
23. பரி. 5 : 78 - 81
24. மேற்படி 8: 1 - 11
25. மேற்படி 17 : 51 - 53
26. மேற்படி 18 : 54 - 56
27. மேற்படி 21 : 66 - 70
28. குறள் - பரிமேலழகர் உரை.
29. நற்றிணை க.வா
30. பரி. 1 : 38 - 50
31. மேற்படி 1 : 63 - 65
32. மேற்படி 2 : 75 - 76
33. மேற்படி 13 : 61 - 64
34. மேற்படி 15 : 54 - 66
35. பரி. 1: 79 - 82
36. மேற்படி 76 - 78
37. பரி. 3 : 63 - 76
38. மேற்படி 4 : 1-4, 25-31,70-73
39. மேற்படி 13 : 18 - 22, 58 - 60
40. மேற்படி 15 : 12 - 16, 40-45

ஓயல் முன்னு

ஓயற்கைப் புனைவில் இறைமை

நக்கீரர் தாம் உரைத்த நல்முருகாற் றுப்படையைத்
தற்கோல நாள்தோறும் சாற்றினால், - முற்கோல
மாமுருகன் வந்து, மனக் கவலை தீர்த்தருளி
தான் நினைத்த எல்லாம் தரும்.

(திருமுருகாற்றுப்படை சார்ந்த வெண்பா 10)

இயற்கைப் புனைவில் இறைமை

இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள் சங்க கால மக்கள். அதனால்தான் இயற்கையையே இறைவனாகவும், இயற்கை வடிவில் இறைவனையும் கண்டார்கள். இவ்விரு நிலைகளில் சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் செய்திகள் 'இயற்கைப் புனைவில் இறைமை' என்னம் இவ் இயலில் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளன.

பழமுதிர்சோலை அருவி ஒலி கேட்டுக் கரடி, மயில், குரங்கு, பசு முதலிய உயிர்கள் அஞ்சி ஓடும். பெரிய யானை அருவி நீர் தெளிக்க அஞ்சாது நிற்கும். அதுபோலப் பக்குவம் பெற்ற ஆன்மா இறையருள் பெற்றுய்யும். பக்குவம் பெறாத ஆன்மாக்கள் இறையருள் பெறாது விலகி நிற்கும். மாயோன் தொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரையின் பொகுட்டுப் போல மதுரை நகர் நடுவன் சிவபெருமான் கோயில் அமைந்துள்ளது. திருமகள் திலகம் மதுரை அழகுற விளங்கும் வள்ளியை முருகன் விரும்பி மணந்து கொண்டான். திருமால், கண்ணன், பலராமன் என்ற மூவுருவம் மூவுலகு காக்கும். அறவுணர்வு இறையருள் பெற உதவும். சினம் கொண்டோரும் இறைவனை மறந்தோரும் இறையருள் பெறமுடியாது. இறைவன் அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் நிறைந்தவன்.

நீலக்கடல் மீது தோன்றும் கதிரவன் போன்று நீல மயில் மீது முருகன் தோன்றுவான். இறைநெறி அழியா அழகு தரும். பேய் வாழ்வும் ஆணவமும் நீங்க இறையருள் துணை செய்யும். ஆணவம் நீங்கின் ஐம்பொறி அமைதி பெறும். பற்றின்மை பிறப்பறுக்கும். கடல் நடுவண் மாவடிவில் நின்ற நன்றி கெட்ட குரபத்மன், ஆகிய செய்திகள் இவ்வியலில் விரித்துரைக்கப் பெற்றுள்ளன.

பழமுதிர்சோலை மலை அருவி

மதுரைக்கருகே அழகர் மலை உள்ளது. அழகர் மலைக்குப் பழமுதிர் சோலை என்று பெயர். பழமுதிர்சோலை மலையில் பழம் உதிரும். சோலைகள் சூழ்ந்தது.

பழமுதிர்சோலை மலை அருவி மணமிக்க அகில் சந்தன மரங்களை உருட்டி வரும். சூரியன் போன்ற பருத்த தேன் கூடுகள் சிதைந்து தேன் அருவியில் கலக்கும். நாக நறுமலர் அருவியில் கலக்கும். ஆசினிப் பலாச்சுளை அருவியில் கலக்கும். தேனும் பலாச்சுளையும் கலந்த அருவி நீர் இனிக்கும். அருவியொலி கேட்டு ஆண் குரங்கு அஞ்சும். பெரிய யானை அருவி நீர் தெளிக்க நிற்கும். வாழை மரங்களை அடித்து வருகிறது. தென்னையைத் தாக்கி இளநீர்களை அருவி வீழ்த்தும் மிளகுக் கொடிகள் சாய்கின்றன. ஆண்மயிலும் பெடையும் அருவி ஒலி கண்டு அஞ்சுகின்றன. கரடி அருவி ஒலிகேட்டு மலைக் குகையில் அஞ்சி ஒளிகிறது. காட்டுப்பசு அருவி ஒலிகேட்டு அஞ்சுகிறது. யானை ஒன்றே அருவியின் நீர்த் துளிகள் பெற்று மகிழ்ந்து நிற்கிறது. பறப்பன, நடப்பன நிற்பன அனைத்தும் அருவி ஒலியாய் பதைக்கின்றன. பக்குவம் பெற்ற ஆன்மா இறைவன் அருள் பெற்று உய்யும். பக்குவம் பெறாத ஆன்மாக்கள் இறையருள் பெறாது விலகி நிற்கும்.

வேறுபல் துகிலின் நுடங்கி அகில்சுமந்து

ஆர முழுமுதல் உருட்டி, வேரல்

பூவுடை அலங்குசினை புலம்பவேர் கீண்டு,

விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியின் தொடுத்த

தண்கமழ் அலர்இறால் சிதைய, நன்பல

ஆசினி முதுசுளை கலாவ, மீமிசை

நாக நறுமலர் உதிர, யுகமொடு

மாமுக முகக்கலை பனிப்பப் பூநுதல்

இரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று

முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று.

நன்பொன் மணிநிறம் கிளரப்பொன் கொழியா,
 வாழை முழுமுதல் துமியத், தாழை,
 இளநீர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
 கறிக்கொடிக் கருத்துணர் சாயப் பொறிப்புற
 மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்

கோழி வயப்பெடை இரியக் கேழலொடு,
 இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சாய் அன்ன
 குருஉமயிர் யாக்கைக் குடாஅடி உளியம்
 பெருங்கல் விடர்அளைச் செறியக் கருங்கோட்டு
 ஆமா நல்ஏறு சிலைப்பச் சேண்நின்று

இழுமென இழிதரும் அருவிப்
 பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே”¹

நக்கீரர் பக்குவம் பெறாத போது இறைவனையும் அம்பிகையையும் குறை கூறுவர். அதே நக்கீரர் பக்குவம் பெற்றபோது திருமுருகாற்றுப் படை பாடிப் பலரைப் பூதத்திடமிருந்துகாப்பர்.

சிவன் கோயில் அமைப்பு

திருமாலின் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரை போல் மதுரை விளங்கும். தாமரைப்பூவின் இதழ்கள் போல மதுரைத் தெருக்கள் விளங்கும். தாமரைப் பொகுட்டுப் போல நகர் நடுவண் சிவபெருமான் கோயில் விளங்கும். தாமரையின் தாதுக்கள் போல சிவபெருமானை வணங்கும் மதுரை மக்கள் விளங்குவர். தாமரைத் தேன் உண்ண வரும் தும்பிகளைப் போலப் பாண்டியனிடம் பரிசில் பெறவரும் பரிசிலர் விளங்குவர். கோயில் வேத ஒலி கேட்டு மதுரை மக்கள் துயில் எழுவர்.

‘மாயோன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரை
 பூவொடு புரையும், சீர்ஊர்; பூவின்
 இதழகத்து அனைய தெருவம்; இதழகத்து
 அரும்பொகுட்டு அனைத்தே, அண்ணல் கோயில்;
 தாதின் அனையர், தண்தமிழ்க் குடிகள்;

தாதுஉண் பறவை அனையர், பரிசில் வாழ்நர்;

பூவினுள் பிறந்தோன் நாவினுள் பிறந்த

நான்மறைக் கேள்வி நவில்குரல் எடுப்ப,

ஏம இன்துயில் எழுதல் அல்லதை,

வாழிய வஞ்சியும் கோழியும் போலக்

கோழியின் எழாது, எம் பேர்ணர் துயிலே' ²

மாயவன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரையில் வீற்றிருப்போன் பிரமன். அவன் வாயிலிருந்து பிறந்தது வேதம். அந்த வேத ஒலி எழ மதுரை மக்கள் துயில் எழுவர்.

திருமகள் திலகம் மதுரை

திருமகள் நெற்றியில் இட்ட திலகம் போல் தமிழக நங்கைக்கு மதுரை நகர் திலகம் போல் செல்வப் பொலிவுற்று விளங்கும்.

செய்யாட்கு இழைத்த திலகம்போல் சீர்க்குஒப்ப,

வையம் விளங்கிப் புகழ்பூத்தல் அல்லது,

பொய்யாதல் உண்டோ மதுரை - புனைதேரான்,

வையைஉண் டாகும் அளவு? ³

கார்த்திகைப் பெண்ணின் காதில் அணிந்த மகர குண்டலம் அத்தெய்வப் பெண்ணுக்கு அழகு தரும். அதுபோல மதுரை நகர் உலகமங்கைக்கு மகர குண்டலமாக விளங்கும்.

கார்த்திகை காதில் கனமகர குண்டலம்போல்,

சீர்த்து விளங்கித் திருப்பூத்தல் அல்லது,

கோத்தைஉண் டாமோ மதுரை - கொடித்தேரான்,

வார்த்தைஉண் டாகும் அளவு? ⁴

கார்த்திகை முதலிய தெய்வப் பெண்கள் அறுவர் பார்வதி வயிற்றில் கலைந்த சுற்பம் ஏற்று ஆறுமுகனைப் பெற்றனர்.

வள்ளி கணவன்

வள்ளியை விரும்பி முருகன் மணந்து கொண்டான். தெய்வானையைச் சூரனை வென்று தேவரைச் சிறை மீட்டதால் தேவர்கள் விரும்பிக் கொடுத்தனர். வள்ளி அழகு கண்டு மயங்கி நின்றான்.

குறவர் வரவே வேங்கை மரமானான். பிறந்த அன்றே பெரு வீரனாக முருகன் விளங்கி விண்ணவரை வென்றான். வள்ளியைக் களவில் விரும்பி மணம் முடித்தான்.

தமிழகக் களவு கற்பு நெறிகட்கு முருகன் இலக்கியமாக விளங்கினான். எனவே கேசவனார்,

‘நறுமலர் வள்ளிப் பூநயந் தோயே,’⁵

எனச் செவ்வேளைக் குறிப்பிடுவர்.

திருமாலின் மூன்றுருவம்

இராமாவதாரத்தில் இராமன் இலக்குவனிடம் அடுத்த பிறவியில் உனக்குத் தம்பியாகப் பிறந்து நான் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். அதன் படி ஆதிசேடனை அணையாகக் கொண்ட திருமால் கண்ணனாகவும் பலராமனாகவும் அவதரித்தார். கண்ணன் 3/4 பங்கு எனவும், பலராமன் 1/4 பங்கு எனவும் கூறுவர். நல்லெழுநியார் திருமாலை

‘மூவுரு ஆகிய தலைபிரி ஒருவனை’⁶

என்பர் கற்பரசியாகிய பிருந்தையைத் துளசியாக்கி அணிந்தவன்.

‘துளவம் சூடிய அறிதுயிலோனும்’⁷

மூவுறவும் மூவுலகும் காக்கும்.

இறைவன் அடி அடைந்தோரும் அடையாதோரும்

அருள் உடையோரும், அறத்தை மேற்கொண்டோரும், நல்ல குணங்களை உடையோரும், பெருந்தவம் உடையோரும் இறைவனடி வணங்குவோரும் இறைவன் திருவடி அடைவர்.

உயிர்களைக் கொல்லும் சினம் உடையோரும், அறநெறி கடைப்பிடிக்கும் சீர்மை இல்லாரும், இறைவனை மறந்தோரும், மறுபிறப்பில்லை என வாதிடுவோரும் இறைவனடி அடையார். ஆதலின் இறைவனிடம் பொன்னும் பொருளும் போகமும் கேட்பதை விட அருளும் அன்பும் அறமும் வரமாகப் பெறவேண்டும் எனச் செவ்வேளிடம் கடுவன் இளையினனார் கேட்பார்.

நின்குணம் எதிர்கொண்டோர் அறங்கொண்டோர் அல்லதை -

மன்குணம் உடையோர் மாதவர் வணங்கியோர் அல்லதை

செறுதீ நெஞ்சத்துச் சினம் நீடினோரும்,

சேரா அறத்துச் சீர் இலோரும்,

அழிதவப் படிவத்து அயரியோரும்,

மறுபிறப்பு இல்லெனும் மடவோரும், சேரார்

நின்நிழல்; அன்னோர் அல்லது இன்னோர்

சேர்வார் ஆதலின், யாஅம் இரப்பவை

பொருளும் பொன்னும் போகமும் அல்ல; நிற்பால்

அருளும், அன்பும், அறனும், மூன்றும் -

உருள்இணர்க் கடம்பின் ஒலிதா ரோயே! ⁸

கொல்லும் தகவுகொண்ட அவுணரை வேற்றுத்த பெருமான் முருகன்.

‘கொன்றுஉணல் அஞ்சாக் கொடு வினைக் கொல் தகை

மாய அவுணர் மருங்குஅறத் தபுத்தவேல்’ ⁹

இயற்கையில் எங்கும் நிறைந்தவன் இறைவன்

திருமாலின் வெம்மையும் விளக்கமும் ஞாயிற்றிடம் உள்ளன.

திருமாலின் தண்மையும் மென்மையும் திங்களிடத்துள்ளன.

திருமாலின் சுரத்தலும் வண்மையும் மழையிடம் உள்ளன.

திருமாலின் புரத்தலும் பொறுமையும் நிலத்திடம் உள்ளன.

திருமாலின் நாற்றமும் ஒளியும் காயாம்பூவில் உள்ளன.

திருமாலின் தோற்றமும் அகலமும் நீரில் உள்ளன.

திருமாலின் உருவமும் ஒலியும் விசும்பில் உள்ளன.

நின் வெம்மையும் விளக்கமும் ஞாயிற்றுஉள;

நின் தண்மையும் சாயலும் திங்கள்உள;

நின் சுரத்தலும் வண்மையும் மாரிஉள;

நின் புரத்தலும் நோன்மையும் ஞாலத்துஉள;

நின் நாற்றமும் ஒண்மையும் பூவைஉள;

நின் தோற்றமும் அகலமும் நீரின்உள;

நின் உருவமும் ஒலியும் ஆகாயத்துஉள;¹⁰

‘உலகம் உவப்ப வலன்ஏர்பு திருதரு

பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு

ஒஅற இமைக்கும் சேண்விளங்கு அவிர்ஒளி,

உறுநர்த் தாங்கிய மதன்உடை நோன்தாள்,

செறுநர்த் தேய்த்த செல்உறழ் தடக்கை,

மறுஇல் கற்பின் வாள்நுதல் கணவன்’¹¹

செல் என்பது மேகத்தைக் குறிக்கும். மேகம் போல உயிர்கட்கு அருள் சுரக்கும் திருக்கரங்கள் உடையவன்.

அழியா அழகு தருவது இறைமை நெறி

சூரமகளிர் கிண்கிணி அணிந்த சிற்றடி உடையர். வளைந்த இடையும், மூங்கில் போல் பளபளப்பான தோளும் உடையர். வண்ணத்துப்பூச்சியின் இறகைப்போன்ற அழகிய பூந்துகில் உடுத்தியுள்ளனர். பல நாசுகள் நிறைந்த மேகலை அணிந்துள்ளனர். கையால் புனையப்பெறாத இயற்கை வனப்புப் பெற்றிருந்தனர். நல்ல ஒளி பொருந்திய அணிகலன்கள் அணிந்திருந்தனர். குற்றமற்ற மேனியும் இணைந்த கூந்தலும் கொண்டு விளங்கினர். தேன் மணம் உடைய நெற்றியில் திலகம் இட்டிருந்தனர். தலையில் தங்கத்தாலான மகரப்பகுவாய் அணி அணிந்திருந்தனர். மருதமலர் மாலை அணிந்திருந்தனர். செவிகளில் அசோகந்தளிர் சூடியிருந்தனர்.

இறைவன் அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் நிறைந்தவன். இவ்வுண்மையைப் பாரதியும் பின் வரும் பாடலில் உரைப்பர்.

காக்கைச் சிறிகினிலே நந்தலாலா - நின் உந்தன்
கரிய நிறம் தோன்றுதடா நந்தலாலா
பார்க்கும் மரங்களெல்லாம் நந்தலாலா உந்தன்
பச்சைநிறம் தோன்றுதடா நந்தலாலா
தீக்குள் விரலைவைத்தால் நந்தலாலாலா - நின்னைத்
தீண்டும் இன்பம் தோன்றுதடா நந்தலாலா.¹²

மயில் வாகனன் முருகன்

நீலக்கடல் மீது தோன்றும் சூரியன் போல நீலமயிலின் மீது முருகன் தோன்றுவான். ஞாயிறு புற இருள் நீக்குவான். முருகன் அக இருள் நீக்குவான். ஞாயிறு ஒளி கண்ணுக்குப் பொருளை விளக்கும். முருகன் அருள் ஒளி ஞானத்தை விளக்கும். அடியாரைத் தாங்கிய தோள். அடியாரைத் தாக்கியவரைத் தேய்த்த திருக்கையான். குற்றமற்ற கற்புடைய வள்ளி கணவன். மழையால் தளிர்ந்த கடம்பமாலை

அணிந்தவன். உலகம் என்று திருமுருகாற்றுப்படை தொடங்கும். அஃம் என்ற ஓங்கார ஒலிகள் உலகம் என்ற சொல்லில் உள்ளன. 'உ' என்ற ஒலி காத்தலைக் குறிக்கும். 'ம்' என்ற ஒலி ஒழுக்கம் குறிக்கும். 'அ'கரஒலி படைத்தலைக் குறிக்கும். மயில் ஓங்கார வடிவில் தோகை விரிக்கும்.

கோங்கின் தாது மார்பில் அணிந்திருந்தனர். இந்த அழகு என்றும் உடலிலும் உள்ளத்திலும் நிலைத்து வாழ முருகன் சேவற் கொடி வாழ்க என வாழ்த்தி திருமுருகனைப் பாடி ஆடும் சோலையில் முருகன் எழுந்தருளினான். அடியார் வாழ்த்து இறைவனை அகம் குளிரச் செய்யும். ஆண்டவனையும் ஆண்டவனை ஒத்த அடியார்களையும் (பாதாதி கேச) அடி முதல் முடிவரை அழகு தோன்றக் கூறுவர். ஆனால் நக்கீரர் ஆண்டவனை வழிபடும் அடியார்களை அடி முதல் முடிவரை அவர்கள் அழகைப் பாராட்டினர். வாழ்த்தச் செல்லும் அடியார்களை நக்கீரர் ஆண்டவனுக்கு இணையாகக் கருதியே பாதாதி கேச வர்ணனை செய்வார். அழியா மேனியும் அழியா அழகும் இறைவன் அருளால் தான் கிடைக்கும். இராமலிங்க வள்ளலார் இறையருளால் மரணமிலாப் பெருவாழ்வு பெற்று நம்மிடையே தோன்றாத் துணையாய் விளங்குவார். சிவகங்கைக்கும் மேலூருக்கும் இடையில் உள்ள சிற்றூரில் வாழும் மாயாண்டி சுவாமிகள் வள்ளலாரைக் கண்டு பேசுவதாகக் கூறுகிறார். அதனால் வள்ளலாரின் மரணமிலாப் பெருவாழ்வை நாம் உணர முடிகிறது.¹⁴

‘உருள்பூந் தண்தார் புரளும் மார்பினன்
மால்வரை நிவந்த சேண்உயர் வெற்பில்
கிண்கிணி கவைஇய ஒன்செஞ் சீறடிக்
கணைக்கால், வாங்கிய நுகப்பின் பணைத்தோள்
கோபத்து அன்ன தோயாப் பூந்துகில்
பல்காசு நிரைத்த சில்காழ் அல்குல்,
கைபுனைந்து இயற்றாக் கவின்பெறு வனப்பின்
நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை அவிர்இழைச்

சேனிகந்து விளங்கும் செயிர்தீர் மேனித்
 துணையோர் ஆய்ந்த இணைநர் ஒதிச்
 செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழ் இடைஇடுபு,
 பைந்தாள் குவளைத் தூஇதழ் கிள்ளித்
 தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
 திலகம் தைஇய தேம்கமழ் திருநுதல்
 மகரப் பருவாய் தாமுமண் ணுறுத்துத்

துவர முடித்த துகள்அறு முச்சிப்
 பெருந்தண் சண்பகம் செரீஇ, கருந்தகட்டு
 உளைப்பூ மருதின் ஒள்ளினர் அட்டிக்,
 கிளைக்கவின்று எழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்பு
 இணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
 வண்காது நிறைந்த பிண்டி ஒண்தளிர்
 நுண்பூண் ஆகம் திளைப்பத் தின்காழ்
 நறுங்குறடு உரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை,
 தேம்கமழ் மருதுஇணர் கடுப்பக் கோங்கின்
 குவிமுகிழ் இளமுலைக் கொட்டி, விரிமலர்
 வேங்கை நுண்தாது அப்பிக் காண்வர,
 வெள்ளில் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
 கோழி ஒங்கிய வென்றுஅடு விறல்கொடி
 வாழிய பெரிதுஎன்று ஏத்திப் பலருடன்
 சீர்திகழ் சிலம்புஅகம் சிலம்பப் பாடிச்
 சூரர மகளிர் ஆடும் சோலை' ¹⁴

பேய் வாழ்வு நீங்க முருகனை நினைத்தாடும் துணங்கைக் கூத்து.

ஆன்மா எத்தனையோ பிறப்பெடுக்கும். இறைவனடி பெறமுடியாத
 உயிர்கள் பேயாக உலகில் அலைந்து கொண்டிருக்கும். 'குறிப்பிட்ட
 ஆயுளுக்கு முன் உயிர் விடும் ஆன்மா ஆயுள் முடியும் வரை உலகில்
 பேயாக அலையும்' என்ற நம்பிக்கை சமுதாயத்தில் உள்ளது.¹⁵

பேய்வாழ்வு நீங்கி இறை இன்பப் பெருவாழ்வு பெறப் பேய்மகள்
 இரு கை முடக்கி இடுப்பில் அடித்தாடும் துணங்கைக் கூத்தாடியதாக

நக்கீரர் பேய்மகள் துணங்கை கூத்தைக் குறிப்பிடுவர். உலகில் பொருட் பேய், வஞ்சனைப்பேய், பொறாமைப் பேய் பிடித்தாட்டாது இறை இன்பப் பெருவாழ்வு பெற முருகனை நினைத்து இப்போதும் விழாவில் துணங்கைக் கூத்தாடுவர். பேய்மகளின் திருஉருவை நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படையில் விளக்கிப் பாடுவர்.

செவிகளில் பாம்பும் கூகையும் தூங்கும். மார்பில் பெருமுலை சூடும். வாயில் முறையின்றிப் பற்கள் விளங்கும். குருதி தோய்ந்த நகங்கள் உள்ளன. குற்றையிரோடு இறப்போர் கண்களைத் தோண்டியதால் நகங்களுடன் கூடிய விரல்களில் குருதி படிந்துள்ளன. கையில் முடை நாளும் தலை ஏந்தி இருக்கின்றாள். முருகன் சூரனை வென்ற போர்க்களம் பாடி தோள் குலுங்க இரு கை முடக்கி இடுப்பில் அடித்தாடும் துணங்கைக் கூத்தாடினள்.

‘உலறிய கதுப்பின் பிறழ்பல் பேழ்வாய்ச்
கழல்விழிப் பசங்கண் சூர்த்த நோக்கின்,
கழல்கண் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
பெருமுலை அலைக்கும் காதின் பிணர்மோட்டு
உருகெழு செலவின் அஞ்சுவரு பேய்மகள்
குருதி ஆடிய கூருஉகிர்க் கொடுவிரல்
கண்தொட்டு உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
ஒண்தொடித் தடக்கையின் ஏந்தி, வெருவர
வென்றடு விறல்களம் பாடித் தோள்பெயரா,
நிணம்தின் வாயள் துணங்கை தூங்க,’¹⁶

பிணம் தின்னும் பேய் வாழ்வு நீங்கி இறை இன்பப் பெருவாழ்வு பெறப் பேய்மகள் முருகன் சூரனை வென்ற களம் பாடித் துணங்கைக் கூத்து ஆடுவாள். நாமும் முருகனைப் பாடி ஆடினால் வறுமைப் பேய், வஞ்சகப் பேய், பொறாமைப் பேய் முதலிய பேய்கள் நம்மைப் பிடித்து ஆட்டா. இறையன்பப் பிடியில் இருப்பதற்காகத் தற்போது பால்காவடி, பன்னீர்க்காவடி, இளநீர்க்காவடி, பூக்காவடி முதலிய ஆட்டம் ஆடுவர்.

ஐம்பொறியும் ஆணவமும்

முருகன் யானை மேற்கொண்டு சூரனை வென்ற போர்களம் குருதியால் செம்மையாயிற்று. செம்மையான ஊர் செந்தூர் எனப் பெற்றது. முருகனை வழிபட்டால் ஐம்பொறி யானையை வென்று ஆணவம் என்ற அரக்கனை வெல்ல முடியும் என்ற தத்துவம் திருச்செந்தூர் என்ற திருத்தலம் உணர்த்தும். ஐம்பொறியானை கூற்றுவன் போன்று நம் நற்பண்புகளைக் கொல்லும். முருகன் வென்ற சூரபத்மன் ஆணவ வடிவானவன்.

‘கூற்றத் தன்ன மாற்றஅரு மொய்ம்பின்,
கால்கிளர்ந் தன்ன வேழம் மேல்கொண்டு
ஐவேறு உருவின் செய்வினை முற்றிய’¹⁷

பிறப்பறுக்கும் பெருமான்

பறிக்கப் பெற்ற மலர் மீண்டும் மரத்தில் ஒட்டாது. உலகப் பற்றி லிருந்து விடுபட்ட மனம் மீண்டும் உலகப் பற்றைத் தொடாது. மலரிட்டு இறைவனை வணங்கி மலர் போன்று மலர்ந்த உள்ளமும் புகழ் மணமும் பெறல் நன்று. வறுக்கப் பெற்ற பொறி மீண்டும் முளைக்காது. உலக பற்றின்மை நெருப்பால் வறுக்கப் பெற்ற ஐம்பொறி இறைவனை நாடுமே யன்றி உலகப்பற்றை நாடாது. பிறப்பறுக்க இறைப்பற்றே வழி. பற்று அற்ற அடியார் பற்று உலகப் பற்றறுத்து இறையன்பைப் பற்ற உதவும்.

‘குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி,
செந்நூல் யாத்து, வெண்பொரி சிதறி,
சில்பலிச் செய்து, பல்பிரப்பு இரீஇச்’¹⁸

சில பற்றைப் பலியிட்டால் பல பிறப்பும் மாறும். வள்ளுவர் இறைப் பற்றும், இறையடியார் பற்றும் உலகப் பற்று நீங்க வழியாகும் என உரைப்பர்.

‘பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு’¹⁹

மணிவாசகரும் சிவபுராணத்தில் இறைவடி பிறப்பறுத்து வீடு
தருதலைப் பற்றி உரைப்பார்.

‘மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்,’²⁰

நன்றி கெட்ட சூரபத்மன்

குன்றமாய் நின்ற தாருகாசுரன் முருகனை எதிர்த்து வீழ்ந்தான். நாய்
போல் குரைக்கும் குரை கடலில் மாமரமாய் நின்ற சூரபத்மன் முருகன்
வேலால் பிளக்கப்பெற்றான். முருகனைக் கண்டதும் ஆணவம்
குன்றினான். ஆனாலும் எதிர்த்துப் போரிட்டான். குரைத்தல் தொழில்
உடையது நாய். குறைத்தல் தொழில் உடைய கடல் நடுவண் சூரபத்மன்
மா மரமாய் நின்றான். மாமரம் மாப்பெருமையோடு பழம் தருவது.
பயன்தரும் மாமரமாய்ப் பயன்படாத சூரபத்மன் நின்றான். நாய்
வளர்த்தவனை நன்றி மறந்து தாக்கல் போல் சிவபெருமானிடம் வரம்
பெற்ற சூரபத்மன் நன்றி மறந்து சிவபாலனை எதிர்த்தான். செய்ந்நன்றி
மறந்த சூரபத்மன் சிறப்பிழந்தான் என்பதைக் குறிக்க ‘குரைகடல்
சூர்தடிந்தாய்’ என நக்கீரர் குறிப்பிட்டார். நாயின் குரைத்தல் தொழிலை
சூரபத்மன் மாமரமாய் நின்ற கடலுக்கு கூறினார்.

‘குன்றம் எறிந்தாய்! குரைகடலில் சூர்தடிந்தாய்!’²¹

தொகுப்புரை

பழமுதிர்சோலை அருவியில் தேன் பலாச்சுளை கலப்பது போல,
இறையருளில் பேரின்பம் வந்து கலக்கும். அருவி நீர் தெளிக்கப் பெரிய
யானை அஞ்சாது நிற்பது போலப் பக்குவம் பெற்ற ஆன்மாக்கள்
இறையருள் பெற்றின்புறும். அருவி ஒலி கேட்டுக் குரங்கு, கரடி முதலிய
அஞ்சுதல் போலப் பக்குவம் பெறாத ஆன்மாக்கள் இறையருட்
பாதையில் விலகி நிற்கும்.

மாயோன் கொழுப்பூழ் மலர்ந்த தாமரை போல மதுரை விளங்கும்.
தாமரை இதழ்கள் போல மதுரைத் தெருக்களும், தாமரை நடுவண் உள்ள
பொகுட்டுப் போலச் சிவன் கோயிலும் அமைந்துள். திருமகள் போன்று
தமிழகம் விளங்கும். திருமகள் திலகம் போல மதுரை விளங்கும்.
தெய்வயானை முருகனை நயந்தவள். ஆனால் முருகன் வள்ளியை
நயந்தவன்.

அன்பும் அறமும் கொண்டோர் இறையருள் பெறுவர். மறுமை
இல்லை என்போர் இறையருள் பெறார். இறைவன் அங்கிங்கெனாதபடி
எங்கும் நிறைந்தவன். ஓங்கார வடிவில் தோகை விரிக்கும் மயில் வாகனன்
முருகன்.

இறைமை நெறியே உலகில் அழியா அழகுநெறி. இறைமை நெறியே
அழியா வாழ்வு தருவது. வஞ்சகப்பேய், பொறாமைப்பேய் முதலிய
பேய்கள் நீங்க இறைமை நெறியே பற்றுக் கோடு, ஆணவம் நீங்கின்
ஐம்பொறி அமைதி உறும். பற்றின்மை பிறப்பறுக்கும் பெருநெறியாகும்.
பெருவாழ்வு தந்த இறைவனை மறந்தால் நன்றி கெட்ட சூரபன்மனைப்
போல் புகழ் அழியும் நிலை ஏற்படும்.

இயல் மூன்று

இயற்கைப் புனைவில் இறைமை

சான்ஹென் விளக்கம்

1. திரு. முரு. ஆ. அடிகள் 296 முதல் 315 வரை.
2. பரிபாடலினைப்பு - மதுரை 8
3. மேற்படி - மதுரை -10
4. மேற்படி - மதுரை - 11
5. மேற்படி 14 : 22
6. மேற்படி 13 : 37
7. மேற்படி 13 : 29
8. மேற்படி 5 : 71 - 81
9. மேற்படி 5 : 6 -7
10. மேற்படி 4 : 25 - 31
11. திருமுருகு. ஆ. 1- 6
12. பா. க. கண்ணன்
13. தகவல் முனைவர் அரங்க. இராமலிங்கம்.
14. திருமுருகு. ஆ. 11 - 41
15. தகவல் முனைவர் ஒப்பிலா மதிவாணன்
16. திருமுருகு. ஆ. 47 - 56
17. மேற்படி 81 - 83

ஆய்வாளரின் துணைக்கொண்டு
மேற்கொள்ளப்பட்ட
ஆய்வின் தொடர்ச்சி
அங்கப்போது கருத்துகள்
பெறப்பட்டன.

18. மேற்படி 229, 231, 234

19. குறள் 350

20. திருவாசகம் சிவபுராணம் : 32

21. திருமுருகு. ஆ. வெண்பா. 1:1

இயல் நான்கு

இறைமை சால் தொன்மம்

கொலை உழுவைத் தோல் அசைஇ, கொன்றைத்தார் கவல்புரள,
தலை அங்கை கொண்டு நீ கபாலம் ஆடுங்கால்
முலை அணிந்த முறுவவாள் முற்பாணி தருவானோ

(கலித்தொகை கடவுள் வாழ்த்து 11 - 13)

இறைமை சால் தொன்மம்

மக்கள் வழக்காறுகளில் தொன்மச் செய்திகள் வழிவழியாக வழங்கி வருவதுண்டு. தொன்மம் என்பது மிகவும் பழைய செய்திகளின் அடிப்படையில் சொல்லப்படுகின்ற புராணச் செய்திகளும், இதிகாச செய்திகளும் ஆகும். இத்தகைய தொன்மச் செய்திகள் சங்கக் கால இலக்கியங்களில் இறை வழிபாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. அச்செய்திகள் 'இறைமை சால் தொன்மம்' என்னும் இவ் இயலில் தரப்பட்டுள்ளன.

பெரிய மாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் ஆணவம் மூன்றடி மண்ணைப் பிச்சை கேட்டு வந்த குள்ளமான வடிவத்தால் வீழ்ந்தது. சிவபெருமான் முப்புரம் எரித்ததன் வாயிலாக ஆன்மாக்களின் மும்மலம் எரித்து ஆன்மாக்கட்குச் சிவபுரம் அருள்வார்.

அரக்கு மாளிகையில் பாண்டவரை அழிக்க நினைத்த துரியன் அழிந்தான்.

காமம் இறைவனால் எரிக்கப்படும் என்பதையே மன்மத தகனம் நமக்கு உணர்த்தும்.

தானும் ஒரு பெண் தெய்வத்தால் உருவானமை மறந்து பிருங்கிமுனிவர் உமாதேவியை வணங்க மறந்து என்புருவானான்.

பிறன் மனை நயந்த இந்திரன் கௌதம முனியால் இழிவடைந்தான்.

ஒங்காரப் பிரணவம் உணராப் பிரமன் முருகனால் சிறை படுத்தப் பெற்று வானவரால் சிறை மீட்கப் பெற்றான்.

மும்மல அழிவு மூலப்பொருளான இறைமை நெறி உணரும் வழி என்பதை முருகன் அவதாரம் உணர்த்தும்.

மதிமுகச் சிவன் திருவடி பணிந்து காமன் சாபவிடை பெற்றான்.

கங்கையைக் கொணர்ந்து உலகப்பாவம் நீங்கப் பகீரதன் சிவனை நோக்கிச் செய்த தவம் பயன்பட்டது. கங்கையும் ஆணவம் அடங்கிச் சிவன் சடைக்குள் அடங்கினாள். ஆணவம் அடங்கிய நக்கீரன் திருமுருகாற்றுப்படை பாடி முருகன் அருள் பெற்றுய்ந்தான். கைலையைப் பெயர்க்க முயன்ற இராவணன் சிவனை நினைத்து மனமுருகச் சாமகாம கானம் இசைத்து முக்கோடி வாணாள் பெற்றான்.

ஒரு பன்றியால் இரண்யாட்சன் ஆணவம் நீங்கி வீடு பெற்றான். திருமால் மோகினியவதாரம் வானவர்க்கு அமுதம் அளித்து மரணமிலாப் பெருவாழ்வு தந்தது.

கருடன் தன் தாய்க்கு அமுதளிக்கத் திருமால் அருள் செய்தார். வள்ளி தெய்வானை என்ற தெய்வ மங்கையரும் ஊடலுக்கு விலக்கில்லை என்பதைப் பரிபாடல் உணர்த்தும். கற்புக்கரசி பிருந்தை திருமால் மார்பின் திருத்துழாய் ஆனாள். விதியின் வலிமையை அகலிகையின் கல்லுருவம் உலகிற்குணர்த்தும். கரியாகிய யானைக்குக் காலனாய் அமைந்த சிவனார் திருப்பெயர் கரிகாலன். நரசிம்ம அவதாரம், நஞ்சுண்டு சிவன் உலகைக் காத்தமை, சிவபெருமானின் கொடு கொட்டிப் பாண்டரங்கக் கூத்துகள், களவியலுரை கந்தன், சிபிச்சோழன் வரலாறு ஆகிய பல தொன்மச் செய்திகள் இவ்வியலில் இடம் பெறும்.

வாமன அவதாரம்

திருமாலின் அவதாரங்கள் ^{மத்தி} ~~கூர்ச்ச~~ அவதாரம், ^{கூர்ச்ச} ~~வசாச~~ அவதாரம், ^{வசாச} ~~கண்ணன்~~ அவதாரம், ^{நுதும்ப} ~~புலரா~~ அவதாரம், ^{வடுமண} ~~நரசிம்ம~~ அவதாரம்,

பஞ்சம சிவதரம் திரம பரம திருஷ்ண
 இராமவதாரம், வாமனவதாரம், கச்ச அவதாரம், பதகரம் அவதாரம்
 என்று ஒன்பதாம் இனிவரும் அவதாரம் கல்கி அவதாரம் என்பர்.

மாபலிச்சக்கரவர்த்தி தொண்ணுற்றொன்பது வேள்விகள் செய்தான். நூறாவது வேள்வி கொடை வேள்வி. நூறு வேள்வி முடித்தோர் இந்திரப் பதவி அடைவர். இந்திரப் பதவி நல்லவர்கட்குக் கிடைத்தால் விண்ணுலகாட்சி நன்கமையும். மாபலி போன்ற அவுணர் இந்திரப் பதவி அடைந்தால் இரக்கமற்ற அரக்கர் ஆட்சி அமையும். எனவே விண்ணவர் வேண்டுகோட்கிணங்கத் திருமால் மாபலியை ஒடுக்க வாமன அவதாரம் எடுத்து வந்தார். திருமாலின் அவதாரங்கள் மனித வளர்ச்சியைக் காட்டும் டார்வின் தெரிவியல் முறையைக் காட்டுவன. நீரில் தோன்றிய மீன் ஒரு அவதாரம். நீரிலும் நிலத்திலும் வாழும் ஆமை ஒரு அவதாரம். நிலத்தில் மட்டும் வாழும் பன்றி வராக அவதாரம். மனிதன் அவதாரம் குள்ளமான அவதாரம். இறைவனே மாபலியிடம் பிச்சை எடுக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. யார் வாழ்வு எப்படியாகும் எனல் இயலாது.

மாபலியின் குரு சுக்கிராச்சாரியார். மாபலியிடம் திருமால் வாமன அவதாரம் கொண்டு மூன்றடி மண் கேட்டார். மாபலி கொடுக்க இசைந்தான் மாபலியின் குரு வந்திருப்பது திருமால் என எச்சரித்தார். மாபலி கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்ற உடன்பட்டான். கமண்டல நீரை வாமனன் வார்க்கும் போது சுக்கிரன் வண்டுருத்தாங்கி கமண்டல வாயடைத்தான். வாமனன் தருப்பையால் வண்டின் கண்ணைக் குத்தினார். இதனால் சுக்கிரன் ஒற்றைக் கண்ணன் ஆனான். சிவனை நோக்கித் தவம் செய்து ஒற்றைக் கண் பெற்றான். திருமால் மண்ணை ஓரடியாக அளந்தார். விண்ணை ஓரடியாக அளந்தார். மூன்றாம் அடிக்கு மாபலி தன் தலையைக் காட்டினான். மாபலிக்குத் திருமால் திருவடி தீட்சை தந்து வீடு பேறருளினார். மாபலி திருமாலிடம் தான் வீடுபேறடைந்த திருஒண நாளை மக்கள் கொண்டாட வேண்டுமென்று வரம் கேட்டான். அதன்படி ஆண்டில் ஒருநாள் மாபலி திருஒண நாளன்று

மக்களைப் பார்க்க வருவதாக நம்பினர். இன்றும் தமிழகத்திலும் கேரளாவிலும் திருவோண விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெறுகிறது. திருமால் மாபலியின் ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மூன்றையும் மூன்றடி மண் கேட்பதன் வாயிலாக ஏற்று அவனுக்கு வீடு தந்தார். திருமாலின் திருவடி தீட்சை மாபலிக்குக் கிடைத்தது.

மதுரை மக்கள் திருவோண விழாவைச் சிறப்பாகச் கொண்டாடியமையை மாங்குடி மருதனார் மதுரைக் காஞ்சியில் கூறுவர்.

‘கணங்கொள் அவுணர் கடந்த பொலந்தார்

மாயோன் மேய ஒண நன்னாள்’¹

மாங்குடி மருதனார் தலையாளங்கானத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியனுக்கு நிலையாமை உணர்த்த மதுரைக் காஞ்சியை பாண்டியன் மீது ஆக்கினார். ‘மாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் நிலை ஒரு குள்ளமானவரால் வீழ்ந்தது’ என்ற நிலையாமைக் கருத்தை மாங்குடி மருதனார் அறிவுறுத்துவர்.

சிவன் முப்புரம் எரித்தமை

மூன்று அரக்கர்கள் அமைத்த மூன்று அரண்மனைகளும் நினைத்த இடத்தில் அமர்ந்து மக்கட்கு அழிவை ஏற்படுத்தின. விண்ணோர் சிவனிடம் முறையிட்டனர். சிவன் மேருமலையை வில்லாகவும் புவியைத் தேராகவும் பிரமனைச் சாரதியாகவும் திருமாலை அம்பாகவும் கொண்டு முப்புரம் எரிக்கப் புறப்பட்டார். திருமால் அம்பாக இருந்து தாமே எரிப்பதாகக் கர்வம் கொண்டான். சிவபெருமான் புன்முறுவல் பூத்தார். முப்புரம் எரிந்தது. மூன்று எயில்களும் பிளந்து வெடித்துச் சிதறியது போலத் தலைவன் செல்ல இருந்த பாலை நிலத்தில் குன்றுகள் வெடித்தன.

பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ சிவன் முப்புரம் எரித்த செயலைப் பயன்படுத்திப் பாலையை விரித்துக் கூறுவர். ‘ஆணவம், கன்மம், மாயை

என்ற மூன்றும், நீங்கின் சீவான்மா பரமான்மாவின் அருளைப் பெற முடியும்' என்ற தத்துவமே முப்புரம் எரிக்கும் தொன்மக் கதை. பொருள்வயின் பிரிய இருந்த தலைவனைத் தோழி செலவழுங்குவித்த துறையில் இத்தொன்மம் இடம்பெறும்.

‘தொடங்கற்கண் தோன்றிய முதியவன் முதலாக,
அடங்காதார் மிடல்சாய, அமரர்வந்து இரத்திலின்,
மடங்கல்போல் சினைஇ, மாயஞ்செய் அவுணரைக்
கடந்தடு முன்பொடு, முக்கண்ணான் மூளையிலும்
உடன்றக்கால், முகம்போல ஒண்கதிர் தெறுதலின்,
சீறருங் கணிச்சியோன் சினவலின் அவ்ளயில்
ஏறுபெற்று உதிர்வனபோல், வரைபிளந்து, இயங்குநர்
ஆறுகெட விலங்கிய அழல்அவிர் ஆரிடை-
மறப்பருங் காதல் இவள்ஈண்டு ஒழிய
இறப்பத் துணிந்தனர், கேண்மின்மற்று இஐய’²

அரக்கு மாளிகையில் பாண்டவர்

துரியோதனாதியர் பாண்டவர் மேல் பொறாமை கொண்டு அவர்களை அழிக்க முற்பட்டனர். துரியோதனன் அரக்கு பஞ்ச முதலிய எளிதில் தீப்பற்றும் மூலப்பொருள்களை உள்ளடக்கி வெளியில் தெரியாதவாறு மாளிகை கட்டி அதில் பாண்டவரைக் குடியேற்றினான் தர்ம வடிவான விதிரன் பாண்டவர்களின் சிறிய தந்தை அரக்கு மாளிகையிலிருந்து ஒரு சுருங்கை வழி செய்து தந்தான். வீமனுக்கு விதுரன் செய்தி சொல்லி விடுத்தான்.

ஒரு நாள் வீமன் தீப்பற்றிய அரக்கு மாளிகையைப் பிளந்து தாயொடு ஐவரைச் சுமந்து சுருங்கை வழியே காடடைந்தான். அதுபோலக் காட்டில் தீப்பற்றிய போது யானை மரங்களை முறித்துத் தன் இனம் காத்து வெளியேறியது.

பொருள்வயின் பிரிய இருந்த தலைவனைத் தோழி செலவழுங்கு வித்தது.
துறையில் இத்தொன்மம் இடம்பெறும்

“வயக்குறு மண்டிலம் வடமொழிப் பெயர்பெற்ற
 முகத்தவன் மக்களுள் முதியவன் புணர்ப்பினால்,
 ‘ஐவர்’ என்று உலகேத்தும் அரசர்கள் அகத்தராக்,
 கைபுனை அருக்குஇல்லைக் ககழ்ளரி சூழ்ந்தாங்குக்,
 களிதிகழ் கடாஅத்த கடுங்களிறு அகத்தவா,
 முளிகழை உயர்மலை முற்றிய முழங்குஅழல்,
 ஒள்ளுரு அரக்குஇல்லை வளிமகன் உடைத்துத்தன்
 உள்ளத்துக் கிளைகளோடு உயப்போகு வான்போல,
 எழுஉறழ் தடக்கையின் இனம்காக்கும் எழில்வேழம்.”³

பாண்டவரை அரக்கு மாளிகையில் அழிக்க நினைத்த துரியன்
 வீழ்ந்தான். (கலி 24 : 1 முதல் 3 அடி)

மன்மதன் கரியானமை

சிவபெருமான் சனகாதி முனிவர்க்கு ஞானம் பெற யோக நிலையைச்
 செய்து காட்டி யோக நிலையில் இருந்தார். சிவன் யோக நிலையில்
 இருந்தால் முருகன் அவதாரம் நிகழாது. முருகன் அவதாரம் நிகழாவிடின்
 சூரபன்மனிதமிருந்து விண்ணவரை விடுவிக்கமுடியாது.

எனவே விண்ணோர் திருமால் மைந்தனாகிய மன்மதனிடம்
 மலர்க்கணை தொடுத்துச் சிவனார் யோக நிலை கலைக்க வேண்டினார்.
 மன்மதன் மறுத்தான். விண்ணவர்க்கு நன்மை இருத்தலின் மனைவி ரதி
 தடுத்தும் சிவனார் மீது மலர்க் கணை தொடுத்தான். பெருமான் நெற்றிக்
 கண்ணிலிருந்து வெளிப்பட்ட நெருப்பால் மதன் அழிந்தான். ஞானக்
 கண் உடையோர் மதனை எளிதில் வெல்வர் என்ற தத்துவம் புலனாகும்.
 பின்பு ரதி சிவனிடம் வேண்ட சிவனார்க்கும் இமவான் மகள்
 பார்வதிக்கும் நடைபெறும் திருமணத்தன்று மதன் உயிர்த்தெழுவான்
 என்றும் அவன் இரதியின் கண்களுக்கு மட்டுமே தெரிவான் என்றும்
 அருளினார்.

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியைத் தோழி தேற்றினாள். பாலை வழியைப் பற்றிக் கூறும் போது சிவன் விழியில்பட்ட மதன் கருகியது போலக் கரிய வண்டுகள் மலரை நாடும் காலம் வேனிற்காலம் மதனை எரித்த சிவனைப்போல் இலவ மலர்கள் சிவந்து தோன்றின. சிவன் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றிய பொறிகளே சரவணப் பொய்கைத் தாமரை மலர்களில் ஆறு குழந்தைகள் ஆயின ஆறு குழந்தைகளும் உமையவள் அருளால் ஒருருவம் பெற்று முருகன் ஆயிற்று. செருந்தி மலரும் மராமலரும் மதனைப் போல் கதிரவன் கதிரால் கருகின.

ஐவர் வாழ்வு (பாண்டவர்) செழித்ததைப் போல் மலர்கள் மலர்ந்து வேனிலில் பொலிவுடன் விளங்கின. கருகிய மலர்கள் வேனிலில் பாண்டவர் போல் செழித்தன.

“ஒருகுழை யொருவன்போல், இணர்சேர்ந்த மராஅமும்,
பருதியம் செல்வன்போல், நனைஊழ்த்த செருந்தியும்,
மீனேற்றுக் கொடியோன்போல், மிஞிறுஆர்க்கும் காஞ்சியும்,
ஏனோன்போல், நிறங்கிளர்பு கஞலிய ஞாழலும்,
ஆனேற்றுக் கொடியோன்போல், எதிரியிலவமும், ஆங்கு
தீதுதீர் சிறப்பின் ஐவர்கள் நிலைபோலப்;
போதுஅவிழ் மரத்தொடு பொருகரை கவின்பெற,⁴

மீன் கொடியோன் மன்மதன். காளைக் கொடியுடையவர் சிவபெருமான் என்பது சுட்டப்படுகிறது.

மாதொரு பாகன் ஆனமை

சிவபெருமானைப் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ மாதொரு பாகன் என்ற பொருளில்

‘ஒருகுழை யொருவன்போல் இணர்சேர்ந்த மராஅமும்;’⁵

எனக் குறிப்பிடுவர்.

பிருங்கி முனிவன் சிவனை மட்டும் வணங்கும் தன்மையார். சிவனும் உமையும் சேர்ந்த சிவசக்தியை வணங்கார். சக்தி சிவபெருமானிடம் பாதி இடம் பெற்றாள். பிருங்கி முனிவன் வண்டுருவில் இடையில் துளைத்துச் சிவனை வலம் வந்தான்.

உமையவள் சினத்தால் பிருங்கி சக்தி இழந்து என்புரு ஆனான். உடன் பிழை உணர்ந்த முனிவன் சிவசக்தியை வணங்கி எழில் உடம்பு பெற்றான்.

இந்திரன் ஆயிரம் கண் பெற்றமை

சுரரும் அசுரரும் மந்தரமலையை மத்தாக்கி வாசுகியை நாணாக்கித் திருப்பாற்கடல் கடைந்தனர். பாற்கடலில் பல பொருள்கள் தோன்றின. திருமகள் மூத்த தேவிக்குப் பின் பிறந்தாள். அவளை மூத்ததேவி (மூதேவி) என்றழைத்தனர். திருமகள் பின் தோன்றிய இளையவள். பாற்கடலில் அகலிகை என்ற அழகிய பெண் தோன்றினாள். அவளை அடைய இந்திரனும் கௌதம முனிவரும் போட்டியிட்டனர். நீருள் நெடுநேரம் மூழ்கி இருக்கும் போட்டியில் கௌதமமுனிவர் இந்திரனை வென்றார். எனவே அகலிகை கௌதம முனிவரை மணந்தாள். இந்திரன் அகலிகை மீது கொண்ட வேட்கை தணியாது அவளை எப்படியாவது அடைய வேண்டுமென்று விரும்பினன். சேவல் உருக்கொண்டு நடுயாமத்தில் கூவினன். யோகப் பயிற்சி எல்லாம் பயின்ற கௌதமர் நடுயாமம் அறியாது நீராடச் சென்றனர். இந்திரன் கௌதமர் வடிவில் அகலிகையைத் தழுவ முயன்றான். செய்தி உணர்ந்த கௌதமர் தவப்பள்ளி மீண்டார்.

^{முனை}சேனல் உருவில் இந்திரன் குடிவை விட்டு வெளியேறினான். இந்திரன் விரும்பிய பெண்ணுறுப்பாக மேனி முழுதும் விளங்க வேண்டுமென்று கௌதமர் சாபமிட்டார். இந்திரன் மேனி முழுதும் ஆயிரம் யோனிகள் தோன்றின. இந்திரன் தன் பிழை உணர்ந்து கௌதமர் திருவடி வீழ்ந்தான். மனமிரங்கிய கௌதமர் அருள் உள்ளத்துடன் ஆயிரம்

யோனிகளும் ஆயிரம் கண்களாக விளங்குக என சாப விடை தந்தார். அதனால் இந்திரன் மேனி முழுதும் ஆயிரம் கண்களுடன் விளங்கின செய்தியைத் திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் கூறுவர். இந்திரன் நான்கு கொம்புகள் கொண்ட ஐராவத யானையை வாகனமாகக் கொண்டவன். இந்திரன் மகள் தெய்வானையை முருகன் மணந்தார்.

“நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து. நூறுபல்
வேள்வி முற்றிய வென்றுஅடு கொற்றத்து
ஈர் இரண்டு ஏந்திய மருப்பின் எழில்நடைத்
தாழ்பெருந் தடக்கை உயர்த்த யானை
எருத்தம் ஏறிய திருக்கிளர் செல்வனும்;”⁶

வானவர் பிரமனைச் சிறை மீட்டியமை

பிரமன் படைத்தற் கடவுள். திருமால் காத்தற் கடவுள். சிவனால் உலகம் ஒடுங்கும். முருகப் பெருமான் படைத்தற் கடவுளாகிய பிரமனிடம் மறை ஓத வேண்டுவார் பிரமன் ஓம் என்ற பிரணவ மந்திரத்துடன் மறையோதத் தொடங்குவார். உடன் முருகன் ‘ஓம்’ என்ற பிரணவ மந்திரத்தின் உட்பொருள் வினவினார். பிரமன் விழித்தார்.

நான்மறை ஓதும் நான்முகனாகிய பிரமன் ஓம் என்ற பிரணவப் பொருள் உணராது விழித்தவுடன் முருகன் நான்கு தலைகளிலும் குட்டினான். பிரமனைச் சிறையிட்டான். படைத்தல் தொழில் நின்றது. விண்ணும் மண்ணும் கலங்கியது. ஆதலின் மூவெயில் எரித்த முக்கண் கொண்ட சிவன், ஆயிரம் கண் கொண்ட இந்திரன், உலகம் காக்கும் கருடக் கொடி கொண்ட திருமாலும் முருகனைக் கண்டு பிரமனைச் சிறை மீட்க வந்தனர். சிவனார் தன் மைந்தன் முருகனிடம் ஓம் என்ற பிரணவப் பொருள் கேட்டார். முருகன் சிவனாகிய சுவாமிக்கு நாதனாகிய சுவாமி நாதனாகி ஓம் என்ற பிரணவப் பொருள் விளக்கம் சொன்னார். வானவர் வேண்டுகோட்கு இணங்கப் பிரமனை விடுவித்தார். ஓம் என்ற பிரணவத்தில் அகரமும் உகரமும் மகரமும் (அ,உ,ம்) அடங்கும். ‘அ’

என்று கூறும் போது ஒலி பிறக்கும். அது படைத்தலைக் குறிக்கும். 'உ' என்று ஒலிக்கும் போது ஒலி நிலைக்கிறது. 'உ' கரம் காத்தல் தொழிலைக் குறிக்கும். 'ம்' என்று இரண்டு இதழ்களும் சேரும் போது ஒலி ஒடுங்குகிறது. அஃது ஒடுக்கத்தை உணர்த்தும்.

படைக்கப் பெற்ற உயிர்கள் காக்கப் பெறவேண்டும். காக்கப் பெற்ற உயிர்களின் தீமைகள் ஒடுக்கப் பெறல் வேண்டும். உண்ணும் உணவு அழிந்தால் சத்து உடலோடு சேரும். (அ,உ,ம்) என்ற மூன்றன் கூட்டொலியே 'ஓம்' என்ற பிரணவ மந்திரம்.

சேக்கிழாரும் கம்பரும் 'உலகம்' என்றே நூலைத் தொடங்குவர். உகரமும், மகரமும், அகரமும் உலகம் என்ற சொல்லில் அடங்கியுள்ளன. வள்ளுவர் 'அகர முதல்' என்ற இரு சீர்களில் முதல் எழுத்துகளில் அ, உ, ம் என்ற ஓங்கார உள்ளொலிகளைக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்துவார். பெரும்பாலான புலவர்களின் நூல்கள் அனைத்தும் ஓங்காரப் பிரணவ விளக்கத்தை உள்ளடக்கியனவாக உள்ளன.

ஓங்காரப் பிரணவப் பொருள் உணராத பிரமனை சிவன், இந்திரன், திருமால் முதலானோர் சிறை மீட்ட செய்தியைத் திருமுருகாற்றுப் படையில் நக்கீரர் விளக்குவர்.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் உடன் முருகனைக் காண வந்த செய்தியை உரைப்பர். உருத்திரர் பதினொருவர். சூரியர் பன்னிருவர். பன்னிரு ராசிகளில் சூரியன் பன்னிரு நிலையில் காட்சி தருவான். ஏசுக்கள் எண்மர். அசுவினி தேவர் இருவர். முருகன் சிவசக்தி வடிவானவன். வள்ளி இச்சாசக்தியாவார். தெய்வானை கிரியா சக்தியாவாள். வேல் ஞான சக்தியாகும். முருகன் குருவாக விளங்கிய செய்தியை அருணகிரிநாதர் கந்தரனுபூதியில் விளக்குவர்.

‘உருவால் அருவாய் உளதாய் இலதால்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்

கருவாய் உயிராய்க் கதியால் விதியாய்க்
கருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே' ⁷

‘பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
புள்அணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ஏறு
வலவயின் உயரிய பலர்புகழ் திணிதோள்
உமைஅமர்த்து விளங்கும் இமையா முக்கண்,
மூளயில் முருக்கிய, முரண்மிகு செல்வனும்
நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து, நூறுபல்
வேள்வி முற்றிய வென்றுஅடு கொற்றத்து
ஈர் இரண்டு ஏந்திய மருப்பின் எழில்நடைத்
தாழ்பெருந் தடக்கை உயர்த்த யானை
எருத்தம் ஏறிய திருக்கிளர் செல்வனும்,
நாற்பெருந் தெய்வத்து நல்நகர் நிலைஇய
உலகம் காக்கும் ஒன்றுபுரி கொள்கைப்
பலர் புகழ் மூவரும் தலைவர்ஆக,
ஏமறு ஞாலம் தன்னில் தோன்றித்
தாமரை பயந்த தாஇல் ஊழி
நான்முக ஒருவற் சுட்டிக் காண்வர
பகலில் தோன்றும் இகலில் காட்சி
நால்வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரொடு,
ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர்நிலை பெறீஇயர்
மீன்பூத்தன்ன தோன்றலர், மீன்சேர்பு
வளிகிளர்ந்தன்ன செலவினர், வளியிடைத்
தீஎழுந் தன்ன திறலினர், தீப்பட
உரும்இடித் தன்ன குரலினர், விழுமிய
உறுகுறை மருங்கில்தம் பெறுமுறை கொண்மார்
அந்தரக் கொட்பினர் வந்துடன் காணத்
தாவிஇல் கொள்கை மடந்தையொடு, சில்நாள்
ஆவி னன்குடி அசைதலும் உரியன்,’ ⁸

முருகன் அவதாரம்

தட்சன் சிவனை முதன்மைப் படுத்தாமல் வேள்வி செய்தான்.
அவ்வேள்வியில் அனைத்துத் தேவர்களும் பங்கேற்றனர். வேள்வியில்

கலந்து கொள்ளாவிடின் தட்சன் சினத்திற்குள்ளாக நேரும் எனத் தேவர்கள் அஞ்சினர். தேவர்கள் பல்லாழிக்காலம் ஆண்ட சூரபன்மனால் சிறைப்படுத்தப் பட்டனர். இந்திரனும் இந்திராணியும் மறைந்து வாழ்ந்தனர். இந்திரன் மகன் சயந்தன் சூரமன்மனால் சிறைப்படுத்தப் பெற்றான். இந்திராணி ஐயனாரை வழிபடுங்கால் சூரமன்மன் தங்கை அசமுகி இந்திராணியைச் சிறை எடுக்க முயன்றாள். ஐயனாரின் அருகில் நின்ற பூதம் அசமுகி கையைக் குறைத்தது. கை குறைக்கப் பெற்ற அசமுகி தமையன் சூரபன்மனிடம் முறையிட்டாள்.

சூரபன்மன் சினந்து தேவர்களைச் சிறைப்படுத்தினான். விண்ணவர் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டனர். சூரபன்மன் சிவபெருமானை நோக்கித் தவமியற்றிச் சிவன் சக்தியாலன்றித் தன் சக்திக்கு அழிவு நேராதிருக்க வரம் பெற்றான். சிவனார் சனகாதி முனிவருக்கு யோக நிலையைச் செய்துகாட்டும் முகத்தான் யோக நிலையில் இருந்தார். விண்ணோர் சிவன் யோக நிலையில் இருப்பின் முருகன் அவதாரம் நிகழ்வதெப்போது என மலைத்தனர். எனவே மன்மதனிடம் சிவபெருமான் யோகம் கலைக்க வேண்டினர். மன்மதன் மலர்க் கணைகளை ஏவிப் பெருமான் யோகம் கலைத்தான். பெருமான் நெற்றிக் கண்ணால் கருகினான். அவர் நெற்றிக் கண் திறந்த போது ஆறு பொறிகள் எழுந்தன. அவற்றை காற்றுக்கடவுள் வான் வழி ஏந்தி வந்தான். மண்ணில் சரவணப் பொய்கையில் ஆறு தாமரை மலர்களில் குழந்தைகள் ஆயின. கார்த்திகைப் பெண்கள் வளர்த்ததால் முருகன் கார்த்திகேயன் எனப்பெற்றான். சரவணப் பொய்கையில் தாமரை மலர்களில் கிடந்ததால் சரவணபவன் என அழைக்கப் பெற்றான்.

சரவணப் பொய்கையாகிய கங்கையில் கிடந்ததால் காங்கேயன் எனப் பெற்றான். உமை வேலைப் பெற்று முருகன் வேலன் ஆனான். சிவன் நெற்றிக்கண்ணில் பொறிகள் தோன்றிய போது உமை அஞ்சி ஓடினாள். சிலம்பின் நவமணிகள் உதிர்ந்து வீரபாகு முதலிய நவவீரர்கள்

தோன்றினர். வீரபாகு சூரபன்மனிடம் தூது சென்றான். சூரபன்மன் சயந்தன் முதலிய தேவர்களை விடுவிக்க மறுத்தான். சூரபன்மன் தம்பியர் சிங்கமுகன் தாருகாசுரன். தாருகாசுரன் மாயக் குன்றாய் நின்றான். முருகன் வேல் குன்றைப் பிளந்தது. சிங்கமுகன் முருகன் வேலால் அழிவுற்றான். சூரபன்மன் கடல் நடுவண் மாமரமாய் நின்றான். முருகன் வேல் மாமரத்தைப் பிளந்தது.

‘ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப,
அறுவர் பயந்த ஆறுஅமர் செல்வ!
ஆல்கெழு கடவுள் புதல்வ! மால்வரை
மலைமகள் மகனே! மாற்றோர் கூற்றே!’⁹

அரக்கரை வென்ற ஆறுமுகன்

குன்று வடிவில் இருந்த மாயை வடிவான தாருகாசுரனை முருகன் வென்றான். சிங்கமுகன் வீழ்ந்தான். மாமரம் வடிவில் இருந்த சூரன் முருகன் வேலால் இரண்டாகப் பிளக்கப் பெற்றான்.

சிவன் கொடுத்த வரத்தின்படி சூரபன்மன் அழியவில்லை. மாமரம் இரண்டாகப் பிளந்தது. ஒரு பகுதி மயிலாகி முருகன் வாகனமாயிற்று. ஒரு பகுதி முருகன் சேவற்கொடியாயிற்று. சூரன் ஆணவ வடிவம் சிங்கமுகன் கன்மவடிவம். தாருகன் மாயை வடிவம். ஆணவம் கன்மம் மாயை ஒடுங்கிய போது தான் இறைவன் திருவருள் வெளிப்படும். திருமுருகாற்றுப்படை முருகனை முழுமுதற் கடவுளாகக் காட்டும்.

“குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து,
வின்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ!
சூர்மருங்கு அறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி!”¹⁰

கங்கையைச் சடையில் மறைத்த கதை

சகரபுத்திரர்கள் ஆயிரவர். அவர்களின் தந்தை அஸ்வமேத யாகம் செய்தான். அது நூறாம் வேள்வி. அவ்வேள்வி முடித்தால் அவனே

இந்திரனாவான். இந்திரன் அழுக்காறுற்று அக்குதிரையை ஒரு முனிவர் தவம் செய்து கொண்டிருக்கும் தவப் பள்ளியில் கட்டி வைத்தான். சகரபுத்திரர்கள் குதிரையைத் தேடி வந்தனர். குதிரை கட்டிக் கிடந்த தவப் பள்ளியை அடைந்தனர். தவஞ்செய்யும் யோக நிலையிலிருந்த முனிவரை யோக நிலை கலையச் செய்து குதிரை பற்றி வினவினர்.

‘குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயும் காத்தல் அரிது’”

சினங்கொண்ட முனிவர்பிரான் ஆயிரவர்களைச் சாம்பலாகச் சாபம் கொடுத்தார். ஆயிரவரும் சாம்பலாயினர். அவர்கள் வழி வந்த பகீரதன் தன் முன்னோர்க்கு ஏற்பட்ட தீங்கை நினைத்தான். முனிவர் சாபம் பெற்றதால் வீடு பேறு இழந்தனர். ‘ஆயிரவரை வீடு பேற்றிற்கு ஏற்றி வைக்க அவர்கள் சாம்பலின் மீது புனிதக் கங்கை நீர் படவேண்டும்’ என்பதை அறிந்து சிவபெருமானை நோக்கித் தவமிருந்தான். சிவபெருமான் சடையில் இருந்த கங்கையை இறங்குமாறு ஆணையிட்டார். கங்கை வேகத்தோடு வந்தாள். அது பேரழிவை ஏற்படுத்தும் என்பதை அறிந்த பகீரதன் மீண்டும் தவமிருந்தான். கங்கையைச் சடையில் உள்ளடக்கினார். ஒரு சொட்டு நீர் கூட வரவில்லை. மீண்டும் பகீரதன் தவமிருந்தான். அவன் தவத்திற்கிரங்கிய சிவபெருமான் கங்கையைச் சிறிது வேகங்குறைத்து வெளியேற்றினார். அக்கங்கை நீரைத் தம் முன்னோர் சாம்பலில் விழுமாறு செய்தான். ஆயிரவரும் வீடுபேறுற்றனர். மேற்காண் செய்தியைக் கலித்தொகைக் கடவுள் வாழ்த்து வெளிப்படுத்துகிறது. முப்புரம் எரித்த செய்தியும் வெளிப்படுத்தப் பெறுகிறது.

‘தேறுநீர் சடைக்கரந்து, திரிபுரம் தீமடுத்து.’¹²

நசைபுறர்க்கு ஆர்த்தும் இசைபேராளன் நன்முருகன்

விரும்பும் அடியார்கட்கு அருள் புரிபவன் முருகன். தனக்கு அருள் புரிந்ததை நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படையில் கூறுவர். மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலில் தர்ம சிந்தனை கொண்ட தருமி என்ற அந்தணன்

திருஅலகிடுதல் முதலிய தொண்டு செய்து வந்தான். பாண்டிய மன்னன் தன் மனையாளோடு பூங்கா சென்றான். தேன்தேடி வாழ்வுடைய தும்பி மலர் தோறும் சென்று வரும் காட்சி கண்டான். இந்தக் காட்சியினை மனதில் கொண்டான். தும்பி, மலரைக் கொண்டு பா ஆக்கி வருவோர்க்கு ஆயிரம் பொன் பரிசில் தருவதாகக் கூறிப் பறையறைந்தான். தருமி தன் பரம்பரையே சொக்கர் கோயிலுக்குத் தொண்டு செய்வதை விழைந்தான். திருமணம் செய்ய விரும்பினன். அதற்குரிய பொருள் கிடைக்க இறைவனை வேண்டினான். சொக்கநாதன் அருளிய பாடல் அடங்கிய ஓர் ஒலை ஒன்று கிடைத்தது. அப்பாடல் வருமாறு

‘கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி!

காமம் செப்பாது, கண்டது மொழிமோ?

பயிலியது கெழீஇய நட்பின், மயில்இயல்,

செறிஎயிற்று அரிவை கூந்தலின்

நறியவும் உளவோ, நீஅறியும் பூவே?’¹³

இப்பாடல் குறுந்தொகையின் இரண்டாம் பாடல் ஆகும். குறிஞ்சித் திணை சார்ந்தது. மெய்தொட்டுப் பயிறல் என்னும் துறையாகும்.

தேன் வாய்க்கின்பம் தரும். தும்பியின் யாழிசை செவிக்கு இன்பம் தரும். தும்பி அமரும் மென்மையான மலர் மெய்க்கின்பம் தரும். மலர் மணம் மூக்கிற்கின்பம் தரும். மலர்க் காட்சி கண்ணுக்கு அழகால் இன்பம் தரும். இங்ஙனம் ஐம்பொறிகட்கு இன்பம் தரும் சோலைக்காட்சி போல் தலைவி ஐம்பொறிகட்கும் இன்பம் தந்தாள் என்பதை 5 அடிப்பாடல் உணர்த்தும்.

பாடற்பொருள்

பூந்தாதினை ஆராயும் வாழ்க்கையும் அழகுச் சிறகும் கொண்ட தும்பியே! நீ என்பால் கொண்ட காதலால் உரைக்காமல் நடுநிலையுடன் ஓது. மயிற்சாயலும் செரிஎயிலும் கொண்ட கூந்தல் மணத்திற்கு நீதேன்

உண்டுவரும் பல மலர்களின் மணம் இவள் கூந்தல் மணத்தற்கு ஒப்பாகுமோ.

பல்லின் வாயிலாக உண்டவாய் அமிழ்தச் சுவையைக் குறிப்பிட்டான். மயிலியல் என்பதனால் மெய் இன்பம் குறிப்பிட்டான். கூந்தல் மணம் மூக்கிற்கு இன்பம் தந்தது. மயிலியல் ஐம்பொறி இன்பம் தந்த தலைவியை மெய்தொட்டுப் பயிறல் மூலம் பாராட்டினான். பாடலைச் செவியுற்ற நக்கீரர் பாடலில் பொருட்குற்றமுள்ள நிலையைக் காட்டிப் பெண்கள் கூந்தலுக்கு இயற்கை மணமில்லை என்றார். ஆயிரம் பொன் பரிசில் கிடைத்திலது. சொக்கரிடம் வந்து முறையிட்டான்.

சிவபெருமான் நக்கீரனிடம் தெய்வப் பெண்கள் கூந்தலில் இயற்கை மணம் கிடையாதா? என்றார் கிடையாது, என நக்கீரர் பெருமான் திருவாய் மொழிந்தார். சிவபெருமான் நெற்றிக்கண் காட்டினார். நெற்றின் கண்காட்டினும் குற்றம் குற்றமே என்றார் நக்கீரர். நெருப்பு வெம்மை தாங்காத வெப்பு நோய் உற்றார். இறைவனை வணங்கிப் பொற்றாமரைக் குளம் மூழ்கினார். வெப்பு நோய் அகன்றது.

பெருமானை எதிர்த்துப் பேசியது பாவம்.

‘வில்வ இலை மணக்கும் விரிச்ச தலை பூமணக்கும்’¹⁴

என்ற தாலாட்டுப்பாடல் பெண்கள் கூந்தலுக்கு இயற்கை மணம் உண்டு என்று கூறும். இறைவனை எதிர்த்துப் பேசிய பாவம் நீங்க நக்கீரர் தவம் இருந்தார். தவம் இருந்த ஆலமர இலை நீர்த்துறையில் வீழ்ந்தது. நீரில் விழுந்த பாதிப்பாகம் மீன் ஆனது. தரையில் விழுந்த பாதிப்பாகம் பறவையானது. பறவை தரைப்பக்கம் இலையை ஈர்த்தது. மீன் பாதி பாகத்தை தண்ணீரில் ஈர்த்தது. தவம் கலைந்த நிலையில் ஒரு பூதம் நக்கீரரைச் சிறைப்படுத்தியது. நக்கீரருடன் ஆயிரவர் சேர்ந்ததும் அந்த ஆயிரவரைக் கொன்றுண்ணும் பூதம் உண்பதற்கு முன் நீராடச் சென்றது.

அவையில் நக்கீரர் தர்ம சிந்தனையுடைய தருமியை இகழ்ந்தார். அதே நக்கீரரை தொளாயிரத்துத் தொன்பதின்மர் இகழ்ந்தனர்.

பிறர்க்குஇன்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்குஇன்னா
பிற்பகல் தாமே வரும்.¹⁵

ஓர் இன்னா செயின் அது பலவாகப் பெருகித் தீமை தம்மை வந்தடையும் என்ற உண்மையை வள்ளுவர் 'தாமே' என்ற பன்மைச் சொல்லால் குறிப்பிடுவர். நக்கீரர் வாழ்வில் அந்த உண்மையைக் கண்டு துன்பம் விலக முருகன் மீது திருமுருகாற்றுப்படை பாடி முறையிட்டார். முருகன் வேலால் பூதம் வீழ்ந்தது. ஆயிரவரும் பூதத்தின் கொலைப் பிடியிலிருந்து உயிர் தப்பினர். பத்துப்பாட்டின் கடவுள் வாழ்த்தாகத் திருமுருகாற்றுப்படை அமைந்துள்ளது. தம்மை விரும்பிய அடியார் துன்பம் துடைத்து அருள் புரிந்த தன்மையை நக்கீரர்.

‘நசையுநர்க்கு ஆர்த்தும் இசைபே ராள!’¹⁶

எனவும்

‘அவந்தோர்க்கு அளிக்கும், ‘பொலம்பூண் சேஎய்!’¹⁷

எனவும் முருகனைப் புகழ்ந்து பாடுவர்.

இராவணன் கைலைமலை எடுத்தமை

இராவணன் விமானத்தை தடுத்த கைலை மலையை இராவணன் பெயர்த்தெடுக்க எண்ணிக் கைகளை மலையின் அடியில் பொருத்தி மலையை எடுக்க முயன்றான். சிவபெருமான் தன் கால் விரலால் அழுத்த இராவணன் பத்துக் தலைகளும் குருதி சிந்தின. ஒரு தலையை யாழாக்கிச் சாமகானம் பாடினான். சிவபெருமான் இசைக்கு இரங்கி முக்கோடி வாழ்நாளும் ஒரு வாளும் தந்தார்.

யானை வேங்கையைப் புலி எனக் கருதி அடிமரத்தைக் கொம்பால் தாக்கிக் கைலை எடுத்த இராவணன் போல் வருந்தியது. அடிமரத்தில்

பதிந்த கொம்பை எடுக்க முடியாத யானை வருந்தியது. மேற்காண்
தொன்மக் கதையைக் கீழ்க் காண் கபிலர் பாடல் உணர்த்தும்.

இமையவில் வாங்கிய ஈர்ஞ்சடை அந்தணன்
உமை அமர்ந்து உயர்மலை இருந்தனனாக,
ஐயிரு தலையின் அரக்கர் கோமான்
தொடிப்பொலி தடக்கையின் கீழ்ப்புகுத்து, அம்மலை
எடுக்கல் செல்லாது உழப்பவன் போல -
உறுபுலி உருஏய்ப்பப் பூத்த வேங்கையைக்
கறுவுகொண்டு, அதன்முதல் குத்திய மதயானை
நீடுஇரு விடரகம் சிலம்பக் கூய்த் தன்
கோடு புய்க்கல்லாது, உழக்கும் நாட! ¹⁸

யானை புலி போல் பூத்த வேங்கையைப் புலி எனத் தாக்கியது.
கொம்புகள் வேங்கை மரத்தில் பதிந்தன. பதிந்த கொம்புகளைப் பறிக்க
இயலாதயானை கையை எடுக்க முடியாத இராவணன் போல் வருந்தியது.

மரம் என்று அறியாமல் புலி என்று தவறாகக் கருதிய வேங்கை
மரத்தை யானை கொம்புகளால் தாக்கி வருந்தியது. இராவணனும்
பெருமானின் கைலை என்று எண்ணாமல் பெயர்த்தெடுக்க முயன்று
வருந்தினான்.

வராக அவதாரம்

இரணியாட்சன் புவியைப் பாயாகச் சுருட்டிச் சென்றான். திருமால்
வராக அவதாரம் எடுத்துத் தன் கொம்புகளால் இரணியாட்சனைத்
தாக்கிப் புவியை மீட்டுப் புவிமகளை மணந்தார்

“ஓங்குஉயர் வானின் வாங்குவில் புரையும்
பூண்அணி கவைஇய ஆர்அணி நித்திலம்
நித்தில மதாணி அத்தகு மதிமறுச்
செய்யோள் சேர்ந்தநின் மாசுஇல் அகலம் -
வளர்திரை மண்ணிய கிளர்பொறி நாப்பண்

வைவால் மருப்பின் களிறு மணன் அயர்பு,
‘புள்ளி நிலனும் புரைபடல்’ அரிதுஎன.”¹⁹

திருமால் வாயிற்காவலர் ஜயன், விஜயன். தூர்வாசர் பெருமையறியாது அவரது அழுக்கடைந்த உடையைக் கண்டு பெருமானைத் தரிசனம் செய்ய விடை தந்திலர். உடன் தூர்வாசர் உடையழகை மதிக்கும் உலகில் பிறக்கச் சாபமிட்டார். வாயிற்காவலர் திருமாலிடம் முறையிட்டனர். திருமால் தூர்வாசர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து மன்னிப்பு வேண்டுமாறு காவலர்களிடம் கூறினார்.

தூர்வாசர் ‘திருமாலிற்குப் பகைவராக முப்பிறவி எடுத்துத் திருமாலை அடைய விரும்புகிறீர்களா அல்லது திருமாற்கு நண்பராக ஏழு பிறவி எடுத்துத் திருமால் திருவடி அடைய விருப்பமா’ என வினவினார். ஜயனும் விஜயனும் முப்பிறவி போதுமென வேண்டினர். முதற்பிறவியில் இரணியன் இரணியாட்சாகனாகத் தோன்றினர். இரணியாட்சன் திருமாலின் வராகவதாரத்தில் வீடுபேறு அடைந்தான். இரணியன் திருமாலின் நரசிம்மவதாரத்தில் வீடுபேறு அடைந்தான். இராமவதாரத்தில் இராவணன் கும்பகர்ணனாகப் பிறந்து இராமபிரானால் வீடுற்றனர். கிருஷ்ணாவதாரத்தில் கம்சன் சிசுபாலனாகப் பிறந்து கண்ணபிரானால் வீடுற்றனர்.

வானவர்க்கு அமுதம் தந்தமை

சுரரும் அசுரரும் மந்தரமலையை மத்தாகவும், வாசுகியை நாணாகவும் கொண்டு பாற்கடல் கடைந்தனர். அமுதம் தோன்றியது. அசுரரும் சுரரும் வரிசையாய் அமர்ந்தனர். திருமால் மோகினி அவதாரம் கொண்டு அசுரர்களை மயக்கிச் சுரர்க்கு அமுதம் ஈந்தனர். அதிலும் இரு அசுரர்கள் அமுதம் வாங்கினர். திருமால் அவ்விருவரையும் அகப்பையால் தலையில் அடித்ததால் தலையற்ற முண்டங்களாக ராகு கேதுக்கள் ஆயினர்.

விண்ணவரோடு இராகு கேதுக்களும் அழியாத்தன்மை பெற்றனர்.
கீரந்தையார் என்ற புலவர் மேற்காண் செய்தியைப் பரிபாடலில் பாடுவர்.

‘வாயடை அமிர்தம்நின் மனத்தகத்து அடைத்தர,

மூவா மரபும் ஓவா நோன்மையும்

சாவா மரபின் அமரர்க்காச் சென்ற நின்

..... மரபினோய் நின்அடி

தலைஉற வணங்கினேம், பல்மாண் யாமும்;

கலிஇல் நெஞ்சினேம், ஏத்தினேம் வாழ்த்தினேம்,’²⁰

கருடனுக்கருளிய திருமால்

திருமாலின் கொடியும் வாகனமும் கருடன். கருடன் தன் தாய்க்காக
வானவர் அமுதம் கொணரச் சென்றான். விண்ணோர் மறுத்தனர்.
திருமால் துணையால் கருடனுக்கு அமுதம் கிடைத்தது.

‘ஏளர் வயங்குபூண் அமரரை வெளவிய அமிழ்தின்,

பயந்தோள் இடுக்கண் களைந்த புள்ளினை;

பயந்தோர் இருக்கண் களைந்த புள்ளின்

நிவந்து ஓங்கு உயர்கொடிச் சேவலோய் நின்

சேவடி தொழாரும் உளரோ? அவற்றுள்

கீழ்ஏழ் உலகமும் உற்ற அடியினை;’²¹

கருடன் செருக்கடக்கிய கருணைத் திருமால்

கருடன் ஆதிசேடனாகிய பாம்பைக் கவ்வும் ஆற்றல் பெற்றவன்.
அதனால் கருடன் கர்வம் கொண்டான். கருடனைத் திருமால் பெருவிரல்
கொண்டழுத்தினார். துன்பம் தாளாது வருந்திய கருடன் திருமாலைத்
துதித்தான். திருமால் பிழை உணர்ந்து திருந்திய கருடனுக்கு அருள்
புரிந்தார். இச்செய்தியைக் கடுவன் இளவெயினனார் பரிபாடலில்
கூறுவர்.

‘ஆயிர அணர்தலை அரவுவாய்க் கொண்ட

சேவல் ஊர்தியும் செங்கண் மாஅல்!

ஓ எனக் கிளக்கும் கால முதல்வனை,’²²

முருகன் மனைவியர் ஊடல்

தெய்வானை 'மாயை வல்ல முருகா மாண்புமிக்க பெண்ணலம் உண்பதில் தவறிலை!' என்றாள். உடன் வள்ளி மாணநலம் தனக்கு இல்லையோ என்று தெய்வானையைக் கண்டு முரண் பட்டாள். இருவரும் வளர்த்த கிளிகள் போரிட்டன. இருவர் மயில்கள் போரிட்டன. இருவரின் பாங்கியர் இருவர் சார்பில் போரிடத் தொடங்கினர்.

பந்து கொண்டு எறிந்து சண்டை இட்டனர். இருவர் மாலை வண்டுகளும் ஒன்றை ஒன்று மோதின. இச்செய்தியை மருத்துவன் நல்லச்சுதனார் பரிபாடலில் விளக்குவர். மாலையால் ஒருவரை ஒருவர் அடித்தனர்.

‘ஊழ்ஆரத்து ஓய்கரை நூக்கி, புனல்தந்த
காழ்ஆரத்து அம்புகை சுற்றிய தார் மார்பின்,
கேழ்ஆரம் பொற்ப வருவானைத் தொழாஅ,
வாழிய மாயா! நின் தவறுஇலை! எம்போலும்
கேழ்இலார் மாணநலம் உண்கோ, திருவுடையார்
மொன்தோள்மேல் அல்கி நல்கலும், இன்று? -
வைஎயிறுஎய்யா மகளிர் திறம்இனிப்
பெய்ய உழக்கும் மழைக்கா; மற்றுஐய!
கரையா வெம் நோக்கத்தால் கைசுட்டி பெண்டின்
இகலின் இகந்தானை - அவ்வேள் தலைக்கண்ணி
திருந்துஅடி தோயத் திறைகொடுப் பானை,
‘வருந்தல்’ எனஅவற்கு மார்புஅளிப் பானை,
‘குறுகல்’ என்று ஒள்ளிழை கோதை கோலாக
இறுகிறுக யாத்துப் புடைப்ப;
ஒருவர் மயில்ஒருவர் ஒண்மயிலோடு ஏல
இருவர் வான்கிளி ஏற்பில் மழலை,
செறிகொண்டை மேல்வண்டு சென்று பாய்ந்தன்றே,
வெறிகொண்டான் குன்றத்து வண்டு.
தார் தார்பிணக்குவர் கண்ணிஒச்சித்தடுமாறுவார்
மார்புஅணி கொங்கைவார் மத்தியைப் புடைப்பார்;
கோதை வரிப்பந்து கொண்டுஎறிவார்’ ²³

திருத்துழாய் மாலை அணிந்த திருமால்

சலந்தராசுரன் என்ற அசுரன் மண்ணிலும் விண்ணிலும் துன்பம் தந்து வந்தான். சலந்தராசுரன் மனைவி பிருந்தை நல்ல கற்பரசி. அவள் வேறு யார் அழகிலேனும் ஈடுபட்டால் சலந்தராசுரன் அழிவான். விண்ணவர் சிவபெருமானிடமும் திருமாலிடமும் முறையிட்டனர். திருமால் சலந்தராசுரன் வேடத்தில் பிருந்தையின் முன் நின்றார். மனம் கணவன் பால் சென்றது. சலந்தராசுரன் வரும் வழியில் சிவபெருமான் எளிய மானுட வடிவில் நின்றார். சிவபெருமான் தரையில் வட்டமிட்டார். அது சக்கரப் படையாக மாறியது. சிவபெருமான் சக்கரத்தைத் தூக்குமாறு சலந்தராசுரனுக்கு ஆணையிட்டார். அவன் அதைத் தூக்க முடியாமல் வலி இழந்து மாண்டான். கணவன் மாண்டதை அறிந்த பிருந்தை திருமாலின் வேடமறிந்து கணவனுடன் உயிர் நீத்தாள். சலந்தராசுரனும் பிருந்தையும் மாண்ட இடத்தில் துளசி முளைத்தது. கற்பரசியின் மனத்தைக் கலைத்த பாவத்தை நினைத்த திருமால் பிருந்தை இறந்த இடத்தில் முளைத்திருந்த துளசியை மார்பில் அணிந்தார்.

துளசி எல்லா நோய்களும் போக்கும் மூலிகையாகும். பெரும் பாலும் நம் நாட்டுக் கோயிலில் இறைவனுக்குப் பயன்படுத்தும் தழைகள் எல்லாம் மூலிகை வகையாகும். சிவபெருமானுக்குப் படைக்கும் வில்வ இலை எல்லா நோய்களையும் போக்கும் மருந்து. கற்பரசி தெய்வத்தால் போற்றப் பெறும் தெய்வம் என்பதைத் திருமால் அணிந்த துளசி மாலை காட்டும். திருமால் கோயில்களில் அமைந்துள்ள துளசி வனம் கற்பரசியின் பெயரால் பிருந்தாவனம் என்றழைக்கப் பெறும். துளசி மாலையைப் போற்றாத ஆழ்வார்களே இல்லை. திருத்துழாய் மார்பனாகிய திருமாலை நல்லெழுநியார் பரிபாடலில் போற்றுவார்.

‘துளவம் சூடிய அறிதுயிலோனும் -

புரிமலர்த் துழாய் மேவல் மார்பினோய்!’²⁴

வள்ளி திருமணம்

மான் வயிற்றில் பிறந்த பெண் மகவை குறவர் எடுத்து வளர்த்தனர். வள்ளிக் கிழங்கு தோண்டி எடுத்த குழியில் கண்டெழுத்தாதலின் அம்மகவுக்கு வள்ளி என்று பெயரிட்டனர். முருகப்பெருமான் வேடன் வடிவில் வந்து ஆட்கொண்டார். குறவர் கண்டதும் வேங்கை மரமானார். வள்ளியை குறவர் அறியாது அழைத்துச் சென்று பரங்குன்றில் களவு மணம் செய்தார். இச்செய்தியை நப்பண்ணனார் குறிப்பிடுவர்.

“நிலவரை அழுவத்தான் வான்உறை புகல்தந்து,
புலவரை அறியாத புகழ் பூத்த கடம்புஅமர்ந்து
அருமுனி மரபின் ஆன்றவர் நுகர்ச்சி மன்
இருநிலத்தோரும் இயைகஎன ஈத்தநின்
தண்பரங் குன்றத்து, இயல்அணி, நின்மருங்கு
சாறுகொள் துறக்கத் தவனொடு
மாறுகொள் வதுபோலும், மயிர்கொடி வதுவை’²⁵

அகலிகை கல் உருவானது

திருப்பாற்கடலில் தோன்றிய அகலிகையை யோகப் பயிற்சியினால் நெடிது நீரில் மூழ்கி இந்திரனை வென்று கவுதமர் மணமுடித்தார். எனினும் இந்திரனுக்கு அகலிகையின் மேல் இருந்த மோகம் தவிர்ந்திலது. நடு யாமத்துச் சேவலாக வந்து கவுதமர் தவப்பள்ளியில் கூவினான். கவுதமர் வைகறை எனக்கருதி நீராடச் சென்றார். ஆற்றங்கரை சென்றதும் உண்மை உணர்ந்தார். கவுதமர் வடிவில் அகலிகையைக் கண்டு அவளைத் தழுவினான். கவுதமர் வருகையுணர்ந்து மீண்டும் ~~சேவலாகித்~~ தவப்பள்ளியை விட்டு வெளியேறினான். கவுதமர் இந்திரன் உடல் முழுதும் எந்தப் பெண் உறுப்பை விரும்பினானோ அந்தப் பெண்ணுறுப்பு ஆகக்கடவது என்று சபித்தார். இந்திரன் உடம்பு முழுதும் பெண்ணின் இன்ப உறுப்பானது. பிழை உணர்ந்து கவுதமர் திருவடி வீழ்ந்தான். கவுதமர் இரங்கி உடம்பு முழுதும் இந்திரனுக்குப் பெண்ணின் இன்ப

உறுப்பு கண்ணாகுமாறு சாபவிடை தந்தார். விதி வலிது என்பது அகலிகையின் கல்லுருவம் உலகிற்கு உணர்த்தும்.

மாற்றான் தழுவலுக்கும் கணவன் தழுவலுக்கும் வேறுபாடு உணராத அகலிகையைக் கவுதமர் கல்லாகுமாறு சபித்தார். அகலிகை கவுதமர் திருவடி பணிந்தாள். கவுதமர் திருமாலின் இராமவதாரத்தில் இராமர் திருவடி பட்டுக் கல்லாக இருந்த அகலிகை பெண் உருவானாள். எல்லாம் வல்ல கவுதமரே நடு யாமம் அறிய முடியவில்லை. பாவம் இல்லத்தில் இருக்கும் அகலிகை என்ற பெண்மணி கணவன் வடிவில் வந்த இந்திரனை உணர முடியுமா என்று அறியாத கவுதமர் சாபம் கொடுத்தது தவறென்பாரும் உளர். இராமர் திருவடி பட்டுப் பெண் உருவானாள்.

தாடகை வதத்தில் இராமரின் கைவண்ணம் கண்ட விசுவாமித்திரர் கல்லாய் இருந்த அகலிகை பெண்ணானவுடன் கால் வண்ணம் இங்கு கண்டேன் என்றார். இராமன் கால் வண்ணம் அகலிகை பெண்ணானதால் தெரிந்தது. இராமபிரானின் முக்கால் வண்ணம் எஞ்சிய கதையில் தெரிய வரும் என்ற குறிப்பு இங்கே தெரியும். திருப்பரங்குன்றக் கோயிலில் இந்திரன், பூனை, கவுதமன், அகலிகை ஆகியோர் உருவங்கள் ஓவியத்தில் காட்சியளித்த செய்தியை நப்பண்ணனார் பரிபாடலில் குறிப்பிடுகிறார்.

‘இந்திரன் பூசை இவள் அகலிகை; இவன்
சென்ற கவுதமன்; சினன்உறக் கல்உரு
ஒன்றிய படிஇது, என்று உரை செய்வோரும்’²⁶

பரிபாடலின் கிஞ்சு
ரங்குப்பட்ட கிழமுருண்
செந்தி புகல்கை கண்ணை
உருவணை ஓவியத்து
சிறப்பட்டுள்ளது.

ஆதிசேடன் பெருமை

சுரரும் அசுரரும் திருப்பாற் கடல் கடைய மந்தரமலை மத்தாக இருந்தது. ஆதிசேடன் நாணாக விளங்கினான். திருப்பாற் கடலில் அமுது தோன்றியது. அமுதால் விண்ணோர் நெடிய வாழ்நாள் பெற்றனர். சிவபெருமான் முப்புரம் எரிக்க முற்பட்டபோது மேருமலை வில்லாகவும் ஆதிசேடன் நாணாகவும் பயன் பட்டதால் சிவபெருமான் திரிபுரம்

எரித்தார். திரிபுரத்தால் உலக அழிவு ஏற்படா வண்ணம் ஆதிசேடன் காத்தது. திருமாலின் படுக்கையாக விளங்கும்.

திகழ் ஒளி முந்நீர் கடைந்தக்கால் வெற்புத்
திகழ்புழை வாங்கித்தம் சீர்ச்சிரத்தேற்றி
மகர மறிகடல் வைத்து நிறுத்துப்
புகழ்சால் சிறப்பின் இருதிறத் தோர்க்கும்
அமுது கடைய இருவயின் நாணாகி
மிகா அஇருவடம் ஆழியான் வாங்க
உகாஅ வலியின் ஒரு தோழம் காலம்
அறாஅது அணிந்தாரும் தாம்
மிகாஅ மறலிய மேவலி எல்லாம்
புகாஅ எதிர் புறம் பூண்டாரும் தாம்
மணிபுரை மாமலை ஞாறிய ஞாலம்
அணிபோல் பொறுத்தாரும் தாஅம் பணிவில் சீர்ச்
செவ்விடைப்பாகன் திரிபுரம் செற்றுழிக்
கல்உயர் சென்னி இமயவில் நாண் ஆகித்
தொல்புகழ் தந்தாரும் தாம்” ²⁷

கரிகாலன்

சிவபெருமான் பிச்சாடன வடிவம் கண்டு தாருகா வனத்து முனிவர்களின் பத்தினியர் தன் வயமிழந்தனர். செவியுற்ற தாருகா வனத்து முனிவர்கள் வேள்வி செய்து யானை, புலி, மழு, மான் முதலிய பொருள்களை ஏவி பெருமானைத் துன்புறுத்த நினைத்தனர். பெருமான் புலியைக் கொன்று புலித்தோலைப் போர்த்துக் கொண்டார். யானையாகிய கரியைக் கொன்று அதன் தோலைப் போர்த்துக் கொண்டான். எனவே சிவன் கரிகாலன் என்றழைக்கப்பெற்றார். சோழன் உருவப் பல்தேர் இளஞ்சேட் சென்னி தன் புதல்வனுக்குச் சிவபெருமான் திருப்பெயராகிய கரிகாலன் என்ற பெயரையே வைத்தான்.

பிறை சூடிய பெம்மான்

தட்சன் பெற்ற இருபத்தேழு பெண்களைச் சந்திரன் மணந்தான். ரோகினியின் மேல் அதிக அன்பு செலுத்தினான். ஏனைய மனைவியரிடம் அன்பு செலுத்தாதிருந்தான். இதனால் தட்சன் தலை தேயுமாறு சாபமிட்டான். சந்திரன் சிவபெருமான் திருவடி பணிந்தான். தன் தலை தேய்வதை நிறுத்த வரம் கேட்டான்.

தட்சன் சிவபக்தன். தட்சன் சாபமும் பலிக்குமாறு செய்து சந்திரன் தலை வளர்வதற்குச் சிவன் அருள்புரிந்தார். தன் திருவடி பணிந்த சந்திரனைத் தலையில் தாங்கினார். தட்சன் சாபப்படி தேய்ந்தும், சிவபெருமான் அருளியவாறு வளர்ந்தும் சந்திரன் விளங்கினான்.

‘பித்தா பிறைசூடிப் பெருமானே அருளாளா’²⁸

எனச் சுந்தரர் சிவபெருமானைப் பிறைசூடன் என அழைப்பர். பிறைசூடன் என்று சிலர் பெயர் வைத்துக் கொள்வர். புறநானூற்றுக் கடவுள் வாழ்த்து சிவபெருமான் சூடிய பிறை அவர் செஞ்சடையில் அழகு பெற்றதாகக் கூறுவர். அப்பிறை மண்ணவராலும் விண்ணவராலும் தொழுது வணங்கப் பெறுகிறது.

‘பிறைநுதல் வண்ணம்ஆகின்று; அப்பிறை
பதினெண் கணனும் ஏத்தவும் படுமே’²⁹

சந்திரகலை வாயிலாய் அமுதுண்போர் அமரர்

16 கதிர் கொண்ட பிறையாகி வளரும் நிறைமதியான அமுதம் உண்பவர் அமரர். அவ்வமரர் தலைவன் திருமால், தேவர்கள் சந்திர கலைகளின் மூலமாக அமுதத்தைப் பெற்றுண்பதாகத் தொன்மம் கூறும்.

அணி நிழல் வயங்குஒளி ஈர்எண் தீம்கதிர்ப்

பிறைவளர் பிறைமதி உண்டி.

அணிமணிப் பைம்பூண் அமரார்க்கு முதல்வன் நீ!³⁰

திருமாலின் குடக்கூத்து.

திருமாலின் பெயரன் அநிருந்தன் வாணாசுரன் மகள் உழையை விரும்பினான். வாணாசுரன் மன்மதன் மகன் அநிருத்தனைச் சிறையிட்டான். திருமால் தன் பெயரனை மீட்கக் குடக்கூத்து ஆடி வந்தார். இச்செய்தியைக் கடுவன் இளவெயினார் குறிப்பிடுவர்.

—‘காணாமரப! நீயா நினைவ!’³¹—

கோகுலம் காத்த கோவலன்

கம்சன் தன் தங்கை தேவகியை வசுதேவர்க்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்தான். ஊர்வலத்தின் போது தேவகிக்குப் பிறந்த எட்டாம் குழந்தை கம்சனுக்கு எமன் என்ற அசிரி எழுந்தது. கம்சன் தேவகியைக் கொல்லப் போனான். அப்போது வசுதேவர் தேவகி வயிற்றில் பிறக்கும் குழந்தையை ஒப்படைப்பதாகக் கூறினார். தங்கையையும் தங்கை கணவரையும் சிறையில் கம்சன் அடைத்தான். ஏழு குழந்தைகளையும் நாரதன் சொற்படி கொன்றான். எட்டாம் குழந்தை கண்ணன் தோன்றினான். சிறைக்கதவும் திறந்தது. வாயில், காவலர் மயங்கினர். குழந்தை தந்தையிடம் தன்னைக் கோகுலத்தில் கொண்டுபோய் விட்டு அங்குப் பிறந்த பெண்மகவைக் கொணருமாறு தந்தைக்குக் கூறியது. வசுதேவர் குழந்தையைக் கொண்டு செல்ல யமுனை வழிவிட்டது. மழையில் ஆதிசேடன் குடைபிடித்தான். வசுதேவர் குழந்தையைக் கோகுலத்தில் யசோதரை வீட்டில் வைத்து விட்டு அங்கிருந்த பெண் மகவைச் சிறைக்குக் கொண்டு வந்தார். கம்சன் பெண்மகவைப் பிடித்து வெட்ட வந்தான். காளியாதலின் கம்சன் மார்பில் உதைத்துக் கம்சனைக் கொல்லப் பிறந்தவன் கோகுலத்தில் வளர்ந்து வருவதாகக் கூறி மறைந்தது. கண்ணன் தன்னைப் பாதுகாக்கும் கோகுலத்தைப் பாதுகாக்கும் காவலனாக விளங்கினான்.

‘இடவல! குடஅல! கோவல! காவல!’³²

நரசிம்ம அவதாரம்

இரணியன் தன் நாமம் தவிர யாரும் தன் நாட்டில் வேறு கடவுள் பெயரைக் கூட உச்சரிக்கக் கூடாதென்றான். இரணியன் மகன் பிரகலாதன் திருமாலின் திருநாமமே நவின்றான். இரணியன் தன் மகன் என்றும் பாராது நஞ்சு கொடுத்தான். ஓம் நமோ நாராயணா என்ற திருநாமம் பிரகலாதனைக் காத்தது. மலையிலிருந்து உருட்டினார். கடலில் கல்லைக் கட்டிவிட்டனர். யானையை விட்டு மிதிக்க விட்டனர். ஓம் நமோ நாராயணா என்று மந்திரமே பிரகலாதனைக் காத்தது.

இரணியன் பிரகலாதனிடம் உன் நாராயணன் இந்தத் தூணில் உள்ளானா? என்று தூணை உதைத்தான். தூணிலிருந்து நரசிங்கம் தோன்றியது. இரணியன் விண்ணிலும் மண்ணிலும் விலங்காலும், மனிதனாலும், ஆயுதத்தாலும், வீட்டினுள்ளும் புறமும் இறப்பு நேரக்கூடாதென வரம் பெற்றிருந்தான். வாயிற்படியில் தன் தொடையில் வைத்து நகங்களால் மார்பைப் பிளந்து இரணியனைக் கொன்றார். இரணியன் திருமால் கமலக் கரங்கள் பட்டு வீடுற்றான்.

‘புகைந்த நெஞ்சின், புலர்ந்த சாந்தின் -
பிருங்க லாதன் பலபல பிணிபட
வலந்துழி, மலர்ந்த நோய்கூர் கூம்பிய நடுக்கத்து
அலர்ந்த புகழோன், தாதை ஆகலின்
இன்னல் இன்னரொடு இடி முரசு இயம்ப,
வெடிபடா ஓடி தூ தடியொடு,
தடிதடி பலபட வகிர் வாய்த்த உகிரினை’³³

பிரகலாதன் மார்பு தழுவினன். பிரகலாதனுக்குத் திங்கிழைத்த தந்தை மார்பைத் திருமால் பிளந்தார்.

நஞ்சுண்ட தியாகராசப் பெருமான்

திருப்பாற்கடல் அசுரரும் சுரரும் கடைந்த போது பல பொருள்கள் தோன்றின. திருமகளைத் திருமால் ஏற்றார். அகலிகையைக் கௌதமர்

பெற்றார். நஞ்சு தோன்றியது. நஞ்சின் வெம்மை பொறுக்காத விண்ணோர் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டனர். சிவபெருமான் திருப்பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சுண்டார். நஞ்சு கழுத்தின் கீழ் செல்லின் பெருமான் மேனியில் அடங்கிய மன்னுயிர்கள் வீழ்ந்து விடும் என்ற அருள் நோக்கில் உமாதேவி நஞ்சைக் கழுத்தில் நிறுத்தியதால் கண்டம் நீலகண்டம் ஆயிற்று. அந்த நீலகண்டம் தியாகத்தின் அடையாளம். நஞ்சுண்ட பெருமான் நிலைத்து வாழ்வது போல நீண்ட வாழ்நாள் தரும் நெல்லிக்கனியைத் தனக்குத் தந்த அதியமான் நெடிது வாழ வேண்டுமென ஓளவை வாழ்த்திய புறநானூற்றுப் பாடலில் நஞ்சுண்டுலகம் காத்த சிவபெருமான் பெருமை இடம் பெறும்.

‘நீல மணியிடற்று ஒருவன் போல
மன்னுக பெரும! நீயே, தொலைநிலைப்
பெருமலை விடரகத்து அருமிசைக் கொண்ட
சிறியிலை நெல்வித் தீம்கனி குறியாது.
ஆதல் நின் அகத்து அடக்கிச்
சாதல் நீங்க, எமக்குந் தனையே.’³⁴

சிவனாடிய கூத்து வகைகள்

கபாலக்கூத்து

சிவனைப் போலவே தனக்கும் ஐந்து தலை எனப் பிரமன் ஆணவம் கொண்டான். சிவபெருமான் அவன் ஒரு தலையைக் கிள்ளினார். கபாலக் கூத்து நிகழ்த்தினார். பிரமன் தலை கிள்ளிய பாவம் தொலையப் பிரமன் கபால ஓட்டில் சிவபெருமான் பிச்சை எடுத்தார். உலக உயிர்களின் பாவங்களைப் பிரமன் தலையோட்டில் சிவபெருமான் இரந்து பெற்றார். புலித்தோல் தோள் புரளப் பிரமன் தலை கொண்டு சிவபெருமான் ஆடிய கூத்து கபாலக்கூத்து.

‘கொலைஉழுவைத் தோல்அசைஇ, கொன்றைத்தார் சுவல்புரள,
தலைஅங்கை கொண்டுநீ காபாலம் ஆடுங்கால்,’³⁵

கொடு கொட்டிக் கூத்து

ஊழிக் காலத்துக் கூத்து. கொடுமையான கொட்டி எனும் பறை ஏந்தி
ஆடிய கூத்து கொடு கொட்டிக் கூத்து. படுபறைகள் பல ஒலித்தன.

படுபறை பலஇயம்பப் பல்உருவம் பெயர்த்துநீ,
கொடுகொட்டி ஆடுங்கால், கோடுஉயர் அகல்அல்குல்
கொடிபுரை நுகப்பினாள் கொண்டசீர் தருவாளோ? ³⁶

பாண்டரங்கக் கூத்து

சிவபெருமான் திரிபுரம் எரித்தாடிய கூத்து பாண்டரங்கக் கூத்து.
மேனி எல்லாம் நீறு பூசி ஆடிய கூத்து.

மண்டுமர் பலகடந்து, மதுகையால் நீறுஅணிந்து,
பண்டரங்கம் ஆடுங்கால், பனைஎழில் அனை மென்தோள்,
வண்டுஅரற்றும் கூந்தலாள் வளர்துக்குத் தருவாளோ? ³⁷

சீவன்மா ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மூன்றையும் எரித்துச்
சாம்பலாக்கி இறைவன் திருஅருட்குப் பாத்திரமாதலே திரிபுரம் எரித்த
வரலாற்றுத் தத்துவமாகும்.

அறுவர் பயந்த ஆறமர் செல்வன்

சிவபெருமான் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றிய ஆறு பொறி
களையும் காற்று ஏந்திச் சென்று மண்ணில் சரவணப் பொய்கையில்
தாமரை மலரில் இட்டனன். அந்தப் பொறிகளைக் கார்த்திகைப்
பெண்கள் வயிற்றில் ஏந்தியதாகப் புராணங்கள் கூறும். கார்த்திகைப்
பெண்கள் வளர்த்ததால் முருகப்பெருமான் கார்த்திகேயன் என்று
அழைக்கப் பெற்றான். கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரும் சிவனருளால்
விண்மீன்களாய் உலகோர் அனைவராலும் தொழப் பெற்றனர்.

அறுவர் பயந்த ஆறமர் செல்வ! ³⁸

மகிஷனைக் கொன்ற மாகாளி (மகிஷாசுரமர்த்தனி)

மந்திரத்தைத் தவறிச் சொன்ன முனிவன் எருமையாகுமாறு சாபம் பெற்றான். மகிஷ அசுரன் ஆனான். இடைவிடாது தவம் செய்து ஏழுலகங்களையும் ஆட்டிப் படைத்தான். விண்ணோர் உமாதேவியிடம் முறையிட்டனர். கொற்றவை என்ற வெற்றி மடந்தையாகிய காளி மகிஷாசுரனைக் கொன்றாள். மகிஷம் என்பது எருமை. மகிஷன் தவமாற்றிய இடம் 'மகிஷ ஊர்' மகிஷஊர் என்ற சொல் மைசூர் என்றாயிற்று என்பது ஆன்றோர் கருத்து.³⁹

—'வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ'—⁴⁰

கனவியல் உரை கவைத்த கந்தன்

இறையனார் களவியலுக்குப் பலரும் உரை கண்டனர். அவற்றுள் நக்கீரர் உரை கூறும்போது ஊமையாக அவதாரஞ் செய்த முருகனாகிய உருத்திரசன்மன் உவகைக் கண்ணீர் வடித்து நக்கீரர் உரை உண்மை உரை என்று உரையாமல் உரைத்துப் பார்த்துச் சொன்ன உயர்ந்தவன் முருகன். இவ்வுண்மையைக் குறிப்பாகத் திருமுருகாற்றுப்படை உரைக்கும்.

‘பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே!’⁴¹

இந்திரன் எண்ணம் இறந்தது

சிவனும் உமையும் சேர்ந்த கூட்டத்தில் உண்டாகும் கருவைச் சிதைக்க இந்திரன் வரம் பெற்றான். இந்திரனுக்குத் தான் தந்தருளிய வரம் மாற்றலரிது எனச் சிவபிரான் மழுவைக் கொண்டு மூவேழுலகமும் வியக்கக் கருவைச் சிதைத்தழித்தார். கரு உமையின் கருப்பையிலிருந்து கழிந்தது. சிதைந்து வெளிவந்த கருவை ஏழு முனிவர்களும் பெற்றுக் கொண்டனர். அக்கருவை யாகத் தீயில் சப்த ரிஷிகள் இட்டனர். கருச்சிதைவு முத்தீக்களாலும் உண்ணப்பட்டு எச்சிலாக எஞ்சி நின்றது. வானத்து வடதிசையில் வீற்றிருந்த ஏழு மகளிரில் அருந்ததி ஒழிந்த

கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரும் கருத்துண்டுகளை உண்டனர்.
சிவகருவை அறுவரும் கருப்பையில் தாங்கினர். மலர்ந்த தாமரைப்
படுக்கைகளில் அறுவரும் ஆறு குழந்தைகளைப் பெற்றனர்.

இந்திரன் சிவகருவைச் சிதைக்க விரும்பினான். அக்குழந்தை
வந்தால் தன்னை மிஞ்சி விடும் என இந்திரன் கருதினான். ஆனால் அக்கரு
முடிவில் வளர்ந்து ஆறு குமாரர்களாகப் பிறந்தது. காலப்போக்கின்
முறைமையை இந்திரனாலும் மாற்ற முடியவில்லை.

உமையொடு புணர்ந்து காம வதுவையுள்,
அமையாப் புணர்ச்சி அமைய, நெற்றி,
இமையா நாட்டத்து ஒருவரம் கொண்டு,
'விலங்கு' என விண்ணோர் வேள்வி முதல்வன்,
விரிகதிர் மணிப் பூணவற்குத் தான் ஈத்தது
அரிதுஎன மாற்றான், வாய்மையன் ஆதலின்,
எரிகனன்று ஆனாக்குடாரிகொண்டு வன்உருவு
திரித்திட்டோன்இவ்உலஏழும் மருள;
கருப் பெற்றுக்கொண்டோர் கழிந்த சேய் யாக்கை
நொசிப்பின் ஏழ்உறு முனிவர், நனிஉணர்ந்து
வசித்ததைக் கண்டம் ஆக மாதவர்
மனைவியர், நிறைவயின் வசிதடி சமைப்பின்,
சாலார், தானே தரிக்கஎன அவர்அவி
உடன்பெய் தோரே அழல்வேட்டு, அவ்அவித்
தடவு நிமிர் முத்தீப் பேணிய மன் எச்சில்
வடவயின் விளங்குஆல் உறை எழு மகளிருள்
கடவுள் ஒருமீன் சாலினி ஒழிய,
அறுவர் மற்றையோரும் அந் நிலை அயின்றனர்;
மறுஅறு கற்பின் மாதவர் மனைவியர்
நிறைவயின் வழாஅது நிற் சூலினரே;
நிவந்துஒங்கு இமயத்து நீலப் பைஞ் சுனைப்
பயந்தோர் என்ப, பதுமுத்துப் பாயல்; ⁴²

ஆறு குழந்தைகளை இந்திரன் தாக்கினான். ஆறு குழந்தைகளும் ஒன்று பட்டு ஒருவனாக விளங்கியது. விளையாட்டுப் பருவத்தில் முருகனிடம் இந்திரன் தோற்றான். இந்திரன் தோற்றதும் விண்ணவர் முருகனிடம் திறை செலுத்திப் பணிந்தனர். தீக்கடவுள் தன் உடம்பின் ஒரு பகுதியைச் கோழிச் சேவலாக்கிக் கொடியாகக் கொடுத்தான். இந்திரன் தன் உடம்பின் ஒரு பகுதியை மயிலாக்கித் தந்தான். எமன் தன் உடம்பின் ஒரு பகுதியை ஆடாக்கித் தந்தான்.

ஆரா உடம்பின்நீ அமர்ந்து விளையாடிய
போரால் வறுங்கைக்குப் புரந்தரன் உடைய,
அல்லலில் அனலன் தன்மெய்யின் பிரித்து,
செல்வ வாரணம் கொடுத்தோ; வானத்து
வளம்கெழு செல்வன் தன்மெய்யின் பிரித்து,
திகழ்பொறிப் பீலிஅணிமயில் கொடுத்தோன்;
திருந்து கோல் ஞமன்தன் மெய்யின் பிரிவித்து,
இருங்கண் வெளியாட்டு எழில்மறி கொடுத்தோன்;⁴³

கலப்பைப் படைகொண்ட பலராமனும் கண்ணனும்

திருமால் கண்ணனாகவும் பலராமனாகவும் அவதாரம் செய்திருந்தார். கண்ணன் முக்கால் பங்கும் பலராமன் கால்பங்கும் நாராயண அம்சத்துடன் பிறந்ததாக ஆன்றோர் கருதுவர்.

பலராமன் வெண்சங்கு போன்று மேனியும், கலப்பைப் படையும், கொண்டவர். ஆயிரம் தலைகொண்ட ஆதிசேடன் திருமாற்கு குடையாக விளங்கினான்.

‘ஆயிரம் விரித்த அணங்குடை அருந்தலை
தீஉமிழ் திறலொடு முடிமிசை அணவர,
மாயுடை மலர்மார்பின் மைஇல்வால் வளைமேனி,
சேய்உயர் பணைமிசை எழில்வேழம் ஏந்திய,
வாய்வாங்கும் வளைநாஞ்சில், ஒருகுழை ஒருவனை.’⁴⁴

கன்றால் விளாவிறந்த கண்ணன்

கம்சன் தங்கை தேவகி மகன் கண்ணனைக் கொல்ல இருவரை அனுப்பினன். அவர்களில் ஓர் அரக்கன் கன்றானான். மற்றொருவன் விளா மரமானான். கன்று முட்டியோ, விளாமரம் சாய்ந்தோ கண்ணனைக் கொல்லத் திட்டமிட்டனர்.

கண்ணன் கன்றின் கால்களைக் கைகளால் பிடித்து விளாமரத்தில் எறிந்தான். விளாமர வடிவில் இருந்த அரக்கனும் கன்றின் வடிவில் இருந்த அரக்கனும் மாய்ந்தனர். இதனை முல்லைப் பாட்டின் இறுதியில் உள்ள வெண்பா விரித்துக் கூறும்.

‘கன்றுஎடுத்து ஓச்சி, கனிவிளவின் காய்உருத்துக்’ ⁴⁵

கோவர்த்தன மலையைக் குடையாய்ப் பீடித்துக் கோகுலம் காத்த கோபாலன்

கோகுல ஆயர் பெருமக்கள் ஆண்டு தோறும் பொங்கலிட்டு இந்திரனுக்கு விழா எடுத்து வந்தனர். கண்ணன் ஆயர் பெருமக்களிடம் பசுக்களுக்கு மேயுமிடமாகக் கோவர்த்தன மலை இருந்து தாய் போலப் பசுக்களைக் காக்கும். எனவே கோவர்த்தன மலையில் பொங்கலிட்டு விழா எடுத்துக் கோவர்த்தன மலையை வணங்க வேண்டுமெனக் கண்ணன் கூறினான்.

கண்ணன் சொற்குக் கட்டுப்பட்ட ஆயர் குலத்தவர் கோவர்த்தன மலையில் பொங்கலிட்டுக் கோவர்த்தன மலையை வணங்கினார். சினங் கொண்ட இந்திரன் பெருமழை ஏவி ஆயர் குலத்தை அழிக்க முற்பட்டான். தெய்வ நிலையில் உள்ள இந்திரன் மக்களைக் காக்க வேண்டும். அதனை விடுத்து மக்களை அழிக்க முற்படுவது தெய்வத் தன்மைக்கு இழுக்கு. இக்கருத்தை இந்திரனுக்கு உணர்த்த நினைத்தார் கண்ணபெருமான். பெருமழை பொழிந்தது. கண்ணபெருமான்

கோவர்த்தன மலையைக் குடையாய்ப் பிடித்தார். ஆயர் குலமும் ஆவினமும் மலைக்குடைக் கீழ் வந்து தங்கி உய்ந்தனர். இந்திரன் தன் பிழை உணர்ந்து கண்ணபெருமான் திருவடிகளில் வீழ்ந்து பொறுத்தருள வேண்டினன். மேற்காண் தொன்மச் செய்தியைக் கீழ்க்காண் தொடர் புலப்படுத்தும்.

‘கன்றுஎடுத்து ஓச்சி, கனிவிளவின் காய்உருத்துக்
குன்றுஎடுத்து நின்ற நிலை.’⁴⁶

கன்று தாமசப்பண்பு. விளாமரம் இராட்சசப் பண்பு, ஆன்மாவிடம் உள்ள இராட்சசமும் தாமசமும் அழிய வேண்டும்.

பேய்வாழ்வு நீக்கிப் பெருவாழ்வு பெற

ஓர் ஆன்மா தனக்கு விதித்த ஆயுளுக்கு முன் இறந்து பட நேர்ந்தால் அதன் ஆயுள் முடியும் வரை உலகில் பேயாக உலவும் என்ற நம்பிக்கை சமூகத்தில் உள்ளது. பேய் மகள் ஒருத்தி பேய் வாழ்வு நீக்கிப் பெருவாழ்வு பெற முருகனை நினைந்து துணங்கைக் கூத்தாடும் இடத்தில் முருகன் எழுந்தருள்வதாக நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படையில் பாடுவர். குலவையிட்டு ஆடும் கூத்து குரவைக்கூத்து. இருகை முடக்கி இடைப் பகுதியில் கை வைத்து அடித்தாடும் கூத்து துணங்கைக் கூத்து.⁴⁷

பேய்மகள் அச்சம் பொருந்திய நோக்குடையவள். காதுகளில் பாம்பும் கூகையும் தூங்கும். குருகிபடிந்த நகம் உடையவள். கண் தோண்டி எடுத்துண்ட தலையை வளையணிந்த கையில் ஏந்தி இருப்பாள். முருகப்பெருமான் சூரனை வென்றாடிய வெற்றிப் போர்க்களம் பாடித் துணங்கைக் கூத்தாடும் இடத்தில் முருகன் எழுந்தருளி இருந்து அவளது பேய் வாழ்வு நீக்கிப் பெருவாழ்வருள்வான்.

உலர்ந்த கன்னமும் பிறழ்ந்த முறையில் அமைந்த பல்லும் கொண்ட பேய்மகள் முருகனை நினைத்து துணங்கைக் கூத்து ஆடுவாள்.

‘உலறிய கதுப்பின் பிறழ்பல் பேழ்வாய்ச்
கழல்விழிப் பசங்கண் ஞூர்த்த நோக்கின்,
கழல்கண் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
பெருமுலை அலைக்கும் காதின் பிணர்மோட்டு
உருகெழு செலவின் அஞ்சவரு பேய்மகள்
குருதி ஆடிய கூர்உகிர்க் கொடுவிரல்
கண்டொட்டு உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
ஒண்டொடித் தடக்கையின் ஏந்தி, வெருவர
வென்றடு விறல்களம் பாடித் தோள்பெயரா,
நிணம் தின் வாயள் துணங்கை தூங்க,’ 48

சிபிச்சோழன்

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் மலையமான் திருமுடிக்காரி மக்களை யானைக் காலில் இட்டுக் கொல்ல முயன்றபோது கோலூர் கிழார் அறிவுரை கூறி மலையமான் திருமுடிக்காரி பிள்ளைகளை விடுவிக்கச் செய்தார். கோலூர்கிழார் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனின் முன்னோர்களில் ஒருவனான சிபிச்சோழன் புறாவிற்காகத் துலாக் கோலில், தன்னையே தர முன் வந்த கதையைக் கூறுவர்.

பருந்து ஒன்று புறாவைத் துரத்தி வந்தது. புறா சிபிச்சோழனிடம் காக்குமாறு அடைக்கலமாக வந்தது. பருந்து புறாவின் எடையளவு கொடுத்தால் புறாவை விடுவிக்க ஒப்புக்கொண்டது. புறா வடிவிலும் பருந்து வடிவிலும் இரு தேவர்கள் வந்து சிபியின் அருட்பண்பை உலகிற்குக் காட்ட வந்ததாக உரைப்பர். புறாவின் எடைக்குத் தன் தசையை அரிந்து வைத்து அது சமமாகாத போது தானே துலாக்கோலில் ஒரு புறம் அமர்ந்தான். அப்போது புறா வடிவிலும் பருந்து வடிவிலும் வந்த அமரர் மகிழ்ந்து வாழ்த்திச் சென்றனர். ‘அத்தகைய சிபியின் வழிவந்த நீ மலையமான் திருமுடிக்காரியின் பிள்ளைகளைக் காக்க வேண்டாமா’ எனக் கோலூர்கிழார் கூறிய அறிவுரை கேட்ட சோழன்

குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், மலையமான் திருமுடிக்காரியின்
பிள்ளைகளை விடுவித்தான். இவ்வுண்மையைக் கோவூர்கிழார் பாடிய
புறநானூற்றுப்பாடல் கூறும்.

‘நீயே, புறவின் அல்லல் அன்றியும், பிறவும்
இடுக்கண் பலவும், விடுத்தோன் மருகனை;’ ⁴⁹

இவ்வுண்மையை மாறோக்கத்து நப்பசலையாரும் பாடுவர்.

‘புறவின் அல்லல் சொல்லிய கறையடி
யானை வான்மருப்புஎறிந்த வெண்கடைக்
கோல்நிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக!’ ⁵⁰

சிபிச்சோழனை இளங்கோவும் கண்ணகி வாயிலாகப் பின்வருமாறு
புகழ்வார்.

‘எள்ளறு சிறப்பி னிமையவர் வியப்பப்
புள்ளறு புன்கண் டீர்த்தோ னன்றியும்’ ⁵¹

தொகுப்புரை

பகீரதன் தவத்தால் உலகப் பாவம் தீர்க்கும் கங்கை கொணர்ந்தான்.

மாபலிச்சக்கரவர்த்தி திருமாலிடம் மூன்றடி மண்ணும் மும்மலமும்
இழந்து திருமாலின் திருவடி தீட்சை பெற்று வீடுற்றான்.

திரிபுரம் எரித்த சிவன் தலையில் கங்கையும் பிறையும் சூடி
அவற்றிற்குப் பெருமை தந்தார்.

அரக்கு மாளிகையில் பாண்டவரை அழிக்க நினைத்த துரியன்
வீழ்ச்சியுற்றான்.

காமதகனம் காமம் இறையருளால் வீழும் என்பதைக் காட்டும்.

தன்னைப் பெற்றவள் பெண் என்பதை மறந்த பிருங்கி முனி உமையை வணங்க மறுத்தான். உமை சிவனோடு சேர்ந்தாள். பிருங்கி சக்தி இழந்து சக்தியை வணங்கிச் சக்தி பெற்றான். பொறிவாயில் ஐந்தவித்து இந்திரப் பதவி பெற்ற இந்திரன் அகலிகையிடம் ஐம்பொறி அவிந்து மானம் இழந்தான். மனத்தை ஒருநொடி மங்கையிடம் இழந்தால் மானம் இழக்கும் நிலை ஏற்படும் என்பதைப் பரிபாடல் விளக்குகிறது.

ஓங்காரப் பிரணவம் உணராத பிரமனை முருகன் சிறைப் படுத்தினான். படைப்பு நின்றவுடன் சிவன் திருமால் உட்பட முருகனை வந்து வேண்ட முருகன் பிரமனைச் சிறைவிடு செய்தான்.

பொறிவாயில் ஐந்தவித்துத் தவம் செய்த சூரபத்மன் ஆணவம் கொண்டதனால் தன்னிலை திரிந்து முருகனுக்கு மயில்வாகனம் ஆனான்.

சிவபெருமான் குற்றமற்ற பாடலில் குற்றம் சொன்ன நக்கீரன் பூதத்தால் சிறைப்படுத்தப் பெற்ற போது தருமியை எள்ளிய நக்கீரன் பலரால் எள்ளப் பெற்றான். முருகன் மேல் திருமுருகாற்றுப்படை பாடி நக்கீரர் சிறுமை நீங்கிப் பெருமை பெற்றார். கயிலையைக் கைகளால் பெயர்க்க முயன்ற இராவணன் சாமகானம் பாடிச் சிவனை வழிபட்டு முக்கோடி வாழ்நாள் பெற்றான்.

வராக அவதாரத்தில் இரணியாட்சன் தவவலிமை இழந்தான்.

கற்புக்கரசி பிருந்தையைத் துளசி மாலையாகத் திருமால் அணிந்து அவட்குப் பெருமை தந்தார்.

முருகன் வள்ளி தெய்வானை திருமணத்தால் களவு கற்பு என்ற திருமணத்திற்கு இலக்கியமானான். திருப்பாற் கடலில் உலகழிக்கத் தோன்றிய நஞ்சுண்ட சிவன் உலகைக் காத்த தியாகபிரமம் ஆனான்.

நரசிம்ம அவதாரத்தில் இரணியனை வீழ்த்தி அடியார் பிரகலாதனைத் திருமால் காத்தார். சிவபெருமான் திரிபுரமும் எரித்துக் கொடுக்கொட்டிப் பாண்டரங்கக் கூத்தாடினார். நக்கீரனின் களவியல் உரையால் கந்தன் களிப்புற்றார்.

சிபிச்சோழன் புறாவிற்காகத் தன்னையே கொடுக்க முன் வந்தான்.

கோவார்த்தனமலையைக் குடையாய்ப் பிடித்துக் கண்ணன் கோகுலத்தைக் காத்தான்.

இயல் நான்கு

இறைமைசால் தொன்மம்

சான்ஹென் வீனக்கம்

1. மதுரைக்காஞ்சி 590 - 591
2. கலித்தொகை 2 : 1 முதல் 10 அடி
3. மேற்படி 25 : 1 முதல் 9 அடி
4. மேற்படி 26: 1 முதல் 8 அடி
5. மேற்படி 26 :1
6. திருமுருகாற்றுப்படை 155 முதல் 159 அடிகள்
7. கந்தரனுபூதி 1
8. திருமுருகாற்றுப்படை 150 முதல் 176 அடிகள்
9. மேற்படி 254 முதல் 257 அடிகள்
10. மேற்படி 266,267,275.
11. குறள் 29
12. கலித்தொகை - கடவுள் வாழ்த்து 2 ஆம் அடி
13. குறுந்தொகை பா.எ. 2
14. தகவல் முனைவர் மு. சற்குணவதி.
15. குறள் 319
16. திருமுரு. ஆ. 270
17. மேற்படி 271

18. கலி. 38 : 1- 9
19. பரி. 2 : 28 - 34
20. மேற்படி 69 - 74
21. மேற்படி 3 :15 - 20
22. மேற்படி 3 : 59 - 61
23. மேற்படி 9 : 27 - 47
24. மேற்படி 13 : 29-60
25. மேற்படி 19 : 1-7
26. மேற்படி 50-52
27. மேற்படி புறத்திரட்டு 1 : 64 - 78
28. சுந்தரர் தேவாரம்
29. புறம். 1: 9-10
30. பரி. 3 : 50-52
31. ~~மேற்படி 84~~
32. மேற்படி 83
33. மேற்படி 4 : 11-14, 19-21
34. புறம். 91 : 6-11
35. கலி - கடவுள் வாழ்த்து 11,12
36. மேற்படி 5-7
37. மேற்படி 8-10
38. திருமுருகு. 255

39. தகவல் அரங்க இராமலிங்கம்
40. ~~திருமுருகு. 258~~
41. மேற்படி 268
42. மேற்படி 5: 28 - 49
43. மேற்படி 5: 55 - 62
44. மேற்படி 1: 1- 5
45. முல்லைப்பாட்டு வெண்பா 1 :3
46. மேற்படி 1 : 3,4
47. தகவல் முனைவர் மு.சற்குணவதி
48. திருமுருகு. 47 - 56
49. புறம். 46 : 1,2
50. மேற்படி 39 : 1- 3
51. சிலம்பு - வழக்கு : 51,52

ஓயல் ஐந்து

ஓயற்கை உணர்த்தும் அறநெறிகள்

அறிவெனப் படுவது பேதையார் சொல்நோன்றல்
செறிவெனப்படுவது கூறியது மறாகுமை
நிறைவெனப்படுவது மறை பிறர் அறியாமை
முறை எனப்படுவது கண்ணோடாதுயிர் வெளவப்
பொறை எனப்படுவது, போற்றாரைப் பொறுத்தல்.

கலித்தொகை 133 : 10 - 14

இயற்கை உணர்த்தும் அறநெறிகள்

வாழ்வாங்கு வாழ விரும்பும் மக்களும் மனித நேயத்தோடு வாழ விரும்பும் மக்களும் அறவழியில் வாழ்தல் நியதியாகும். அறம் என்பது வாழ்வின் வழியை உணர்த்துவது. வாழ்விற்கு வழிகாட்டுவது. அத்தகைய அறவழியை சங்க இலக்கியங்கள் இயற்கை வழி உணர்த்துகின்றன. அச்செய்திகள் 'இயற்கை உணர்த்தும் அறநெறிகள்' என்னும் இப்பகுதியில் இடம் பெற்றள்ளன.

சங்க இலக்கிய இயற்கைக் காட்சிகள் பல அறநெறிகளை உணர்த்தும். வேனிலால் வாடிய மலர்கள் மழையால் செழித்தல் போல விதியால் நலிவுற்ற ஐவர் வாழ்வு செழித்தது. வேந்தன் சினத்தால் பாழ்பட்ட நாடு போல வேனில் வெம்மையால் பாலையில் மரங்கள் தீப்பட்டுக் கருகின.

யார்க்கும் கேடு செய்பவன் புகழ்கெட்டழிதல் போல வேனிலால் வெம்பிய மரம் யார்க்கும் பயன் தராதழியும். கொடுங்கோல் ஆட்சியில் துன்புறும் மக்களைப் போல வேனில் வெம்மையால் மரங்கள் வாடின.

கடலில் பிறந்த முத்தும், மலையில் பிறந்த மாணிக்கமும், நிலத்தடியில் இருக்கும் தங்கமும் மாலையாகக் கோத்தணிய ஒன்று சேர்தல் போல வெவ்வேறு இடத்தில் தோன்றிய சான்றோர் ஒன்று சேர்வர். கடல் முத்தும், யாழிசையும், மலைச்சந்தனமும், தாம் பிறந்த இடத்திற்குப் பயன்தராதன ஆகும். நுகர்பவர்க்குப் பயன் தரும்.

அதுபோல ஒருபெண் பிறந்த இடத்திற்குப் பயன்படாள். புகுந்த இடத்திற்கே பெரிதும் பயன் தருவாள். பரந்த பெரிய கடல்நீர் உவர்ப்புடையதாதலின் ஒருவர்க்கும் பயன்தராது. அது போலப்

பெருஞ்செல்வராயினும் ஈயாதாரிடத்து எத்துணைச் செல்வம் இருப்பினும் யாரும் அவரிடைச் செல்லார்.

சிறு சுனையாயினும் நீர் இனிதாயிருந்தலின் அச்சுனை நாடுவர். அதுபோலச் சிறு செல்வராயிருப்பினும் கொடையாளரையே மக்கள் விரும்பிச் செல்வர். எலி பிறர் உழைப்பால் விளைந்த தானியத்தைத் தன் வளைக்குள் மறைத்துவைக்கும். அதுபோலக் கரவுள்ளம் கொண்டோர் பிறர் உழைப்பில் வந்த உணவை உண்பார்.

ஒருமா அளவு குறைந்த நிலமாயினும் அதில் விளைந்த நெல் ஒரு யானைக்குப் பன்னாட்குணவுக்காகும். அதுபோல முறைப்படி மக்களிடம் வாங்கிய வரித்தொகை மக்களுக்கும் அரசனுக்கும் பயன்படும். அதே யானையைத் தானே உண்ண வயலில் விட்டால் வாயில்புகுவதைவிடக் கால்களில் பட்டுச்சிதையும் தானிய அளவு பெரிதாகும். அது போல முறைப்படி வாங்காத வரித்தொகை மக்கட்கும் மன்னனுக்கும் ஒருங்கே பயன்படாது வீணே சிதையும்.

வெள்ளத்தின் வழியே படகுசெல்லுதல் போல விதிவழியே உயிர் செல்லும்.

வண்டு தேன் உண்ட மலரின் மலர்ச்சி போகும். அதுபோல நேற்றிருந்த இளமை மலர்ச்சி இன்றில்லை. மழை வந்தால் அருவியில் நீர் வரும். கோடையில் அருவி நீர் வற்றும். அதுபோல இளமை அழகு சின்னாட்களே தங்கும். தவம் வாழ்வில் மலர்ச்சி தருவது போல மழை கொடிக்கு மலர்ச்சி தரும். மரங்கள் மீண்டும் மீண்டும் மலர்ந்து வண்டுகட்குத் தேன் தரும். அது போல பெருமையுடையோர் மீண்டும் மீண்டும் நல்லன செய்வார்.

நேர்மையாக உழைப்பவன் செல்வம் அனைவர்க்கும் பயன்படும். மரம் சுற்றிலும் வேர் பரப்பி உழைப்பால் நீர் உரம் ஆகியன வேர் மூலம் பெற்று விளைந்த காய் கனிகள் அனைவருக்கும் பயன்படும்.

பெரிய தாமரையில் தூங்கிய வண்டு சிறிய நெய்தல் மலரில் உள்ள தேன் விரும்பும். பெரிய இறை இன்பம் நாடாமல் ஆன்மா சிற்றின்பம் நாடும். மண்ணில் தோன்றிய தாமரை விண்ணில் தோன்றும் ஞாயிறு கண்டு மலரும். மண்ணில் தோன்றிய மன்னுயிர்கள் இறையின்பம் நாட வேண்டும்.

கார் பெற்ற புலம் செழித்தல் போலக் கடவுள் அருள் பெற்ற உயிர் செழிக்கும். வண்டி ஓட்டுவோன் செம்மையாயிருப்பின் வண்டி கடை போகும். அதுபோல செங்கோலாட்சி நெடிது நிலைக்கும்.

ஓர் வீட்டில் மணப் பறை ஒலிக்கும். ஓர் வீட்டில் பிணப்பறை ஒலிக்கும். இன்னாமை நிறை உலகில் இன்னாமையை இனியவாகக் காண்டல் நன்று.

கயல்முள் போன்ற வெண்நரை வருதல் உறுதி. ஆதலின் முதுமை வருமுன் நல்லது செய்து வாழ்க அல்லது தீயது செய்யாமல் வாழ்க.

கடல் குடித்த மேகம் மழை வழங்கல் போல நல்ல வழியில் தேடிய செல்வம் பிறர்க்கு உதவுக. தொழில் வல்ல மரத்தச்சனுக்குக் காட்டில் நல்ல மரம் கிடைக்கும். புலமை மிக்க இரவலர்க்கு நல்ல புரவலர் கிடைப்பர்.

வாழ்நாள் முழுதும் தனக்கு உதவிய யானை இழந்த பாகன் வருந்துவான். அதுபோல உதவும் நல்ல புரவலரை இழந்த இரவலர் வருந்துவர். சூடாத மலர் வாடல் போல் ஈயாது வீழ்வோர் பலர். கையில் ஊமன் கடலில் வருந்துதல் போல் புரவலரைக் காணா இரவலர் வாடுவர்.

தருமம் தழைத்தல்

தருமத்தின் வாழ்வைச் சூது கவ்வும். தருமம் மறுபடி வெல்லும். பாண்டவர் ஐவரும் துரியோதனன் ஆகியோரால் முதலில் துன்புற்றாலும்

இறுதியில் புவியாண்டனர். வேனிலால் வாடிய மலர்கள் மழையால் செழித்தல் போல விதியால் நலிவுற்ற ஐவர் வாழ்வு செழித்தது.

“தீதுதீர் சிறப்பின் ஐவர்கள் நிலைபோலப்
போதுஅவிழ் மரத்தோடு பொருகரை கவின்பெற.”¹

மேற்காண் கருத்தைப் பாரதியும் பாஞ்சாலி சபத்தில் கூறுவார்.

‘தருமத்தின் வாழ்வதனைச் சூது கவ்வும்
தருமம் மறுபடி வெல்லும்’ என்னும் ²

வேனில் வெம்மையால் தீப்பற்றிய பாலை நிலம்

வேந்தன் சினத்திற்குள்ளான பகை நாடு பாழ்பட்டது போல வேனில் வெம்மையால் பாலையில் மரங்கள் தீப்பட்டுக் கருகின.

சினத்தால் அழிவேற்படுதலைப் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ விளக்குவர்.

“செருமிகு சினவேந்தன் சிவந்து இறுத்த புலம்போல,
எரிமேய்ந்த கரிவறல் வாய்புகுவ காணாவாய்ப் ;”³

வாடிய மரம்

இளமையில் வறுமை பெற்றவன் வாழ்வு வாடுவது போல வேனிலால் இளமையான மரங்களின் கிளைகள் வாடியிருந்தன.

வறியவள் இளமைப்போல், வாடிய சினையவாய்ச் ⁴

நிழல் தரா மரம்

கீழ் மக்களிடம் உள்ள செல்வம் யாருக்கும் பயன்படாது. யாருக்கும் இன்பம் தராது. அது போல வாடிய மரங்கள் மக்கட்கு நிழல் தாரது.

சிறியவன் செல்வம்போல், சேர்ந்தார்க்கு நிழலின்றி ⁵

வேர்வெம்பிய மரம்

யார்க்கும் கெடுதல் செய்பவன் புகழ் கெட்டு அழிவான். அதுபோல வேனிலால் வேர் வெம்பிய மரம் யார்க்கும் பயன் தராது அழியும்.

“யார்கண்ணும் இகந்துசெய்து இசைகெட்டான் இறுதிபோல்,
வேரொடு மரம்வெம்ப,”⁶

உலர்ந்த உயர் மரம்

கொலை யஞ்சா மன்னவன் கொடுங்கோல் ஆட்சியில் மக்கள் வாடித் துன்புறுதல் போல வேனில் வெம்மையால் பாலை நிலத்தில் வாடியுலர்ந்த மரம் யார்க்கும் நிழல் தந்திலது.

‘அலவுற்றுக் குடிகூவ, ஆறின்றிப் பொருள்வெஃகிக்
கொலைஅஞ்சா வினைவரால், கோல்கோடி யவன்நிழல்
உலகுபோல், உலறிய உயர்மர வெஞ்சுரம்’⁷

சான்றோர் சான்றோர் பாலராப

முல்லை மலர் முல்லை நிலத்தில் மலரும். குறிஞ்சி மலர் குறிஞ்சி நிலத்தில் மலரும். நெய்தற்பூ நெய்தல் நிலத்தில் மலரும். மருத நிலத்தில் தாமரை மலரும். தாழை கடலோரத்தில் மலரும். வெவ்வேறு பகுதியில் மலரும் மலர்கள் மாலையாகும் போது ஒன்று சேரும். பொன் பூமிக்கடியில் தோண்டினால் கிடைக்கும். பவளமும் முத்தும் கடலில் கிடைக்கும். மணி மலையில் கிடைக்கும். பொன், முத்து, பவளம், மணி ஆகியவற்றை ஒன்று சேர்த்து மாலையாக்கும் போது சிறப்பாகத் தோற்றமளிக்கும். அதுபோல வெவ்வேறிடத்தில் தோன்றினாலும் சான்றோர் சிந்தனை ஒன்றாகவே இருக்கும். சோழ நாட்டு மன்னன் கோப்பெருஞ்சோழனும், பாண்டிய நாட்டுப்புலவர் பிசிராந்தையாரும் உணர்ச்சி ஒத்த நட்புடன் விளங்கினர். கண்ணகனார் மேற்காண் கருத்தைக் கீழ்க்காண் பாடலில் விளக்குவர்.

பொன்னும், துகிரும், முத்தும், மன்னிய
 மாமலை பயந்த காமரு மணியும்,
 இடைபடச் சேயஆயினும் தொடபுணர்ந்து,
 அருவிலை நன்கலம் அமைக்கும் காலை,
 ஒருவழித் தோன்றியாங்கு-என்றும், சான்றோர்
 சான்றோர் பாலர் ஆப;
 சாலார் சாலார் பாலர்ஆ குபவே ⁸

கடலும் முத்தும்

கடலில் பிறந்த முத்து கடலுக்கு எப்பயனும் தருவதில்லை அந்த
 முத்துக்கள் மாலையாகக் கோர்த்து அணிபவர்க்கே பயன் தரும்.
 அதுபோல ஒரு பெண் பிறந்தகத்தை விடப் புகுந்த அகத்திற்கே பெரிதும்
 பயன்பட வாழ்வாள்.

சீர்கெழு வெண்முத்தம் அணிபவர்க்கு அல்லதை,
 நீருளே பிறப்பினும், நீர்க்குஅவைதாம் என்செய்யும்?
 தேருங்கால், நும்மகள் நுமக்கும்ஆங்கு அனையளே. ⁹

மலையும் சந்தனமும்

சந்தனம் தான் பிறந்த மலைக்குப் பயன்தராது. அரைத்துப்
 பூசுவார்க்கே மணம் தரும். அதுபோல ஒரு பெண் பிறந்தகத்தை விடப்
 புகுந்த அகத்திற்கே பெரிதும் பயன் தருவாள்.

பலஉறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்க்கு அல்லதை
 மலையுளே பிறப்பினும், மலைக்குஅவைதாம் என்செய்யும்?
 நினையுங்கால், நும்மகள் நுமக்கும்ஆங்கு அனையளே. ¹⁰

யாமும் இசையும்

யாமுள்ளே பிறந்த இசையால் யாமுக்கு எப்பயனும் இல்லை. யாழில்
 பிறந்த இசை கேட்பவர்க்கே பயன் தரும்.

ஏழ்புணர் இன்னிசை முரல்பவர்க்கு அல்லதை,
யாமுளே பிறப்பினும், யாழ்க்குஅவைதாம் என்செய்யும்?
சூழங்கால், நும்மகள் நுமக்கும் ஆங்கு அனையளே. ¹¹

உவர்தீர்ப் பெருங்கடலும் நன்னீர்ச் சிறு கிணறும்

பெரிய கடலாயிருப்பினும் அதன் நீர் உவர்த்தன்மை உடைய தாதலின் அதனை நாடுவார் எவரும் இலர். அதுபோலப் பெருஞ்செல்வம் கொண்ட பேரரசராயிருப்பினும் கொடைத்தன்மை அற்றவராயிருப்பின் அவனை நாடுவார் எவருமில்ர். சிறிய கிணறாயிருப்பினும் அதன் நீரின் இனிமை கருதி அச்சிறு கிணற்றை நாடுவார் பலர். அதுபோலச் சிறு செல்வம் கொண்டவராயிருப்பினும் கொடைத் தன்மையுடைய வராயிருப்பின் அவரை நாடுவர் பலர்.

‘தெண்ணீர்ப் பரப்பின் இமிழ்திரைப் பெருங்கடல்
உண்ணார் ஆகுப, நீர்வேட் டோரே;
ஆவும் மாவும் சென்றுஉண கலங்கி,
சேற்றொடு பட்ட சிறுமைத்து ஆயினும்
உண்ணீர் மருங்கின் அதர்பலஆகும்.’ ¹²

எலியும் புலியும்

பிறர் உழைப்பால் விளைந்த தானிய மணிகளைத் திருடித் தன் வளைக்குள் ஒளித்து வைத்து வாழும் எலி போன்றவர் சமுதாயத்தில் தன்னலம் நாடுவோர். எலி போன்றார் நட்பு கூடாது. புலி தன்முயற்சியால் வீழ்த்திய பெரிய யானை இடப்பக்கம் வீழ்ந்தால் பசித்தாலும் உண்ணாது. வலது பக்கம் வீழ்ந்தால் உண்ணும். புலி போன்று தன் முயற்சியால் வாழ்வோர் நட்பினைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். சோழ மன்னன் நல்லுருத்திரன் பாடலை யாத்துள்ளார்.

‘விளைபதச் சீறிடம் நோக்கி, வளைகதிர்
வல்சி கொண்டனை மல்க வைக்கும்

எலிமுயன் றனையர் ஆகி, உள்ளதம்
வளன்வலி யுறுக்கும் உளம்இ லாளரோடு,
இயைந்த கேண்மை இல்லா கியரோ?
கடுங்கண் கேழல் இடம்பட வீழ்ந்தென,
அன்றுஅவண் உண்ணாதாகி, வழிநாள்,
பெருமலை விடரகம் புலம்ப, வேட்டுஎழுந்து,
இருங்களிற்று ஒருத்தல் நல்வலம் படுக்கும்
புலிபசித் தன்ன மெலிவுஇல் உள்ளத்து
உரனுடை யாளர் கேண்மையொடு
இயைந்த வைகல் உளஆகி யரோ! '13

யானையும் விளை வயலும்

மாஅளவு குறைந்த நிலமாயினும் தானே விளைந்து காய்ந்த நெல்லை
அறுத்து கவளம் கவளமாக உணவு கொடுத்தல் ஒரு யானைக்குப் பல
நாட்களுக்கு உணவாகும். அதுபோல முறைப்படி வரி விதித்து
மக்களிடம் வாங்கிய வரி அரசனுக்கும் மக்களுக்கும் பயன்படும். ஒரு
யானையை விளைவயல்களில் தானே உண்ணுமாறு விட்டு விட்டால்
அதன் வாயில் புகும் உணவை விட அதன் கால்களில் மிதிக்கப் பெற்றுச்
சிதைந்து வீணாகும் உணவுப் பொருள் அதிகம். அதுபோல முறைப்படி
வரி விதியாமல் நேர்மையற்ற நெறியில் வாங்கிய வரி மக்களுக்கும்
மன்னனுக்கும் பயன்படாமல் வீணே சிதையும். பிசிராந்தையார்
பாண்டியன் அறிவுடைநம்பிக்கு வரி வாங்கும் முறை பற்றி வலியுறுதிக்
கூறுவர். மேற்காண் கருத்துள்ள புறநானூற்றுப்பாடல் வருமாறு :

காய்நெல் அறுத்துக் கவளம் கொளினே,
மாநிறைவு இல்லதும், பல்நாட்டு ஆகும்;
நூறுசெறு ஆயினும், தமிழ்துப்புக்கு உணினே,
வாய்ப்பு வதனினும் கால்பெரிது கெடுக்கும்;
அறிவுடை வேந்தன் நெறிஅறிந்து கொளினே,
கோடி யாத்து, நாடுபெரிது நந்தும்;
மெல்லியன் கிழவன் ஆகி, வைகலும்

வரிசை அறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு,
பரிவுதப எடுக்கும் பிண்டம் நச்சின்,
யானை புக்கு புலம்போலத்,
தானும் உண்ணான், உலகமும் கெடுமே ¹⁴

வெள்ளமும் வள்ளமும்

வள்ளம் என்பது வளமுள்ள மீன் பிடிக்க உதவும் புணை அல்லது தெப்பமாகும். பல பலகைகள் புணர்த்துச் செய்யப்பெறும் தெப்பம் புணை எனப்பெறும். புணை வெள்ளநீர் கடக்க உதவும். புணை வெள்ளம் போன திசை வழியே விரைந்து போகும். அதுபோல உயிர் விதி வழியே செல்லும். அதனால் பெரியோர் ஆகிச் சிலர் பெருமை பெறுவதும் சிறியோராகிச் சிலர் சிறுமை பெறுவதும் விதிப்படியே ஆதலின் பெரியோரை வியத்தலும் சிறியோரை இகழ்தலும் நன்றன்று. தீதும் நன்றும் பிறர் தரவருவதில்லை. அதனால் துன்பமும் இன்பமும் பிறர் தர வருவதில்லை. விதிப்படி அனைத்தும் இயங்கும். வாழ்தலும் சாதலும் விதிப்படியே இயங்கும்.

‘ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்.’ ¹⁵

என வள்ளுவர் விதியின் வலிமையை விளக்குவர்.

வானம் தண்துளி தலைஇ ஆனாது
கல்பொருது இரங்கும் மல்லல் பேர்யாற்று
நீர்வழிப்படுஉம் புணைபோல் ஆர்உயிர்
முறைவழிப் படுஉம்’ என்பது திறவோர்
காட்சியின் தெளிந்தனம் ஆகலின், மாட்சியின்
பெரியோரை வியத்தலும் இலமே;
சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே.’ ¹⁶

உலக உயிர்கள் மீது உறவு கொண்டு வாழ்வது சிறந்தது.

நோதலும் தணிதலும் அவற்றோ ரன்ன;
 சாதலும் புதுவது அன்றே; வாழ்தல்
 இனிது என மகிழ்ந்தன்றும் இலமே; முனிவின்,
 இன்னா தென்றலும் இலமே; 17

விதிவலிது என்பது கணியன் பூங்குன்றன் கொள்கை.

இளமை நிலையாமை

புதிதாக மலர்ந்த மலரில் அமர்ந்து வண்டு தேன் உண்ட பிறகு மலரின் மலர்ச்சி நிலையாது. அதுபோல நேற்று இருந்த இளமை மலர்ச்சி இன்றில்லை. நேற்றிருந்த உடல் நிலை இன்றில்லை. நேற்றிருந்த நிறை மதி இன்றில்லை. நிறை மதியின் நிலை நாள்தோறும் குறைந்து வரும். அதுபோல நேற்றிருந்த இளமை எழில் இன்றில்லை, எனப் பொருள்வயின் பிரியும் தலைவற்கு யாக்கை நிலையாமை, இளமை நிலையாமை ஆகியன கூறித் தோழி தலைவனைச் செலவழுங்குவிக்கின்றாள்.

மேற்காண் கருத்தமைந்த கலித்தொகைப் பாடலைப் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ பின்வருமாறு அமைப்பார். மலர் மொட்டு உடைவது போல் வாழ்நாள் நிலையாது.

‘நீள்கதிர் அவிர்மதி நிறைவுபோல் நிலையாது
 நாளினும் நெகிழ்புலும் நலன்உடன் நிலையுமோ?
 ஆற்றல்நோய் அட, இவள் அணிவாட, அகன்று நீ;
 தோற்றம்சால் தொகுபொருள் முயறிமன், முயல்வுஅளவை,
 நாற்றஞ்சால் நளிபொய்கை அடைமுதிர் முகையிற்குக்
 கூற்றம்போல் குறைபடேம் வாழ்நாளும் நிலையுமோ?
 வகைஎழில் வனப்பெஞ்ச, வரைபோக வலித்துநீ
 பகையறு பயவினை முயறிமன்; முயல்வு அளவைத்
 தகைவண்டு புதிதுண்ணத் தாதுஅவிழ்தண்போதின்
 முகைவாய்த்த தடம்போலும் இளமையும்நிலையுமோ?’ 18

நேற்றிருந்த உடல்நிலை, நேற்றிருந்த மலர்ச்சி, நேற்றிருந்த இளமை அழகு இன்றில்லை என்று யாக்கை நிலையாமை; வாழ்வின் வளம் நிலையாமை, இளமை நிலையாமை போன்ற வற்றைக் கீழ்க்காண் குறள் சுருங்கக் கூறி விளங்க வைக்கும்.

‘நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு’¹⁹

ஆற்றுநீர் வற்றியது போன்றது இளமை அழகு

ஆற்றில் மழை பெய்தால் நீர் வரும். மழை நின்று கோடை வரின் ஆற்று நீர் வற்றி வறண்டு விடும். அதுபோன்று இளமை அழகு சில நாட்களே நிலைக்கும், அதன்பின் இளமை அழகு அழியும் தன்மைத்து. காற்று தென்றலாக வீசி இன்பம் தருவதும் உண்டு. புயலாக மாறித் துன்பம் தருவதும் உண்டு. காற்று வெம்மை வழங்குவதுமுண்டு. காற்று தண்மை வழங்குவதும் உண்டு. அதுபோல் வாழ்வில் இன்பமும் துன்பமும் வறுமையும் செல்வமும் மாறி மாறி வருவதுண்டு. இலைகள் கொண்ட நிழல்மரம் இலை உதிர்ந்து நிழலற்று வெம்மை தருவதுண்டு. அதுபோல வாழ்வில் செல்வமும் வறுமையும் வருவதுண்டு.

நம் நிழல் மறைந்து காலடியில் உறைந்து விடும். அதுபோல நாம் செய்யும் வினைப்பயன் நம்மை விட்டு நீங்கா. இக்கருத்தைக் குறளும் பின்வருமாறு கூறும்.

‘தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை
வீயாது அடிஉறைந் தற்று’²⁰

மேற்காண் அறநெறிகளைப் பின்வருமாறு பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ கூறுவார்.

“வளியினும் வரைநில்லா வாழும்நாள், நும்ஆகத்து,
யாறுநீர், கழிந்தன்ன இளமை,

மாண்நிழல் இல, ஆண்டை மரம்,
நீள்நிழல் தளிர்போல நிறன்ஊழ்த்தல்” ²¹

அறநெறியாளன் செல்வம்

நீர்த்துறைக் கரையில் உள்ள மரங்கள் நாளும் செழித்து வளர்தல்
போல் ஈகையில் குறைவுபடாது அறநெறிப்படி ஒழுகும் தீமை செய்யார்
செல்வம் நாள் தோறும் செழிக்கும்.

‘ஈதலில் குறைகாட்டாது, அறன்அறிந்து ஒழுகிய
தீதிலான் செல்வம்போல், தீங்கரை மரம்நந்தப்’ ²²

தகைசால் தவம்

மலர்கள் மலர்ந்த சோலையில் வண்டுகள் வேண்டிய மலரில்
வேண்டியாங்கு தேன் உண்டு மகிழ்தல் போல் அருந்தவம்
இயற்றியவர்கள் வேண்டிய வேண்டியாங்கு நல்லன பெறுவர்.

‘அருந்தவம் ஆற்றியார், நுகர்ச்சிபோல், அணிகொள
விரிந்துஆனாச் சினைதொறுஉம், வேண்டும் தாது அமர்ந்து ஆடிப்,
புரிந்தார்க்கும் வண்டொடு புலம்புதீர்ந்து எவ்வாயும்
இருந்தும்பி, இறைகொள எதிரிய வேனிலான்’ ²³

அடக்கம் ஈகை போன்ற நற்பண்புகள்

மலர்கள் நிறைந்த மரக்கிளைகள் ஆன்றவிந்தடங்கிய சான்றோர்
போல் வணங்கி விளங்கின.

நயமான கனிகள் நிறைந்த மரக்கிளைகள் நல்லவர் போல் நுடங்கி
இருப்பது போல் நயமான கொம்பொடு நுடங்கி வளைந்தன. இசைவல்ல
யாழ்ப்பாணன் நன்கு யாழை மீட்டுதல் போல் வண்டுகள் பகலில்
இசைபாடின. நல்லுணர்வுடையோர் ஈகையில் சிறந்து விளங்குதல் போல
மரங்கள் மக்களுக்குக் கனிகளை வழங்கிக் கொண்டிருந்தன. நல்ல
தலைவன் தலைவி வாழ்க்கையில் தழுவி இன்புறுதல் போலக் கொடிகள்

மரங்களைத் தழுவிப் படர்ந்தன. ஈன்றவன் புது அழகு பெற்று விளங்குதல் போலக் கனிதரும் மரங்கள் தளிரோடு விளங்கின.

“ஈன்றவள் திதலைபோல் ஈர்பெய்யும் தளிரோடும்,
ஆன்றவர் அடக்கம்போல், அவர் செல்லாச் சினையொடும்,
வல்லவர் யாழ்போல், வண்டார்க்கும் புதலொடும்
நல்லவர் நுடக்கம்போல், நயம்வந்த கொம்பொடும்,
உணர்ந்தவர் ஈகைபோல் இணர்ஊழ்த்த மரத்தொடும்;
புணர்ந்தவர் முயக்கம்போல், புரிவுற்ற கொடியோடும் -
நயந்தார்க்கோ நல்லைமன் இளவேளில்!”²⁴

பெயர்த்து நல்லன செய்யும் பீடுடையாளர்

மீண்டும் மீண்டும் நல்லன செய்யும் பொருமையுடையார் போல மீண்டும் மீண்டும் மலர்ந்து வண்டுகளுக்கு மரங்கள் தேன் நல்கின.

“பின்ஒன்று பெயர்த்துஆற்றும் பீடுடை யாளர்போல்,
பன்மலர் சினைஉகச் சுரும்புஇயிர்ந்து வண்டு ஆர்ப்ப,”²⁵

உழைப்பின் உயர்வு

மரம் நிலத்தில் சுற்றிலும் வேர் பரப்பி உரம் நீர் உறிஞ்சி மக்கட்கு பூ, காய், கனி தரும். அதுபோல சோம்பலின்றி உழைப்பவனின் செல்வம் பல்லாற்றாணும் பெருகிப் பலர்க்கும் பயன்படும். நேர்மையாக உழைப்பவன் செல்வம் அனைவர்க்கும் பயன்படுதல் போல வண்டுகள் மலர் தோறும் தேடிச் சென்று தொகுத்த தேன் பலர்க்கும் உணவாகவும் நோய் போக்கவும் பயன்படுகிறது.

‘மடிஇலான் செல்வம்போல் மரன்நந்த அச்செல்வம்
படிஉண்பார் நுகர்ச்சிபோல் பல்கினை மிஞ்று ஆர்ப்ப,’²⁶

சிறின்ப வேட்கை

இரவில் பெரிய தாமரையில் துஞ்சிய வண்டு பகலில் மலர்ந்திருக்கும் சிறிய நெய்தலைத் தேடி அலைகிறது. தாமரை பெரியமலர். நெய்தல்

சிறிய மலர். ஆன்மா இறை இன்பமாகிய பேரின்பம் விரும்பாது
சிறின்பம் விரும்பும்.

‘முள்தாள் தாமரைத் துஞ்சி, வைகறைக்
கள்கமழ் நெய்தல் ஊதி, எல்படக்
கண்போல் மலர்ந்த காமரு சுனைமலர்,
அஞ்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும்’²⁷

நல்லார் பிறக்கும் குடி :

சேற்றில் அழகிய செந்தாமரை மலரும் சிப்பியில் முத்துப் பிறக்கும்.
சேற்றில் பிறந்த தாமரை ஞாயிறு கண்டு மலரும். எந்தக் குடியில்
இறையைக் காணும் நல்லார் பிறப்பர் எனக் கூற இயலாது. புலயர்
குடியில் பிறந்த நந்தனார் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டார். நக்கிரர்
ஞாயிற்றைக் கண்டு மலரும் தாமரை சேற்றில் தோன்றும் என்று
குறிப்பிடுவர்.

தமிழுடையக்

கிஷ்கிஷ் கிருஷ்ணம்

‘இருஞ்சேற்று அகல்வயல் விரிந்துவாய் அவிழ்ந்த
முள்தாள் தாமரைத்’²⁸

தாமரையும் சான்றோரும்

வயலில் மலர்ந்த தாமரையில் இருக்கும் தேனை எங்கோ இருக்கும்
வண்டு வந்து உண்ணும். மண்ணில் மலர்ந்த தாமரை விண்ணில் உள்ள
ஞாயிறு கண்டு மலரும்.

அதுபோல மண்ணில் தோன்றிய மன்னுயிர்கள் வீடுபேறு தரும்
இறையின்பத்தை நாட வேண்டும். மருதநிலத்தாமரை மற்ற
நிலவண்டுகள் நாடுவது போல நல்லார் எங்கிருந்தாலும் உலகம் அவரை
நாடிவரும்.

முள்தாள் தாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
அஞ்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும்²⁹

முருகனை வெவ்வேறு உலகிலிருந்து 33 கோடி விண்ணவர்களும்
தேடிவந்தனர்.

நீர் நீத்தமலர்

நீரிலிருந்து எடுத்த நீர்வாழ் மலர் வாழாது வாடி விடும். அதுபோலத்—
தலைவனைப் பிரிந்ததலைவி வாழாள். இறையருள் இல்லா உயிர் வாடும்.

‘நீர்நீத்த மலர்போல, நீநீப்பின், வாழ்வாளோ?’³⁰

கார் பெற்ற புலம்

நீரற்ற நிலம் மழை பெற்ற போது செழிப்பாக விளங்கும். அதுபோல—
தலைவனைப் பிரிந்தபோது வாடியிருந்த தலைவி தலைவன்
மீண்டுவந்தபோது அகமும் முகமும் மலர்ச்சியுற்று விளங்கினாள்.

‘நீர்அற்ற புலமேபோல் புல்லென்றாள், வைகறை,
கார்பெற்ற புலமேபோல் கனின்பெறும்;’³¹

கார் பெற்ற புலம் செழித்தல் போல் கடவுளருள் பெற்ற உயிர்
செழிக்கும்

வண்டி ஓட்டுவோன்

வண்டி ஓட்டுவோன் செம்மையாகக் கடமை செய்தால் வண்டி
இடையூறின்றிச் சேரவேண்டிய இடம் சேரும். வண்டி ஓட்டுவோன்
செம்மையாகக் கடமை செய்யாதிருப்பின் சேற்றில் அகப்பட்டுத்
தீமைவரும். அதுபோல ஆட்சி என்ற வண்டி ஓட்டும் மன்னன்
செம்மையாக ஆட்சிக் கடமைகள் செய்யின் மன்னனும் மக்களும்
இன்புறுவர். மன்னன் ஆட்சிச் சகடத்தை ஒழுங்காகச் செலுத்தாவிடின்
மன்னனும் மக்களும் பகைச்சேற்றால் பலப்பல துன்பங்கள்
அடையநேரும். இவ்வுண்மையைக் கீழ்வரும் பாடலில் தொன்டை மான்
இளந்திரையன் என்ற மன்னனே கூறுகிறான்.

‘கால்பார் கோத்து, ஞாலத்து இயக்கும்
காவற் சாகாடு கைப்போன் மாணின்,
ஊறு இன் றாகி ஆறுஇனிது படுமே;
உய்த்தல் தேற்றான் ஆயின், வைகலும்,
பகைக்கூழ் அள்ளற் பட்டு.
மிகப்பல் தீநோய் தலைத்தலைத் தருமே.’³²

செங்கோலாட்சி நெடிது வாழும். கொடுங்கோல் ஆட்சி விரைவில்
வீழும்.

இன்னா உலகில் இன்பம் காண்க

‘ஒரு வீட்டில் துன்பத்திற்குரிய நெய்தல் பறை முழங்குகிறது. ஒரு
வீட்டில் இன்பத்துக்குரிய மணமுழவு முழங்குகிறது. கண்ணீர் உலகைப்
படைத்த இறைவன் பண்பிலாளன். இன்னாதவை நிறைந்த உலகில் இனிய
காண்டல் நன்று; என்று பக்குடுக்கை நன்கணியார் உலக நிலையாமையை
மணப்பிறை பிணப்பறைகளைக் காட்டி விளக்குவர்.

ஓர்இல் நெய்தல் கறங்க, ஓர்இல்
ஈர்ந்தண் முழவின் பாணி ததும்ப,
புணர்ந்தோர் பூஅணி அணிய, பிரிந்தோர்
பைதல் உண்கண் பனிவார்பு உறைப்ப,
படைத்தோன் மன்றஅப் பண்பி லாளன்!
இன்னாது அம்ம, இவ்உலகம்;
இனிய காண்க, இதன் இயல்புஉணர்ந் தோரே³³

ஒரு கண் ஒரு சமயம் இன்பக் கண்ணீர் வடிக்கும். ஒரு கண் ஒரு
சமயம் துன்பக் கண்ணீர் வடிக்கும். வாழ்வில் இன்பமும் துன்பமும்
வருதல் இயற்கை. துன்பம் நிறைந்த உலகில் இன்பத்தைக் காண்டலே
இன்பம் தருவதாகும்.

அல்லது செய்தல் ஒம்புமின்

‘கெண்டைமீனின் முள் போன்று வெண்மையான நரையும், திரையும் வரும் முதுமை வந்தபோது மாந்தர் வருந்துவர். கணிச்சிப்படைகொண்ட காலன் வரும் போது மாந்தர் துன்புறுவர். நிலையாமை நிறைந்த உலகில் நல்லது செய்யாவிட்டாலும் தீயது செய்யாமல் இருத்தலே எல்லாரும் விரும்புவது. அதுதான் உலகம் நன்னெறி செல்வதற்குரிய வழியாகும்.’ என நரிவெருத்தலையார் நரை, திரை, மூப்பு, இறப்பு என்பவற்றை நினைவூட்டித் தீயன செய்யாமையே உலகில் நன்னெறி என்று கூறுவர்.

‘பல்சான் நீரே! பல்சான் நீரே!
கயல்முள் அன்ன நரைமுதிர் திரைகவுள்,
பயன்இல் மூப்பின், பல்சான் நீரே!
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திறல் ஒருவன்
பிணிக்கும் காலை, இரங்குவிர் மாதோ;
நல்லது செய்தல் ஆற்றீர் ஆயினும்,
அல்லது செய்தல் ஒம்புமின்; அதுதான்
எல்லாரும் உவப்பது; அன்றியும்,
நல்ஆற்றுப் படுஉம் நெறியும்மார் அதுவே’³⁴

முதுமை வருமுன் நல்லது செய்து வாழ்க. இன்றேல் அல்லது செய்யாமலாவது வாழ்க.

வரையாது சுரக்கும் வானம்

வானம் வையத்திற்கு வரையறை இல்லாது கைமாறு கருதாது மழையைச் சுரந்து கொண்டே இருக்கும். பசுமாந்தர்க்கும் கன்றுக்கும் பாலைச் சுரப்பது போல வானம் மழையைச் சுரக்கும் தன்மையுடையது. அதுபோல வல்வில்ஓரி கைமாறு கருதாது வரையாது கொடுக்கும் கொடைப் பண்பைக் கழைதின்யானையார் புகழ்வார்.

‘புலவேன் - வாழியர், ஓரி! விகம்பில்
கருவி வானம் போல
வரையாது சுரக்கும் வள்ளியோய்! நின்னே,’³⁵

உறிஞ்சிக் கடல் குடிக்கும் மேகம்

கடலில் சென்ற மேகம் அங்குள்ள நீரைக் குடித்துச் செல்லல் உறுதி. அதுபோலக் கடிய நெடுவேட்டுவன் என்ற வள்ளலைச் சார்ந்த இரவலர் அவனிடம் தேர், யானை போன்ற பரிசில்களைப் பெறுதல் உறுதி எனப் பெருந்தலைச்சாத்தனார் கடிய நெடுவேட்டுவன் ஈகையைச் சிறப்பிப்பர்.

‘கடல்வயின் குழீஇய அண்ணல்அம் கொண்மு
நீர்இன்று பெயரா வாங்குத், தேரொடு
ஒளிறுமருப்பு ஏந்திய செம்மல்
களிறுஇன்று பெயரல, பரிசிலர் கடும்பே.’³⁶

தெய்யுடையக்
கருத்தே கருப்பட்டுந்

கடல் குடித்தமேகம் வழங்கல் போல் தேடிய செல்வம் பிறர்க்கு உதவல் நன்று

மரத்தச்சனும் மரக்காடும்

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி பரிசில் கொடுக்கக் காலம் நீட்டித்தான். அப்போது சினம் கொண்ட ஒளவையார் புலவர்களை ஆதரிப்போர் எத்திசையிலும் உள்ளனர் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தும் போது மேற்காண் உவமையைக் கூறுவர். மரப்பொருள்கள் செய்வதில் வல்ல தச்சன் மரங்கள் நிறைந்த காடு செல்லின் பொருள்கள் செய்வதற்குரிய மரங்கள் கிடைத்தல் உறுதி. அதுபோலப் புலமை வல்ல சான்றோர்கள் எங்கு சென்றாலும் அவர்களைப் போற்றிப் புரக்கும் வள்ளல்கள் இருப்பர். மேற்காண் கருத்து வளம் மிக்க ஒளவையார் பாடல் வருமாறு. அவ்வை என்ற சொல் திருமகளைக் குறிக்கும். அவ்வையின் எதிர்ச்சொல் தவ்வை (மூதேவி). பொருட்செல்வம் நல்கும் அவ்வை போல அவ்வை அறிவுச் செல்வம் உலகிற்கு அள்ளி வழங்கினாள்.

‘மரங்கொல் தச்சன் கைவல் சிறாஅர்
மழுவுடைக் காட்டகத்து அற்றே -
எத்திசைச் செலினும், அத்திசைச் சோறே.’³⁷

கோடாரியோடு செல்லும் மரத்தச்சர் சிறுவர்க்கு வேண்டிய மரம் கிடைக்கும். புலமையோடு செல்லும் புலமையாளரைப் போற்றும் புரவலர் உள்ளனர்.

தொழில் வன்மை மிக்க மரத்தச்சனுக்கு நல்லமரம் கிடைக்கும். அதுபோலப் புலமை மிக்க இரவலர்க்கு நல்ல புரவலர் கிடைப்பர்.

பழம் இல்லாமரத்தைவிட்டுப் பறவைகள் நீங்குதல்

மூவன் என்ற வள்ளல் பரிசில் தரக் காலம் நீட்டித்தான். அப்போது வெகுளி கொண்ட பெருந்தலைச்சாத்தனார் பழம் இல்லாத மரத்தை விட்டுப் பறவைகள் அகலுதல் போல வள்ளன்மையில் காலம் நீட்டிக்கும் மூவனை விட்டுச் செல்வதாகப் பாடிச் செல்வர்.

‘பெருமலை விடரகம் சிலம்ப முன்னிப்
பழனுடைப் பெருமரம் தீர்ந்தென, கையற்று,
பெறாது பெயரும் புள்ளினம் போல, நின்
நசைதர வந்து, நின் இசைநுவல் பரிசிலென்
வறுவியேன் பெயர்கோ? வான்மேம் படுந்!’³⁸

வாள் வன்மை கொண்ட மூவன் வள்ளன்மை வன்மை இன்மையைக் கண்டு வெகுண்டு பாடுவர்.

யானை இழந்த பாகன்

யானையால் பல்லாண்டு பயன் பெற்ற பாகன் யானையை இழந்து வருந்துவது போலக் கோப்பெருஞ்சோழன் மறைவுக்குப் பின் ஆதரிக்கும் புரவலர் இன்மையின் வருந்துவதாகப் பொத்தியார் என்ற புலவர் கையறு நிலையிற் பாடுவர். யானை கட்டிய இடத்தைக் கண்டு வருந்திய பாகன் போலக் கோப்பெருஞ்சோழன் இல்லா அரண்மனை கண்டு பொத்தியார் வருந்திப் பாடிய பாடல் வருமாறு:-

பெருஞ்சோறு பயந்து பல்லாண்டு புரந்த
பெருங்களிறு இழந்த பைதற் பாகன்
அதுசேர்ந்து அல்கிய அழுங்கல் ஆலை,
வெளில்பாழாகக் கண்டுகலுழந் தாங்கு,
கலங்கினென் அல்லனோ, யானே பொலந்தார்த்
தேர்வண் கிள்ளி போகிய
பேர்இசை மூதுர் மன்றம் கண்டே? ³⁹

பூ உதிர்ந்த வேங்கை மரம்

ஆவிற்குந்தழையும் கோவலர்க்குச் சூட்ட மலரும் தரும் வேங்கை
பூ உதிர்ந்து பொலிவிழந்திருத்தல் போல வள்ளல் கரிகால் வளத்தானை
இழந்த இரவல் மகளிர் தாம் அணிந்த இழை களைந்து களை இழந்து
காட்சி தந்தனர், எனக் கருங்குழல் ஆதனார் பின்வரும் கையறு நிலைப்
பாடலைக் கரிகால் பெருவளத்தான் மீது பாடுவர். வறண்ட வேனில்
காலத்து வாடிய வேங்கை போலக் கரிகாலனை இழந்த இரவலர் வாடிக்
களை இழந்து வருந்தினர்.

‘அருவி மாறி, அஞ்சுவரக் கருகி,
பெருவறங் கூர்ந்த வேனிற் காலை,
பசித்த ஆயத்துப் பயன்நிரை தருமார்,
பூவாட் கோவலர் பூவுடன் உதிரக்
கொய்துகட்டு அழித்த வேங்கையின்,
மெல்லியல் மகளிரும் இழைகளைந் தனரே’ ⁴⁰

சூடாத மலர்

யாரும் சூடாத பகன்றை மலர் வீணை வாடுவது போலப் பிறர்க்
கீயாது வீழும் உயிர்கள் உலகில் பலவாகும். பூச்சுடினால் சூடுவோர்க்கும்
பயன். பூவுக்கும் பயன். பாடுநர்க்கு ஈந்தால் பாடுநரும் பயன் பெறுவர்.
பாடுநர்க்கு ஈவோரும் பயன் பெறுவர். அதியமான் நெடுமானஞ்சி
மறைந்தபோது அவன் கொடைத்திறத்தை ஒளவை கையறு நிலையாகப்

பாடுவர். அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியோடு ஈகை மறைந்து விட்டது என்று பாடுவர்.

‘இனி, பாடுநரும் இல்லை; பாடுநர்க்குஒன்று ஈகுநரும்இல்லை;
பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொள் மாமலர்
சூடாது வைகியாங்கு, பிறர்க்குஒன்று
ஈயாது வீயும் உயிர்த்தவப் பலவே’! ⁴¹

புலியும் யானையும்

புலி யானை மீது பாய்ந்து அது பிழைப்பின் எலியின் மீது பாய்ந்து
அந்த இரையைக் கொள்ள விரும்பாது. அதுபோல கொடையிற் சிறந்த
வெளிமான் இறந்த பின்பு வேறு வேந்தரை மனம் நாடாது எனப்
பெருஞ்சித்திரனார் கொடைச் சிறப்பைக் கையறு நிலை
தோன்றப்பாடுவார்.

‘புலிபார்த்து ஒற்றிய களிற்றுஇரை பிழைப்பின்,
எலிபார்த்து ஒற்றா தாகும்’ ⁴²

கண் இல் ஊமன் கடற்பட்டாங்கு

இரவில் மழையில் கடலில் புயல் தாக்கி மரக்கலம் கவிழ்க் குருடும்
ஊமையுமான ஒருவன் கரைசேர வழியறியாது கூச்சலிட முடியாமல்
அமிழ்ந்து வருந்துவது போல கொடை வள்ளலான புரவலன் வெளிமான்
மறைந்த பிறகு இரவலர் கொடுப்பாரின்றிக் கலங்கினர் எனப்பெருஞ்
சித்திரனார் வெளிமான் மறைவு குறித்து வருந்திக் கீழ்வருமாறு பாடுவர்.

‘மாரிஇரவின் மரம்கவிழ் பொழுதின்,
ஆரஅஞர் உற்ற நெஞ்சமொடு, ஓராங்குக்
கண்இல் ஊமன் கடற்பட் டாங்கு,
வரைஅளந்து அறியாத்திரைஅரு நீத்தத்து
அவலம் மறுசுழி மறுகலின்,
தவலே நன்றுமன்; தருதியும் அதுவே’ ⁴³

செம்புலத்தில் பெய்த மழை

விண்ணிலிருந்து பெய்த மழை நீர் தான் சேர்ந்த நிலத்தின் தன்மை பெறும். வன்னிலம் மென்னிலமாகும். அதுபோல வெவ்வேறு பெற்றோர்க்கு வெவ்வேறு இடத்தில் தோன்ற தலைவனும் தலைவியும் அன்பால் ஒன்றுபடுவர்.

செம்புலப் பெயல் நீர் என்ற உவமைத் தொடரால் பெயர் பெற்ற புலவர் செம்புலப்பெயல்நீரார்.

தலைவனும் தலைவியும் அன்பால் ஒன்றுபடுதலைப் பின்வரும் குறுந்தொகைப் பாடலில் விளக்குவர்.

‘யாயும் ஞாயும் யார்ஆ கியரோ?
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்?
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்?
செம்புலப் பெயல்நீர் போல,
அன்புடை நெஞ்சம் தாங்கலந் தனவே’⁴⁴

பசுவின் பால் பாரில் வீழ்தல்

பசுவின் பால் வளர்த்தவனுக்கும் பயன்படாமல் பெற்ற கன்றுக்கும் பயன்படாமல் வீணே வீனாதல் போலத் தலைவியின் பேரழகு தலைவிக்கும் பயன்படாமல் உரிய தலைவனுக்கும் பயன்படாமல் வீணே பசலை நோய் உண்ணும். மேற்காண் கருத்தை வெள்ளிவீதியார் கீழ்க்காண் குறுந்தொகைப் பாடலில் விளக்குவர்.

கன்றும் உண்ணாது, கலத்தினும் படாது,
நல்ஆன் தீம்பால் நிலத்துக் காஅங்கு
எனக்கும் ஆகாது என்னைக்கும் உதவாது,
பசலை உணீஇயர் வேண்டும்
திதலை அல்குல்என் மாமைக் கவினே.⁴⁵

வயல் மாங்களியும் வாளை மீனும்

வயலில் வரம்பில் மாமரம் மாங்கனி தாங்கி நிற்கும். மாமரத்தை வளர்த்த உழவனுக்குப் பயன்படாத மாங்கனி அருகில் உள்ள நீர்த் துறையில் உள்ள வாளை மீனின் வாயில் போய் விழுகிறது. அதுபோலத் தனக்காக வாழும் தலைவிக்குப் பயன்படாத தலைவன் விலைமகட்டுப் பயன் தந்து இன்பம் தருவான். கையும் காலும் தூக்கத் தூக்கும் ஆடியின் பாவை போலத் தலைவியின் அன்புக்குக் கட்டுப்பட்டுத் தலைவன் நடக்கிறான். இக்கருத்தை ஆலங்குடிவங்கனார் கீழ்க்காண் குறுந்தொகைப்பாடலில் விளக்குவர்.

கழனி மாஅத்து விளைந்துஉரு தீம்பழம்

பழன வாளை கதுஉம் ஊரன்

எம்இல் பெருமொழி கூறி, தம்இல்

கையும் காலும் தூக்கத் தூக்கும்

ஆடிப் பாவை போல,

மேவன செய்யும்தன் புதல்வன் தாய்க்கே. ⁴⁶

வான்போல் கைமாறு கருதா அன்பு

தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் உள்ள அன்பு நிலத்தைப் போல் அகலமாக இருத்தல் வேண்டும். நிலம் வெட்டுதல் தோண்டுதல் செய்யினும் பயிர், நிலக்கரி, தங்கம் போன்ற பொருள்கள் தருதல் போல எத்தகைய துன்பம் வரினும் அன்பால் இருவரும் மனத்தைத் தண்மையாக வைத்திருத்தல் வேண்டும். வானம் கைமாறு கருதாது மழை சுரப்பது போல் தலைவனும் தலைவியும் பயன் கருதாது ஒருவர்க்கொருவர் அன்பு குறையாது இருக்க வேண்டும். நீர்வேட்கை தணித்தல் உணவாக்கம் உடைவெளுத்தல் போன்ற பலவகையில் உதவியாக இருத்தல் போலத் தலைவனும் தலைவியும் பலவகையில் குடும்பப் புகழ் காத்தல் வேண்டும்.

வண்டு குறிஞ்சி மலரில் தேன்தொகுத்தல் போல் தலைவனும்
தலைவியும் குடும்பப் புகழ் பெருக்க வேண்டும். மேற்காண் கருத்தைத்
தேவகுலத்தார் குறுந்தொகைப் பாடலில் சிறப்பிப்பர்.

‘நிலத்தினும் பெரிதே; வானினும் உயர்ந்தன்று;
நீரினும் ஆரளவுஇன்றே, சாரல்
கருங்கோல் குறிஞ்சிப்பூக் கொண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே’ 47

தொகுப்புரை

வேனிலால் வாடிய மலர்கள் மழையால் செழிக்கும் அதுபோல
துரியனால் துன்புற்ற ஐவர் வாழ்வு இறுதியில் செழித்தது.

யார்க்கும் கெடுதல் செய்பவன் அழிதல் போல வேனிலால் வாடிய
மரம் யார்க்கும் பயன்படாது.

கொடுங்கோலாட்சியில் மக்கள் வாடுதல் போல் வேனிலால்
மரங்கள் வாடின

கடலில் பிறந்த முத்தும் மலையில் பிறந்த மணியும் நிலத்தடியில்
பிறந்த தங்கமும் அணிகலனாக்கும் போது ஒன்று சேர்தல் போலச்
சான்றோர் வெவ்வேறிடங்களில் தோன்றினாலும் நல் உள்ளத்தால்
ஒன்றுபடுவர். கடல் முத்தும் மலைச்சந்தனமும் யாழிசையும் தாம் பிறந்த
இடத்திற்குப் பயன்படாமல் பயன்படுத்துவோர்க்குப் பயன்படுதல் போல
ஒரு பெண் பிறந்த வீட்டை விடப் புகுந்த வீட்டிற்கே பெரிதும்
பயன்படுவர்.

கடல் பெரும் பரப்புடையதாயினும் அதன் நீர் உவர்ப்புத் தன்மை
உடையாதலின் யாரும் அதனை நாடார். அதுபோல ஈகை இயல்பிலார்
பெருஞ்செல்வராயினும் அவரை நாடுவார் எவருமில்ர். எலி பிறர்
உழைப்பால் விளைந்த கதிரைத் தன் வளையுள் தன்னலை நோக்குடன்

ஒளித்து வைத்து வாழும். அதுபோல மக்களுள்ளும் சிலர் பிறர் உழைப்பால் வந்த பொருளைத் திருடி வாழ்வார்.

ஒரு மா அளவு குறைந்த நிலமாயினும் அதில் வளைந்த நெல் ஓர் யானைக்குப் பன்னாட்கு உணவாகும். அதுபோல முறையாக வாங்கிய வரித்தொகை மக்கட்கும் மன்னனுக்கும் பயன்படும். அந்த யானையைத் தானே உண்ண விட்டுவிட்டால் அதன் ஒரு வாயில் புகும் நெல்லை விட நான்கு கால்களில் சிதையும் நெல் அதிகமாகும். உரிய முறையில் வாங்காத வரித்தொகை மன்னனுக்கும் மக்கட்கும் பயன்படாமல் வீணே சிதையும். வெள்ளத்தின் வழியே செல்லும் (வள்ளம்) படகு போல விதியின் வழியே உயிர் செல்லும்.

வண்டு தேன் உண்ட மலரின் மலர்ச்சி நிலையாது. அதுபோல நேற்றிருந்த இளமை மலர்ச்சி இன்று இருக்காது.

மழை உள்ள போது ஆற்றில் நீரோடும். கோடையில் வற்றிவிடும். அதுபோல இளமை சின்னாட்களே நிலைக்கும்.

மரம் வண்டுகள் தேன் உண்ண மீண்டும் மீண்டும் மலரும். அதுபோல வள்ளன்மை உடையோர் மீண்டும் மீண்டும் வரினும் வள்ளன்மையில் குறையார்.

சேற்றில் மலர்ந்த தாமரை உயர்ந்த ஞாயிற்றை நோக்கி மலரும். அதுபோல எக்குடியில் பிறந்தாலும் இறைமை நெறி நிற்போர் அந்நெறியிலிருந்து விலகார். வண்டி ஓட்டுவோன் முறையறிந்து செலுத்தின் வண்டி கடைசி வரை ஒழுங்காய்ச் செல்லும். செங்கோலாட்சியில் மக்கள் வாழ்க்கை ஒழுங்காக இருக்கும்.

ஒரு வீட்டில் மணப்பறையும் ஓர் வீட்டில் பிணப்பறையும் ஒலிக்கும். இன்னாமை நிறைந்த உலகில் இன்பம் பயக்கும் நெறி காண வேண்டும்.

முதுமை வருமுன் நல்லது செய்து வாழ்க! அல்லது தீயது செய்யாமல் வாழ்க! அது உலகம் உவக்கும் நெறி.

கடல் குடித்த மேகம் உலகம் பயனுற மழைபெய்யும். அதுபோல நல்ல வழியில் தேடிய செல்வம் பிறர் நலம் பேணப் பயன்பட வேண்டும். யானையால் பயன் பெற்ற பாகன் யானை இழந்த கட்டுத்தறி கண்டு வாடுவான். புரவலரின்மையின் இரவலர் வாடுவர்.

பழம் இல்லா மரத்தை எவரும் நாடார். அதுபோலப் புரவலர் இல்லா நாட்டை இரவலர் நாடார்.

சூடாத மலர் வாடுவது போல வள்ளன்மை இன்றி வீழ்வோர் பலராவர்.

விண்ணிலிருந்து பெய்த மழைநீர் தான் சேர்ந்த நிலத்தின் தன்மை பெறும். அதுபோலத் தலைவனும் தலைவியும் அன்பால் ஒன்றவேண்டும். பசுவின் பால் கன்றுக்கும் வளர்த்தவனுக்கும் பயன்படாது வீணே சிதைதல் போலத் தலைமக்கள் தமக்கும் தம் குடும்பத்திற்கும் பயன்படாமல் பிறர் வாழ்த்த வாழ்ந்து பயனில்லை.

இயல் ஐந்து

இயற்கை உணர்த்தும் அறநெறிகள் சான்றென் வீளக்கம்

1. கலித்தொகை 26 : 7,8
2. பா. கா. பா .ச
3. கலித்தொகை பா. க. 13: 1-2
4. மேற்படி 10 : 1
5. மேற்படி அடி 10 : 2
6. மேற்படி அடிகள் 3,4
7. மேற்படி அடிகள் 5,6,7
8. புறம். 218
9. கலி. 9 : 15 - 17
10. மேற்படி 12 - 14
11. மேற்படி 18 - 20
12. புறம் 204 : 5 - 9
13. மேற்படி 190
14. மேற்படி 184
15. குறள் 380
16. புறம். 192 : 7 - 13
17. மேற்படி 192 : 3 - 6

18. கலி 26 : 7 - 16
19. குறள் 336
20. குறள் 208
21. கலி 20 : 9 ,13,16,17
22. மேற்படி 27 : 1,2
23. மேற்படி 30: 1- 4
24. மேற்படி 32 : 7 - 13
25. மேற்படி 34 : 5,6
26. மேற்படி 35 : 1,2
27. திருமுருகு. 73 - 76
28. மேற்படி 72, 73
29. மேற்படி 73, 76
30. கலித். 5 :15
31. மேற்படி 38 : 11,12
32. புறம். 185
33. மேற்படி 194
34. மேற்படி 195
35. மேற்படி 204 : 12 - 14
36. மேற்படி 205 : 11- 14
37. மேற்படி 206 : 11 - 13
38. மேற்படி 209 : 8 - 12

39. மேற்படி 220

40. மேற்படி 224 : 12 - 17

41. மேற்படி 235 : 17 - 20

42. மேற்படி 237 : 16 - 17

43. மேற்படி 238 : 14 - 19

44. குறுந் 40

45. மேற்படி 27

46. மேற்படி 8

47. மேற்படி 3

ஆய்வு ந்தைவுரை

அஞ்சுமுகம் தோன்றின், ஆறுமுகம் தோன்றும்;
வெஞ்சமரில் அஞ்சல்என வேல் தோன்றும்; - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின், இருகாலும் தோன்றும்;
முருகா! என்று ஒதுவார் முன்.

(திருமுருகாற்றுப்படை வெண்பா. 6)

ஆய்வு நிறைவுரை

தமிழை உயர் தனிச் செம்மொழியாக்கியமையில் சங்க இலக்கியங்கள் பெரும் பங்கு வகிக்கும். சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கை அடிப்படையில் இறைவழிபாடு அமைந்த செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. சங்க இலக்கியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ் ஆய்வு அமைந்துள்ளது. சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கையும் இறைமையும் எனும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள இவ்ஆய்வேடு சங்க இலக்கியத்தின் அமைப்பும் சிறப்பும், சங்க இலக்கிய இறைவாழ்த்து, இயற்கைப் புனைவில் இறைமை, இறைமைசால் தொன்மம், இயற்கை உணர்த்தும் அறநெறிகள் என்னும் ஐந்து இயல்களைக் கொண்டுள்ளது. இவ்வியல்களில் ஆய்ந்து கண்டறியப் பெற்ற உண்மை தொகுத்துரைக்கப் பெற்றுள்ளன.

இயல் ஒன்று

சங்க இலக்கியத்தின் அமைப்பும் சிறப்பும்

முச்சங்கங்களை தென்மதுரை, கபாடபுரம், வடமதுரை ஆகிய இடங்களில் அமைத்துப் புலவர்கள் தமிழ் வளர்த்த வரலாறு, கடல் கோளும் விரிவாக இடம்பெற்றுள்ளன. சங்க இலக்கியங்களில் பத்துப் பாட்டு, பதிற்றுப்பத்து, ஐங்குறுநூறு போன்ற நூல்கள் பத்துப்பத்தாகப் பாடல்கள் இயற்றும் யாப்பமைப்பை உணர்த்தும். கலித்தொகை, பரிபாடல் என்ற இரண்டும் தொல்காப்பியர் கூறிய விதிப்படி அகப்பொருளை விரித்துரைக்கும். மற்ற நூல்கள் காதல் நிகழ்ச்சிகளை நீட்டியுரைக்கும் ஆசிரியப்பாக்களால் அமைந்துள்ளன. பெரும்பாலான சங்கப் பாடல்கள் ஆசிரியப்பாக்களால் அமைந்துள்ளன. சங்கப்பாடல்கள்

வரலாற்றுப் பெட்டகங்களாக விளங்குகின்றன. பத்துப்பாட்டில் செம்பாதி ஆற்றுப்படை நூல்கள். தமிழ் மன்னர்களின் கொடைப் பண்பை விரித்துரைக்கும், முருகனாகிய அருள் வள்ளல் பற்றியும், நன்னன், கரிகாலன், நல்லியக் கோடன் பாரி, காரி, ஓரி, நள்ளி, பேகன் அதிகமான், மலையமான் போன்ற பொருள் வள்ளல்கள் பற்றியும் விரித்துரைக்கும்.

நெல்லும் மலரும் தூவித் தெய்வ வழிபாடு செய்தல், தெய்வம் ஏறப் பெற்று ஆடுதல், காணிக்கை செலுத்தல், நேர்ந்து கொள்ளுதல், தலை தொட்டுச் சத்தியம் செய்தல், தேடிப் போய்க் கொடை செய்தல், குரவைக் கூத்து, சிலம்புகழி நோன்பு, திருமணமுறை, ஏறு தழுவுதல், யானைக் கொம்பு விற்றுவாழ்தல், தான்யம் உரலில் குற்றுங்கால் பாடும் உலக்கைப் பாட்டு, வெறியாடும் களத்தில் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற பண்பாடு, வறுமையுள்ள காலத்தும் திருமணமான பெண் கணவனைப் பிரிந்து பிறந்த வீடு புகாமை, திருமணத்தில் தாலி கட்டும் வழக்கம், தெய்வந் தொழாத் தெய்வக் கற்பு, இளமை மாறினும் அன்பு வளம் குன்றாமை, சாட்சி சொல்லும் வழக்கம், வரி செலுத்தும் கடமை, சோதிடக் கலை, தை நீராடல், அறம் கூறவையம், காவிதிப் பட்டம், கலைஞர்களைப் போற்றல் மலர் குடுதல், திலகமிடல், வடக்கிருத்தல், திருமணத்தில் பெண்கள் வாழ்த்தல், தீயன செய்யாமை போன்ற நல்ல பழக்க வழக்கங்களைச் சங்க இலக்கியங்கள் தெற்றெனக் காட்டும். அணிநயம், தொடைநயம் முதலிய இலக்கியக் கூறுகளையும் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் தெளிவாகக் காண முடிகிறது.

இயல் இரண்டு

சங்க இலக்கியத்தில் இறை வாழ்த்து.

சிவபெருமான் திரிபுரம் எரித்தது போல ஆன்மாக்களின் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மூன்றையும் அழித்து ஆட்கொள்வான் என்ற தத்துவம் புலனாம். சிவபெருமான் உடம்பின் ஒரு பகுதியை அம்பிகை

வேண்டுகோட்கிணங்கத் தந்த செய்தி விளக்கப் பெற்றுள்ளது. கங்கை, பிறை ஆகியவற்றைத் தலையில் தாங்கிய தொன்மைச் செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

சிவன் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து முருகப்பெருமான் அவதாரம் நிகழ்ந்தமை, மன்மதனை எரித்தமை, ஆகிய செய்திகள் விளக்கம் பெறுகின்றன.

கையிலையை எடுக்க முயன்ற இராவணன் தலைகளில் ரத்தம் கசிந்தன. சாமகானம் பாடி இறைவனிடம் முக்கோடி வாழ்நாள் பெற்றான். முருகப் பெருமான் அவுணர்களை அழித்து அமரர்கட்குச் சிறைவீடு தந்தான். சூரபத்மன், தாருகாசுரன் சிங்கமுகாசுரன் என்ற மூன்று அசுரர்களை வென்று அமரர்கட்கு விடுதலை தந்தது போல ஆன்மாக்களின் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலம் கொன்று ஆன்மாக்கட்குப் பேரின்பம் அளிப்பான்.

திருமாலின் பல அவதாரங்கள் விளக்கப் பெற்றுள்ளன. கல்லாக இருந்த அகலிகை இராமன் திருவடி பட்டுப் பெண் ஆனாள். கண்ணபெருமான் அவதாரத்தில் கம்சன் சிசுபாலன் என்ற இருவரும் அழிந்தனர். இராசசம், தாமசம் என்ற பண்புகள் மாந்தரிடமிருந்து அகல வேண்டும். திருமால் இரணியனை நரசிம்ம அவதாரத்தில் அழித்துப் பிரகலாதன் என்ற அடியாரைக் காத்தார். திருமால் ஐம்பூதமாகவும் ஞாயிறு, திங்கள் முதலிய எல்லாப் பொருள்களாக விளங்குபவர்.

இயல் மூன்று

இயற்கைப் புனைவில் இறைமை

பழமுதிர்சோலை மலை அருவி ஒலி கேட்டு மந்தி, கரடி, மயில் முதலிய உயிர்கள் அஞ்சும். அதுபோலப் பக்குவம் பெறாத ஆன்மாக்கள் இறையருளை விட்டு விலகும். அருவிநீர் தெளிக்கப் பெரிய யானை

அஞ்சாது நிற்கும். அதுபோலப் பக்குவம் பெற்ற ஆன்மா இறையருள் பெற்று விளங்கும். மாயோன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரைப் பொகுட்டுப் போல் சிவன் கோயிலும், இதழ்கள் போல் மதுரை வீதிகளும் அமைந்துள்ளன.

மதுரை திருமகள் நுதலில் இட்ட திலகம் போல் செல்வப் பொலிவுற்று விளங்கும். கார்த்திகைப் பெண்ணின் காதில் அணிந்த மகரப் பொற்குண்டலம் போல் முருகன் அருளால் சிறப்புற்று விளங்கும். தெய்வயானை முருகனை நயந்தாள். முருகன் வள்ளியை நயந்தான். முருகன் விண்ணுலகத் தெய்வயானையையும் மண்ணுலக வள்ளியையும் மணந்தான். தமிழகக் களவு கற்பு நெறி விளக்கும் இலக்கியமாக முருகன் விளங்கினான். திருமால், கண்ணன், பலராமன் என்ற மூவுருவும் மூவுலகங்களையும் காக்கும். அறவுணர்வுடையோர் இறையருள் பெறுவர். பிற உணர்வுணர்வுடையோர் இறையருள் பெறல் அரிது.

இறைவன் அங்கிங்கெனாதவாறு எங்கும் நிறைந்தவன். நீலக் கடல் மீது தோன்றும் கதிரவன் புற இருள் நீக்கல் போல ஓங்கார வடிவில் தோகை விரித்தாடும் நீலமயில் மீதுள்ள முருகன் ஆன்மாவின் அக இருள் நீக்குவான். இறைமை நெறி ஒன்றே அழியா அழகு தருவது. காம, வெகுளி, மயக்கம் ஆகிய பேய்கள் நம்மை ஆட்டாமல் இறையருள் காக்கும் என்பதை உணர்ந்து அவனைப் பாடி ஆட வேண்டும். இறைமைநெறி பேய் வாழ்வு நீக்கிப் பெரிய வாழ்வு அருளும். ஆணவம் நீங்கிய நிலை ஐம்பொறிகளின் அமைதி காக்கும். பற்றிமை ஒன்றே பிறப்பறுக்கும் பெருநெறி. மனைவி மக்கட்குப் பயன்தர வேண்டிய சூரன் பயனற்ற மாமரமாகக் கருணைக் கடல் கந்தன் முன் நின்றான்.

இயல் நான்கு

இறைமைசால் தொன்மை

சங்க இலக்கியங்களில் தொன்மைச் செய்திகள் பல காணக்கிடக்கின்றன.

பெரிய மாபலிச்சக்கரவர்த்தியிடம் இறைவனே 3 அடி மண் பிச்சை கேட்டார். 3 அடி மண் வாங்கும் போதே திருமால் மாபலியின் மும்மலமும் பெற்றுத் திருவடி தீட்சை கொடுத்தார். மாபலி வீடுற்றான். திரிபுரம் எரித்த சிவனார் பிறை சூடிய தலையில் கங்கையை வைத்தார். அரக்கு மாளிகையில் பாண்டவரை அழிக்க முயன்ற துரியன் வீழ்ந்தான்.

சிவன் நெற்றிக் கண்ணால் மன்மதன் உருவழிந்தான். காமம் இறையருளிருப்பவரிடம் நெருங்காது. பிருங்கி முனிவன் சிவனை மட்டும் வணங்கும் விரதம் உடையவன். உமாதேவி சிவபெருமான் இடப்பாகம் பெற்றார். பிருங்கி முனிவன் சக்தியின் சிறப்புணர்ந்து மங்கை பங்கனை வலம் வந்தான். ஐந்தவிக்கும் ஆற்றலின் இந்திரன் பிறர் மனைவியை நாடிக் கௌதமரால் சபிக்கப் பெற்றான். தவறுணர்ந்து கௌதமர் திருவடி பணிந்தான். மெய்யில் இருந்த ஆயிரம் யோனிகளும் ஆயிரம் ஞானக் கண்களாயின.

ஓங்காரப் பிரணவம் உணராத பிரமனை முருகன் சிறைப் படுத்தினான். சிவன் உள்ளிட்ட வானவர் வந்து முருகனிடம் இறைஞ்சிப் பிரமனைச் சிறை விடு செய்யச் செய்தனர்.

முருகன் சூரபத்மன், தாருகாசுரன், சிங்க முகாசுரன் ஆகிய அரக்கர்களை அழித்து விண்ணவரைச் சிறை மீட்டான்.

பகீரதன் சிவனை நோக்கித் தவமிருந்து உலகோர் பாவம் போக்கும் கங்கையைக் கொணர்ந்தான்.

சிவபெருமானின் குற்றமற்ற பாடலில் குற்றம் சொன்ன நக்கீரன் பாவம் போக்கி நக்கீரனைப் பூதத்திடமிருந்து முருகன் காத்தான். நக்கீரர் முருகன் மீது திருமுருகாற்றுப்படை படைத்தார்.

ஆணவத்துடன் இராவணன் சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள கைலைமலையைப் பெயர்க்க முயன்றான். தலைகள் நசுங்கிக் குருதி

பெருக இராவணன் தவறுணர்ந்து சாமகீதம் பாடினான். சிவனிடம் முக்கோடி வாழ்நாள் பெற்றான். வராகவதாரத்தில் இரண்யாட்சன் பூமி எடுத்து திருமாலால் அழிந்தான். கருடன் கர்வம் கொண்டான். திருமால் பெருவிரல் அழுத்தத்தால் கருடன் கர்வம் அழிந்தான். பிருந்தை என்ற கற்பரசியைத் திருமால் துழாய் மாலையாக மார்பில் ஏற்றார். பிருந்தையும் அவள் கணவன் உலந்தராசரனும் வீடுற்றனர். தெய்வானை முருகனை நயந்தாள். முருகன் வள்ளியை நயந்தான். தமிழகக் களவு கற்பு நெறி இலக்கணத்திற்கு முருகன் இலக்கியமானான். வள்ளியைக் களவில் முருகன் மணந்தான். தெய்வானையைக் கற்பு நெறியில் மணந்தான். நரசிம்ம அவதாரம் கொண்டு இரணியனை அழித்துப் பக்தன் பிரகலாதனைத் திருமால் காத்தார். கோவர்தன மலையைக் குடையாய்ப் பிடித்துக் கண்ணன் கோகுலத்தைக் காத்தான்.

கம்சன் கன்று வடிவிலும் விளாமர வடிவிலும் அனுப்பிய அரக்கர்களைக் கண்ணன் கன்றைக் கொண்டு விளாமரத்தின் மேல் எறிந்தழித்தான். 'ஆண்மாக்களின் இராட்சசப்பண்பும் தாமசப்பண்பும் அழிய வேண்டும்' என்பது கன்றைக் கொண்டு விளாமரம் எறிந்ததன் தத்துவமாகும். சிபிச் சோழன் ஒரு புறாவிற்காகத் தன்னையே கொடுக்க முன் வந்தான்.

இயல் ஐந்து

இயற்கை உணர்த்தும் அறநெறிகள்.

சங்க இலக்கியங்கள் பல இயற்கை நிகழ்வுகள் வாயிலாகப் பல அறநெறிகளை உணர்த்தும் புலி யானை வேட்டை தவறினால் எலியை வேட்டையாடாது. அதுபோல இரவலர் வள்ளன்மையற்ற புரவலரை நாடார். எலி பிறர் உழைப்பால் விளைந்த கதிரைத் தன் வளையுள் ஒளித்து வைக்கும். அதுபோலத் தாழ்ந்த சிலர் பிறர் உழைப்பால் வளர்ந்த செல்வத்தைக் கவர நினைப்பர். கடல் முத்தும், மலை மணியும், நிலத்தின்

தங்கமும் வெவ்வேறிடங்களில் தோன்றினும் மாலையாகத் தொடுக்கும் போது ஒன்று சேரும். அதுபோல வெவ்வேறு இடங்களில் தோன்றினும் சான்றோர் பாலராப. முத்தும் மலைச் சந்தனமும் தாம் பிறந்த இடத்திற்குப் பயன்படாமல் அணிவோர்க்கும் பூசுவோர்க்கும் பயன் தருதல் போல ஒரு பெண் பிறந்த வீட்டினும் புகுந்த வீட்டிற்கே பெரிதும் பயன் தருவாள். பெரிய பரப்புடைய கடல் நீர் உவர்ப்புக் கொண்டு விளங்கலின் அதனை நாடுவார் எவருமில்ர். பெருஞ் செல்வராயிருப்பினும் கொடைத்தன்மையற்றவரை எவரும் நாடார்.

ஒரு யானையை நன்கு விளைந்த நெல் வயலில் தானே உண்ணவிடின் அதன் ஒரு வாய் புகுவதைவிட அதன் நான்கு கால்களால் சிதைக்கும் நெல் மிகுதியாகும். அதுபோல முறைப்படி மக்களிடமிருந்து பெறாத வரித்தொகை மன்னனுக்கும் மக்கட்கும் பயனின்றே வீணே சிதையும்.

பசுவின் பால் வளர்த்தார்க்கும் ஈன்ற கன்றுக்கும் பயன்படாது வீணே சிதைதல் போலக் குடும்ப முயற்சி குடும்பத்தார்க்கே முதலில் பயன் விளைக்க வேண்டும். குடும்பத்தை விட்டுப் புறம்பே அவர்கள் பயன் நல்குதல் கூடாது. வண்டுகள் தேன் உண்ட மலரின் மலர்ச்சி நிலையாது. அதுபோல நேற்றிருந்த இளமை மலர்ச்சி இன்றில்லை.

மலர்கள் நிறைந்த மரங்கள் வணங்கி நின்றல் போல அடக்கம் ஈகை போன்ற பண்புடையோர் பணிவுடன் விளங்குவர்.

முதுமை வருமுன் நல்லது செய்தல் அழகு, இன்றேல் தீயது செய்யாதிருத்தல் அழகு. உலகம் துன்பம் நிறைந்தது. இதில் இன்பம் காண்டலே அறிவுடைமை.

இயற்கை நெறியில் சென்று இறைமை நெறி உணர்ந்து அன்பு நெறி பற்றி உலகம் சன்மார்க்க நெறியில் செல்லவழி உண்டாகுமாயின்

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்ற கணியன் பூங்குன்றன் கனவு நனவாகும். வன்முறை விட்டு இயற்கையான இறைவழிபாட்டு நெறியில் உலகம் செல்ல வழி உண்டாயின் அதுவே இவ்வாய்வின் வெற்றி எனலாம். இறைமை நெறி மேன்மைகளை விரிவாக ஆராய இது போன்ற ஆய்வு வழி கோலும்.

துணைநூற்பட்டியல்

துணைநூற்பட்டியல்

முதன்மைத்தரவுகள்

சுப்பிரமணியன். ச.வே

சங்க இலக்கியம்

மணிவாசகர் நூலகம்

சென்னை

2006 (மு.ப) (ப.ஆ)

வையாபுரிப்பிள்ளை. எஸ்

சங்க இலக்கியம்

பாரி நிலையம், சென்னை

1940 (மு.ப)ள (ப.ஆ)

சார்புத் தரவுகள்

அருணாசலம்.பா

சிலப்பதிகாரச் சிந்தனை

கழகம், சென்னை

1971. மு.ப

ஆண்டாள்

நாச்சியார் திருமொழி

வர்த்தமானன் பதிப்பகம்

சென்னை

2003 (மு.ப)

இராமனாதன். அரு

விஷ்ணுபுராணம்

பிரேமா பிரசுரம்

சென்னை

1976 (ப. ஆ)

இராமலிங்க அடிகள்

திருவருட்பா

சத்திய தருமச்சாலை, வடலூர்

1965 மு.ப

இராமலிங்க அரங்க.

சங்க இலக்கியத்தில் வேந்தர்,

ஐந்திணைப் பதிப்பகம்,

சென்னை.

இளங்கோவடிகள்

சிலப்பதிகாரம்

கழகம், சென்னை

1968 (இ.ப)

உருத்திரகண்ணனார்

பட்டினப்பாலை

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

சென்னை.

2006 (மு.ப)

கச்சியப்ப சிவாசாரியார்

கந்தபுராணம்

கழகம், சென்னை.

1962 மு.ப

கம்பன்

கம்பராமாயணம்

வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை

கறுப்பையா

செவ்வைச் சூடுவார் பாகவதம்

சாரு பதிப்பகம், சென்னை.

1996 (மு.ப) (ப.ஆ)

சிதம்பரனார் சாமி

சங்கப் புலவர் சன்மார்க்கம்

இலக்கிய நிலயம், சென்னை,

1965 இ.ப

சுப்பிரமணியன் ச.வே

திராவிடமொழி

இலக்கியங்கள் - அறிமுகம்,

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

சென்னை.

2004 மு.ப

சுப்பிரமணிய பாரதியார்

பாரதியார் பாடல்கள்

பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை

1982 (மு.ப)

சேக்கிழார்

பெரியபுராணம்

காசிமடம்

திருப்பனந்தாள்

1950 (மு.ப)

சேதுப்பிள்ளை ரா.பி

சிலப்பதிகார நூல் நயம்

கழகம், சென்னை.

1954 (மு.ப)

சேதுராமலிங்கம் .வீ

தமிழக நாட்டார் பாடல்கள்

பாரதி பதிப்பகம்,

சென்னை

2008 (மு.ப)

சோம சுந்தரனார் பொ.வே

அகநானூறு

கழகம், சென்னை

1962 (மு.ப)

திருநாவுக்கரசர்

தேவாரம்

தருமபுர ஆதின வெளியீடு,

தர்மபுரி.

1952 (மு.ப)

திருமூலர்

திருமந்திரம்

வர்த்தமானன் பதிப்பகம்

சென்னை.

1994 (மு.ப)

திருவள்ளுவர்

திருக்குறள்,

சாரதாபதிப்பகம்,

சென்னை

2004 மு.ப

துரைசாமிப்பிள்ளை ஓளவை .சு

தெய்வப்புவலவர் திருவள்ளுவர்

கழகம், சென்னை

1949 (இ.ப) (உ.ஆ)

துரைசாமிப்பிள்ளை ஓளவை .சு

புறநானூறு

கழகம், சென்னை

1995 (இ.ப) (உ.ஆ)

பரஞ்சோதிமுனிவர்

திருவிளையாடற்புராணம்

கழகம், சென்னை

1966 (மு.ப)

பரிமேலழகர்

திருக்குறள்

பூம்புகார் பதிப்பகம்,

சென்னை

2001 (மு.ப) (உ.ஆ)

பீட்டர் தஞ்சை ம

வள்ளுவத்தின் சீரும் சிறப்பும்

பேதுருபதிப்பகம்,

சென்னை

2006 மு.ப

பிள்ளை கே.கே

தமிழக வரலாறும் மக்களும்

பண்பாடும்

தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம்,

சென்னை.

மாங்குடிமருதனார்

மதுரைக்காஞ்சி

கழகம், சென்னை

1960 (மு.ப)

மாணிக்கவாசகர்

திருவாசகம்

கங்கை புத்தக நிலையம்

சென்னை

2003 (மு.ப)

வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார்

மகாபாரதம்

வித்யாரத்ன அச்சுக் கூடம்

சென்னை

1922 (மு.ப)

வெள்ளைவாரணனார்

தொல்காப்பியம்

(தமிழிலக்கிய வரலாறு)

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்

அண்ணாமலை நகர்

1950 (மு.ப)

வேங்கடசாமி நாட்டார் ந.மு

சிலப்பதிகாரம்

கழகம், சென்னை

1967 (இ.ப) (உ.ஆ)

வையாபுரிப்பிள்ளை எஸ்

புறத்திரட்டு

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்,

சென்னை

1938 (மு.ப) (தொ.ஆ)

ஜம்புலிங்கம் . அ

சங்க கால வேந்தர்களின்

சமுதாயப் பணி,

இந்துமதி பதிப்பகம்,

சிதம்பரம்.

2003 (மு.ப)

ஆய்வேடுகள்

அமிர்த கவுரி . எ

சங்க இலக்கியத்தில் உரையாடல்

பி.எச்.டி.

1986

அனுராதா. ஆர்

சங்க இலக்கியங்களில் அறக்

கருத்துக்கள் - ஓர் ஆய்வு பி.எச்.டி.

தமிழ்த்துறை

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

சென்னை

2006.

கல்யாணி

சங்க இலக்கியத்தில் தலைவி

பி.எச்.டி.

மாநிலக் கல்லூரி

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

சென்னை

2006.

சரசுவதி. கே.

தற்கால குறல் நூல்களும் ஆத்திச்
சூடிகளும் ஓர் பொது நிலை ஆய்வு
பி.எச்.டி.

இராணிமேரிக் கல்லூரி
சென்னை
2006.

சாரதா.ஆர்.

சங்க இலக்கியத்தில் தோழி,
பி.எச்.டி.

தமிழ்த்துறை
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை
2006.

சாரதா கலாவதி

சங்க இலக்கியத்தில் மலர்கள்
பி.எச்.டி.

சின்னப்பன். எம்.

சங்க இலக்கியங்களில் வாழ்வியல்
கோட்பாடுகள், பி.எச்.டி.

தமிழ்த்துறை
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை
2006.

சீனிவாசன். ஆர்

சங்க இலக்கிய தோற்றத்திக்
முக்கியத்துவமும் பொருளடக்கமும்
பி.எச்.டி.

தமிழ்த்துறை
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை
2006.

சுப்புலட்சுமி. எல்

சங்க இலக்கியத்தில் மனித நேயம்

பி.எச்.டி.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

சென்னை

2006.

சூரிய குமாரி எம்.

தமிழில் இலக்கிய இணையங்கள்

ஓர் திறனாய்வு

பி.எச்.டி.

இராணிமேரிக் கல்லூரி

சென்னை

2006.

செங்கோட முதலி. எ.

சங்க இலக்கியத்தில் தலைவன் -

ஓர் ஆய்வு பி.எச்.டி.

தமிழ்த்துறை

மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை

2006.

சேஷாத்திரி. என்.

சங்க இலக்கியத்தில் உளவியல்

நோக்கு

பி.எச்.டி.

தமிழ்த்துறை

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

சென்னை

2006.

துர்காதேவி . கே.

சங்க தமிழக நகரங்கள்

பி.எச்.டி.

தமிழ்த்துறை

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

சென்னை

2007.

பாலசுப்பிரமணியன்.கே.வி.

சங்க இலக்கியத்தில் உளவியல்
நோக்கு பி.எச்.டி.
தமிழ்த்துறை
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை
2006.

பிரசன்ன இலட்சுமி.எம்.ஜெ.

சங்ககாலத்தில் இருந்து ஒன்பதாம்
நூற்றாண்டு வரையிலான தமிழ்
நாட்டின் பெண்கள் நிலை
பி.எச்.டி.
வரலாற்றுத் துறை
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை
2006.

பிரேம் குமார். ஸ்ரீ.

தமிழ் மறுமலர்ச்சி வரலாறு - சங்க
இலக்கிய ஆய்வுகள்
பி.எச்.டி.
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை
2006.

பொன்மணி வைரமுத்து

சங்க இலக்கியத்தில் புதுக்கவிதைக்
கூறுகள் பி.எச்.டி.
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை
2006.

பொன் முரளி. ஜெ.

சங்க இலக்கியம் காட்டும் தமிழர்
போர் முறைகள்
பி.எச்.டி.
மாநிலக் கல்லூரி, தமிழ்த்துறை
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை
2006.

நடராஜன். டி.

தமிழ் நாட்டில் பெண்பாற்

புலவர்கள் (சங்க காலம்)

பி.எச்.டி.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

சென்னை

2006.

மங்கையர்க்கரசி.கே.

சங்க இலக்கியத்தில் அறிவியல்

கருத்துக்கள் - ஓர் ஆய்வு. பி.எச்.டி.

2006.

வரதராஜன்

சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கை

மருத்துவம் பி.எச்.டி.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

சென்னை

2006.

அமுதா.ஆர்.

குறுந்தொகையில் வாயில்கள்

எம்.ஃபில்.

தமிழ்த்துறை,

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்,

சென்னை.

2007.

அருண்.எஸ்.கே.

நெடுநல்வாடையில் காணப்படும்

சமூக பண்பாட்டு நிலை

எம்.ஃபில்.

தமிழ்த்துறை,

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்,

சென்னை.

2006.

கணேசன். எஸ்.

புறநானூற்றில் கையறு நிலை

கவிதைகள் ஓர் கண்ணோட்டம்

எம்.ஃபில்

வேலூர்

2007

கனியன் பூங்குன்றனார்

சங்க இலக்கியத்தில் கொல்லி

மலை

எம்.ஃபில்.

தமிழ்த்துறை,

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்,

சென்னை.

2006.

கோகுலவாணி .எஸ்.

ஐங்குறுநூற்றில் தாயும் சேயும்

எம்.ஃபில்.

தமிழ்த்துறை

அரசு கலைக் கல்லூரி,

சென்னை

2006.

.சாந்தகுமாரி.பூ.நா.

பத்துப்பாட்டில் கற்பனை,

எம்.ஃபில்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,

சென்னை.

2006.

சுசிலா.பி.வி.

புறநானூற்றில் மனித மேம்பாட்டு

சிந்தனைகள்,

எம்.ஃபில்.

தமிழ்த்துறை,

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,

சென்னை.

2006.

செல்வி.பி.

சங்க இலக்கிய புறப்பாடல்களில்

அகக்கூறுகள்

எம்.ஃபில்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,

சென்னை.

2006.

தட்சிணாமூர்த்தி

ஐங்குறுநூற்றில் முல்லைத்திணை
எம்.ஃபில்.

2006.

தங்கம். கே.

கலித்தொகை காட்டும்
உயிரினங்கள் ஓர் ஆய்வு
எம்.ஃபில்.

பச்சையப்பன் கல்லூரி
சென்னை

2006.

தங்கவேலு . எம். கே

சங்க இலக்கியத்தில் முருகக்
கடவுள் பற்றிய கருத்து
எம்.ஃபில்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்,
சென்னை.

2006.

பார்வதி அம்மாள்.எம்.

அகநானூறு காட்டும் மக்கள்
வாழ்க்கை,
எம்.ஃபில்.

தமிழ்த்துறை
திரு.கோலஞ்சியப்பர் அரசு கலைக்
கல்லூரி, விருத்தாச்சலம்.

பால சரஸ்வதி.

அறத்தொடு நின்றல் ஓர் ஆய்வு
எம்.ஃபில்.

தமிழ் இலக்கியம் பச்சையப்பன்
கல்லூரி, சென்னை.

2006.

பொற்கொடி புனிதா.

சங்க கால சமுதாயத்தில்
நம்பிக்கைகள்
எம்.ஃபில்.
தமிழ்த்துறை,
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்,
சென்னை.
2006.

மனோகரன்.ஜி.

சங்க இலக்கியத்தில்
இடப்பெயர்களும், நிலப்
பிரிவுகளும்
எம்.ஃபில்.
பண்டைய வரலாற்றுமற்றும்
தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி துறை,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை.
2006

மங்கையர்க்கரசி. கே.

சங்க இலக்கியத்தில் இல்லற
வாழ்க்கை
எம்.ஃபில்.
2006.

முத்தையா.எஸ்.

சங்க இலக்கியத்தில் மறவர்,
எம்.ஃபில்.
தமிழ்த்துறை,
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்,
சென்னை.
2006.

வாசுகி.ஆர்.

பதிற்றுப்பத்தில் அறியப்படும்
தமிழக சமூக பொருளாதார நிலை,
எம்.ஃபில்.

வரலாற்றுத்துறை,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை.

2006.

ஜரினா பேகம். எ.

சங்க இலக்கியத்தில் வாயில்
மறுத்தல்
எம்.ஃபில்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை.

2006.

ஜெயசெல்வதாஸ்.எம்.

பரணர் ஆற்றிய வரலாற்று
சிறப்புமிக்க தொகுப்பு
எம்.ஃபில்.

பண்டைய வரலாற்று மற்றும்
தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை,
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை

2006.

ஸ்ரீலதா வாசுதேவன்

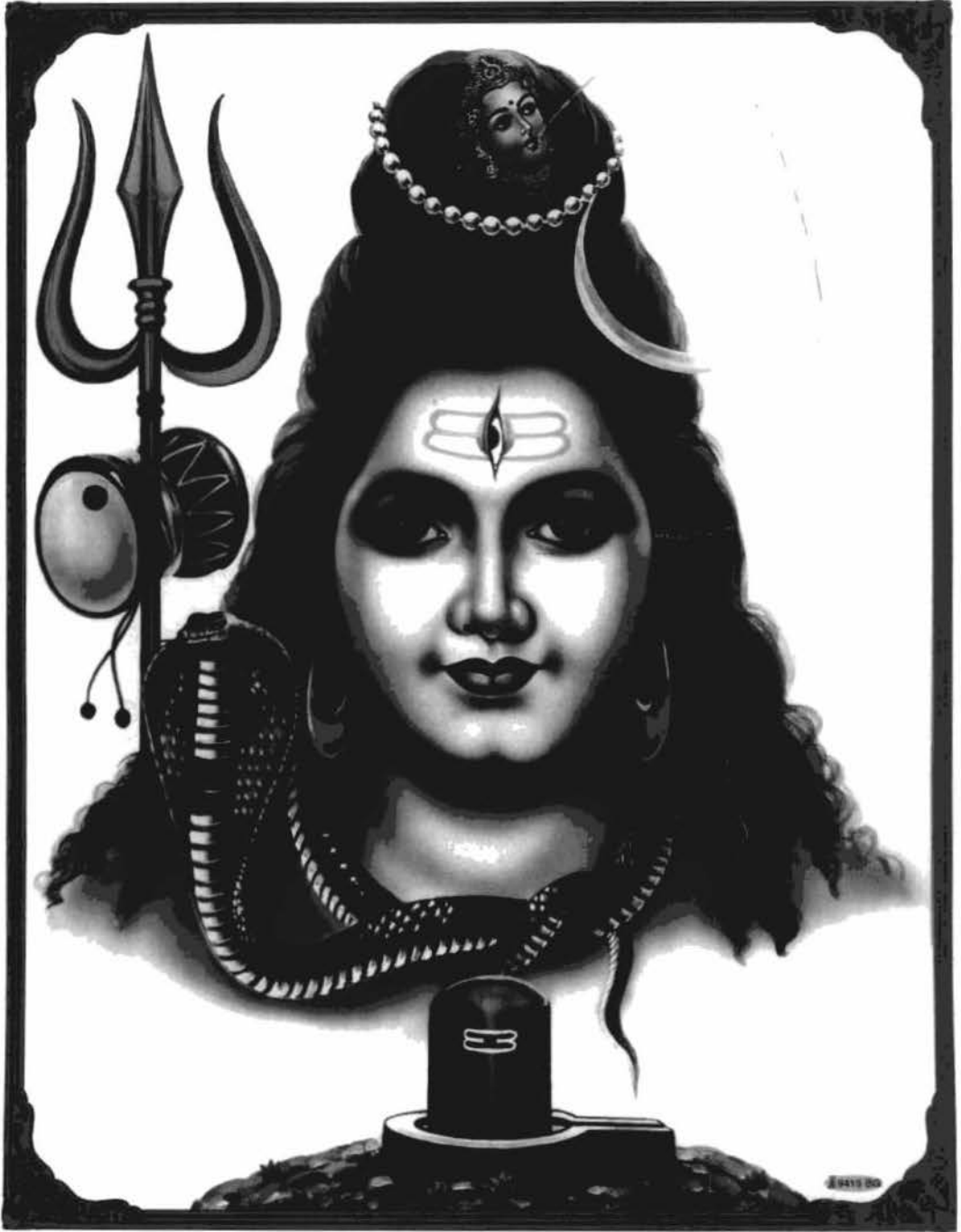
தமிழ் நாட்டில் துர்கையின் உருவ
வழிபாட்டு முறைகள்,
எம்.ஃபில்.

பண்டைய வரலாறு மற்றும்
தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை,
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை

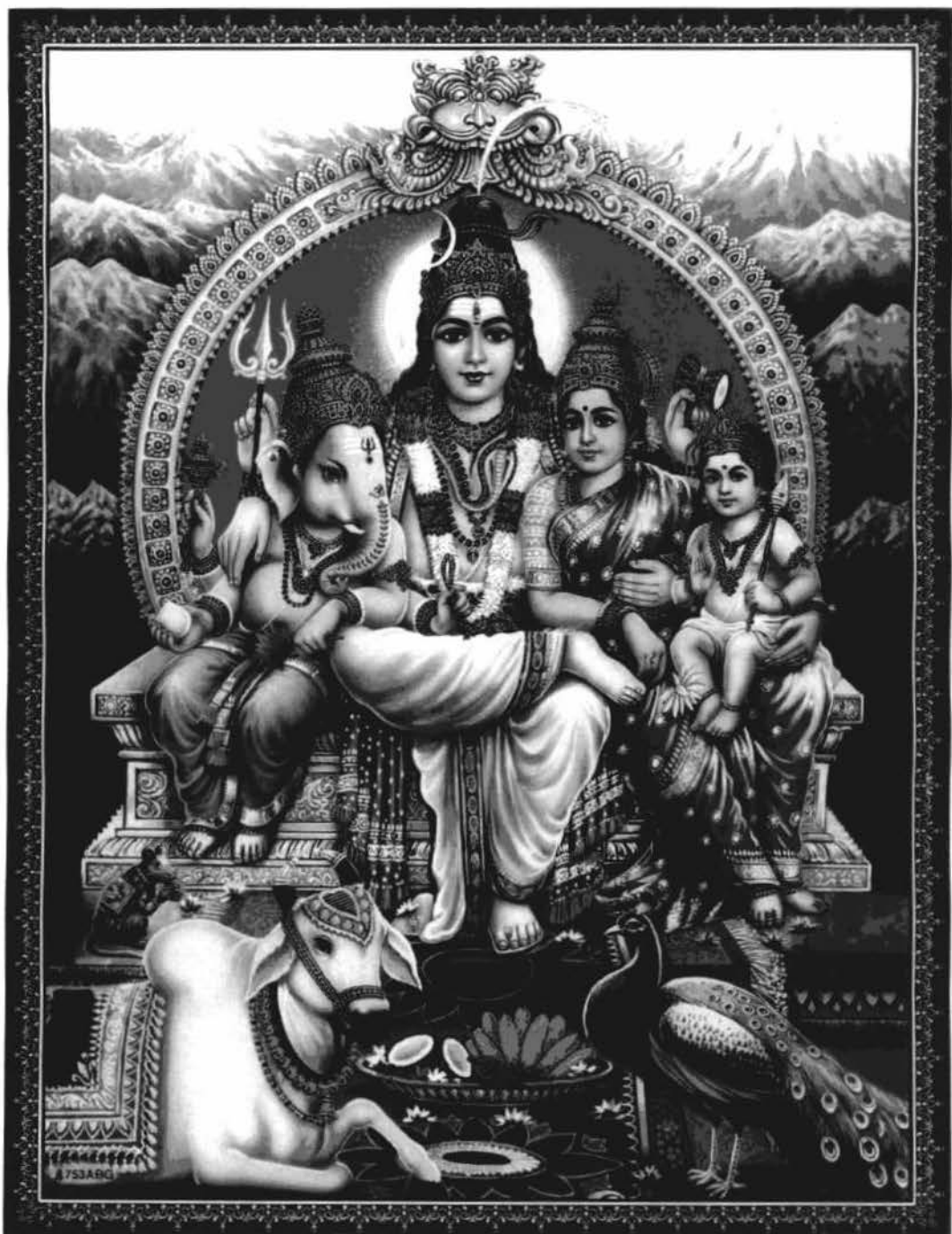
2006.

ரீள் இணைப்புகள்

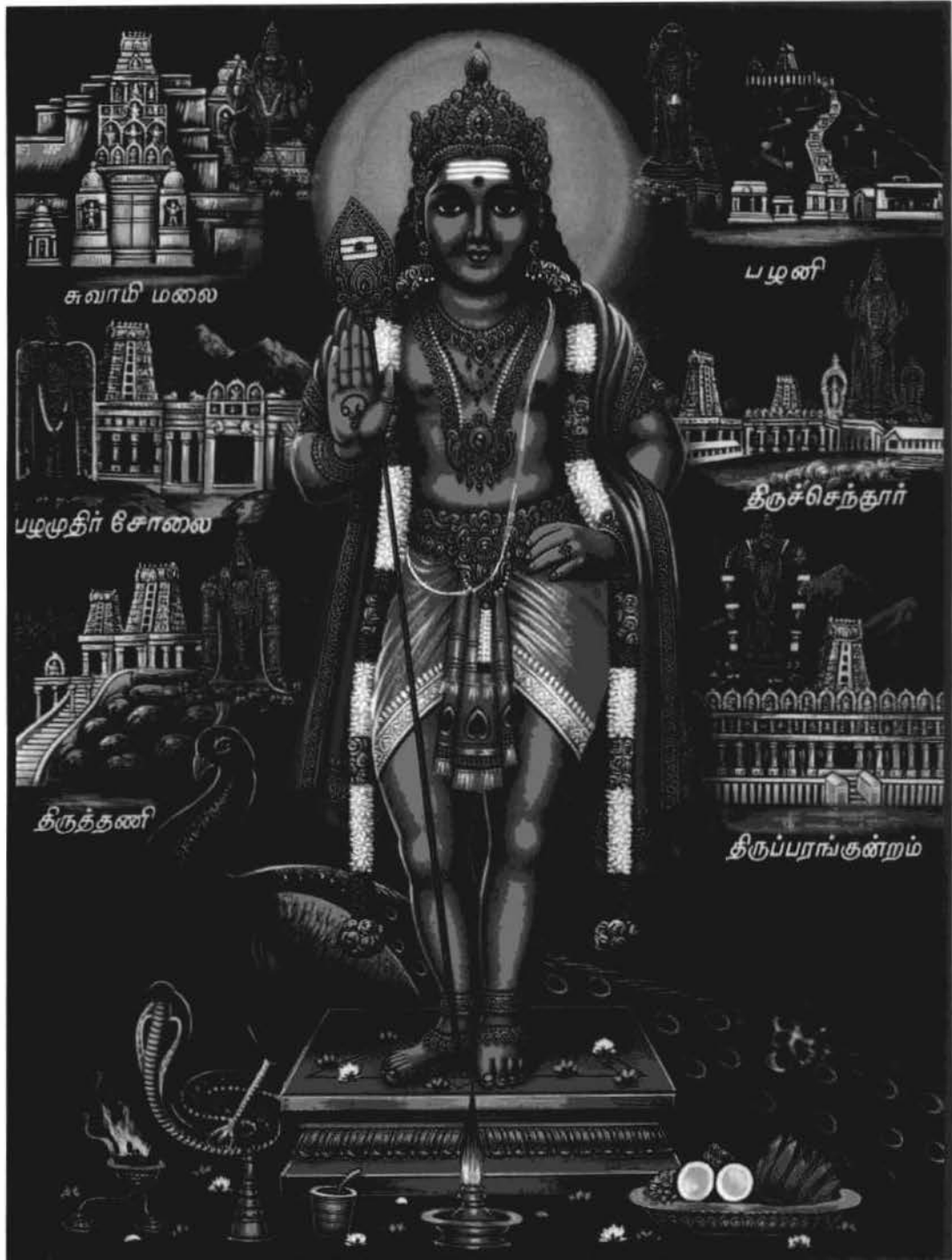

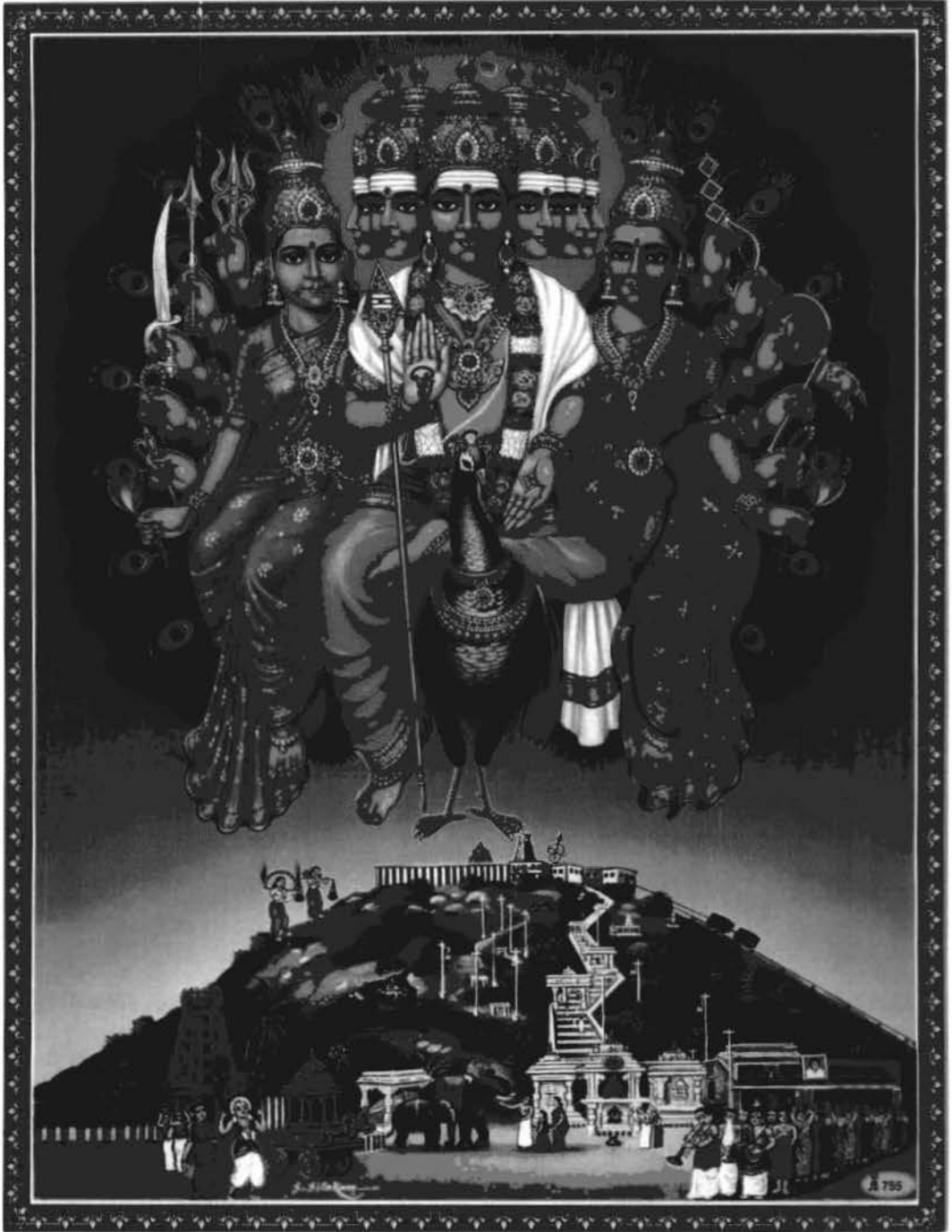
முழுமுதற் கடவுள் சிவன்

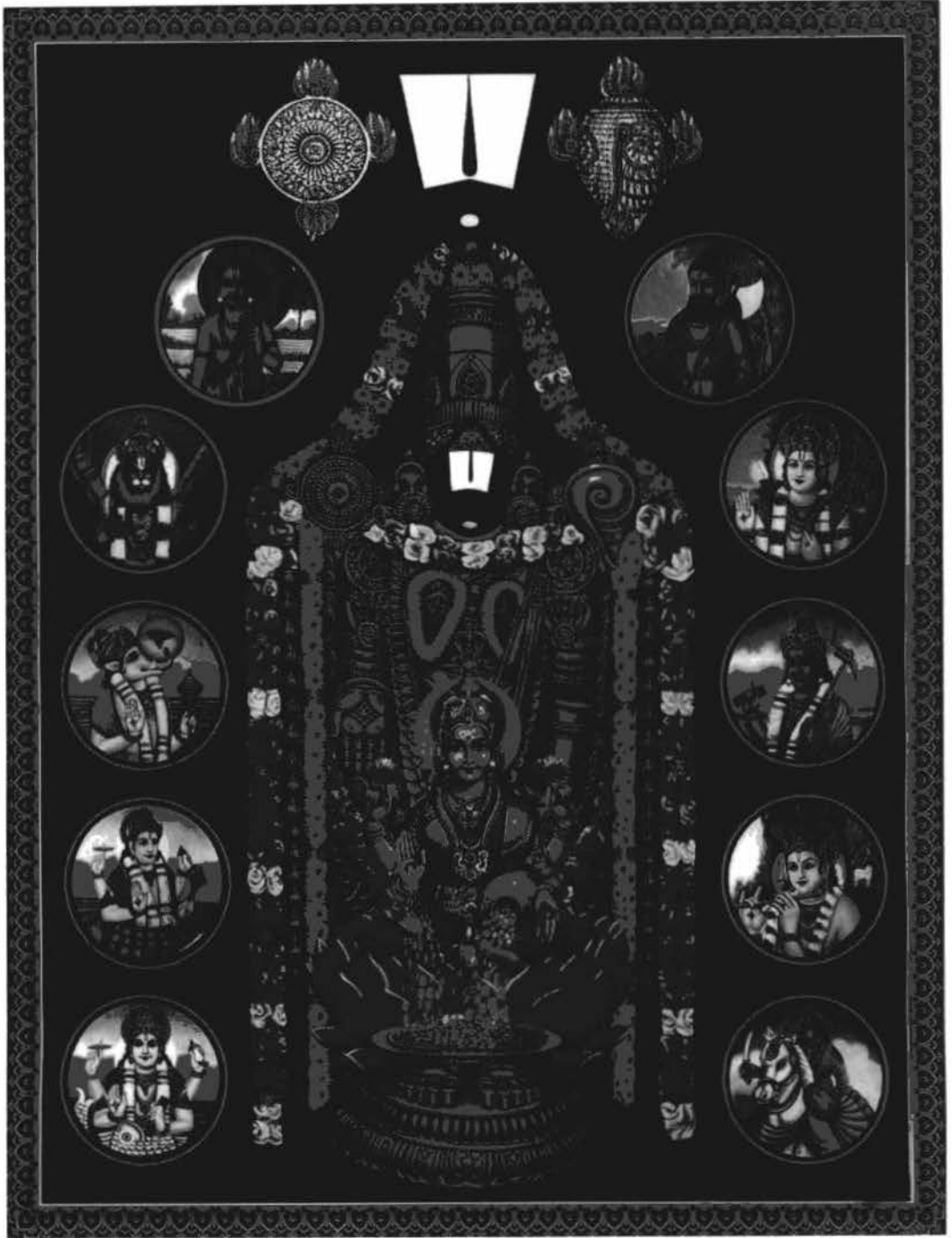
கைலாச நாதர்

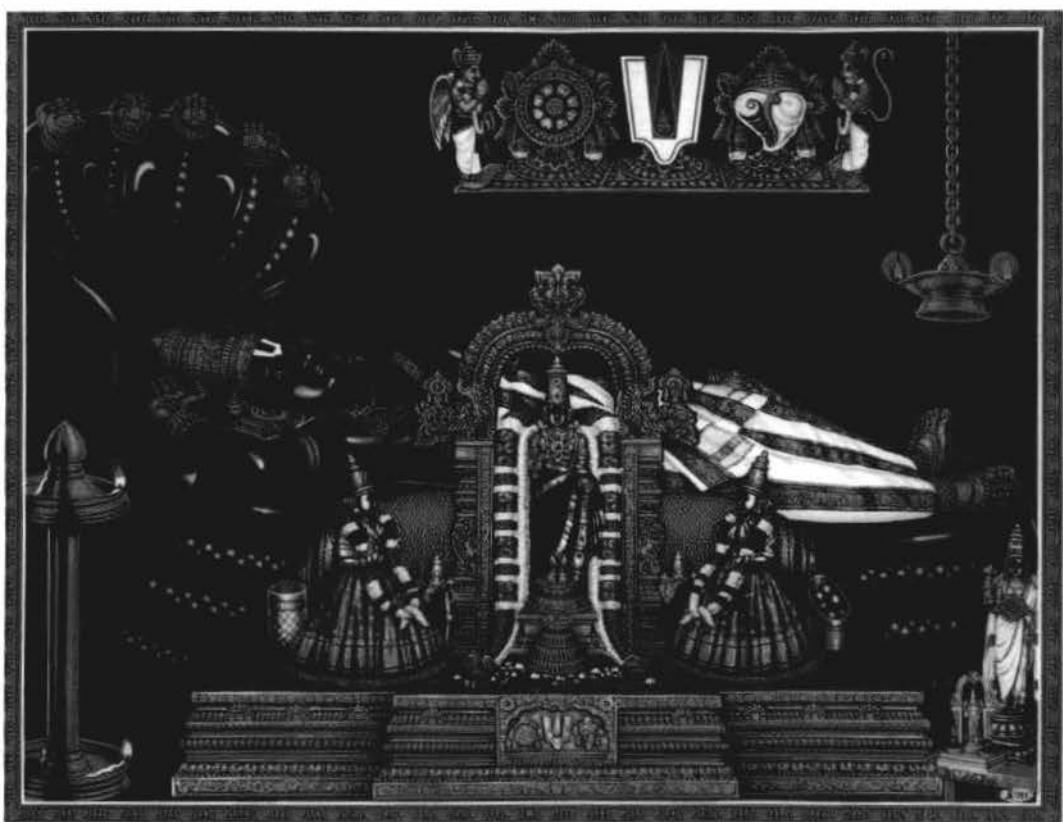
குறிஞ்சி நில மக்கள் வணங்கும் தெய்வம் முருகன்

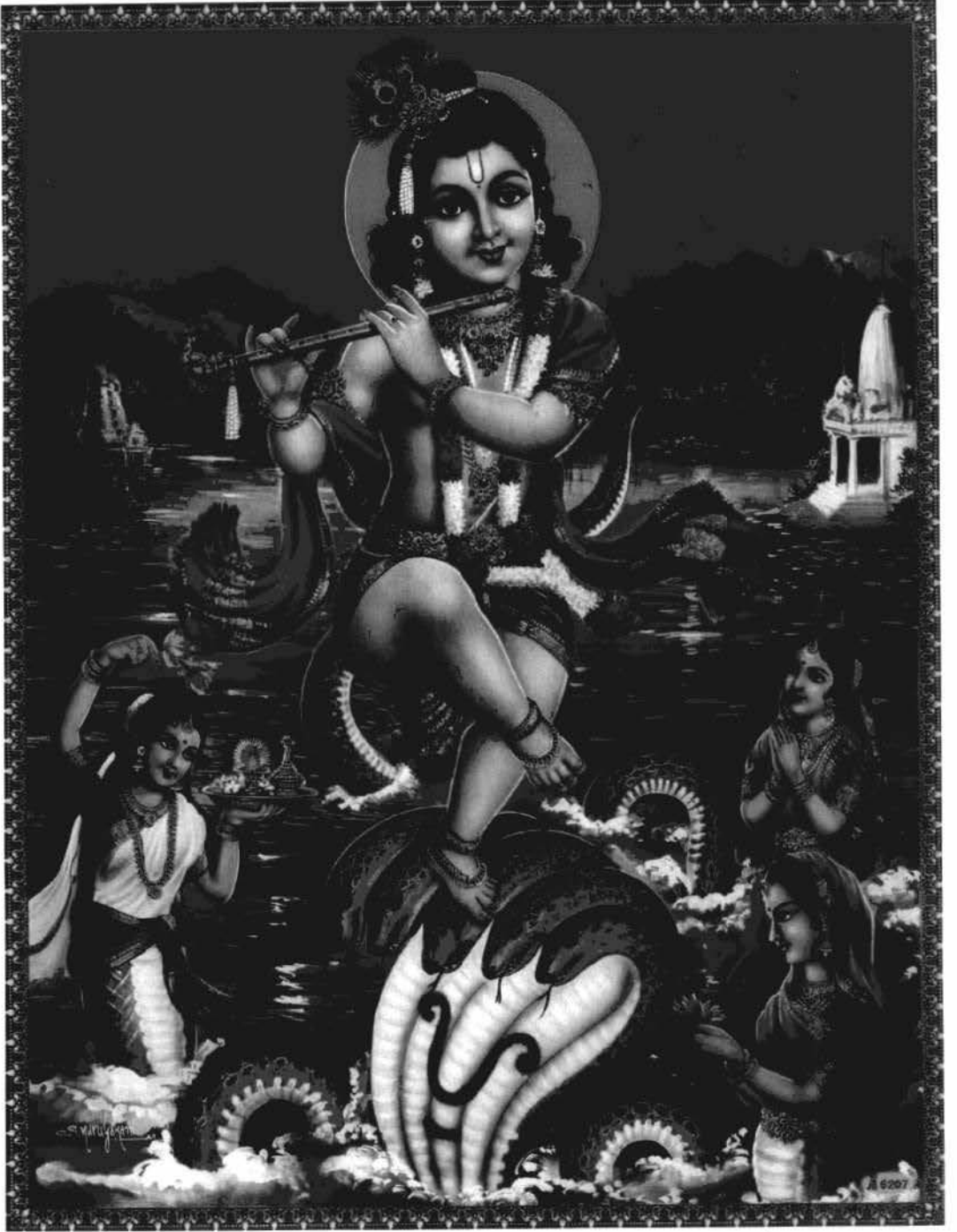
வள்ளி தெய்வானையுடன் முருகப்பெருமான்

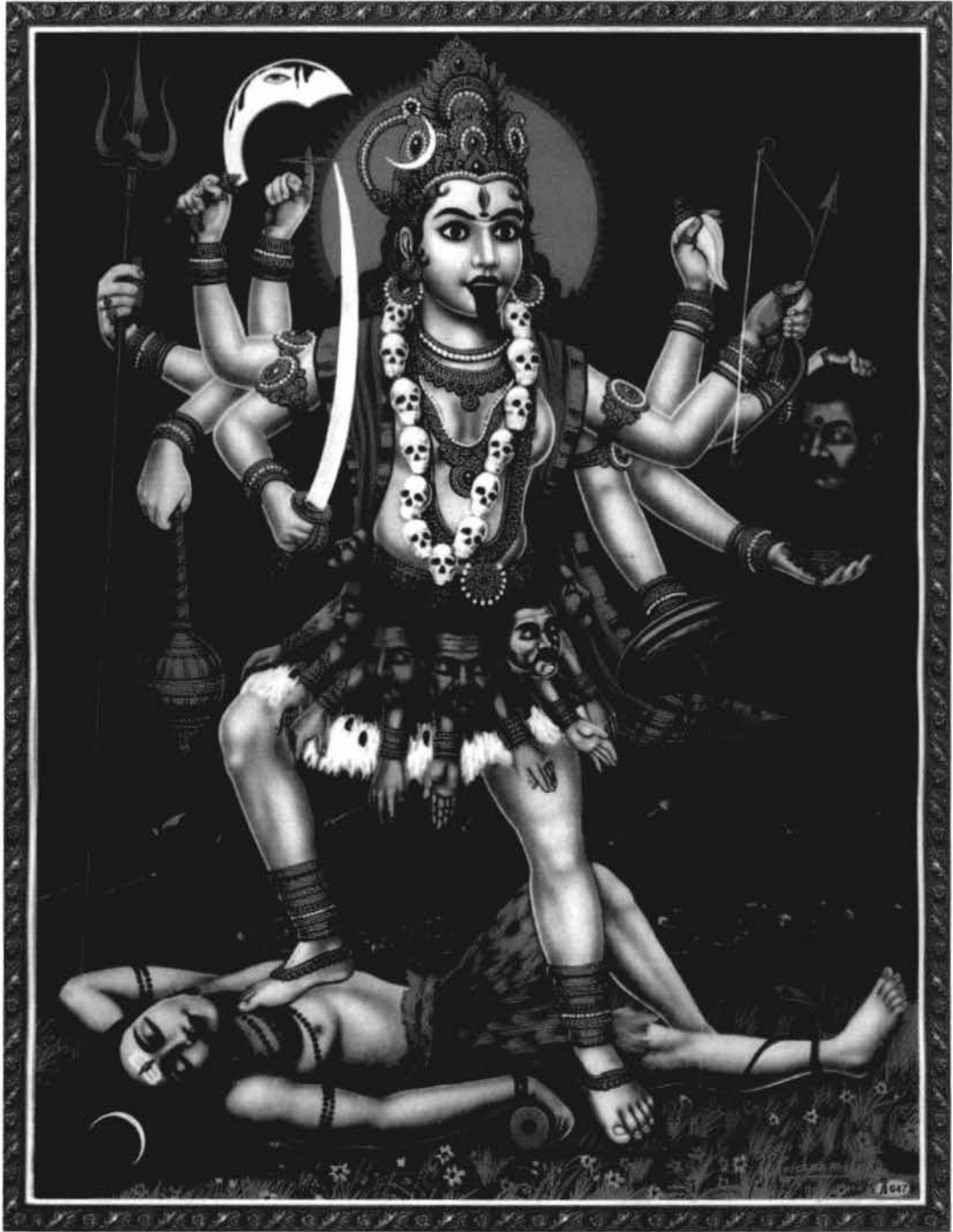
திருமாலின் பெருமாள் அவதாரம்

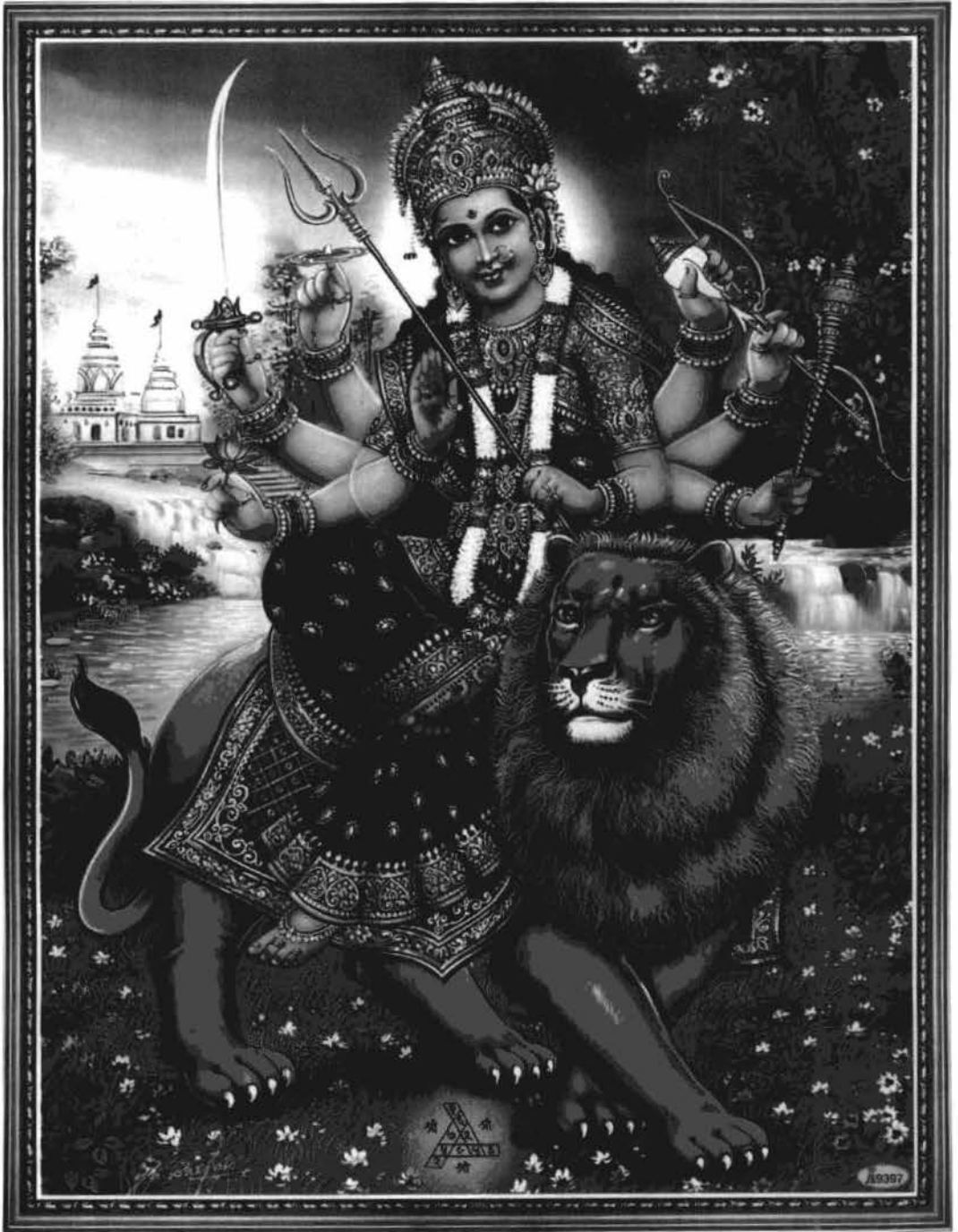
காக்கும் கடவுள் - திருமால்

முல்லை நில மக்கள் வணங்கும் தெய்வம் கண்ணன்

பாலை நில மக்கள் வணங்கும் தெய்வம் காளி

துர்க்கை

சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கையும் இறைமையும்

முனைவர் (பிஎச்.டி) பட்டப்பேற்றிற்காக
சென்னை பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளிக்கப் பெறும் ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்

திருமதி கீ. கண்மணி, எம்.ஏ., எம்.காம்., எம்.எட்., எம்.ஃபில்.,
முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்த்துறை

ஆய்வு நெறியாளர்

முனைவர் திருமதி எம். சற்குணவதி எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பிஎச்.டி
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை
தொலைதூரக் கல்வி நிறுவனம்,

சென்னை பல்கலைக் கழகம்
சென்னை - 600 005

நவம்பர் 2008

ஆய்வு ந்தைவுரை

அஞ்சுமுகம் தோன்றின், ஆறுமுகம் தோன்றும்;
வெஞ்சமரில் அஞ்சல்என வேல் தோன்றும்; - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின், இருகாலும் தோன்றும்;
முருகா! என்று ஒதுவார் முன்.

(திருமுருகாற்றுப்படை வெண்பா. 6)

ஆய்வு நிறைவுரை

தமிழை உயர் தனிச் செம்மொழியாக்கியமையில் சங்க இலக்கியங்கள் பெரும் பங்கு வகிக்கும். சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கை அடிப்படையில் இறைவழிபாடு அமைந்த செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. சங்க இலக்கியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ் ஆய்வு அமைந்துள்ளது. சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கையும் இறைமையும் எனும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள இவ்ஆய்வேடு சங்க இலக்கியத்தின் அமைப்பும் சிறப்பும், சங்க இலக்கிய இறைவாழ்த்து, இயற்கைப் புனைவில் இறைமை, இறைமைசால் தொன்மம், இயற்கை உணர்த்தும் அறநெறிகள் என்னும் ஐந்து இயல்களைக் கொண்டுள்ளது. இவ்வியல்களில் ஆய்ந்து கண்டறியப் பெற்ற உண்மை தொகுத்துரைக்கப் பெற்றுள்ளன.

இயல் ஒன்று

சங்க இலக்கியத்தின் அமைப்பும் சிறப்பும்

முச்சங்கங்களை தென்மதுரை, கபாடபுரம், வடமதுரை ஆகிய இடங்களில் அமைத்துப் புலவர்கள் தமிழ் வளர்த்த வரலாறு, கடல் கோளும் விரிவாக இடம்பெற்றுள்ளன. சங்க இலக்கியங்களில் பத்துப் பாட்டு, பதிற்றுப்பத்து, ஐங்குறுநூறு போன்ற நூல்கள் பத்துப்பத்தாகப் பாடல்கள் இயற்றும் யாப்பமைப்பை உணர்த்தும். கலித்தொகை, பரிபாடல் என்ற இரண்டும் தொல்காப்பியர் கூறிய விதிப்படி அகப்பொருளை விரித்துரைக்கும். மற்ற நூல்கள் காதல் நிகழ்ச்சிகளை நீட்டியுரைக்கும் ஆசிரியப்பாக்களால் அமைந்துள்ளன. பெரும்பாலான சங்கப் பாடல்கள் ஆசிரியப்பாக்களால் அமைந்துள்ளன. சங்கப்பாடல்கள்

வரலாற்றுப் பெட்டகங்களாக விளங்குகின்றன. பத்துப்பாட்டில் செம்பாதி ஆற்றுப்படை நூல்கள். தமிழ் மன்னர்களின் கொடைப் பண்பை விரித்துரைக்கும், முருகனாகிய அருள் வள்ளல் பற்றியும், நன்னன், கரிகாலன், நல்லியக் கோடன் பாரி, காரி, ஓரி, நள்ளி, பேகன் அதிகமான், மலையமான் போன்ற பொருள் வள்ளல்கள் பற்றியும் விரித்துரைக்கும்.

நெல்லும் மலரும் தூவித் தெய்வ வழிபாடு செய்தல், தெய்வம் ஏறப் பெற்று ஆடுதல், காணிக்கை செலுத்தல், நேர்ந்து கொள்ளுதல், தலை தொட்டுச் சத்தியம் செய்தல், தேடிப் போய்க் கொடை செய்தல், குரவைக் கூத்து, சிலம்புகழி நோன்பு, திருமணமுறை, ஏறு தழுவுதல், யானைக் கொம்பு விற்றுவாழ்தல், தான்யம் உரலில் குற்றுங்கால் பாடும் உலக்கைப் பாட்டு, வெறியாடும் களத்தில் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற பண்பாடு, வறுமையுள்ள காலத்தும் திருமணமான பெண் கணவனைப் பிரிந்து பிறந்த வீடு புகாமை, திருமணத்தில் தாலி கட்டும் வழக்கம், தெய்வந் தொழாத் தெய்வக் கற்பு, இளமை மாறினும் அன்பு வளம் குன்றாமை, சாட்சி சொல்லும் வழக்கம், வரி செலுத்தும் கடமை, சோதிடக் கலை, தை நீராடல், அறம் கூறவையம், காவிதிப் பட்டம், கலைஞர்களைப் போற்றல் மலர் குடுதல், திலகமிடல், வடக்கிருத்தல், திருமணத்தில் பெண்கள் வாழ்த்தல், தீயன செய்யாமை போன்ற நல்ல பழக்க வழக்கங்களைச் சங்க இலக்கியங்கள் தெற்றெனக் காட்டும். அணிநயம், தொடைநயம் முதலிய இலக்கியக் கூறுகளையும் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் தெளிவாகக் காண முடிகிறது.

இயல் இரண்டு

சங்க இலக்கியத்தில் இறை வாழ்த்து.

சிவபெருமான் திரிபுரம் எரித்தது போல ஆன்மாக்களின் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மூன்றையும் அழித்து ஆட்கொள்வான் என்ற தத்துவம் புலனாம். சிவபெருமான் உடம்பின் ஒரு பகுதியை அம்பிகை

வேண்டுகோட்கிணங்கத் தந்த செய்தி விளக்கப் பெற்றுள்ளது. கங்கை, பிறை ஆகியவற்றைத் தலையில் தாங்கிய தொன்மைச் செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

சிவன் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து முருகப்பெருமான் அவதாரம் நிகழ்ந்தமை, மன்மதனை எரித்தமை, ஆகிய செய்திகள் விளக்கம் பெறுகின்றன.

கையிலையை எடுக்க முயன்ற இராவணன் தலைகளில் ரத்தம் கசிந்தன. சாமகானம் பாடி இறைவனிடம் முக்கோடி வாழ்நாள் பெற்றான். முருகப் பெருமான் அவுணர்களை அழித்து அமரர்கட்குச் சிறைவீடு தந்தான். சூரபத்மன், தாருகாசுரன் சிங்கமுகாசுரன் என்ற மூன்று அசுரர்களை வென்று அமரர்கட்கு விடுதலை தந்தது போல ஆன்மாக்களின் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலம் கொன்று ஆன்மாக்கட்குப் பேரின்பம் அளிப்பான்.

திருமாலின் பல அவதாரங்கள் விளக்கப் பெற்றுள்ளன. கல்லாக இருந்த அகலிகை இராமன் திருவடி பட்டுப் பெண் ஆனாள். கண்ணபெருமான் அவதாரத்தில் கம்சன் சிசுபாலன் என்ற இருவரும் அழிந்தனர். இராசசம், தாமசம் என்ற பண்புகள் மாந்தரிடமிருந்து அகல வேண்டும். திருமால் இரணியனை நரசிம்ம அவதாரத்தில் அழித்துப் பிரகலாதன் என்ற அடியாரைக் காத்தார். திருமால் ஐம்பூதமாகவும் ஞாயிறு, திங்கள் முதலிய எல்லாப் பொருள்களாக விளங்குபவர்.

இயல் மூன்று

இயற்கைப் புனைவில் இறைமை

பழமுதிர்சோலை மலை அருவி ஒலி கேட்டு மந்தி, கரடி, மயில் முதலிய உயிர்கள் அஞ்சும். அதுபோலப் பக்குவம் பெறாத ஆன்மாக்கள் இறையருளை விட்டு விலகும். அருவிநீர் தெளிக்கப் பெரிய யானை

அஞ்சாது நிற்கும். அதுபோலப் பக்குவம் பெற்ற ஆன்மா இறையருள் பெற்று விளங்கும். மாயோன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரைப் பொகுட்டுப் போல் சிவன் கோயிலும், இதழ்கள் போல் மதுரை வீதிகளும் அமைந்துள்ளன.

மதுரை திருமகள் நுதலில் இட்ட திலகம் போல் செல்வப் பொலிவுற்று விளங்கும். கார்த்திகைப் பெண்ணின் காதில் அணிந்த மகரப் பொற்குண்டலம் போல் முருகன் அருளால் சிறப்புற்று விளங்கும். தெய்வயானை முருகனை நயந்தாள். முருகன் வள்ளியை நயந்தான். முருகன் விண்ணுலகத் தெய்வயானையையும் மண்ணுலக வள்ளியையும் மணந்தான். தமிழகக் களவு கற்பு நெறி விளக்கும் இலக்கியமாக முருகன் விளங்கினான். திருமால், கண்ணன், பலராமன் என்ற மூவுருவும் மூவுலகங்களையும் காக்கும். அறவுணர்வுடையோர் இறையருள் பெறுவர். பிற உணர்வுணர்வுடையோர் இறையருள் பெறல் அரிது.

இறைவன் அங்கிங்கெனாதவாறு எங்கும் நிறைந்தவன். நீலக் கடல் மீது தோன்றும் கதிரவன் புற இருள் நீக்கல் போல ஒங்கார வடிவில் தோகை விரித்தாடும் நீலமயில் மீதுள்ள முருகன் ஆன்மாவின் அக இருள் நீக்குவான். இறைமை நெறி ஒன்றே அழியா அழகு தருவது. காம, வெகுளி, மயக்கம் ஆகிய பேய்கள் நம்மை ஆட்டாமல் இறையருள் காக்கும் என்பதை உணர்ந்து அவனைப் பாடி ஆட வேண்டும். இறைமைநெறி பேய் வாழ்வு நீக்கிப் பெரிய வாழ்வு அருளும். ஆணவம் நீங்கிய நிலை ஐம்பொறிகளின் அமைதி காக்கும். பற்றிமை ஒன்றே பிறப்பறுக்கும் பெருநெறி. மனைவி மக்கட்குப் பயன்தர வேண்டிய சூரன் பயனற்ற மாமரமாகக் கருணைக் கடல் கந்தன் முன் நின்றான்.

இயல் நான்கு

இறைமைசால் தொன்மை

சங்க இலக்கியங்களில் தொன்மைச் செய்திகள் பல காணக்கிடக்கின்றன.

பெரிய மாபலிச்சக்கரவர்த்தியிடம் இறைவனே 3 அடி மண் பிச்சை கேட்டார். 3 அடி மண் வாங்கும் போதே திருமால் மாபலியின் மும்மலமும் பெற்றுத் திருவடி தீட்சை கொடுத்தார். மாபலி வீடுற்றான். திரிபுரம் எரித்த சிவனார் பிறை சூடிய தலையில் கங்கையை வைத்தார். அரக்கு மாளிகையில் பாண்டவரை அழிக்க முயன்ற துரியன் வீழ்ந்தான்.

சிவன் நெற்றிக் கண்ணால் மன்மதன் உருவழிந்தான். காமம் இறையருளிருப்பவரிடம் நெருங்காது. பிருங்கி முனிவன் சிவனை மட்டும் வணங்கும் விரதம் உடையவன். உமாதேவி சிவபெருமான் இடப்பாகம் பெற்றார். பிருங்கி முனிவன் சக்தியின் சிறப்புணர்ந்து மங்கை பங்கனை வலம் வந்தான். ஐந்தவிக்கும் ஆற்றலின் இந்திரன் பிறர் மனைவியை நாடிக் கௌதமரால் சபிக்கப் பெற்றான். தவறுணர்ந்து கௌதமர் திருவடி பணிந்தான். மெய்யில் இருந்த ஆயிரம் யோனிகளும் ஆயிரம் ஞானக் கண்களாயின.

ஓங்காரப் பிரணவம் உணராத பிரமனை முருகன் சிறைப் படுத்தினான். சிவன் உள்ளிட்ட வானவர் வந்து முருகனிடம் இறைஞ்சிப் பிரமனைச் சிறை விடு செய்யச் செய்தனர்.

முருகன் சூரபத்மன், தாருகாசுரன், சிங்க முகாசுரன் ஆகிய அரக்கர்களை அழித்து விண்ணவரைச் சிறை மீட்டான்.

பகீரதன் சிவனை நோக்கித் தவமிருந்து உலகோர் பாவம் போக்கும் கங்கையைக் கொணர்ந்தான்.

சிவபெருமானின் குற்றமற்ற பாடலில் குற்றம் சொன்ன நக்கீரன் பாவம் போக்கி நக்கீரனைப் பூதத்திடமிருந்து முருகன் காத்தான். நக்கீரர் முருகன் மீது திருமுருகாற்றுப்படை படைத்தார்.

ஆணவத்துடன் இராவணன் சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள கைலைமலையைப் பெயர்க்க முயன்றான். தலைகள் நசுங்கிக் குருதி

பெருக இராவணன் தவறுணர்ந்து சாமகீதம் பாடினான். சிவனிடம் முக்கோடி வாழ்நாள் பெற்றான். வராகவதாரத்தில் இரண்யாட்சன் பூமி எடுத்து திருமாலால் அழிந்தான். கருடன் கர்வம் கொண்டான். திருமால் பெருவிரல் அழுத்தத்தால் கருடன் கர்வம் அழிந்தான். பிருந்தை என்ற கற்பரசியைத் திருமால் துழாய் மாலையாக மார்பில் ஏற்றார். பிருந்தையும் அவள் கணவன் உலந்தராசரனும் வீடுற்றனர். தெய்வானை முருகனை நயந்தாள். முருகன் வள்ளியை நயந்தான். தமிழகக் களவு கற்பு நெறி இலக்கணத்திற்கு முருகன் இலக்கியமானான். வள்ளியைக் களவில் முருகன் மணந்தான். தெய்வானையைக் கற்பு நெறியில் மணந்தான். நரசிம்ம அவதாரம் கொண்டு இரணியனை அழித்துப் பக்தன் பிரகலாதனைத் திருமால் காத்தார். கோவர்தன மலையைக் குடையாய்ப் பிடித்துக் கண்ணன் கோகுலத்தைக் காத்தான்.

கம்சன் கன்று வடிவிலும் விளாமர வடிவிலும் அனுப்பிய அரக்கர்களைக் கண்ணன் கன்றைக் கொண்டு விளாமரத்தின் மேல் எறிந்தழித்தான். 'ஆண்மாக்களின் இராட்சசப்பண்பும் தாமசப்பண்பும் அழிய வேண்டும்' என்பது கன்றைக் கொண்டு விளாமரம் எறிந்ததன் தத்துவமாகும். சிபிச் சோழன் ஒரு புறாவிற்காகத் தன்னையே கொடுக்க முன் வந்தான்.

இயல் ஐந்து

இயற்கை உணர்த்தும் அறநெறிகள்.

சங்க இலக்கியங்கள் பல இயற்கை நிகழ்வுகள் வாயிலாகப் பல அறநெறிகளை உணர்த்தும் புலி யானை வேட்டை தவறினால் எலியை வேட்டையாடாது. அதுபோல இரவலர் வள்ளன்மையற்ற புரவலரை நாடார். எலி பிறர் உழைப்பால் விளைந்த கதிரைத் தன் வளையுள் ஒளித்து வைக்கும். அதுபோலத் தாழ்ந்த சிலர் பிறர் உழைப்பால் வளர்ந்த செல்வத்தைக் கவர நினைப்பர். கடல் முத்தும், மலை மணியும், நிலத்தின்

தங்கமும் வெவ்வேறிடங்களில் தோன்றினும் மாலையாகத் தொடுக்கும் போது ஒன்று சேரும். அதுபோல வெவ்வேறு இடங்களில் தோன்றினும் சான்றோர் பாலராப. முத்தும் மலைச் சந்தனமும் தாம் பிறந்த இடத்திற்குப் பயன்படாமல் அணிவோர்க்கும் பூசுவோர்க்கும் பயன் தருதல் போல ஒரு பெண் பிறந்த வீட்டினும் புகுந்த வீட்டிற்கே பெரிதும் பயன் தருவாள். பெரிய பரப்புடைய கடல் நீர் உவர்ப்புக் கொண்டு விளங்கலின் அதனை நாடுவார் எவருமில்ர். பெருஞ் செல்வராயிருப்பினும் கொடைத்தன்மையற்றவரை எவரும் நாடார்.

ஒரு யானையை நன்கு விளைந்த நெல் வயலில் தானே உண்ணவிடின் அதன் ஒரு வாய் புகுவதைவிட அதன் நான்கு கால்களால் சிதைக்கும் நெல் மிகுதியாகும். அதுபோல முறைப்படி மக்களிடமிருந்து பெறாத வரித்தொகை மன்னனுக்கும் மக்கட்கும் பயனின்றே வீணே சிதையும்.

பசுவின் பால் வளர்த்தார்க்கும் ஈன்ற கன்றுக்கும் பயன்படாது வீணே சிதைதல் போலக் குடும்ப முயற்சி குடும்பத்தார்க்கே முதலில் பயன் விளைக்க வேண்டும். குடும்பத்தை விட்டுப் புறம்பே அவர்கள் பயன் நல்குதல் கூடாது. வண்டுகள் தேன் உண்ட மலரின் மலர்ச்சி நிலையாது. அதுபோல நேற்றிருந்த இளமை மலர்ச்சி இன்றில்லை.

மலர்கள் நிறைந்த மரங்கள் வணங்கி நின்றல் போல அடக்கம் ஈகை போன்ற பண்புடையோர் பணிவுடன் விளங்குவர்.

முதுமை வருமுன் நல்லது செய்தல் அழகு, இன்றேல் தீயது செய்யாதிருத்தல் அழகு. உலகம் துன்பம் நிறைந்தது. இதில் இன்பம் காண்டலே அறிவுடைமை.

இயற்கை நெறியில் சென்று இறைமை நெறி உணர்ந்து அன்பு நெறி பற்றி உலகம் சன்மார்க்க நெறியில் செல்லவழி உண்டாகுமாயின்

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்ற கணியன் பூங்குன்றன் கனவு நனவாகும். வன்முறை விட்டு இயற்கையான இறைவழிபாட்டு நெறியில் உலகம் செல்ல வழி உண்டாயின் அதுவே இவ்வாய்வின் வெற்றி எனலாம். இறைமை நெறி மேன்மைகளை விரிவாக ஆராய இது போன்ற ஆய்வு வழி கோலும்.